

Nr 1 - 2007

Livsluft

EFS-Nytt Syd

*Bilder från
medarbetardagarna
i Åhus i november*

Ny kyrksal i Ängelholm, sid. 8 - 9

- Livsluft Ung sid. 6, Livsdjup
- Brev från Torbjörn Larspers, sid. 6
- Årskonferensen i Karlshamn förbereds, sid. 13

Innehåll

- sid 3 Synpunkten
- sid 4 Betraktelse
- sid 5 Medarbetardagar i Åhus
- sid 6 Livsluft Ung, Livsdjup
- sid 7 Tack, Torbjörn
- sid 8 EFS i Ängelholm invigde ny kyrka
- sid 10 EFS i Staffanstorp 100 år
- sid 13 Årskonferensen i Karlshamn förbereds
- sid 14 Exp. nytt
- sid 15 Almanacka
- sid 16 Mitt Vittnesbörd

...från redaktören

Aldrig tidigare har det funnits fler kristna i världen!

Aldrig tidigare har det funnits fler ej kristna i världen!

Ska man skratta av glädje eller gråta av sorg? Jag har delade känslor inför dessa fakta. Men över alla fakta om människor i världen står glädjen över att känna Jesus Kristus, världen Frälsare och vår Herre.

Många förfasar sig över världsklimatet och hur få år vi har på oss att förändra det. Den s.k. växthuseffekten är stor på vårt jordklot just nu.

Men vad säger vi om människans andliga situation och eviga väl? Vad säger vi om alla dessa miljarder som inte känner Jesus? Vad säger vi om alla de människor på vår egen ort som aldrig någonsin vänder sig till Jesus i bön? Här handlar det inte om hur många år vi har på oss utan här handlar det om vad vi gör idag.

En enkel redaktör vill bara ställa dessa frågor till sig själv och till oss alla. Och frågorna bränner mer och mer. Måtte det leda till handling hos mig.

Robert, red.

Redaktionsruta

Livsluft nr 1/2007
Ärgång 15
Livsluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Sydsverige.

Adress: Livsluft
Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Tel: 0451 - 38 80 70

Ansvarig utgivare är Torbjörn Larpers
Tel: 0451 - 38 80 70
Redaktör: Robert Södertun
Surbrunnsgatan 13, 253 60 Ramlösa
Tel: 042 - 29 87 00 / 0701 83 55 50
e-post: livsluft@efssyd.org
robert@kreativabudskap.se

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:

Den 5/1 för nr. 2. Plan.utg.dag 1/2 2007
Den 5/2 för nr. 3. Plan.utg.dag 1/3 2007
Livsluft kommer ut med 10 nr/år.
Prenumerationspriset är 220:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5 Bg 5396 - 9093

Annonspriser:
Helsida 2.700:-
Halvsida 1.500:-
1/4 sida 900:-
1/8 sida 500:-
1/16 sida 275:-

Tryck:
XRT
Box 63
261 22 Landskrona
Tfn: 0418 - 44 61 80

I sitt perspektiv

För ett år sedan såg vi fram emot EFS 150 års firande och Salts bildande lokalt och i distriktet. Vi kunde tacksamt se att budgeten kom i balans och så här i början av december så pekar årets ekonomi mot ett underskott. Vi har firat EFS 150 år och att Salt Sydsverige bildades. Inför det gångna året hade vi alla våra förväntningar och planer, en del gick bra och andra blev helt annorlunda. Vårt årsmöte fick kämpa för att kunna genomföras och till slut fick vi en komplett styrelse och vi kan se fram emot att få arbeta tillsammans för vårt distrikt. Jag fick förtroendet att vara styrelsens ordförande och tankarna snurrade mycket på vägen hem den lördagskvällen i början av juni. Dagen efter åkte jag till Tokyo och fick tid till att smälta det hela, men ännu ett halvt år efter är det svårt att förstå och greppa omfattningen av förtroendet.

Under året har vi i styrelsen jobbat med hur vi vill arbeta tillsammans i distriktet. Vi vill komma ut mer och träffa er ute i föreningarna och höra vad ni har för tankar och idéer med EFS arbete i Skåne och Blekinge. Vi ser med spänning fram emot att få träffa er och inte bara prata pengar och budget. Det blir nog en del sådant ändå under året.

Vi konstaterade under våren att våra barnläger försvann och att det inte blev någon förening eller krets som tog på sig att ordna läger enligt vad vi gemensamt bestämde på distriktets arbetsforum under 2004. Vi beslöt att öka konsulenttjänsten för att inte vi skulle tappa allt barnarbete på distriktet. Vi tror och hoppas att ni stödjer oss i detta beslut. För ett par veckor sedan beslutade

vi att ge Salt Sydsverige förtroendet att ta över vårt barn och ungdoms arbete. Beslutet var lätt men det kommer att krävas mycket arbete och planering för att genomföra det. Vi vet hur svårt det är och vi måste hjälpa och uppmuntra Salt i detta stora ansvar.

I sitt perspektiv är det alltid lätt att ha rätt och veta hur det blev. När man sitter på långa sammanträdeskvällar så är det svårare att veta vilka beslut som blir bra. Om jag bara visste i fjol att jag skulle bli ordförande hade jag väl antecknat och frågat mer som förberedelse? Om vi visste 2004 vad vi vet idag, vilka beslut tog vi då i vårt arbetsforum? Vad tänkte de om framtiden för 150 år sedan när man grundade EFS?

Nu sitter jag och skriver detta ute på ryska höglandet, strax väster om Uralbergen. Det är -50 grader utanför och natten är svart, i fjärran skymtar jag ibland lite ljus som passerar när vi möts på 11 530 meter över havet på vår väg till Kina och Beijing. Så smått allt blir på lite avstånd, precis som all vår oro när vi kommer bort och kan se det från ett annat perspektiv.

Det är alltid mörkast innan gryningen och ibland när det tar emot så känns det skönt att veta att det finns ett ljus som leder oss och visar vilken väg vi skall ta. Piloten längst fram ser ljuset om någon timme när vi andra förhoppningsvis sover. Det måste vara en härlig syn att sitta så högt uppe i totalt mörker och plötsligt se hur ljuset kommer dig till mötes och leder dig till din destination. Visserligen har piloterna be-

tydligt mer tekniska hjälpmedel än ljuset från solen men jag tror inte upplevelsen från dem är lika stark som känslan man får av den uppåtgående solen.

När vi tittar framåt mot det nya året så är det mörker och okunskap men vår pilot har redan sett ljuset och vi ser snart lite ljus här och var - Salt föreningar och distrikt, besök hos föreningar och mycket mer. Tillsammans ser vi helheten och tillsammans orkar vi kämpa mot mörkret och till slut övervinna vi det och kan en dag se tillbaka på alla småsaker och hinder som vi mötte på vägen.

Det är skönt med lite perspektiv. Jag önskar er Guds välsignelse och ett starkt ljus på er väg under 2007.

Mats Hansson
Distriktsstyrelsens ordförande

Ansiktet

En mamma gick på stan med sin lilla dotter. Flickan blev trött och de satte sig ytterst på en bänk för att vila. Långt ute på den andra kanten satt en farbror. Flickan tittade länge och nyfiket på honom. Hans ansikte hade bruna pigmentfläckar på hud som fått mycket sol, buskiga ögonbryn och krokig näsa. Till sist kunde hon inte hålla tyst längre utan sa: -Hördudu, jag tror inte att jag tycker om ditt ansikte.

Mannen tittade tillbaka, länge och noga. Han sa: - Vet du vad, jag tror att jag tycker om ditt ansikte!

Jag tycker om ditt ansikte. Orden kunde vara hämtade ur Höga Visan i Bibeln, Sångernas sång. Mannen diktar till kvinnan och Gud talar till sitt folk; Kom min älskade, min vackra, kom ut. Du min duva i bergsklyftan,

i klippväggens gömsle, låt mig se ditt ansikte, låt mig höra din röst, din röst är så ljuv och ditt ansikte är så vackert.

Guds ord behöver få tala starkare till oss än omgivningens kritik eller vår egen självfördömelse. Visst kan vi känna igen oss i Adams och Evas reaktion att vilja dölja sig för Gud, men Guds rop "Var är du?" följer också oss. Vår frimodighet har sin grund i att Jesus Kristus kom in i världen och i löftet: "Åt dem som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn, åt alla som tror på hans namn." Var är du? - lyder ropet från Gud. Låt mig se ditt ansikte.

Jag tycker om ditt ansikte.

Agneta Svensson, Hässleholm

Vi trivs med varandra!

Medarbetardagar i Åhus

Den 15 – 16 november kallades det till medarbetardagar. Barbro Bjerle, Jonathan Andersson och jag åkte iväg tidigt på morgonen. Det gällde ju att hinna i tid till kaffet! Allt gick bra – vi fick kaffe i god tid innan första programpunkten.

Medarbetartävling på Furuboda

Som alltid är maten och fikat suverän på våra gårdar. Denna gång ett stort TACK till personalen på Åhusgården, EFS! Detta är en viktig del av en vistelse. Fungerar inte mat och sömn så trivs man inte och resultatet blir därefter. Men allt var som vanligt till full belåtenhet. Inte minst uppskattas det dricka-, frukt- och godisbord som alltid står uppdukade på Åhusgården.

Ja, det var väl det viktigaste. Kanske jag ska nämna lite om gemenskapen och programmet också. Jag tycker att vi har en jättegod gemenskap bland medarbetarna i vårt distrikt. Vi kan tala med varandra om allt, vi skämtar och skojar med varandra och emellanåt är vi också allvarliga med varandra. Andligheten oss emellan skulle jag beteckna som ”varm karismatisk”.

Den varma karismatiken räknar ju med den helige Ande men har sin fokus i gemenskapen istället för i de yttre manifestationerna.

Som framgick av artiklar i num-

mer 12/2006 så bad vi för varandra, framför allt för avgående och tillträdande distriktsföreståndare. Vi umgicks kring trevliga aktiviteter på Furuboda där Annica Nordqvist tog emot oss.

Vi lyssnade också till Michael Martinsson, utvecklingschef för EFS i Sverige. Han talade i huvudsak om EFS arbete med nyetablering av EFS-gemenskaper i Sverige. Vi fick höra om situationen i Sverige och

Michael Martinsson med sin gitarr

internationellt när det gäller kyrklighet och andlighet bland invånarna. Vi har en ny situation i Sverige som kyrkorna kanske inte riktigt har upptäckt – ett postmodernt samhälle där våra moderna verksamheter och budskap inte längre fungerar.

”... för att vinna de postmodernerna har jag blivit postmodern, för att på lämpligaste sättet hjälpa människor att finna Kristus.” Jag tror att Jesus är Frälsaren, inte kristendomen.” ”Att Gud är på riktigt! Att han är den yttersta verkligheten, som vi ska möta när vi dör.” Detta är citat från Michaels presentation. Det handlar alltså mycket om att leva i samma vardag som andra människor och att uttrycka sig på samma språk som de talar och förstår.

Bertil Carlsson,
föreståndare på Åhusgården

Dagarna var riktigt inspirerande och nu funderar vi vidare för EFS del och för egen del, hur vi ska kunna nå ”de förlorade av Sveriges hus”.

Text och bild:

Robert Södertun, red.

Livsdjup- en konferens för unga vuxna

Ung vuxen...är det inte det alla strävar efter att vara i dagens samhälle? Att aldrig bli gammal men ändå vara mogen och bete sig vuxet.

Konferensen som ordnades i Åsljunga i november var för de som känner sig som unga vuxna. Att jag med mina 26 år var äldst i gänget visar kanske ändå att det finns en åldersgräns för det där ordet ung...

Konferensens innehåll var dock något jag tror alla behöver höra. Nämligen hur vi ser på oss själva, vad

vi ska göra med våra liv, vad Guds plan är, hur vi lever mer Kristuslikt, hur vi hittar vår plats i en församling, hur vi får reda på vilka gåvor vi har och så vidare. För mig var det en helg med många aha-upplevelser och flera sparkar i baken. Jag tror att vi ibland behöver det för att vi ska vakna ur vårt så ofta slentrianmässiga liv. Vi behöver se ner i djupet av våra liv och våra handlingar, se efter vad det är som är gott och vad som egentligen inte borde finnas där.

För mig betydde denna helg väldigt mycket, dels undervisningen men även gemenskapen. Jag känner mig alltid för gammal för att åka på läger, därför var det flera år sedan jag var deltagare på ett sådant. Att det nu ordnades en möjlighet för oss lite äldre att få komma iväg tycker jag var ett väldigt gott initiativ som jag hoppas blir en årlig tradition.

Sara Johansson, Ängelholm

Hässleholm 13 december 2006

Vänner i EFS i Sydsvetige.

Med denna hälsning vill jag tacka för mina år som distriktsföreståndare. Tack för den värme och omtanke Ni visat mig, tack för Era förböner.

Som sagt har det inte varit något lätt beslut för mig att tacka ja till nya arbetsuppgifter för EFS. Att i och med detta behöva lämna EFS-gemenskapen Skåne-Blekinge är svårt. Åren här har varit rika och utvecklande. Jag är mycket glad över samarbetet med Er och tacksam för det förtroende Ni visat mig.

Ny adress från 1 januari blir

Maria och Torbjörn Larspers
Johan Marménsväg 39
747 32 Alunda

Tel: 0174-105 37 (hem)
018- 169800 (arbete)
torbjorn.larspers@efs.svenskakyrkan.se

Mycket välkomna när ni har vägarna förbi Uppsala!
I min nya tjänst som samverkanssekreterare hoppas jag att vi på olika sätt kommer att ha med varandra att göra.

I Kristus,

Torbjörn Larspers

Gott Nytt År!

Det vill vi önska dig, Torbjörn.

*Från Livslufts redaktion och tidningsutskott vill vi
tacka dig för gott och trevligt samarbete.*

*Du har visat oss stor kärlek och omtanke,
du har varit en god ledare -*

ödmjuk och med en stadig hand.

*Nu går du vidare i andra uppgifter
och vår övertygelse är att du kommer att göra
ett utmärkt arbete under Herrens ledning.*

Herren välsigne dig, Torbjörn, och bevara dig.

Herren låte sitt ansikte lysa över dig och vare dig nådig.

Herren vände sitt ansikte till dig och give dig frid.

I Faderns och Sonens och den helige Andes namn.

"Låt denna kyrksal bli en

Magnus Lennartsson välkomnar

Megakids Minikids

Adventsstämning

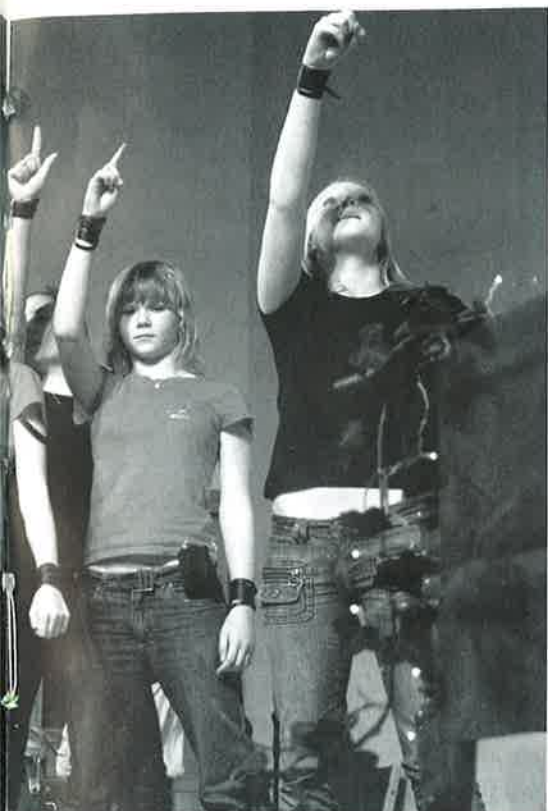

Butterflies

Längtan i församlingen var stor. Den första advent närmade sig och med den invigningen av den nya kyrksalen. Dagarna innan samlades stora delar av församlingen för att slutföra byggandet och ställa i ordning resten av kyrkan. Glädjen och förväntan var stor. Gemenskapen och tryggheten i Gud och varandra kändes så väl. Och så blev det söndag morgon. Klockan blev två. Människor från när och fjärran anlände till den lite annorlunda kyrksalen. Snart var 400 platser upptagna och gudstjänsten kunde börja.

Pastor Magnus Lennartsson började med att välkomna oss. Tillsammans reste vi oss alla och sjöng Ge Jesus äran. Vad annat kunde vi göra i djup tacksamhet! Dans, sång, drama och musik följde innan missionsföreståndare Anders Sjöberg delade några ord. Nattvarden delades ut av Marie-Louise Nilsson som fick hjälp av kyrkorna i Ängelholm; samarbetskyrkan S:t Mikael/Svens-

olats dit människor vill gå”

Megakids

Marie-Louise Nilsson tänder första ljuset

Alla texter kunde läsas på väggen

ka kyrkan, Pingstkyrkan, ELM och Rönnekyrkan. Lyckönskningskom från många håll; från politiker i Ängelholm, från andra EFS församlingar i och utanför vårt distrikt, från EFS Västerbotten. Lyckönskningskom även från församlingar i andra samfund och från enskilda personer. Carola Häggkvist skickade en hälsning via storbild och passade på att berätta att hon tillsammans med EFS-kyrkan ger två konserter i februari till förmån för bygget i den nya kyrksalen.

Det var en glädjens dag och glädjen var ännu större för församlingen då den kunde delas med många andra. Önskan är att fler människor ska komma till tro på Jesus Kristus - Konungarnas konung, Herrarnas Herre - och med det få den trygghet och frid alla människor söker.

*Helena Eriksson
Distriktskonsulent och
medlem i EFS-kyrkan, Ängelholm*

Joyful

Foto: Hanna Sjöberg, Ängelholm

EFS i Staffanstorp 100 år

Det finns eller fanns ett antal föreningar i distriktet som har ganska många år på nacken. En del av dem har lagt ner sin verksamhet medan några finns kvar och fortfarande är verksamma.

En förening som fortfarande är verksam är EFS föreningen i Staffanstorp. Nästan på dagen för bildandet firade föreningen sitt 100-års jubileum. Håkan Lindberg hade plockat fram lite historik om hur föreningen bildades. Under slutet av 1870-talet bildades Staffanstorps syförening som arbetade för att stödja EFS yttre mission genom att på auktioner sälja alster som tillverkats på symötena. Symötena hölls i regel i hemmen. Under året 1883 flyttade möten och söndagsskola till färgaren Jöns Bökmans hem. Här samlades också Staffanstorps kristliga ungdomsförening, då med 28 medlemmar. Man hade redan tidigare talat om att skapa en fastare koppling med väckelsens grenar i byn. Kopplingen till EFS fanns redan. Vid ett symöte den 16 november 1906 beslöt man på förslag av Carl Andrén att bilda "Staffanstorps Evangelisk Lutherska Missionsförening".

Den 4 december samma år samlades man för att välja styrelse bestående av fem personer, ordf. Carl Andrén, v.ordf. Per Olsson, sekr. Karl Åkesson. Jöns Bökmans blev kassör och en av söndagsskolans ledare. Maria Persson valdes också in i styrelsen. Föreningen blev den 20 oktober 1907 ansluten till EFS. Föreningen hade då 37 medlemmar, och man höll "möten för allmänheten" som det hette, ungefär 45 gånger per år.

Men allt var inte frid och fröjd i föreningen. Protokoll vittnar om inslag av prestige, sårad stolthet och

Ett fullsatt Betania firade 100-årsdagen

oenighet. Men föreningen fortsatte ändå sin verksamhet. Året 1932 avskiljdes en av föreningsmedlemmarna, Josef Olsson, till missionär i Indien. Människor kom till tro genom förkunnelse av tillresande predikanter. Barn fortsatte att möta evangeliet genom söndagsskolan. Medlemsantalet i föreningen varierade. Något år hade föreningen bara 14 medlemmar och bara fem av dessa deltog i föreningens årsmöte. Fram till 1970 har föreningens medlemsantal pendlat mellan 15 och 20 medlemmar. Under de senare åren har också en omfattande barnverksamhet hållits i föreningens regi. Det har varit barntimmar, FG-PG, UG och ett antal musikcaféer, verksamheter som numera ligger nere.

Gertrud Jönsson, den enda av föreningens medlemmar som är infödd "Staffanstorpare", berättar lite om söndagsskolan och föreningen där hon var med på 1930-talet. Hon hade som lärare den första tiden en lärarinna som hette Ella Olsson från Önsvala gård.

-Vi var då cirka 20 söndagsskolebarn. Efter en tid tog Simon Lundberg över och fortsatte med undervisningen i söndagsskolan. Vi hade utfärder till Önsvala gård och det var till att promenera dit. Det fanns ju inte bussar att åka med då. Väl

ute på gården fick vi "hoppa" på hö som Ellas bror lade ut på marken. Vi bjöds på varm choklad med vispgrädde och bredda smörgåsar vilket inte hörde till vanligheterna att man fick. Julfester var också ett vanligt inslag i söndagsskolan. Jag gick också i kyrkans söndagsskola för det var inte på samma tid som Betanias. Även Elim som också fanns i Staffanstorp hade söndagsskola. En period gick jag i tre söndagsskolor. Därefter blev det missionsföreningen i Betania och möten på kvällarna med besök av olika predikanter. Mormor Maria Persson tillsammans med Bökmans startade föreningen. Min mor var med i Elim men fick aldrig gå in i föreningen för att hon hade tillhört Elim. Det var inte snällt, menade Gertrud. Men hon gick till Betania i alla fall.

Stefan Johansson predikade på lördagskvällens gudstjänst

Det var lite av det som Gertrud berättade om sin tid i söndagsskolan och föreningen.

Den 11 och 12 november 2006 firade föreningen sitt 100-årsjubileum. Lördagen hade temat "Fast rotad för tillväxt." Det fanns en utställning med foton från gångna tider. Protokoll från de två sammanträden där förslaget om bildandet och styrelsevalet "klubbades" fanns också och allt detta påminde om svunna tiders verksamhet i föreningen.

Svenne Johansson, föreningens ordförande, hälsade välkommen till kvällens gudstjänst och förmedlade minnen och en kort historik till ett 40-tal åhörare. S:t Staffans församling representerades av kyrkoherde Hans Rochester som önskade Guds välsignelse över föreningen och överlämnade en blomma.

Håkan Lindberg hade som tidigare nämnts gjort lite historik från föreningens 100-åriga historia och utgick i sin inledning från Psalt 103:13-17. Elsa Johansson från Åsljunga sjöng några sånger av författare som Rosenius Frykman Ahnfeldt och Lina Sandell.

Stefan Johansson från Glimåkra, för ett antal år sedan pastor i Lund,

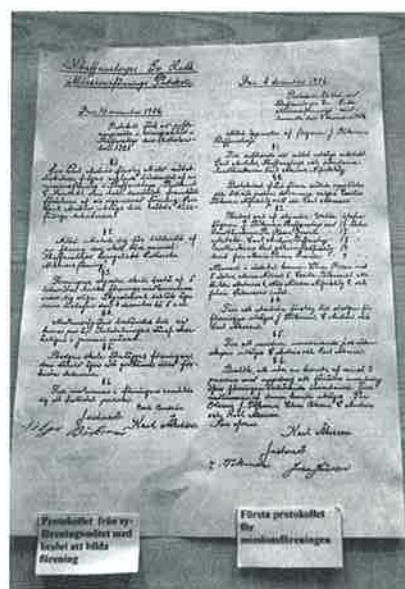
Hans Rochester från S:t Staffans församling överräcker en blomma

predikade över Psalt.36: 6.

-Det är svårt att leva. Men det finns en som vet hur vi skall leva, menade Stefan och fortsatte. Vardagen får vi ta emot livet av honom och vi har mycket att tacka för.

Med ett ord från Joh.15 avslutade Håkan Lindberg lördagskvällens samling och till sist sjöngs psalmen 768 i psalmboken.

Söndagens gudstjänst och andra delen av firandet hade temat "Plöj

Protokoll från bildandet av EFS föreningen

Gemenskap vid matbordet

nya fåror". Betania var fullt till sista plats. Centrumkyrkan i Staffanstorp hade sammanlyst sin gudstjänst till Betania för att vara med vid 100-årsjubileet. I samband med gudstjänsten överlämnade Centrumkyrkan en blomma tillsammans med ett hälsningsord från Ef. 3:16-17.

Maria Nimmersjö från Centrumkyrkan sjöng både för och med oss vilket berikade gudstjänsten. Jonathan Andersson som för några år sedan var anställd i Staffanstorp predikade på söndagens gudstjänst.

-Sträva efter Guds frid i väntan
forts. nästa sida

Gertrud Jönsson minns med hjälp av bilder från svunnen tid

på Kristi ankomst, sa Jonathan och fortsatte.

-Kristus varnar oss för otålighet så att vi inte hamnar vilse.

-Vad är det som Kristus kallar oss till?

-Vi går ut i det okända. Det enda vi har är vår tro, menade Jonathan.

-Vi får göra likt Bartimaïos som väntade "vid vägen". Vi får också göra likt de som har gått före oss. De lydde Gud och gick ut i det okända på vägar som man inte såg. Vi har inga garantier för att det bär men lev ditt liv i bön och tacksägel-

se, avslutade Jonathan.

Distriktsföreståndare Torbjörn Larspers gav en hälsning från EFS i Sydsverige.

-År 1906 var en annorlunda tid, sa Torbjörn och fortsatte.

-Sångerna som Lina Sandell skrev - vad har de betytt för EFS? Jag menar att 7 de 10 mest önskade psalmerna/kristna sångerna har sitt ursprung i EFS och att många har kommit till tro genom dessa. Man kan säga att många har sjungits in i tron, fått sin tro på Jesus stärkt genom denna sångskatt.

Elsa Johansson sjöng läsarsånger

-Tyvärr har kunskapen om kristen tro minskat genom åren. Men vi har en önskan att fler skall nås av det kristna budskapet, avslutade Torbjörn.

Paul Johansson spelade ett postludium som satte punkt för söndagens och helgens firande. Därefter kunde alla som deltagit i gudstjänsten samlas till gemenskap runt matborden.

Text och foto:

Per Andersson, Staffanstorps

Statsbidrag till missionsföreningar

Missionsförening inom EFS i Sydsveriges verksamhetsområde kan söka bidrag till sin ungdomsverksamhet.

Ansökningen skall omfatta en beskrivning av verksamheten som ansökningen avser samt en budget för densamma. Verksamhet som kan beviljas bidrag är verksamhet relaterad till missionsföreningens ungdomsverksamhet.

Beslut om beviljande av bidrag tas av distriktsstyrelsen.

Ansökan skall vara inlämnad senast 1 mars.

Mer information om statsbidraget finns på www.efssyd.org
EFS i Sydsverige, Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Distriktsekonom Boel Rönnblom svarar på frågor,
tel. 0451-38 80 70

Nu förbereder vi oss . . .

Jag ringde upp Stefan Nordström, pastor i Kristofferkyrkan i Karlshamn och med i lokalkommittén samt konferenskommittén inför EFS årskonferens i maj. Från Livslufts sida vill vi nämligen bevaka och rapportera från förberedelserna så att så många som möjligt blir påminda om den kommande konferensen.

Stefan, hur går det med förberedelserna?

Det rullar på. Det blir mer och mer att göra. Programförslaget är klart och nu håller vi på att ringa runt för att engagera och boka upp talare och andra. Lokalerna som vi ska vara i är bokade. Mycket börjar komma på plats.

Vi är på jakt efter volontärer, per-

soner från hela vårt distrikt som kan hjälpa till med olika saker. Vi behöver ett hundratal personer till olika uppgifter – för en eller flera dagar – allt efter förmåga. Man kan t.ex. vara kyrkvärd för en samling eller för en dag. Man kan också hjälpa till hemifrån med att baka bullar till fika. Många andra uppgifter finns förstås också.

Din tid då, Stefan? Arbetar du dygnet runt?

Nej, det gör jag inte men det blir mer och mer. Det är svårt att veta om man har koll på allting. Just nu håller vi på att ringa en massa personer som vi vill engagera.

Hur är det med församlingen, är hela Kristofferkyrkan engagerad i förberedelserna?

Nej, inte ännu. Hittills har det varit svårt att engagera människor i

Stefan Nordström vid Vaggahallens ingång
konkreta uppgifter men det blir ju mer och mer. Lokalt får vi nog jobba med barnkonferensen och delvis med ungdomskonferensen men där tar ju Salt också ett ansvar.

Vaggahallen i Karlshamn där årskonferensen 2007 skall hållas

Kultur- och kyrkvecka i Lerberget 6 - 11/2

Ti 6	19.00	Peter Halldorf "Den inre människans odling"
On 7	19.00	Janeric Johansson, konstnär från Malmö
To 8	19.00	KG Hammar "Om Guds bilden"
Fr 9	18.30	Filmkväll. "Ninas resa" på storbild. OBS Tiden!
Lö 10	18.00	Tomas Boström. Konsert. Trubadur från Visby
Sö 11	10.00	"Ett bord för mig" En gotländsk psaltarmässa Tomas Boström. Kyrkokören. Kyrkkaffe

Till sist berättar vi att programmet kommer ut i februari och temat är "Jesus berör".

Den lokala kommittén består av följande personer. Från Kristofferkyrkan: Agnetha Larsson ordf., Stefan Nordström, Tommy Eriksson, Sigurd Ståhl, Åke Wirtén. Från Stenbräckagården: Björn Pettersson. Vi önskar Guds välsignelse i arbetet!

Och glöm inte att tala om ifall du kan hjälpa till.

Intervju: Robert Södertun, red.

Ny distriktsföreståndare

Allan Svensson tillträder som distriktsföreståndare 1 januari 2007 men kommer under de första veckorna att enbart arbeta 20 % på denna tjänst för att kunna avsluta sin anställning som präst i Lerberget. Från mitten av februari är Allan Svensson i full tjänst som distriktsföreståndare.

Nyetablering

EFS årsmöte 2003 beslutade att verka för nyetablering av EFS. *Grunden för nyetablering, bildande av nya EFS-föreningar, är att många svenskar idag inte upptäckt Evangeliet.* Genom att bygga fler utåtrikta-

de kulturellt relevanta gudstjänstfirande gemenskaper kan fler nås och få ta del av det nya livet i Kristus. Hösten 2003 startades så Nyetableringsprojektet. Sommaren 2006 beslutade EFS årsmöte att från 2007 varje år avsätta 1 % av insamlade medel till en särskild Pionjärfond. Det kommer även att bli möjligt att ge riktade gåvor till Pionjärfonden. Ur denna Pionjärfond kommer det att bli möjligt att ansöka medel till nya satsningar. Flera i Sydsverige ber för och funderar kring nyetableringar. I början av 2007 kommer EFS att ge ut en folder och en inspirationsbok för nyetableringar.

Årsmötesdag

Lördag 21 april 2007 inbjuds till gemensam årsmötesdag för EFS i Sydsverige och Sundsgården på Sundsgårdens folkhögskola. Under denna dag installeras Allan Svensson som ny distriktsföreståndare av missionsföreståndare Anders Sjöberg.

EFS årskonferens "Jesus berör" Karlshamn 17-20 maj 2007

På försommaren hålls EFS årskonferens för första gången i Blekinge, i Karlshamn. Varje EFS-distrikt står värd ungefär vart sjunde år, för oss i Syd var det senast i Helsingborg 1999. Temat för årskonferensen i Karlshamn 17-20 maj är *Jesus berör*. Ordförande för konferenskommittén är Eva-lotta Kjellberg, Örkelljunga och ordförande för lokalkommittén är Agnetha Larsson, Karlshamn.

Torbjörn Larpers
torbjorn.larpers@efssyd.org

Ett ord för det nya året

Han kom till Nasaret, där han hade växt upp, och på sabbaten gick han till synagogan, som han brukade. Han reste sig för att läsa, och man gav honom profeten Jesajas bok. När han öppnade den fann han det ställe där det står skrivet: Herrens ande är över mig, ty han har smört mig till att frambära ett glädjebud till de fattiga. Han har sänt mig att förkunna befrielse för de fångna och syn för de blinda, att ge de förtryckta frihet och förkunna ett nådens år från Herren. Han rullade ihop boken och gav den tillbaka till tjänaren och satte sig. Alla i synagogan hade sina blickar riktade mot honom. Då började han tala till dem och sade: "I dag har detta skriftställe gått i uppfyllelse inför er som hör mig."

Luk 4:16-21

almanacka

även på www.efssyd.org

nr/sid

januari

27 Wintercampen

februari

6-11 Kultur- och kyrkvecka i Lerberget 1/13

16 Åre 2007 - Årets Skid & brädresa!

mars

2 Oas-helg i Tollarp

13-18 Kulturveckan på Råå 10/22

april

21 EFS i Sydsveriges årsmöte 11/17

maj

17-20 EFS årskonferens i Karlshamn

juni

23 Vannebergamötet

Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm

Telefontid: 10 - 15, lunch 12-13

Exp. öppen: tisd, ons, tors

Telefon: 0451 - 38 80 70

Telefax: 0451 - 38 80 71

E-mail: info@efssyd.org

Hemsida: www.efssyd.org

Bankgiro: 196 - 7900

Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande

Mats Hansson, Kramersvägen 6

217 45 Malmö, 040 - 26 44 44

Distriktsföreståndare

Allan Svensson

0451 - 38 80 70

epost: df@efssyd.org

Distriktsekonom

Boel Rönnblom 0451 - 38 80 74

Distriktskonsulent

Helena Eriksson

Johannes Svensson (vik dk)

0451-38 80 72

Assistent

Hanna Sjöberg 0451 - 38 80 70

GUL-inspiratör: Marie-Louise Nilsson

tel: 0451-388073 / 0703-388074

ml.nilsson@efssyd.org (föräld.led.)

EFS-Gården, Åsljunga

Ånhultsvägen 31

286 72 Åsljunga

Tfn: 0435 - 46 00 54,

46 00 52 (fax)

E-post: info@efsgarden.com

Heljarödsgården

Farhult

263 93 Höganäs

Tfn: 042 - 680 29,

042 - 680 24 husmor

Ringamålagården, EFS

Pl 5105

374 92 Asarum

Tfn: 0454 - 620 63

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2

236 38 Höllviken

Tfn: sep - maj 046 - 25 31 66

jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckagården, Tjurkö

370 43 Sturkö

Tfn: 070 - 654 61 85

Fax: 0455 - 460 85

E-post: info@stenbracka.k.se

Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus

Tfn: 044 - 24 00 20

E-post: ahusgarden@efssyd.org

Minnes- och högtidsgåvor

Oktober

Minnesgåvor till Tora Nordkvists, Gretha Nilssons och Stig Philipssons minne.

Totalt inkommet under perioden: 2 800 kr till distriktets olika verksamhetsområden.

Tack för gåvorna och alla varma tankar som följer dem

mitt vittnesbörd

Duschen

Duschen är en fantastisk plats att vara på. Är man trött så piggnar man till och är man smutsig så blir man ren. Jag har även märkt att duscha är en av de få saker som jag kan göra samtidigt som jag gör något annat. Tyvärr så är man ju något begränsad i mobilitet och funktionalitet, annars hade jag gärna duschat framför datorn eller i bilen.

Mitt badrum har, som så många andra, tjocka kala betongväggar. Detta resulterar i att Johannes plötsligt förvandlas till en av de tre tenorerna. Akustiken är närmast att jämföra med St. Paul's Cathedral.

Plötsligt brister man ut i sång och ens självförtroende höjs till skyarna.

Det bästa jag kan göra medan jag duschar är att sjunga lovsånger och tillbe Gud. En av fördelarna med att be och lovsjunga i duschen är att man oftast förblir ostörd, något man inte är på många platser. Man får en avskild stund med Gud helt enkelt, en klockren stund för sin personliga andakt. Symboliskt sett så är det ju rent av bibliskt: en avskild plats där man möter sin Herre och blir renad och vederkvickt. Att stå naken inför sin skapare med tomma händer utan sitt välklädda yttre. Värme som regnar över en och sköljer bort allt orent man har dragit på sig under dagen.

Det måste ha varit i duschen som Micke Fhinn kom på att han "ville bo under ett vattenfall".

För ett par veckor sedan kom jag hem efter en arbetsdag och ställde mig i duschen. Plötsligt brast jag ut i lovsången "Jag älskar dig, jag älskar dig, Jesus jag älskar dig". Så känner jag plötsligt en röst inom mig som säger: "Johannes, det där betydde mer för mig än något annat du har gjort idag."

*Johannes Svensson,
vik. distriktskonsulent*

Livsluft

EFS-Nytt Syd

*Sommar eller vinter,
vilket har vi?*

Vad längtar du efter?

EFS-kapellet i Lund, sid. 10 - 11

- Livsluft Ung sid. 6 Presentation av Salt syd-styrelsen
- Vart tog du vägen, Helena Dahlberg?, sid. 8 - 9
- Avslutande artikel om VSM 150 år, sid. 16

...från redaktören

Innehåll

- sid 3 Synpunkten
- sid 4 Betraktelse
- sid 5 Missionsnätverket
- sid 6 Livsluft Ung,
Salt syd-styrelsen
- sid 7 Kärlekens väg
- sid 8 Vart tog du vägen,
Helena Dahlberg?
- sid 10 Kapellet i Lund
- sid 12 Konferensnytt -
Karlshamn 17-20 maj
- sid 14 Julbilder
- sid 16 VSM 150 år, sista
- sid 18 Exp.nytt
- sid 19 Almanacka
- sid 20 Mitt Vittnesbörd

Jag kommer just från en vecka på Gran Canaria och en liten stad på södra kusten där som heter Puerto Rico.

Min hustru Birgitta och jag kände att vi behövde komma till solen och värmen ett tag, få ladda batterierna. Vi fick en solig och varm vecka med strandväder. Sedan är det alltid skönt att komma hem igen.

Visst behöver man ladda batterierna. Vi har många apparater kring oss med sådana behov - mobiltelefoner, digitalkameror, laptops, rakapparater m.m.

Dessa maskiner sköter vi för att livet ska bli enklare. Men hur sköter vi själva livet? Nu menar jag inte att en veckas semester fixar hela livet men visst behöver vi ladda våra inre

batterier.

Varje dag är ett lämpligt laddningsintervall tycker jag. Vi har olika förutsättningar när det gäller vår tid men det går nog för alla att hitta en rutin som passar.

En stund i bön, en stund med Bibeln, ett kristet tv-program på Internet eller något annat.

Din särskilda stund med Gud är den viktigaste tiden i ditt liv.

Slarvar man med att sköta batteriet i en telefon så får man snart byta batteri för att kunna ringa. Det är inte lika enkelt att byta det inre batteriet i oss. Tänk på det.

Robert

Redaktionsruta

Livsluft nr 2/2007
Ärgång 15
Livsluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Sydsverige.

Adress: Livsluft
Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Tel: 0451 - 38 80 70

Ansvarig utgivare är Torbjörn Larpers
Tel: 0451 - 38 80 70
Redaktör: Robert Södertun
Surbrunnsgatan 13, 253 60 Ramlösa
Tel: 042 - 29 87 00 / 0701 83 55 50
e-post: livsluft@efssyd.org
robert@kreativabudskap.se

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:
Den 5/2 för nr. 3. Plan.utg.dag 1/3 2007
Den 5/3 för nr. 4. Plan.utg.dag 2/4 2007
Livsluft kommer ut med 10 nr/år.
Prenumerationspriset är 220:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5 Bg 5396 - 9093

Annonspriser:

Helsida	2.700:-
Halvsida	1.500:-
1/4 sida	900:-
1/8 sida	500:-
1/16 sida	275:-

Tryck:

XRT
Box 63
261 22 Landskrona
Tfn: 0418 - 44 61 80

Himlen är på vår sida!

EFS kallelse är att verka för Kristi rikes tillväxt genom att göra Jesus känd, älskad och efterföljd. Med detta mål för ögonen så får vi arbeta för värden som räcker ända in i Guds evighet. Vi har anledning att tro att Gud har mer på dagordningen för vår 150-åriga rörelse.

Om vi håller fast vid vårt övergripande uppdrag att hjälpa människor upptäcka vem Jesus är så kan vi med säkerhet veta att himlen är på vår sida.

Vårt missionsuppdrag är ännu inte slutfört. Det går bara in i ännu en ny tid, en tid som ytterst sett är Guds tid. För att nå vårt mål behöver vi lika mycket gamla som nya mötesplatser. Vi behöver lika mycket gamla som nya former för vårt arbete. För folkets och evangeliets skull behöver vi se Skåne och Blekinge något mer ur ett Gudsrikesperspektiv. Det innebär att efter lokala förhållanden utarbeta former för missionsarbetet som gagnar just den bygden.

Med detta sagt så tror jag att vi i framtiden kommer att se ett EFS som till sin yttre form blir ännu mer mångfacetterat men till sin själ hålls samman i den bekännelse som Petrus gav vid berget Hermons fot i Matt 16:16: "Du är Messias, den levande Gudens son."

Det stora målet är inte att vår rörelse till sist en dag ska bli homogen, även om det hade varit mycket praktiskt då vi ska marknadsföra EFS, utan vårt mål är större än så.

Personligen har jag genom åren fått arbeta både där EFS fungerar

som en självständig kyrka och genom samarbetskyrkomodellen med Svenska kyrkan och jag kan bara säga: Det finns absolut ingen anledning att spela ut de formerna mot varandra! Vi håller nämligen på med större värden än så. Människor kommer till tro och får hjälp att leva nära Jesus genom båda modellerna. Åra var Gud.

För folkets och evangeliets skull är formerna inte de viktigaste. Det viktigaste är budskapet, barmhärtigheten och kärleken till den enskilda människan.

För folkets och evangeliets skull har vi idag inom vårt distrikt samarbetskyrkor med Svenska Missions Kyrkan. Kanske blir mångfalden av samarbete ännu större i framtiden.

EFS strategiska position i kristenheten är dock som självständig rörelse inom Svenska kyrkan och denna gemenskap och samhörighet ska vi vara rädda om och utveckla. På många håll i Skåne och Blekinge har vi "EFS:are" som är trogna kyrkvårdar och på det sättet möter folk med värme och kärlek vid kyrkporten. Vi har fyra samarbetskyrkor och flera EFS-grupper som arbetar i nära samarbete med Svenska kyrkan.

Jag tror dock, och prisad vare Herren, att vi går mot en framtid där det blir oerhört svårt att positionsbestämma församlingar och enskilda kristna. Ta Peter Halldorf som exempel. Vem är han? Är han låg- eller högkyrklig? Är han karismatiker eller dogmatiker? Är han frikyrklig eller diakon inom den koptiska kyrkan? Är han pingst- eller påskvän? (Det sista med en viss humor). Att svara på dessa frågor är inte fruktbart! Värdena som Peter står för och förmedlar behöver inte positionsbestämmas, det är tankar som tillhör hela kristenheten.

Uppe vid Caesarea Filippi stod tiden stilla då Jesus ställde frågan: "Vem säger ni att jag är?"

Frågan blir närgående och personlig. Detta är ett av Matteus-evangeliets verkliga höjdpunkter.

Om vi i EFS outröttligt vill fortsätta svara som Petrus gjorde den gången, då kan vi vara säkra på att himlen är på vår sida.

Allt gott!

Allan Svensson, distriktsföreståndare

Röke Blås

och

Johan Stengård, saxofon

Konsert söndag 22 april kl. 18.00

Hässleholm Kulturhus, Röda salongen

Biljetter säljs från 16/2 på

Hässleholms Turism 0451-26 73 10

Biljettpris 160 kr från 18 år, 80 kr under 18 år

VEM VISAR VÄG?

När Israels folk under Josuas ledning skulle gå över Jordan fick de rådet: *"Följ arken så vet ni vilken väg ni ska gå; ni har ju aldrig gått den tidigare."* De behövde vägvisning. Det är intressant att läsa om men kan också stå som en förebild för vår vandring genom livet. Vi föds in i denna värld med behov av hjälp och ledning.

Eva Norberg har skrivit en psalm med tre verser där varje vers innehåller två frågor. Dess bättre har hon också svaren. Den första frågan hon ställer är: "Vem visar väg genom växlingens värld?" Och visst måste vi tillstå att vi lever i en växlingens värld. Det är något av otrygghet i tillvaron även om vi lever under gynnsamma förhållanden. Vi kan känna viss bävan inför åldrandet men det är nog inte helt enkelt att var ung heller. Hur ska framtiden bli? Krig och konflikter verkar bli fler enligt en enig expertis. Finns det en mening med och ett mål för vårt liv? Vem visar vägen? För något eller någon är det som vi leds och påverkas av. Här kommer Jesus Kristus oss till mötes med sitt erbjudande: *"Den som följer mig skall inte vandra i mörkret utan ha livets ljus."*

När Petrus predikade i Salomos pelarhall enligt Apg. 3 säger han: *"Vägvisaren till livet dödade ni."* Man kan nästan säga att bildligt sker det även idag. Vi hör liksom korstfästropen: Bort med honom! Läser vi tidningarnas insändarspalter eller hör vissa radio- och TV-program så är det inte bara kungen som är föremål för åtlöje utan också kungars Kung. Låt oss slippa honom i skolan, håll skolavslutningarna fria från religiösa inslag.

Har man härmed lyckats utplåna människors behov av något mer än materiella ting? Har man lyckats forma en positiv och lycklig människa? Det verkar inte så. De andliga behoven verkar öka. Därför kvarstår frågan: Vem visar väg genom växlingens värld?

Vi påminde om Petrus ord "Vägvisaren till livet". Den översättningen har vi nu läst i tjugofem år. Tidigare hette det "livets furste", "upphovsmannen". Här djupnar innehållet. Om någon t. ex. frågar om vägen till en läkare så kan jag ju vara vägvisare till en läkare utan att själv vara det. Men Jesus är inte bara vägvisaren till livet, han är livet. Tomas frågade: *"Vi vet inte vart du går, hur kan vi då känna vägen?"* Jesus svarade: *"Jag är vägen, sanningen och livet."* Det är genom honom som vägen till Gud är öppen. Därför ber vi i en tacksägelsebön: "Tack för att vägen till dig alltid är öppen genom Jesus Kristus."

Men vi får också vandra med honom. Arken var för Israel ett konkret ögonmärke, moln- och eldpelaren gick inte heller att ta fel på – men för oss då? Vi får utan alltför stor brådska under Andens ledning betrakta hans ord, minnas apostelns maning: *"Låt oss ha blicken fäst vid Jesus, trons upphovsman och fullkomnare..."*

*"Vem visar väg genom växlingens värld?
Vem vet ett mål för min vanskliga färd
när sikten är skymd eller mörkret står tätt?
Kristus är vägen
Han leder mig rätt."*

Egard Ohlsson, Åhus

Missionsnätverket

Här kommer en kort hälsning från EFS i sydsveriges missionsnätverk som har legat i dvala ett tag men nu har vaknat till liv igen.

Missionsnätverket är ett kontaktnät för de i distriktet som är intresserade av mission, antingen man är missionsombud i sin förening eller helt enkelt bara intresserad.

Efter ett uppehåll på mer än ett år träffades vi i november för att

fundera på vad vi gjort hittills och hur vi vill gå vidare.

Det resulterade i att vi just nu planerar inför EFS årskonferens i Karlshamn där vi lovat ha ansvar för nätverksträffen för missionärer och andra missionsintresserade.

Vi planerar även för en missionsdag till hösten. Dag är ännu inte bestämd men vi jobbar på både dag, plats och medverkande för att få det klart i så god tid som möjligt.

Har ni några idéer eller funderingar eller vill ni vara med i missionsnätverket så är ni välkomna att höra av er till Ingvar & Lillemor Persson – Örkelljunga som är sammanställande för gruppen.

Maria Grahn, Tollarp

Vårens Bibel- och gemenskapsvecka 20 - 25 mars

Tisdag	15.00	Kaffet är dukat
	16.00	Välkomstmöte. Evalotta Kjellberg, presentation och information
	19.00	Sånggudstjänst. Marianne Hansson leder Mikaelikören
Onsdag	10.00	Bibelstudium. Ordet som Gudsuppenbarelse - Gud talar idag, Torsten Josephsson
	16.00	Om "Mormor på stora Herrestad". Marianne Josephsson
	19.00	"Mitt livs resa". Torsten Josephsson
Torsdag	10.00	Bibelstudium. Anden ger liv, Agne Nordlander
	15.00	Utfärd och kaffe
	19.00	Möten med religioner och kulturer. Johannes Dencker. Sång av Erik Åkerman
Fredag	10.00	Bibelstudium. Anden formar oss efter Kristi avbild. Agne Nordlander
	16.00	"Kungligt slott och sagolik trädgård". Stig Billing
	19.00	Ledargestalter i V. Skåne då EFS startade. Torsten Simonsson
Lördag	10.00	Bibelstudium. Anden ger frälsningsvisshet och hopp. Agne Nordlander
	16.00	"Med transsibiriska järnvägen till Mongoliet och Kina". Göran Vikström
	19.30	"Ur minnenas dagbok". Maj och Kurt Åberg. Sång av Marie Brandt
Söndag	10.00	Gudstjänst med nattvard. Agne Nordlander och Albin Olofsson
	12.00	Middag
	14.00	Hemfärd

I decembernumret 2006 fins en artikel om Salt:s bildande i vårt distrikt. Salt är ju EFS barn- och ungdomsorganisation. Här presenterar vi de som sitter i styrelsen fram till årsmötet som skall hållas i april i år.

Hej!

Jag heter Gabriella Ohlsson och är 21 år. Jag kommer ursprungligen från Karlshamn och har mina rötter i Kristofferkyrkan där. Numera bor jag i Malmö där jag läser till sjuk-sköterska. Jag har ett år kvar tills jag är färdig med utbildningen och ska börja jobba. När jag inte pluggar så umgås jag med mina vänner och spelar i olika orkestrar. Mina tankar med Salt är att vi ska få ett bra barn- och ungdomsarbete för alla i distriktet. Jag vill att vi ska ha ett utbud av läger och andra aktiviteter som passar alla barn och ungdomar. Jag vill att varje barn och ungdom i distriktet skall bli sedd oavsett om de tillhör en liten eller stor församling.

Mvh

Gabriella Ohlsson

Hej!

Jag heter Gun Lyckander, är 45 år och bor i Kristianstad med min familj. Jag jobbar som mellanstadie-lärare och är aktiv i Österängs kyrka som är en samarbetskyrka. Jag hoppas kunna bidra med något från min generation - mogna ungdomar eller vad vi nu kallas. Jag känner mig privilegierad som får vara med de unga och känna vinddraget! Eftersom jag också är med i distriktsstyrelsen kommer jag att vara någon slags länk mellan styrelserna.

Mvh

Gun Lyckander

Hej!

Jag heter Sara Johansson, är 26 år och bor i Ängelholm. Jag är uppväxt på en bondgård utanför Örkelljunga men har efter studenten bott i både Paris, Uppsala och Lund. Jag har läst en kandidatexamen i teologi. I vår ska jag arbeta med ungdomar i EFS i Röke.

Att få vara med i Salt syds styrelse tycker jag är väldigt roligt och spännande eftersom barn- och ungdomsverksamhet är något som ligger mig varmt om hjärtat. Jag tror det är viktigt att målgruppen för Salt:s verksamhet nu själv får vara med och påverka och bestämma. Att få vara med i en organisation som vill berätta för barn och ungdomar om Jesus - kan det bli bättre?!

Mvh

Sara Johansson

Hej!

Mitt namn är Tobias Hulthén, är 23 år och kommer från Malmö. Jag är uppvuxen i Betaniakyrkan och här är jag också medlem. Nu läser jag elektroteknik i Lund och har vid det här laget påbörjat min åttonde termin.

Jag har suttit i distriktets ungdomsutskott i fyra år och kom på så sätt med i Salt när det bildades. För närvarande är jag ordförande.

Min vision för Salt är att det ska, genom att ge ungdomarna mycket mer inflytande i vad som händer i distriktet, utveckla barn- och ungdomsarbetet i distriktet (och Sverige) så att fler och fler samlas på olika tillställningar som hålls till ära för Gud vår Fader.

Mvh

Tobias Hulthén

Hej!

Jag heter Maria Eriksson och fyller 23 år i år. Bor numera i Malmö där jag läser på lärarhögskolan till fritidspedagog. Kommer ursprungligen från Karlshamn. Jag är med i Salt-styrelsen dels för att jag satt med i UU innan och för att det verkade spännande och roligt att vara med från början med Salt!

Det var allt från mejl...

Mvh

Maria Eriksson

Med i styrelsen sitter också:

Hilda, Billeberga samt

Simon, Ängelholm

Kärlekens väg - en julmusikal

När julmusikalen "Kärlekens väg" spelades upp i Pärups missionshus var salen fylld till sista plats. Musikalen beskriver i sång, musik och tal undret som skedde för cirka tvåtusen år sedan i Betlehem.

En änglakör får under ett övningspass veta att de skall "repa" för att sjunga vid en speciell händelse. Istället för att som vanligt sjunga i himlen blir det till att åka till jorden för att sjunga för människorna och tala om att en Frälsare har blivit född i Betlehem. Men det är mycket som ska ske innan detta blir verklighet. Först beskrivs bakgrunden till att Gud sände sin son till världen för att frälsa den med Adam och Evas syndafall i örtagården. Två av medlemmarna i kören, Lea och Rakel, träffar ängeln Gabriel som har bråda dagar. De får genom Gabriel reda på vad som ska hända.

I en scen får man se "sonen" och Gud i fina mantlar och kronor på huvudena. Där ger fadern sonen i uppdrag att bege sig till jorden för att födas i ett stall under enkla former. Kronan och manteln plockas av och sonen blir en "vanlig" människa. Maria, Jesu moder, får besök av Gabriel som meddelar att hon ska föda barnet som genom kärle-

Änglakören

kens väg skall frälsa människorna från evig förtappelse.

Maria blir havande men kan inte tro att det är sant att hon ska bli mor till världens frälsare. När Josef får reda på detta tror han att Maria har varit otrogen. Han kan inte förstå detta. Jesus föds i stallet i Betlehem. Herdarna på ängen får genom änglakören reda på detta och beger sig till stallet där man finner Jesus i krubban tillsammans med Maria och Josef.

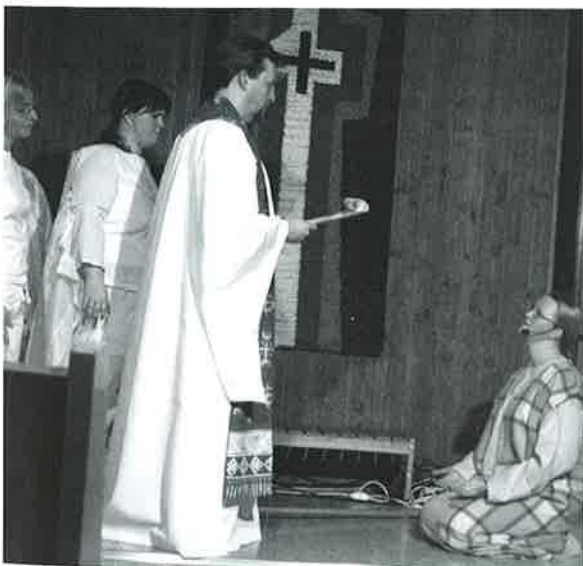
Alla medverkande i musikalen avslutar med sången "han skall segra

över allt det onda och regera en dag på vår jord".

Gunnel Hansson och alla andra inblandade som repat in musikalen har gjort ett jättejobb. TACK!

Text och bild:

Per Andersson, Staffanstorp

Maria får veta att hon ska bli mor till världens Frälsare

Fadern meddelar att sonen skall sändas till döden

Vart tog du vägen, Helena Dahlberg?

Vart tog den gamla redaktören vägen?

Under många år i exil har jag alltjämt påmint mig om att i Norrbotten är det sjukt myggigt på somrarna och svinkallt och mörkt på vintern vilken varar större delen av året. Detta till trots lämnade vi ändå Skåne för Luleå i augusti 2004. I väntan på barn ville vi till slut flytta hem till Norrland och fädernas marker (läs barnvakterna).

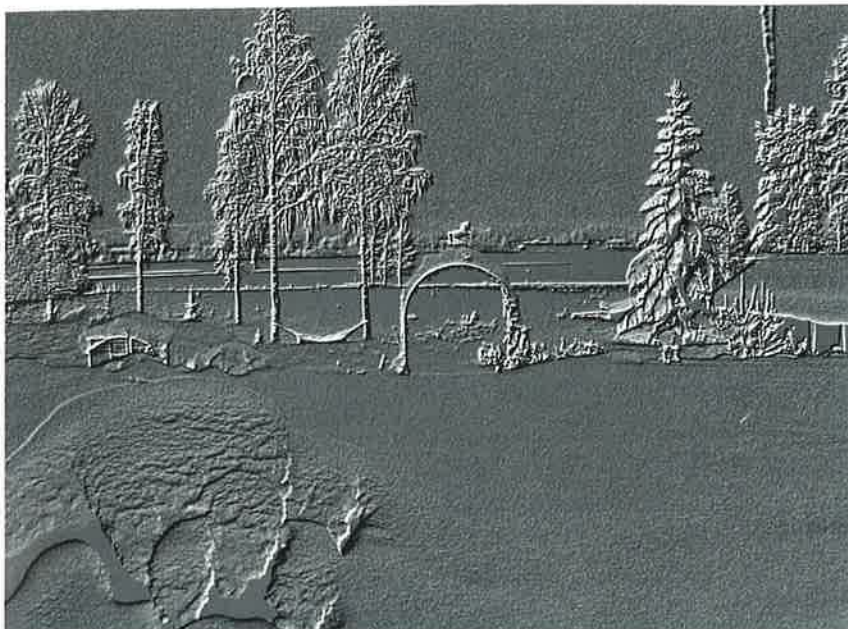
David började jobba som pipmakare på Grönlunds orgelbyggeri och jag läste pedagogik och spanska en termin. Man kunde tro att när man flyttar från storstan till oby-

den, som Norrland i stort lär vara, skulle det vara lättare att hitta bostad än i Malmö, men inte det inte. Luleå har visst mått av storstadskomplex. Efter en månad i Davids föräldrars källare fick vi hyra ett hus några månader och sedan köpte vi en lägenhet som vi fick tillträde till den 6 januari 2005 och då föddes Hannes.

Hannes är alltså bra precis två år nu och i september flyttade vi till hus. För mig är det drömläge på huset och Guds försorg att vi fick möjlighet att köpa det. Det ligger nära stan men ändå på landet, vid älven, med trädgård att påta i. Jag blev su-

gen så fort jag såg det men jag hade vikariat och David hade precis blivit uppsagd. Så fick David jobb på en konsultbyrå där han jobbar nu och stortrivs (så tre år ingenjörsutbildning i Skåne var inte förgäves) och vi köpte huset och flyttade in. Det är mycket att göra på huset men det är ju sånt vi tycker är roligt.

I höstas började Hannes på dagis precis här i närheten och jag jobbar som spansklärare på gymnasiet i Boden. Och jag trivs som vanligt med att få jobba med ungdomar. Vi är med i EFS i Luleå, den förening vi växt upp i. Jag är engagerad som mötesledare och David som vice-

Baksidan från vårt hus

värd. Det känns roligt att få andra uppgifter i kyrkan att trivas med. Med andra uppgifter menar jag att inte vara med som ungdomsledare vilket har varit det mest naturliga för mig fram tills vi fick Hannes. Så är jag med i informationsrådet för EFS i Norrbotten, alltså motsvarigheten till Tidningsutskottet i EFS i Sydsverige. Det känns riktigt roligt också.

Ska man vara ärlig, och det ska man ju, så saknar vi inte Skåne i sig. Men det vi saknar är Betania. Människorna och gemenskapen i den

kyrka som också var vår kyrka. Och det Gud gjorde där. Det var stort. Det bär vi med oss.

Helena Dahlberg, Luleå

Har ni vägarna förbi bjuder vi på kaffe, mygg, mörker och kyla. Då behöver inte ni sakna Norrland heller.

Hannes i renoveringstagen

David och Hannes

Vårt hus i vinterskrud

Det är fantastiskt att vara med i en kyrka där allas insatser är värdefulla och alla hjälper till på sitt sätt efter förmåga och talang. Det känns som att arbetet för att driva kyrkan framåt aldrig står stilla. En kväll när jag hjälpte till att måla i kapellet fick jag på ett starkt och härligt sätt känna på att man kan tjäna Herren på många olika sätt. Där stod jag i målarkläder tillsammans med ett par kompisar och målade samtidigt som det bakom en dörr planerades för kommande gudstjänst, i kyrksalen övade lovsångsteamet för fullt och på ovanvåningen var böneteamet samlat!

Men för att ta historien från början: EFS-kapellet i Lund startades upp på nytt hösten 2001 med ambitionen att vara en levande och betydelsefull kyrka för lundabon, både för de som redan lever ett liv med Jesus och de som är nyfikna på den kristna tron. Viktigt är att alla besökare blir sedda och ledda genom gudstjänsterna som speciellt riktar sig till kyrkoovana.

När jag kom som ny till församlingen blev jag förvånad över hur väl mottagen jag blev! Redan i dörren möttes jag av en glatt leende tjej som såg mig i ögonen och hälsade mig välkommen. Gudstjänsten som följde var lätt att förstå och allt ifrån sångval till tema för gudstjänsten kändes väl genomtänkt. Efteråt kom präst Anders Sjöstedt fram och pratade och hälsade nya besökare välkomna och bjöd in till gratis fika. Vilket varmt mottagande! Jag tror att just denna öppenhet var ett av de starkaste skälen till att jag valde att fortsätta gå till EFS-kapellet. Senare har jag själv varit en av dem som hälsat nya besökare välkomna och sett dem i ögonen.

Nu är det drygt två år sedan jag klev in i kapellet för första gången och både jag och församlingen har utvecklats mycket sedan dess. Personligen har jag fått ett mer öppet tänkande vad gäller att tjäna Gud

genom att vara med i arbetet för att församlingen skall växa. Jag ser det som en naturlig del i mitt medlemskap att jag viker tid för att delta aktivt i kyrkans arbete och hjälpa till med saker som jag har talang för.

Jag är stolt över hur församlingen har utvecklats och det förhållandevis breda utbud som vi har åstadkommit. Arbetet är utåtriktat och för den som är nyfiken på att utforska den kristna tron erbjuder vi varje termin en Alpha-kurs. I höstas genomfördes den första Beta-kursen som är en fortsättning på Alpha. Totalt deltog ca 40 personer i Alpha och Beta. I det diakonala arbetet har vi Öppen Kyrka för de som söker gemenskap, är sugna på en bit mat eller som bara vill prata bort en stund. På julaftonskvällen bjöd vi in till julfirande med mat, musik, gemenskap och andakt. Ca 60 personer kom! Det finns även besöksgrupp och på sikt kommer stöd till ensamstående föräldrar att erbjudas. Under det år som det diakonala arbetet har varit igång har kapellet nått över 130 personer! Ytterligare en viktig del i kyrkan är ungdomsarbete som i huvudsak drivs av två ungdomsledare.

För att få all verksamhet i församlingen att fungera är vi organiserade i grupper, s.k. "team". Lovsångsteam, gudstjänstteam, böneteam, layoutteam, ungdomsteam, dramateam och praktiskt team är några av dessa.

Församlingsarbetet i EFS-kapellet baseras på hemgrupper där man träffas två till tre gånger i månaden

EFS-Kapelle

om glädjen i att tjäna

När jag öppnar dörren till EFS-kapellet vara en del i denna levande församling. Herren är stor så att vi tillsammans kan tjäna honom samt hjälpa folk till livet med Jesus.

Musikerna

Var lugn, församlingen har egentligen inte kommit på sned

för att dela livet och tron med varandra. Min egen väg in i församlingen började med att jag ett par månader efter att jag börjat besöka kapellet blev inbjuden till en informationskväll. Där informerades det om vad EFS är, vilka värderingar och framtidsambitioner EFS-kapellet har samt hur en hemgrupp fungerar. Därefter blev man erbjuden att gå med i en hemgrupp – givetvis med full "ängerrätt"!

Idag ångrar jag inte en sekund att jag gick med i en hemgrupp. Min egen lilla grupp består av en otroligt fin skara människor som alla har olika bakgrund och tankar. Tillsammans kan vi diskutera både stora och små saker och vi brukar ha väldigt trevligt på våra små träffar som inleds med att vi fikar tillsammans.

ellet i Lund

a Herren tillsammans

ett i Lund blir jag glad och stolt över att få
g Engagemanget och viljan att tjäna vår
n vara en betydelsefull kyrka för Lunda-
u – vilket är vår vision!

Pernilla Sjöstedt predikar

Förutom att jag är medlem i en hemgrupp är jag även engagerad i layoutarbete av affischer och olika informationsblad som vi använder oss av för att vår verksamhet skall synas i Lund. Det senaste tillskottet är en ny hemsida som även den skall vara en kanal utåt.

Grunden för att arbetet i församlingen fungerar är engagemanget som ligger bakom och som i sin tur grundar sig på en glädje i att tjäna. Det är på intet sätt något arbete som gör sig självt utan kräver mycket tid och tanke. Det som gör mig mest motiverad i EFS-kapellet är att alla är delaktiga i arbetet vi gör tillsammans. Med detta vill jag förtydliga att det inte enbart är en person som driver kyrkan framåt utan att det finns en vilja hos alla att utvecklas. De drivande och ledningen måste

också våga fråga sin församling om hjälp och delegera uppgifter. För mig har kyrkan blivit allt viktigare sedan jag insåg att jag gör skillnad genom att ta av min fritid för att tjäna Herren genom de gåvor som jag har fått.

Drivkraften bakom nya och gamla projekt är stor och detta tror jag grundar sig på att man känner sig viktig i det man gör, att man upptäcker att man får respons och att arbetet gör skillnad. Uppmuntran är ett av ledorden i vår församling och det är otroligt viktigt! Uppmuntran behöver inte alls vara märkvärdig i sig utan en klapp på axeln eller ett uppmuntrande ord kan räcka länge.

Bakom våra gudstjänster, som är en av delarna i vårt arbete för att nå lundabon, ligger mycket tankearbete och planering. Varje sång eller psalm är omsorgsfullt utvald med tanke på det tema som varje gudstjänst har. Alla inslag skall kunna förklaras för besökarna så att de känner att de förstår vad som händer. Drama är också ett återkommande inslag för att göra gudstjänsterna varierande och tydliga liksom andra kreativa inslag som förekommer.

Ett angenämt ”problem” som församlingen just nu tampas med är att vi håller på att växa ur vår kyrka. Varje söndag är det så gott som fullsatt och därför har vi så smått börjat se oss om efter en ny lokal i Lund där vi kan fortsätta att växa och hjälpa fler människor till livet med Jesus!

EFS-kapellet i Lund är inte någon stor församling med enorma resurser men trots det kan vi åstadkomma något stort! En stor del av arbetet bedrivs ideellt och arbetet grundar sig på personligt engagemang med frivilliga gåvor som grund. Jag hoppas att detta kan uppmuntra andra församlingar att våga utmana sig själva att sikta högt. Jag är övertygad om att många skulle nå långt! Man behöver inte vara en enorm församling med flera gudstjänster varje söndag för att kunna bedriva ett mångsidigt och betydelsefullt arbete – se bara på EFS-kapellet i Lund! Det viktiga är att engagemanget finns där och att församlingen tillsammans finner glädjen i att tjäna Herren!

Välkommen att besöka EFS-kapellet i Lund! Titta även gärna in på vår hemsida www.efskapellet.se.

*Text: Maria Sjögren,
medlem i EFS-kapellet i Lund*

FAKTARUTA

EFS-kapellet i Lund startades på nytt 2001 med visionen att vara en levande och betydelsefull kyrka för den som är nyfiken på den kristna tron och livet med Jesus. Nu är antalet medlemmar drygt 60 och drygt 120 är med i en hemgrupp. I församlingen finns en heltidsanställd präst och en predikant som jobbar 75%. Utöver detta finns även två ungdomsledare. Och så alla som hjälper till ideellt förstås!

Hur går det med årskonferensen?

Som ni alla vet kommer EFS rikskonferens att hållas i Karlshamn den 17-20 maj i år. Temat blir "Jesus berör", ett tema som jag hoppas kommer att beröra oss alla på många olika sätt – såväl inåt som utåt.

Det finns en lokalkommitté (se Livsluft 1/07) som jobbar med de praktiska förberedelserna inför konferensen och ordförande i den är Agnetha Larsson. Det är ett mycket bra val, för Agnetha är en person som både håller det hon lovar och ser till att det blir utfört så snart som möjligt. Jag fick lov att mitt i förberedelserna ställa några frågor till henne.

Rune Johansson: *Agnetha, du får givetvis dra det tyngsta lasset som ordförande. Lyckas du smitta av dig på de andra i kommittén så att saker och ting blir utförda i tid?*

Agnetha Larsson: Andan i lokalkommittén har hela tiden varit väldigt positiv och det är ett bra "gäng". Vi tycker att det skall bli väldigt roligt att välkomna både EFS-are och andra hit till Karlshamn!

Upplever ni det som stimulerande eller slitsamt att jobba med förberedelserna?

Än så länge har det bara varit stimulerande men jag räknar med att takten kommer att stegras en hel del framöver...

Hur har ni det, ligger ni någorlunda bra till i förberedelserna, tycker du?

Jag har ju inget i den här storleksordningen att jämföra med men tycker ändå att det känns som om vi är med på banan. Vi får mycken hjälp av Östersjöfestivalens "gene-

ral" Conny Nilsson som kan allt om hur det fungerar i kommunen. Det känns tryggt.

Jag vet att du har sänt ut förfrågningar om hjälp under konferensen till EFS-föreningarna i distriktet. Har du fått någon uppbackning ännu?

Jag har fått ungefär en tredjedel av de namn vi behöver, så än finns det plats för många! Ju fler vi blir som hjälps åt desto mer får vi ju chans att uppleva konferensen också. Dessutom är det roligt att jobba tillsammans.

Har ni i kommittén lyckats få respons för att konferensen är ett arrangemang som hela EFS i Sydsverige står bakom? Distriktsstyrelsen till exempel?

Jag hoppas att alla har förstått att det inte bara är vi i Karlshamn som har ansvaret för konferensen. Jag har skickat två brev till alla ordförande i de olika föreningarna i Blekinge och Skåne och bett om hjälp, både praktisk och i bön.

Det måste väl underlätta förberedelserna att få besked så snabbt som möjligt - och utan hjälp kan det väl knappast bli någon konferens?

Vi räknar med att vi behöver vara ungefär hundra personer som arbetar praktiskt. Det är betydligt fler än vi är i Kristofferkyrkan i Karlshamn så vi kan helt enkelt inte klara det själva! Ju snabbare ni kan bestämma er för att resa till konferensen och att hjälpa till i den, desto mer sparar ni våra nerver. Det skulle kännas tryggt att veta att vi har det folk vi behöver snarast möjligt, så har vi en sak mindre att fundera över.

Om man lovar, måste man då hjälpa till alla dagarna?

Nej, det är upp till var och en att tala om vad man vill göra och vilken eller vilka dagar man kan hjälpa till. Vi gör allt för att ta hänsyn till alla önskemål.

Är det något speciellt som är allra viktigast att få hjälp med?

Det jag känner lite panikartat är iordningställandet både före och efter konferensen av skolorna vi kommer att använda. Det är ju mitt i terminen, så vi har väldigt kort tid på oss.

Hur är det med bakandet? Behövs det både frallor och vetebröd, småkakor och annat?

O ja, Björn Pettersson (Stenbräck-agården) räknar för fullt på hur mycket vi kan tänkas fika under fyra dagar. Det kommer listor på önskemål så småningom.

Kan du avslöja något av programmet?

Visst kan jag det! Det kommer att bli mycket sång och musik. Vi har ju flera fina blåsorkestrar i distriktet och hela Blekinge kommer att samla ihop en gospelkör. Vi får höra flera intressanta talare, bland annat kommer Anneth & Steven Munga från Tanzania. Fredagen ägnas åt årsmöte och på lördagen kommer vi att ha torgfest på förmiddagen. På eftermiddagen blir det seminarier och/eller en liten utflykt.

Vi har försökt göra ett program som genomsyras av temat "Jesus berör". Det största problemet har egentligen varit att konferensen är så kort. Våra idéer hade räckt till fler dagar.

Nu får du chansen att skicka med en önskan och/eller vädjan till alla Livslufts läsare. Vad önskar, förväntar, du dig av dem?

Bed för konferensen – att många kommer att beröras av Jesus (både karlshamnare och gäster), att många vill ta sig hela vägen till Karlshamn för att få vara med. Bed för oss som planerar och för alla som vill hjälpa till. Bed om att allt skall fungera på ett bra sätt och glöm inte vackert väder.

Anmäl er att hjälpa till snarast möjligt!

Jag puffar på om detta med anmälan. Det är jätteviktigt och du avlastar kommitterade en massa oro och bekymmer. Tänk dig in i situationen att din förening skulle anordna konferensen. Visst ville du veta om du fick någon hjälp eller inte!

*Du kan anmäla dig genom det brev som Agnetha har skickat till ordföranden (det blev fel postnummer, tyvärr) men också direkt under adress Ollonborrevägen 9, 374 51 Asarum.
E-post: larsson.agnetha@gmail.com*

Till sist stämmer jag in i det Agnetha tycker är viktigt att poängtera: Alla är mycket välkomna till konferensen i Karlshamn, inte bara den eller de som kan hjälpa till.

*Fridshälsningar från
Rune Johansson, Karlshamn*

Lillemor Persson och Evalotta Kjellberg

Den 17-20 maj 2007 är det dags för EFS årskonferens i Karlshamn. Det är mycket som ska fungera och Livsluft följer planeringen. Vi träffade två av medlemmarna i konferenskommittén, Evalotta Kjellberg, ordförande och Lillemor Persson, styrelsens representant.

Vad händer just nu i planeringsfasen?

- Den 15 januari ska vi vara klara med alla talare och sångare. Sedan ska programmet ut så att man kan börja anmäla sig till konferensen. Talarna och de som ska hålla i bibelstudierna är redan klara, säger Evalotta Kjellberg.

Hur känns det allmänt inför konferensen?

- Det känns positivt och vi är förväntansfulla över vad Gud ska göra. Temat för konferensen är "Jesus berör" och vår önskan är att varje moment ska beröra människorna som kommer till konferensen. Inte bara genom gudstjänsterna utan genom allt från hur parkeringsvakterna bemöter folk till serveringen och hur barnen tas om hand.

Vad vill ni att man ska få med sig från konferensen?

- Vi vill att folk ska få med sig en beröring av Jesus. Sedan är givetvis årsmötet viktigt, det är därför vi

samlas i Karlshamn.

-Vi jobbar medvetet på att alla ska trivas under konferensen. Att alla ska hitta sitt uttryck och att alla ska känna igen sig, säger Lillemor Persson.

Hur många besökare hoppas ni på till konferensen i Karlshamn?

- Jag har en dröm om att det kommer 500-600 ombud plus många fler såklart, säger Evalotta Kjellberg.

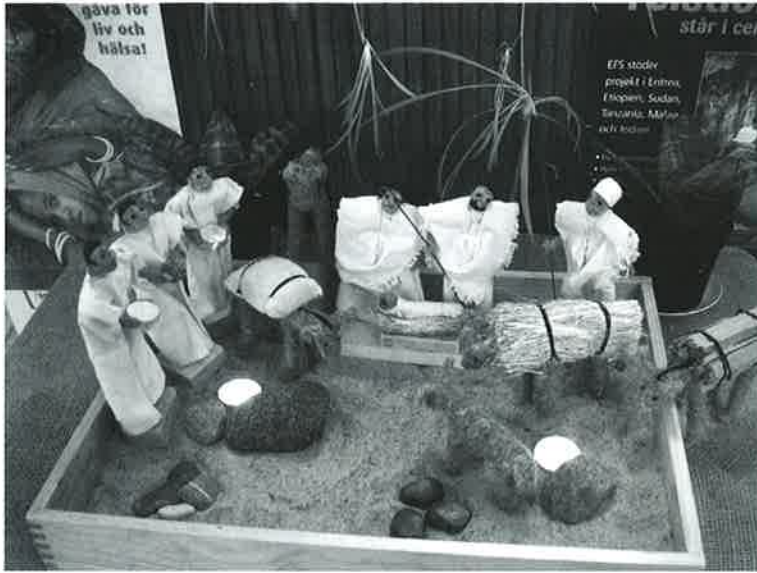
Har ni några dragplåster bokade?

- Vi har bokat Vincent Nilssons kvintett till ett jazzcafé på torsdagskvällen och Röke Blås kommer och spelar på fredagen. Inbokade utländska gäster är Anette och Steven Munga, avslutar Evalotta Kjellberg.

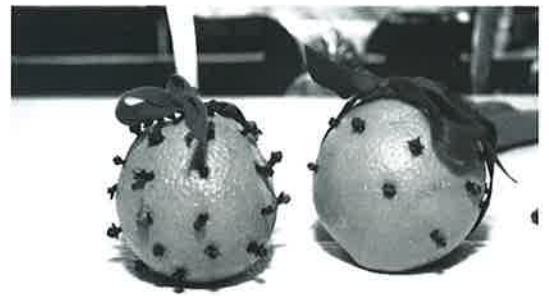
Intervju:

Ola Olofsson, Helsingborg

Julen som

EFS i Bjärnum samlades inför Trettonhelgen. Evalotta predikade om vikten av yttre mission - men påpekade också faran med att glömma missionen här och nu. Gott Nytt År hälsar Hillevi och Tore

Apelsiner, skorstenstomte, figurer och tomte med julklapp fotografierat av Per Andersson, Staffanstorp

Julkonsert

Anmandag Jul i S:t Mikael's kyrka, Ängelholm. Mikaelikören, S:t Mikael's vokalsemble samt solister och musiker. Ledare: Marie Brandt Wilhelmsson

Foto: Erika Persson

gick

Trettondedagens julfest i Västerkyrkan, Hässleholm

På julfesten uppe i storstugan bjöds på julgröt och underhållning i form av lite mer trolleri, knep och knåp och lekar. Allt blev väldigt uppskattat. Stort tack till alla som hjälpte till under kvällen.

Bilderna från Hässleholm tagna av Peter Hallabro

Inge Wahlqvist och bröderna Alex och Fredrik Nilsson som medverkade i gudstjänsten med trolleri. (Alex och Fredrik stod för trolleriet alltså och Inge för sedvanligt god andlig spis)

En trombon kvartett bjöd på stämningsfull musik

David och Filip försöker förtvivlat gissa vad deras lag sjunger.

Västra Skånes Missionsförening 150 år

Avslutande del

1919 var ett viktigt år för VSM. Då stod Missionskapellet i Åstorp färdigt. Missionskapellet som byggts i järnvägsknuten Åstorp blev föreningens nya centralpunkt. Hit förlades stora missionsmöten och bibelkurser.

Från 1920-talet ändrade VSM: s styrelse predikanternas arbetssätt. Systemet med predikanter som reste på s.k. månadsturer byttes under de kommande decennierna successivt ut till förmån för predikanter som verkade på en plats eller i en krets. Predikanterna kom efter denna omläggning att ägna sig mer åt själavård, planering och ledning av arbetet än tidigare. Förändringen berodde till stor del på att det blivit allt svårare att samlar folk till möten på vardagskvällar.

Vid 1920-talets ingång var VSM en av de regionala missionsföreningar som under lång tid samverkade med EFS men som valt att inte ansluta sig till riksorganisationen.

Kontakterna med EFS styrelse var dock nära genom att Anders Åberg, ordförande för VSM, var ledamot av EFS styrelse 1910-1924 och dess ordförande 1922-1924. En annan av ledargestalterna inom VSM, vice ordförande Josef David Stenqvist, blev 1924 ledamot av EFS styrelse och 1933 dess ordförande.

1921 beslutade EFS styrelse att dela in landet i distrikt. VSM:s geografiska område var i stort sett detsamma som det beslutade EFS-distriktet för västra Skåne-Halland. Anledningen till att Halland förts till detta planerade distrikt var att VSM bedrev verksamhet i den södra delen av landskapet. I sydvästra Skåne, som också skulle tillhöra detta distrikt, verkade Centralföreningen för Sydvästra Skånes Evangelisk-Lutherska Missionsföreningar. Denna regionala förening hade bildats 1882 och anslutit sig till EFS 1886. Av västra Skåne och Halland önskade EFS styrelse bilda ett distrikt med VSM:s ordförande Anders Åberg, Helsingborg som distriktssekreterare (tjänsten senare

VSM - EFS började som en liten blomma ...

benämnd distriktsföreståndare). Av upplägget finns det anledning att tro att EFS styrelse hoppades att VSM skulle ansluta sig till riksorganisationen i och med distriktsstrukturens införande.

VSM anslöt sig dock till EFS först drygt 20 år senare, 1945. Fram till dess enbart samverkade VSM med riksorganisationen. Ganska omgående stod det klart för EFS styrelse att det skulle bli svårt att etablera västra Skåne-Hallandsdistriktet i ett läge när den regionalt

S:t Mikael kyrka, Ängelholm, firar 10-års jubileum

Den 23 mars 1997 invigdes kyrkan och nu ska vi fira Jubileum hela våren

Onsd. 28 februari kl.18.30

Bibeln berättar

Folkhögskolektör Gunnel Andersson

tar oss med till Bibelns värld

Kvällen avslutas med **Sinnesromässa** kl.20.00

Sönd. 25 mars kl.14.00

Festhögmässa

Anders Svenningsen, Ulf Berwill, Cecilia

Reuter

Mikaelikören, S:t Mikael Gospel

Kaffe och tårta, sångunderhållning

Sönd. 22 april kl.10.00

Gudstjänst

Missionsföreståndare Anders Sjöberg

EFS Brass

Vid kyrkkaffet berättar Anders Sjöberg om EFS framtid

Fred. 23 mars

Födelsedagskalas

kl.18.00 MIXEN sjunger

Smörgåstårta. Tävling

kl.19.30 Angel Gospel sjunger

Kalastårta, lek

kl.21.00 Rockkonsert med "Scarlet Drop"

Onsd. 28 mars kl.18.30

Bibeln berättar

Gunnel Andersson

... som har vuxit sig större och starkare.
Var ska det sluta?

starka VSM önskade förbli organisatoriskt självständig. Att ha ett distrikt enbart grundat på den till EFS anslutna Centralföreningen för Sydvästra Skånes Evangelisk-Lutherska Missionsföreningar och det fåtal lokala missionsföreningar respektive DUF-föreningar i området som var anslutna till riksorganisationen respektive DUF, i maj 1922 åtta missionsföreningar och 20 DUF-föreningar, lät sig inte göras. Det på 1920-talet beslutade EFS-distriktet för västra Skåne-Halland (distrikt XII) förverkligades inte förrän 1945.

Anders Åberg blev alltså inte distriktssekreterare. I egenskap av VSM:s ordförande fyllde Åberg ändå en distriktssekreterares uppgifter i föreningens geografiska område. Han planerade och ledde den regionala föreningens arbete. Under hans ledning samlades VSM:s predikanter till regionala predikantmöten och med honom stod predikanterna i ständig brevkontakt. Förtroendet för Åberg visade sig även i att flera av föreningens predikanter vände sig till honom för själavård och råd.

Samarbete med EFS

Även om den regionala missionsföreningen länge inte önskade ansluta sig till riksorganisationen samverkade de båda på en rad områden. Bland annat ställde EFS

personer med specialkompetens till VSM:s förfogande. Ett exempel på detta var när överlärare Axel Blomqvist, Stockholm, hösten 1922 under några veckor reste inom den regionala missionsföreningens geografiska område för att utveckla söndagsskolarbetet. Ett annat var när riksorganisationens juniorsekreterare Gustaf Kihlström hösten 1927 gjorde en resa bland VSM:s missionsföreningar för att befrämja junior- och ungdomsverksamheten. EFS upplät dem och andra tjänstemän och VSM ersatte riksorganisationen ekonomiskt för deras insatser.

Andra resurser som EFS hjälpte föreningen att få var eftertraktade talare till större missionsmöten. Några sådana talare var Eskil Levander, Ole Hallesby, Nils Rodén, Kurt Landgren och Frida Hylander. Den nära kopplingen mellan VSM och EFS bekräftades exempelvis av att EFS styrelseordförande Eskil Levander talade vid den regionala missionsföreningens 70-års högtid 1926 och att sekreteraren för riksorganisationens yttre mission Nils Dahlberg vid flera tillfällen predikade vid föreningens årshögtider. Ett annat viktigt samarbetsområde var den yttre missionen. VSM understödde EFS yttre mission såväl ekonomiskt som med missionärskandidater.

Ett exempel på det senare var när Ruth Persson från Kvidinge i september 1927 avskildes som riksorganisationens indienmissionär i Missionskapellet i Åstorp. Ytterligare ett område för samverkan mellan VSM och EFS var litteraturarbetet.

Inte minst var det viktigt för den regionala missionsföreningen att ha tillgång till bra, billigt och evangelisk-lutherskt undervisningsmaterial för söndagsskolverksamheten.

Här fyllde EFS förlagsverksamhet en omfattande uppgift. Tryckt material såsom böcker, småskrifter, kalendrar, men även bilder och planscher producerades och distribuerades billigast genom ett centralt organ som kunde komma upp i stora volymer.

Under årtiondena runt 1900-talets mitt växte nya verksamhetsformer fram inom VSM: konfirmandläger, tältmötesveckor, ungdomsläger etc. Vid den här tiden kom även flera av våra gårdar till. Ett viktigt steg togs när Sundsgårdens folkhögskola vid Helsingborg kom till från vilken sedan även Glimåkra folkhögskola utvecklades.

När vi så hoppar framåt i tiden kommer vi till 1996. Detta år beslutades att de två EFS-distrikten i Skåne och Blekinge skulle gå samman till ett. EFS i Sydsverige blev det nya distriktets namn som började sin verksamhet 1997.

Verksamhets- och organisationsformer har förändrats över tid. Uppgiften som VSM och senare EFS i Sydsverige har står kvar: att föra ut Evangeliet till folket i området och verka som en missions- och förnyelserörelse i Svenska kyrkan.

Torbjörn Larspers, Uppsala

Välkommen till Österängs kyrka

Kristianstad

lördagen den 3 februari kl. 18.00

Österlen Gospel sjunger, ledd av Gunilla Hylén
Talare Ingemar Hylén

Kvällsmat serveras efteråt
Kvällen avslutas med andakt

Karlshamn vårt Jerusalem!

EFS Årskonferens 2007 är som bekant i Karlshamn den 17-20 Maj. Med temat: "Jesus berör" så ser vi fram emot en fest där vi får möjlighet att träffa våra trossyskon från hela landet och bli stilla inför den Gud och Herre vi tjänar.

Bland talarna under konferensen känner vi igen namn som Anders Sjöberg, Steven och Anette Mwunga, Anders Sjöstedt, Mikael Göth, Christer Borg, Tin Mörk, Kerstin Oderhem, James Starr, Eva-Lotta Kjellberg mfl.

På musikfronten kan nämnas Bodekull Gospel&Jazz Orchestra, Röke blås, Christer Wallin med band, Vincent Nilsson med band, Blekinge Gospel, Listers blås, konsertpianist Stina Backlund och förhoppningsvis Lutherska Missionskyrkans kör, Göteborg.

Jag skriver om detta för att utmana och uppmuntra dig som lä-

sare att sätta undan dessa dagar för Karlshamn redan nu. Att vara med på en konferens i sin helhet, kanske som ombud från sin förening, ger en gemenskap och tillhörighet som är ovärderlig. Karlshamn bjuder på många boendialternativ i trivsamma miljöer. Håll utkik i kommande konferensfolder om du inte innan dess vill ta saken i egna händer. Ett tips är att gå in på:

www.karlshamn.se/turism

Bland seminarierna kan vi välja olika "spår" såsom: Utlandsmission, nyetablering, andlig vägledning, tro i vardagen, sjunga i kör eller samarbete EFS – Svenska Kyrkan – Svenska Missions Kyrkan. Glöm inte bort att ifall du kommer så blir det inte bara för din egen skull utan du bidrar mycket konkret till att samhörighetskänslan i EFS växer sig starkare. Tillhör du en av de större missionsföreningarna i vårt distrikt så är utmaningen till dig ännu större att försöka entusiasmera dina vänner för vår gemensamma konferens. Historien lär oss att de små sammanhangen procentuellt har haft hög närvaro medan de större legat lägre.

Psaltaren är full av bibelord som beskriver hur Israels folk vandrade

under sång upp mot Jerusalem inför de stora högtiderna. Låt oss nu, som EFS:are i Sydsverige, göra Karlshamn till vårt Jerusalem under Kristi himmelfärdshelgen 2007.

"Jag blev glad när man sade till mig: Kom, vi skall gå till Herrens tempel. Nu står vi i dina portar, Jerusalem. Dit går stammarna upp, Herrens stammar. Det är en plikt för Israel att prisa Herrens namn".

Psalm 122.

Distriktsårsmöte i april

Före denna rikskonferens så har vi, inte att förglömma, vår egen distriktskonferens på Sundsgårdens Folkhögskola lördagen den 21 april då vår Mf Anders Sjöberg är med oss.

Distriktsföreståndaren

I skrivande stund är jag bara 20% på distriktet men ser fram emot att börja på heltid från den 19 februari. Att lämna Lerbergets kyrka blir känslosamt svårare än jag hade förväntat mig och det beror inte minst på alla de vänner jag fått där genom åren. Tack "syskon" i Lerbergets kyrka.

Med önskan om Guds välsignelse!

Allan

almanacka

även på www.efssyd.org

		nr/sid
februari		
3	Konsert Österängs kyrka	2/17
6-11	Kultur- och kyrkvecka i Lerberget	1/13
16	Åre 2007 - Årets Skid & brädresa!	
28	Bibeln berättar, S:t Mikael, Ängelholm	2/16
mars		
2	Oas-helg i Tollarp	
13-18	Kulturveckan på Råå	10/22
20-25	Bibel & Gemenskapsdagar, EFS-gården Åsljunga	2/5
23	Födelsedagskalas S:t Mikael, Ängelholm	2/16
25	Festhögmässa S:t Mikael, Ängelholm	2/16
28	Bibeln berättar, S:t Mikael, Ängelholm	2/16
april		
5-10	Påskdagar, EFS-gården Åsljunga	
21	EFS i Sydsveriges årsmöte	11/17
22	Konsert. Röke Blås o Johan Stengård, Hässleholm	2/3
22	Gudstj. Anders Sjöberg, S:t Mikael, Ängelholm	2/16
maj		
7-12	Skåneturen, EFS-gården Åsljunga	
17-20	EFS årskonferens i Karlshamn	
22-26	Folk & språk, EFS-gården Åsljunga	
juni		
23	Vannebergamötet	
juli		
16- 21	Sommarvecka (pensionatsvecka). EFS-gården Åsljunga	
23- 28	Sommarvecka 2. EFS-gården Åsljunga	
augusti		
11	Auktion & loppis, EFS-gården Åsljunga	
17 - 20	Nord. Inre Missionsseminarie, EFS-gården Åsljunga	

Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Telefontid: 10 - 15, lunch 12-13
Exp. öppen: tisd, ons, tors
Telefon: 0451 - 38 80 70
Telefax: 0451 - 38 80 71
E-mail: info@efssyd.org
Hemsida: www.efssyd.org
Bankgiro: 196 - 7900
Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande
Mats Hansson, Kramersvägen 6
217 45 Malmö, 040 - 26 44 44
Distriktsföreståndare
Allan Svensson
0451 - 38 80 70
epost: df@efssyd.org
Distriktskonom
Boel Rönnblom 0451 - 38 80 74
Distriktskonsulent
Helena Eriksson
Johannes Svensson (vik dk)
0451-38 80 72
Assistent
Hanna Sjöberg 0451 - 38 80 70
GUL-inspiratör: Marie-Louise Nilsson
tel: 0451-388073 / 0703-388074
ml.nilsson@efssyd.org (föräld.led.)
EFS-Gården, Åsljunga
Ånhultsvägen 31
286 72 Åsljunga
Tfn: 0435 - 46 00 54,
46 00 52 (fax)
E-post: info@efsgarden.com
Heljarödsgården
Farhult
263 93 Höganäs
Tfn: 042 - 680 29,
042 - 680 24 husmor
Ringamålagården, EFS
Pl 5105
374 92 Asarum
Tfn: 0454 - 620 63
Sommargården Höllviksstrand
Höllviksstrandsvägen 2
236 38 Höllviken
Tfn: sep - maj 046 - 25 31 66
jun - aug 040 - 45 12 02
Stenbräckagården, Tjurkö
370 43 Sturkö
Tfn: 070 - 654 61 85
Fax: 0455 - 460 85
E-post: info@stenbracka.k.se
Hemsida: www.stenbracka.k.se
ÅhusGården, EFS
Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus
Tfn: 044 - 24 00 20
E-post: ahusgarden@efssyd.org

Minnes-och högtidsgåvor

November och December

*Minnesgåvor till Margit Henrikssons och Nils Anderssons minne.
Högtidsgåva vid Torsten Simonssons högtidsdag.*

Totalt inkommet under perioden: 1 300 kr till distriktets
olika verksamhetsområden.

Tack för gåvorna och alla varma tankar som följer dem.

mitt vittnesbörd

"Allt vad ni har gjort för en av dessa mina minsta bröder, det har ni gjort mot mig"
Matt 25: 40

En dag, några veckor innan jul var jag och hälsade på i RIA:s lokaler i Helsingborg. RIA Hela Människan är en organisation som bedriver socialt arbete på kristen grund. De vill hjälpa, stötta och möta varje individ med respekt.

För mig betydde detta besök väldigt mycket. Jag fick sitta ner och prata med en av personalen och hennes berättelse om verksamheten blev ett enda stort vittnesbörd. Orden som Jesus säger i Matteusevangeliets 25:e kapitel blev genast så konkreta och verkliga.

RIA:s verksamhet har inte stängt under julen, personalen tar inte ut sina semesterdagar då. Nej det är kanske just under julen som verksamheten får betyda som allra mest. Kanske blir besöket hos RIA skillnaden mellan liv och död. Hos RIA får man möjlighet att känna gemenskap, få äta julmat, få en juklapp eller bara en stor kram.

När jag satte mig i bilen och körde tillbaka hem mot Ängelholm var det mycket känslor och tankar som snurrade i mitt huvud. Skam för att jag så ofta tänker på mig själv mer än på de som verkligen behöver min omtanke, inspiration till att verkligen försöka bli bättre på att ta hand om människor som är utstötta i samhället och en glädje över vad RIA får betyda för väldigt många personer.

Det finns en så härlig berättelse om en man som bor ute på en öde ö. Han äger i princip ingenting, förutom det allra nödvändigaste. En riktigt kall och hård vinter beger sig några män ut till mannen för att se om han överhuvudtaget lever, hur han i så

fall mår och klarar sig. När de kommer in i huset sitter mannen och äter en ytterst liten och torftig måltid. Männan blir oroliga för att han äter så lite och ännu mer oroliga blir de när mannen inte äter upp det lilla han har på tallriken. Han tar istället resterna och går ut och ställer sig utanför huset. Massor av fåglar cirkulerar i skyn och letar efter något att äta. Plötsligt slänger mannen resterna av sin egen måltid upp i luften och två fåglar får tag på varsin bit mat. Männan som kommit för att se till mannen blir nästan arga och säger till honom: "Varför äter du inte upp maten som du så väl behöver? Det är ju inte lönt att slänga ut något till fåglarna, här är ju så många, du kommer aldrig att kunna föda alla dem."

Mannen ser sorgset upp och säger sedan: "Jag vet att jag inte kan rädda alla men ett vet jag, för de som fick tag på matbiten kanske det var skillnaden mellan liv och död." Och så fortsätter han: "Ingen människa kan hjälpa alla som har det svårt men alla kan hjälpa någon!"

När man ser hur mycket elände det finns på jorden och hur många människor som har det svårt är det så lätt att ge upp. Tänka att det inte är lönt att jag gör något, jag kan ju ändå inte fixa fred på jorden eller göra så att alla människor får mat och kläder. Men då får vi gå tillbaka till versen i Matteus. Där säger ju Jesus "en av mina minsta". Du behöver inte rädda hela världen men du har ett uppdrag från Gud att hjälpa de människor som finns i just din närhet. Så se dig omkring och räck ut en hjälpare hand åt de som behöver den. Låt RIA:s verksamhet bli en inspiration till att sprida Guds kärlek vidare till människor runt omkring dig. Och vem vet, kanske blir det en livsviktig handling.

Sara Johansson, Ängelholm

Nr 3 - 2007

Livsluft

EFS-Nytt Syd

Carola i Ängelholm, sid. 10 - 11

- Livsluft Ung sid. 6 Soldathemmet på Revingehed
- Vart tog du vägen, David Reichardt?, sid. 14
- Besök från Malawi, sid. 16

...från redaktören

Innehåll

- sid 3 Synpunkten
- sid 5 Soldathemmet på Revingehed
- sid 6 Livsluft Ung, Wintercampen
- sid 8 Ekoteologi
- sid 10 Carola-konserten i Ängelholm
- sid 13 Göran Skytte i Ängelholm
- sid 14 Vart tog du vägen, David Reichardt?
- sid 16 Besök från Malawi
- sid 18 Exp.nytt
- sid 19 Almanacka
- sid 20 Mitt Vittnesbörd

Idag är det värkänslor i luften! Även om jag sitter inne denna lördag och gör färdigt tidningen så njuter jag av solen som tittar fram.

Min pappa tittade in från sin dagliga promenad. Han fyller snart 89 år men går en lång promenad varje dag. Han sa att det blåser kallt ute trots plusgrader.

Det känns bra att sitta och jobba med alla artiklar, bilder och annonser. Alltsammans vittnar för mig om att Jesus lever och är verksam i vårt distrikt.

Snart är jag klar (tror jag) och då ska jag försöka hinna ut en stund innan mörkret faller.

Gud välsigne din dag, din vår och ditt år!

Robert

Vår på Höllviksstrand

- 30/4 19.30 Valborgsmässofirande
- 5/5 16.00 Göran Skytte
17.30 Kvällsmat
18.30 Föreningens årsmöte
- 17/5 13.00 Barnens dag
- 26/5 18.00 Pingstaftonssupé
19.30 Roberth Johansson sjunger och kåserar

Välkommen!

www.hollviksstrand.com

Redaktionsruta

Livsluft nr 3/2007
Ärgång 15
Livsluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Sydsverige.

Adress: Livsluft
Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Tel: 0451 - 38 80 70

Ansvarig utgivare är Allan Svensson
Tel: 0451 - 38 80 70
Redaktör: Robert Södertun
Surbrunnsgatan 13, 253 60 Ramlösa
Tel: 042 - 29 87 00 / 0701 83 55 50
e-post: livsluft@efssyd.org
robert@kreativabudskap.se

Manus ska vara redaktören tillbända senast:
Den 5/3 för nr. 4. Plan.utg.dag 2/4 2007
Den 5/4 för nr. 5. Plan.utg.dag 2/5 2007
Livsluft kommer ut med 10 nr/år.
Prenumerationspriset är 220:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5 Bg 5396 - 9093

Annonspriser:
Helsida 2.700:-
Halvsida 1.500:-
1/4 sida 900:-
1/8 sida 500:-
1/16 sida 275:-

Tryck:
XRT
Box 63
261 22 Landskrona
Tfn: 0418 - 44 61 80

synpunkten

Under ganska många år har jag hamnat i diskussioner med människor om vikten av organisationsfrågor. Då och då har jag upplevt att det finns en i mitt tycke märklig distinktion mellan å ena sidan det som handlar om andliga frågor och å andra sidan det som handlar om organisation och strukturer. Det första framställs som primärt medan organisationsfrågor är av sekundär betydelse.

Så jag har vid några tillfällen tagit mig för att predika om EFS vilket är en vanskelig uppgift. Många reagerar med att antingen tänka eller säga: "Men det är ju evangeliet om Kristus som ska predikas! Guds Ord! Inte en mänsklig skapelse som organisationen EFS!"

Men vi är som kristna alla insatta i ett sammanhang, en historia. Vi delar mycket med alla de kristna som levt före oss. De har gett oss ett arv att förvalta. En skatt! Och den skatten är just evangeliet om Kristus. Därför är det viktigt att vi inte bara ser på oss själva och vår egen tid utan också blickar bakåt på dem som gått före oss. Men hur ser då EFS arv ut, EFS rötter? De djupaste rötterna går ända tillbaka till Bibelns tid. EFS finns faktiskt representerat i Nya testamentet!

Den kristna kyrkan har egentligen aldrig varit en enda. Redan så tidigt som inom Bibelns pärmar finns olika riktningar. I varje fall två genomgående: Den gren som representerades av främst Paulus och Petrus och den gren som representerades av Johannes. Den Petrus/Paulus-initierade kyrkogrenen poängterade traditionen och ordningen. Vikten av att evangeliet om Kristus inte förvanskades eller förfalskades. Vi ser gång på gång hur Paulus återkommer till de frågorna i sina förmaningar. (t. ex. i 2 Tim 3:10-17) Den Johanneiska grenen å andra sidan poängterade den personliga gudsrelationen, det inre livet med

Gud. Det var en väckelserörelse. (1 Joh 5:10-13)

Petrus/Paulus-grenen var väl organiserad och strukturerad medan den Johanneiska knappast organiserades alls utan byggdes upp kring olika ledargestalter. När förföljelserna sedan kom i vågor under kyrkans första tid så klarade sig den Paulinska kyrkan bäst just på grund av sin goda organisation, sina traditioner. Den Johanneiska var lättare för förföljarna att komma åt eftersom fienderna bara behövde slå ut några få nyckelpersoner så föll allt samman.

Under hela kyrkans historia har sedan de två grenarna levt vidare sida vid sida. Den Paulinska har bevarat kontinuiteten, budskapets innehåll, medan den Johanneiska har sett till att den Paulinska grenen inte har stelnat till och gång på gång pekat på det personliga ansvaret för en omvändelse med konsekvenser. Under tider då det av olika skäl bara funnits den ena av de två så har just det skett att kyrkan antingen stelnat till död form eller svävat ut i flummighet.

EFS som blev resultatet av den svenska folkväckelsen under slutet av 1700-talet och första hälften av 1800-talet var just en sådan Johanneisk väckelserörelse som jobbade in emot en statskyrka som vid den tiden hade stelnat i död form. EFS blev aldrig och är fortfarande ingen frikyrka just på grund av sina rötter, sitt arv, där det alltid funnits en grundtanke att vara ett komplement och inte en konkurrent till Svenska kyrkan.

Vi har alla mer eller mindre gjort misstaget att tro att vi i vår tid har kommit längst i utveckling, även på trons område. Det är ett misstag, eftersom slutsatsen inte är sann. Vi har mycket att lära av dem som gått före oss, av deras erfarenheter av Kristus, av deras drivkrafter. "Kom ihåg vilka lärare du haft" säger Paulus till Timotheos. Vi har ett arv att förvalta! Men vi är kallade att förvalta, inte konservera.

Om vi i för hög grad håller fast

vid arvets former, yttre strukturer, så är vi inte trogna mot vårt arv. Varje tid har sina former för att möta varje tids unika utmaningar. Innehållet, evangeliet om Jesus Kristus är det som är evigt det samma. Därför måste vi förvalta och utveckla vårt arv. För att kunna göra det måste vi veta vad arvet är och hur vi är organiserade idag.

När jag då hamnar i diskussioner om organisation och förändringar av organisationsformer så möter jag ofta argumentet: Det är inte organisationsförändringar och nya strukturer vi behöver. Det vi behöver är brinnande hjärtan! Och visst behöver vi människor med brinnande hjärtan! Men, för att utveckla eldbilden - om man sätter eld på ett ensamt vedtrå så brinner det visserligen men inte särskilt länge. Läger man däremot vedtrå tillsammans med andra vedtrån så brinner både det enskilda vedtrå bättre och längre och elden sprids till fler vedtrån och det alstras mycket mer värme.

Organisationen är eldstaden som gör elden samlad och effektiv. Det är viktigt inte bara att ha eld på veden utan också att se till att eldstaden är hel och funktionell.

Det är alltså inte viktigare med bön, bibelläsning och evangelisationskampanjer än med arbete med organisationsfrågor för spridandet av evangeliet. Inte heller tvärt om. En eldstad utan brinnande ved är inte till stor nytta.

Liksom Pauluskyrkan och Johanneskyrkan behövde varandra för att bevara evangeliet och kompletterade varandra genom att betona olika sidor så är organisationen/eldstaden och det brinnande hjärtat/vedtrå ömsesidigt beroende av varandra för att arvet skall kunna förvaltas.

Genom hela EFS historia är det tydligt att visionärer, människor som varit brinnande, har spelat en oerhört stor roll men det är först när visionerna fått struktur, en form att fungera i, som den verkliga utvecklingen skett.

forts. nästa sida

De unga män som en gång startade EFS var visionärer, människor med brinnande hjärtan. De trodde och vågade. De kände Guds kallelse och för att kunna svara på den så tog de initiativ till det som kom att bli EFS. Ett redskap för arbetet med att synliggöra Guds rike i världen. Ett av många Guds redskap.

När Paulus beskriver kyrkan i 1 Korintierbrevet använder han en mycket bra och tydlig bild. (1 Kor 12:12-22) Kroppen består av en mångfald delar som var och en måste fylla sin funktion för att helheten skall fungera. Guds sätt att manifesteras sin närvaro på jorden är mångahanda och variationsrikt.

Vi måste akta oss för att gå i fällan att värdera Hans manifestationer som mer eller mindre goda eller äkta. Då begränsar vi Gud själv och gör oss själva större än Han. Gud kan manifesteras sin närvaro med buller och bång som på pingstdagen, med eldtungor och tungotal. Han kan också visa sin närvaro som för Elia på berget Horeb, inte i stormen, inte i jordbävningen eller elden utan i ljudet av den stilla sus-

ningen, i friden och stillheten. Gud manifesteras sin närvaro på olika sätt för att möta olika människor.

Alla möter inte Gud i de "vanliga" gudstjänsterna men vissa gör det. Alla möter inte Gud i karismatisk väckelse men vissa gör det. Vissa finner det naturligt att ära Gud med psalmsång, andra med enkla lovsånger. Vissa tillber stående med uppsträckta händer, andra tyst sittande med händerna knäppta. Gud är variationens Gud, mångfaldens Gud. Därför kan våra olika sätt att uttrycka och leva ut vår tro få vara komplement som ger en klarare bild av Gud än sakerna enskilt kan göra.

På samma sätt kan våra samfund komplettera varandra. Splittring blir det först när ödmjukheten försvinner. Ödmjukheten och respekten för andra människors sätt att uttrycka sin tro. Indirekt blir brist på sådan ödmjukhet också en brist på ödmjukhet inför Gud själv, inför hans storhet och outgrundliga vägar.

När min egen upptäckt och mitt möte med Gud omedvetet eller medvetet blir normerande för

hur ett sant kristet liv ska se ut, när graden av hängivenhet mäts utifrån uttryckssätten, då får vi splittring. Och Fienden ler i sin avgrund eftersom han har vänt något i grunden positivt och inspirerat av Gud själv till något ont som tar all udd ur kyrkans vittnesbörd.

Splittring är Fiendens effektivaste vapen eftersom det gör kyrkan svag och de kristna blir upptagna av skitsnack bakom ryggen på varandra istället för att ägna sig åt uppdraget att sprida budskapet om frälsning.

Därför är det viktiga inte främst att skärsåda varandras olika uttryckssätt utan istället att se på sig själv och be om Guds hjälp att möta mot en större ödmjukhet. Först då kan arvet, budskapet om att varje människa måste ta ställning till Gud och att Jesus har öppnat vägen till gemenskap med Honom, börja glöda igen.

*Håkan Lindberg
EFS-pastor i Hörbykretsen
Ledamot i Distriktsstyrelsen*

Påskdagar 5-10 april

Kom och fira påsk med oss!

Programmet är varierande och innehåller gudstjänster och mycket sång och musik.

Påskdagen 16.00 o 19.00
gästas vi av Robert Johansson
från Aneby. Författaren till
"Humor i helgade hyddor"

Påskafton: Påsksupé och därefter
sjunger Torsten Weister

Välkommen att höra av dig för mer info **0435-460054**
www.efsgarden.com / vackert belägen i nordvästra Skåne

Soldathemmet på Revingehed

Sedan ett antal år tillbaka är det förutvarande marketeriet på P7 i Revinge förvandlat till soldathem. Regementet äger fortfarande stället men förvaltas, hyrs och drivs av en soldathemsförening. Soldathemmet har tre heltidsanställda och en av dessa är Stefan Olofsson, föreståndare för "hemmet" som han själv benämner det. En del av Svenska Kyrkans församlingar och några kommuner i närområdet tillsammans med frikyrkorna ger årliga bidrag till verksamheten på soldathemmet.

Eftersom soldathemmets styrelse till största delen består av representanter från huvudmännen som är Svenska Kyrkan, EFS i Sydsverige, Lunds kommun, Filadelfiaförsamlingen i Lund, Ev. Luth. Mission Syd m.fl. försöker man att ha en kristen prägel på verksamheten. Att soldathemmet har en uppgift att fylla på regementet är klart. Flertalet av de värnpliktiga tillbringar en del av sin fritid på regementet och då är soldathemmet som ett "andra hem" för dessa. Jag har fått en pratstund med Stefan där han redogör för bland annat soldathemmets bakgrund samt nuvarande och framtida verksamhet.

År 2001 startade verksamheten på soldathemmet, den förutvarande så kallade "markan". Stefan anställdes då som föreståndare för soldathemmet.

Stefan, vad ville du?

-Jag var redan från början klar över vad jag ville med verksamheten. Det har fått växa fram och efter ett tag inköptes bland annat en

Biljard på Soldathemmet

storbilds TV och senast en "markabuss". Det blir det spännande att få se den verksamheten växa fram.

Blev det så som du hade förväntat dej när du skissade på det här?

-Ja det har det nog blivit men det finns en del kvar att göra. Man måste hela tiden ifrågasätta det man gör för att kunna förbättra.

-Känner du någon press från huvudmännen som är Sv. Kyrkan och andra kristna organisationer att verksamheten ska innehålla en övervägande kristen prägel?

-Inte någon press. I så fall har jag misslyckats att ge förståelse för vad soldathemmet innebär.

-Hur man bemöter människor? Det handlar inte om att dunka Bibeln i huvudet på de "små livet" som jag kallar de värnpliktiga. Det handlar om hur man kan hjälpa dem att trivas här under sin värnpliktstid. Att de får möta en god och kärleksfull atmosfär här och en plats där de får känna sig hemma. Ibland får man också ta itu med lite mer vardagliga saker. Sedan har jag också

grunnat på hur man ska kunna ha den kristna profilen och bli tydligare med den genom att berätta för de värnpliktiga att verksamheten vilar på kristen grund. I höstas började jag med kvällsandakter. Ett skäl till att det inte har blivit innan är att vi inte har haft någon lämplig lokal. Vi har inte haft något andaktsrum och jag drömmer fortfarande om att vi ska få en lämplig lokal till detta. Vi har också, tillsammans med regementspastorn, haft samtalskvällar som egentligen inte har gett något på grund av ett ganska litet intresse. Det hela är egentligen som en balansgång och det handlar också om att de som kommer hit och är kristna vågar ge sig till känna och på så vis få kontakt med dessa. Gör de inte detta är det svårt för mej att veta hur man kan vara ett stöd för dem.

-Stöttar regementet soldathemmet och på vilket vis?

-De är måna om oss och tycker att vi gör ett bra jobb. Varje regementet.

forts. på sidan 6

Varje år försöker vi åka till Winterkampen på Göransborg utanför Höör. Det är något av det roligaste på hela året! Vi träffar hur många roliga kompisar som helst och framför allt, alla har roligt! I år var vi ungefär 90 scouter och ledare på plats. Kårerna var från Röke, Hässleholm, Allerum, Karlshamn och vi från Hörvik.

Hela lördagen hade vi tävlingar mot varandra. Alla var i olika patruller o tävlade. Det var en tipsruna, stafetter och ett antal stationer. Under dagen fanns det också äventyrsbanor som man fick testa. Vi kunde bl.a. få göra backklättring, åka på snön med den stora svarta traktor-slangen och gå på en höghöjdsbana. På den skulle vi gå balansgång högt uppe mellan två träd. Det var många som vågade testa repet. Höjden var ungefär 4 meter till första repet och det man höll i 5 meter.

På lördagskvällen hade vi VÄRLDENS lägerbål. Det var jätteroligt! Ulrika "Ullis" Bengtsson och Kenneth Henrysson ledde hela lägerbålet. Vi hade många roliga uppvisningar o massor av rop! Det är ju lägrens och hajkernas höjdpunkt!

Senare på kvällen hade vi stor prisutdelning för alla som varit med i kampen under dagen. En patrull från Hässleholm stod som slutlig segrare men alla som kämpat väl firades med en riktig fyrverkerishow!

Väl inne igen fick vi kvällsfika med glass o tillbehör. Mums! Alla äldre scouter fick sedan höra godnattsaga innan det var dags att sova.

På söndagsmorgonen samlades alla scouter och ledare vid flaggstången för samling innan frukosten. Vi hissade flaggan och sjöng lite. Jonas berättade också för oss att som scout är vi alla del av ett stort pussel och för att det ska bli helt måste vi hjälpas åt.

Under förmiddagen skulle vi alla packa ihop för avresa hemåt men det fanns lite kvar på programmet. Vår tradition med Catch The Flag, en lek, fick vi ju inte missa. Sen behövde vi ju få veta när vi har möjlighet att ses nästa gång på läger. Därför fick vi se filmsnuttar från Scout 2001 och Patrullriks i Lövsjö 2002.

Söndag är ju gudstjänst dag och det hade vi sedan med Johannes. Vi sjöng lite och fick även se ett drama om den förlorade sonen.

Trötta och nöjda över ännu en fantastisk helg på Winterkampen åkte vi sedan hem. Vi var alla ganska övertygade om att vi ses igen i sommar på Jüingjamborii!

Hanna Eliasson, Hilda Eliasson och Sofie Lindgren, Saltföreningen Hörviks EFS Scout

Stefan Olofsson, föreståndare

forts.från sidan 5

mente har en skyldighet att, som det heter, "tillhandahålla ett marketenteri" det vill säga en kioskliknande inrättning som de värnpliktiga kan handla i. Vi sköter detta åt P 7 och de köper tjänsten av oss. Vi har också ett mycket stort förtroendekapital hos regementschefen, i synnerhet nu när vi befinner oss i ett läge när det till hösten blir ett mindre antal värnpliktiga. Diskussioner har inletts med chefen om hur detta skall lösas eftersom det blir ett mindre antal som besöker och handlar på soldathemmet och att det till följd av detta blir mindre inkomster.

-Vad tycker de värnpliktiga om soldathemmet?

-Jag brukar emellanåt när de är lite gnälliga, om jag uttrycker mej så, försöka göra dem medvetna om

vad deras tid här skulle innebära utan soldathemmet. Några har sagt att "...det vill jag inte tänka på" och det får man ta som något positivt. En tjej som gjorde lumpen här för något år sedan hade sin mamma på besök. Hon kom förbi soldathemmet och beskrev soldathemmet som "vårt ljus i mörkret". Det är ett bra betyg. De är måna om "hemmet". Sedan är det väl inte alltid att man är medveten om att det vilar på kristen grund. De inser att det här är något bra för dem, att vi vill deras väl och får dem att trivas. Det är vårt syfte och vi kan på detta sätt presentera Jesus.

-Ekonomin?

- Vi kan väl säga så här. Under de här fem åren som vi har varit igång här så har understödet från

föreningar och församlingar sjunkit. Det tar tid att göra kristenheten i Skåne och Blekinge medveten om att det fortfarande finns ett soldathem, även om det nu inte ligger i Hässleholm utan på Revingehed. Omsättningsmässigt så går det runt men verksamhet kan man alltid utöka om det gäller musik eller andra aktiviteter. Jag hade ett år några kristna grabbar som tyckte att de ville presentera Jesus för sina kompisar. De tog hit en kristen grupp som spelade och grabbarna ordnade så att det delades ut biblar. Det här gick bra för min del "men ta kontakt med regementsledningen så att ni inte får en smäll efteråt", sa jag till killarna. Regimentet bidrog med en peng och soldathemmet ställde upp med ett bidrag till den här aktiviteten som samlade ett 90-tal värnpliktiga. Det blev många samtal under och efter den här samlingen men tyvärr känner jag mej lite för ensam för att anordna sådant här.

-Markabussen?

-Den är på gång. Jag har fått militärt förarbevis och den ska ut på en övning under vecka 7.

Jag gjorde en test i februari förra året. Det är lätt att bli hjälte när man dyker upp med den här bussen, laddad med godis och annat. Det är mycket uppskattat. Regimentet har bestämt att "markabussen" ska ingå i övningarna i fält.

Läshörnan på Soldathemmet

-Framtiden?

-Det som jag fortfarande har vision om är att få till det där andaktsrummet, en stillhetens oas inte bara för de kristna utan också för värnpliktiga från andra religioner. Under mina fem år har jag sett en markant ökning av speciellt personer med muslimsk bakgrund.

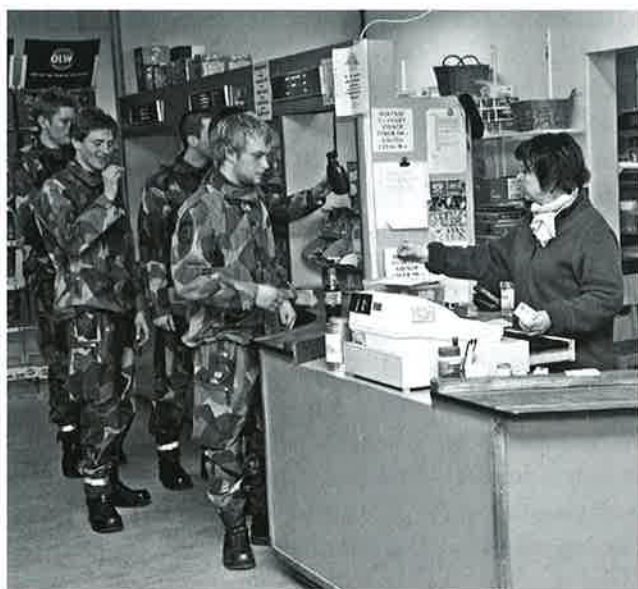
Jag vill också använda det här rummet som en stilla oas. Sedan återstår det att se hur det blir med den nya rytmen med den tredje terminen som kommer att ha mindre antal värnpliktiga. Termin ett och två blir obligatorisk medan den tredje terminen är mer inriktad på internationell tjänst. Man kan också tänka sig att utöka datornätverket till att bli trådlöst så att man kan sitta med en dator och surfa i

vår stora lokal. Det är en sak jag funderar kring för att skapa mer trivsel. Det måste hela tiden ske en dialog med de värnpliktiga och det gäller att vara lyhörd och kolla vad de värnpliktiga har för tankar och idéer.

Här slutar mitt samtal med Stefan som har planer och idéer om hur han ska forma verksamheten så att de värnpliktiga får en oas att vara i och att det kristna budskapet når fram till dessa. Att kyrkorna har en stor uppgift här är helt klart - både som bidragsgivare och förbedjare för verksamheten på soldathemmet.

Text och bild:

Per Andersson, Staffanstorp

På Soldathemmet kan man handla och fika

Trådlöst surfande ser Stefan fram emot

Kära Salt- och EFS-föreningar!

Som ni säkert vet har EFS i Sydsvriges ungdomsförbund, Salt Sydsvrige, nyligen startat sin verksamhet och tagit över det ungdomsarbete som tidigare drevs i EFS i Sydsvriges regi. Det har också startats många lokala Salt-föreningar runt om i vårt distrikt vilket vi är mycket glada och stolta över. Och vi hoppas att det finns fler föreningar runt om i distriktet som också vill ta steget och bilda en Salt-förening.

Just att Salt Sydsvrige är EFS i Sydsvriges ungdomsförbund tycker

vi är mycket viktigt och vår ambition är att det ska synas att det finns en tydlig relation mellan EFS och Salt. Salt ska bli en självklar inkörsport till ett framtida medlemskap i någon EFS-förening där medlemmen kan fortsätta att växa i sin tro. Vi hoppas på ett gott och utvecklande samarbete på distrikts- och lokalnivå men även kors och tvärs dem emellan.

Som avslutning vill vi passa på att påminna om Salts årsmöte den 21 april på Sundsgården. Det är ett

stort steg som har tagits och tillsammans, inte minst med Guds hjälp, ska vi ro detta i land!

En bön om Guds välsignelse över vårt distrikt, vårt land och vår värld!

Tobias Hulthén

Mats Hansson

Ordf. Salt Sydsvrige

Ordf. EFS i Sydsvrige

Ekoteologi och Australiens Murray-Darling Basin

Det känns smickrande att någon från ett av de två länderna som vägrade underteckna Kyoto protokollet får lov att dela sina miljökunskaper med en svensk läsarkrets. Å andra sidan kan man säga att mitt intresse för miljön blev mycket förstärkt av att bo i Sverige. Inte minst lärde jag mig mycket om den svenska naturen och attityder till naturen av sådana lantbrukare som Agne Josephsson som var Eslövs förenings ordförande vid den tiden.

När vi återvände till Australien läste jag en fortbildnings kurs i ekoteologi. Ekoteologi är fortfarande en ganska ny disciplin som utforskar förhållandena mellan 'ekologi' och 'teologi'. Bo Branders "Människan och den ekologiska väven" (Artos, 2002) är en bra introduktion till ämnet från ett svenskt ekuumeniskt perspektiv. Nuförtiden är båda dessa ord välkända i kristna sammanhang. Anselms klassiska definition av 'teologi', "Faith seeking understanding", "Tro som söker förståelse", duger fortfarande bra. Ordet 'ekologi' skapades förvånansvärt sent – 1873 av den tyske biologen Ernst Haeckel. Att ordet är så pass nytt visar att intresse för och

oro över miljöfrågor också är relativt nya.

Men lantbrukare som Agne har alltid känt sina omgivningar väl. På gamla tider bodde ju de allra flesta ute på landet. Då fanns det ett nära, naturligt samband mellan människan och naturen. Under medeltidens samhälle hade naturen en annan betydelse än idag. Teologer talade inte om ekoteologi utan om skapelselära. Till exempel menade Thomas av Aquino att naturens funktion var att peka mot Gud. Naturen talade om en "allmän uppenbarelse" som kunde hjälpa till att bevisa Guds existens men Kristus, Bibeln, det övernaturliga, dvs den s.k. "speciella uppenbarelsen", var beviset som man behöver för att få frälsning.

Under upplysningstiden förändrades denna syn på naturen radikalt. För filosofer påverkade av upplysningen var naturen som en maskin. Den moderna periodens betoning på naturvetenskap och teknologi gav människan otrolig makt över denna "maskin". Teologi påverkades naturligtvis av detta tänkande. I den Anglikanska kyrkan som starkt

påverkade människosynen i det växande brittiska imperiet mellan ca 1750-1850 rådde en teologi som heter 'Deism'. Man förkastade Thomas av Aquinos "speciella uppenbarelse". Istället, tillät deister bara "allmän uppenbarelse" i naturen, tolkad av mänskligt förstånd, som bevis på Guds existens. Naturligtvis blev Jesus Kristus en mycket mindre gestalt under Deism än Frälsaren av luthersk (och för mig John Wesleys) teologi som vi känner igen och älskar. Jag kan inte svensk kyrkohistoria men jag kan tänka mig att samma Deism styrde mycket även i Svenska kyrkans teologi på den tiden.

Detta blir förhoppningsvis relevant för EFS läsare, eftersom den moderna evangelikaliska rörelsen uppstod delvis som reaktion mot Deism. Jag har funderat länge på varför en EFS:are som är god vän till mig och som älskar naturen frågade "Ekoteologi? Vad kan det vara bra för?" En ung, from australisk kvinna som tillhör den Reformerta kyrkan ställde samma fråga på ett annat sätt: "Ekoteologi? Men har inte denna världen ett bäst före datum?" EFS grundades i den evang-

Gunnel och Agne Josephsson tillsammans med David Reichardt vid Jenolan Caves, ett stort grottsystem som ligger vid Murray-Darling Basins östra kant c:a 15 svenska mil väster om Sydney.

elikalkiska traditionen som försvarade Guds speciella uppenbarelse och Frälsningens centrala vikt mot Deism och sedan Liberalism. Inte undra på att evangelikaler som min svenske vän ser misstänksamt på en teologi som betonar naturen eftersom evangelikaler blev övertygade om att deister använde naturen som ett redskap mot det sanna evangeliet. Vi kanske behöver en katolik att ge helhet till det hela. "Frälsningen," skrev den store teologen Hans Küng, "är skapelsen helad." Ni som tror att evangeliet bara handlar om att frälsa själar ifrån denna fördömda värld, läs gärna Romarbrevet 8:18-23 och fundera både länge och väl!

Och så till min avhandling. 1967 skrev medeltidshistoriker Lynn White i Science journal att "Kristendomen bär en stor börda av skuld för den nuvarande ekologiska krisen." Whites centrala hypotes handlade inte om 1 Moseboken 1:28 ("Uppfyll jorden och lägg den under er."). Inte heller handlar det som många kristna tror om att denna värld har ett bäst före datum så att man bör satsa på himmelen istället,

även om kristen tro får mycket kritik idag på dessa punkter. Istället argumenterade White att den moderna naturvetenskapen och teknologin har utvecklats ifrån västerlänternas kristendom. Från och med cirka 1850 tillät synen på naturen som en maskin och utveckling av demokrati en förening av kunskap och teknik som belastade miljön i takt med den snabbt ökande levnadsstandarden. Nu har denna utveckling gått så långt att miljöfördärvelsen har blivit mycket allvarlig.

Vad har detta med kristen tro att göra? En påföljd av tro på en kärleksfylld, allsmäktig, skapande Gud som har gett människan mycket makt och ansvar i skapelsen är att det går att förstå och påverka det Gud har skapat. Det är otroligt viktigt att förstå både vem vi är och hur vi skall agera gentemot både Gud och övriga skapelsen. Detta med synden och frälsning handlar inte bara om relationer med Gud och andra människor utan med hela jorden.

Min avhandling testar Whites hypotes i Australiens största flod-

område, Murray-Darling Basin. Detta område, nästan dubbelt så stort som hela Sverige, blev koloniserat av europeer just när detta med demokrati, naturvetenskap och teknologi verkligen satte fart. Det är ett bördigt område som har varit mycket viktigt i den moderna Australiens utveckling men är ekologiskt mycket ömtåligt. Det har drabbats av svår miljöförstörelse. Innan europeernas tid levde aboriginer i samma område så att man kan jämföra hur helt olika världsyn och levnadssätt har påverkat samma miljö. Jag har begränsat min forskning till ett ekoteologiskt perspektiv på hur man har påverkat detta områdes floder, dels eftersom ämnet blir för stort annars och dels på grund av att "en flod med livets vatten" är en mycket viktig biblisk grundtanke.

Vill ni höra mina slutsatser får jag kanske skicka något när jag har skrivit färdigt, förhoppningsvis någon gång under 2007. Ni får gärna be att jag skriver det Gud vill.

David Reichardt, Australien

Vilken härlig konsert!

Vi kom 40 minuter tidigare då vi tänkte att vi skulle ha bra platser. Vi fick bra platser. Längst bak. Men så fort vi satt oss upptäckte vi att längst bak var riktigt bra platser också. Hela kyrksalen var full. Det blev en jättehärlig eftermiddag.

Det som från början var två konserter blev tre. Klockan 12.00 släpptes biljetterna till den tredje och sista konserten. Jag hade lyckats få biljetter till eftermiddagskonserterna och med bara tio minuter in på konserten satt jag redan och försökte pussla ihop hur jag skulle hinna hem och hämta mina barn och ändå hinna tillbaka till kvällskonserterna. Om det nu inte redan var slutsålt.

Det var otroligt att få se och uppleva så mycket på bara två timmar. Hur förklarar man dessa timmar, har jag funderat över... Det var som en mäktig Gudstjänst eller ...

det var som en härlig musikupplevelse, nej, det räcker inte... det var som en lovsångsgudstjänst ... eller en stund i förbön, fast det räcker fortfarande inte. Det var som en stor skön dans, det var en tid för reflektion och eftertanke, det var som att se en underbar framtid både i texter, underbar sång och i alla ungdomars delaktighet.

När jag i tanken försöker definiera dessa två timmar landar jag ändå på två ord som inte täcker allt men som är ledande i beskrivningen av den stora Carolakonserten. Det är orden engagemang och delaktighet.

Jag vet att jag inte är ensam om detta då jag efter konserten fick förmanen att tala med flera besökare och värdar från församlingen.

Klockan 18.50 bestämde vi oss för att dra oss hemåt. Kön till nästa konsert var lång och när jag kikade in i kyrksalen såg jag att det var väldigt mycket folk där igen – härligt!

Dock är det ju så att som en sann småbarnsförälder vet man att man "gör sig onödig" (som min morfar brukade säga) innan man sätter sig i bilen för att köra någonstans. När jag så ställer mig och väntar på att det ska bli ledigt hör jag högt och tydligt från andra sidan dörren hur någon med engagerad och stark röst talar i vad jag efter en stund förstår är en mobiltelefon; "ja, men du måste skynda dig för det börjar om några minuter...ja..helt fantastiskt... det är någon slags välgörenhetskonsert hon gör...ja, det fanns visst några få biljetter kvar men kom nu istället för att prata, skynda dig ..."

Jag skyndade mig förbi entrén till den andra kön – då jag tänkte att det betyget på Carola och församlingens konsert var bäst att låta vara anonymt. Det kom ju trots allt från "hemlighuset"

Kan en konsert få ett bättre betyg?

Jenny Bondesson, Urvälinge

Carola i EFS-kyrkan, Ängelholm 10-11/2

*Foto detta uppslag:
Hanna Sjöberg, Ängelholm*

Pastor Magnus Lennartson svävar på moln när han får ackompanjera Carola

Carolakonserten i Ängelholm

Vad var det bästa på konserten tycker du?

Cecilia Nilsson och Helene Folkesson tyckte att dansarna och samtalen med Carola och Magnus Lennartsson i fåtöljerna var kvällens bästa.

Micaela Sandén satt och sålde godis under eftermiddagen och kvällen. Hennes kompis Emily Bengtsson hjälpte också till men hade rast då fotografen gick förbi.

Vad skulle vi gäster göra utan fika och korv med bröd som våra systrar sålde.

Carolas personliga vittnesbörd och centrala starka sånger var det bästa under eftermiddagen tänker Bente och Christer Unosson. "Blodet ska aldrig mista sin kraft".

Foto:
Jenny Bondesson,
Utvälinge

Ida Johansson gillade hela konserten men lyssnar mycket på "Ewiget" på sin Mp3-spelare.

KULTURVECKAN PÅ RÅÅ

12 - 18 mars

Tema: Miljöfrågorna globalt och lokalt

Månd.	19.00	Filmen "En obekvämlig sanning" med Al Gore
Tisd.	19.00	Dag Lewis-Jonsson vd. NSR, om återvinning och produktion vid soptippen
Onsd.	19.00	Peter Göransson, marinekolog berättar om Knähakens marina reservat
Torsd.	19.00	Anders Carlus, "Det är möjligt att förändra världen" "Visst kan man odla bensin på en åker!?"
Sönd.	17.00	Nils Ibstedt, "Ett bibliskt perspektiv på miljöfrågorna i den yttersta tiden"

Fri entré, sångmedverkan, servering

EFS-kyrkan på Råå SENSUS studieförbund
www.efskyrkanraa.se

Göran Skytte i Ängelholm

Onsdagen den 7 februari satte jag mig i bilen för att köra de tre milen från Helsingborg till Ängelholm. På vägen plockade jag upp kompisen Rolf. Vi var båda nyfikna på vad den store journalisten Göran Skytte hade att säga i EFS-kyrkan i Ängelholm.

Jag hade hört Skytte ett år tidigare på Hotell Lappland i Lycksele vilket jag skrivit om tidigare. Det jag var nyfiken på nu var om han hade utvecklat sin berättelse, om han hade nya erfarenheter att berätta eller om livet hade gått vidare för honom på något annat sätt.

Bilden tagen i Lycksele av David Castor

Då, i Lycksele, gav han en ganska tydlig och väldefinierad berättelse om sitt liv och om medias utveckling på det andliga området. Den gången var han så tydlig så jag minns det väl fortfarande. Det var en spännande berättelse med ett spännande livsöde, inte helt okomplicerat.

Så kom vi till EFS-kyrkan på Metallgatan i Ängelholm vid 18.30-tiden. Vi ville vara i god tid för att veta att vi fick bra platser. Det var ingen fara med det men när klockan blivit dags att börja så var den nya kyrksalen fylld med människor som

ville lyssna på Göran Skytte.

Kvällen inleddes med pastor Magnus välkomnande och en psalm, "Grip du mig, helige Ande, drabba mig, låga klar." (Psalm 646, bland de finska psalmerna i psalmboken). Den ansatsen kändes väldigt bra och Skytte anknöt väl till sångtexten.

Sammanfattningsvis kan man säga att Skyttes budskap var att den helige Ande kallar, leder, utrustar och "gör det" i och genom oss kristna. "Inget av det som blivit av i mitt liv eller mina senaste produktioner har jag själv tänkt ut eller planerat. Allt är den helige Andes verk." Ungefär så sa Skytte och det blev en fantastisk konkret undervisning om hur den helige Ande kan verka på oss människor.

Det som kommit till i hans berättelse sedan Lycksele är boken som han har skrivit tillsammans

med prästen Bo Brander samt den film som han har gjort, *Missionens människor*. Annars kände jag faktiskt igen alltsammans. En bra berättelse men den samma som för ett år sedan. Den är värd att berätta för många människor, dock hoppas jag att Göran Skytte får göra fler erfarenheter med Gud som han kan dela med oss andra.

Efter ca. två timmar var Skyttes berättelse slut. Då hade vi lyssnat med stora öron, vi hade skratat mycket och vi hade sett Skytte nästan ramla ner från estraden flera gånger. Han var själv så engagerad att han glömde bort scenkanten.

Vi lämnade kyrksalen och ute i entrén väntade kaffe med bulle, möjlighet att köpa signerad bok och film samt idka gemenskap.

En kväll väl värd resan från Helsingborg och den lilla entréavgiften.

Robert Södertun, EFS-kyrkan på Råå, red. Livsluft

Bilden tagen i EFS-kyrkan, Ängelholm av Robert Södertun

Vart tog du vägen, David Reichardt?

Hej sydsvenska vänner!

Familjen Reichardt önskar Livslufts alla läsare ett riktigt gott nytt år!

Som ni kanske kommer ihåg var David pastor i Eslövs krets under åren 1991-1997. Lena läste då till läkare i Lund och barnen Jonathan och Sara höll på att bli vanliga svenska ungdomar tills pappa och mamma drog dem tillbaka till pappas hemstad Sydney i Australien. Det korta svaret på frågan "Vart tog de vägen?" är att knappt ett decennium efter att vi lämnade Eslöv bor fam. Reichardt på en prästgård i Eastwood, en förort till Sydney. David jobbar halvtid som pastor och doktorerar halvtid i ämnet ekoteologi, Lena jobbar som allmänläkare och barnen pluggar vid det närliggande Macquarie University. Vi trivs bra med livet. Men historien är ju mycket längre och mer invecklad än så...

Eftersom vår familj hade fått ekonomiskt stöd av Davids samfund, Uniting Church, under den tid han läste till pastor innan vi flyttade till Sverige, hade David lovat att återvända till Australien när Lena hade avslutat sin läkarutbildning. Januari 1997, efter fina avslutningshögtider i Lunds domkyrka och EFS-kyrkan i Eslöv, drog flyttlasset söderut. Vi hade bråttom eftersom det australiska skolåret började efter sommarlovet vid månadens slut. Samtidigt var Lena orolig för David som nästan hade bränt ut sig med flera års arbete som EFS-pastor och mycket annat i mellanskåne. Man skall inte tro att det någonsin är lätt att vara invandrare. Vår familj hade de bästa möjliga förutsättningar i Eslöv med underbart stöd av familj, missionsvänner och andra. Ändå fick vi jobba mycket för att klara den ekonomiska biten. Jobbigt blev det på ett annat sätt för Lena och barnen när vi återvände hit.

Davids nya tjänst i Sydney var redan ordnad. En gammal klasskamrat till honom hade bett om hjälp med att utveckla en stor samsamslagen församling. Det var bara att ta itu med de nya utmaningarna. Tillsammans med kyrkorådet införde arbetslaget "mission planning", alltså vart fjärde år söker hela församlingen vad Gud vill att vi skulle satsa på. Eftersom saker och ting förändras kontinuerligt gör man ytterligare någon mindre planering varje år. Arbetslaget utvecklade och profilerade även ungdoms-, familjesamt traditionella gudstjänster. Vi ordnade tjänster åt och anställde kontorsarbetare, kantor och ungdomsarbetare, vi skaffade data projektor, storskärm, laptop dator och kunskaper för att kunna visa gudstjänster i bild och ord framför hela församlingen. Istället för Ebeneserkapellets fina Jesusbild i Eslöv kunde man visa vilken bild man ville när som helst och istället för att behöva använda psalmböcker eller en massa papper kunde man visa vilken sång man ville. Allt detta utöver det vanliga med mindre gruppers verksamhet, själavårdsbesök, dop, vigsel och begravningar, engagemang på distrikts och delstatsnivåer, osv.

Det här blev någon slags pojklek med en massa nya grejor att prova på. Det roliga nådde nog sin höjdpunkt under Sydneys fantastiska OS år 2000. Då fick David lov av sina församlingar i kretsen att jobba som volontärkaplan vid Religious Services Centre i både OS- och handikapp OS-byarna, en underbar upplevelse. Ännu bättre blev det från hans perspektiv i november då han blev huvudtalare vid United Church i Salomoöarnas Millennium Christian Youth Convention. Man kände då hur det måste kännas för Billy Graham att tala och då se hundratala människor strömma fram för

att ge sina liv för första gången eller återigen åt Kristus. Bättre blir det inte som pastor än det här, tyckte han.

Lena Reichardt

Under tiden hade det nog inte varit lika roligt för Lena eller barnen. För Lena handlade det om att för andra gången (hon hade flyttat hit först 1984) räckte hennes kvalifikationer inte till. Det blev två och ett halvt frustrerande år innan hon klarade de krav som de australiska myndigheterna ställer på läkare som har utbildats utomlands. Sedan gällde det att specialisera sig. Det var svårt att inte jämföra sig med sina klasskamrater i Lund som nu jobbade i Sverige. Samtidigt var situationen behaglig för David som under sverigeåren hade skött det mesta av barnpassandet och en hel del av hushållsarbetet. Nu, med bara ett jobb att sköta och med Lena hemma en hel del, kunde han återhämta sig psykiskt.

För barnen var omställningen kanske ännu svårare än för Lena. Jonathan är utåtriktad och han försökte skaffa sig kompisar från första skoldagen. Tyvärr hade farmor

gjort ett stort misstag när hon köpte skoluniform – hon ordnade flickhatt istället för pojkhatt åt honom. Man må tro att han blev hånad för det! Viktigare var Eastwood Public Schools och omgivningens blotta storlek. Eslövs Byskola var en fin liten skola men som en f.d. kompis sade till Jonathan under ett senare

Sara Reichardt

Sverigebesök: "Du var Kungen!" Helt plötsligt kunde "Kung" Jon inte ens språket, alla lekar var anorlunda och för varje sak som han tyckte han var bra på fanns flera andra som var bättre. Ändå kämpade han tappert och när det var dags att börja på Marsden High School ett år senare hade han etablerat sig. Det tog några år innan Jon delade med Lena och David hur jobbig denna omställningsprocess hade varit. Att omställningen var jättejobbig för Sara syntes tydligt från första dagen. Sara var bara 3 när vi hade flyttat till Sverige och 9 när vi flyttade därifrån, så hon var nog ännu mer svensk än Lena när hon hamnade på Eastwood Public School. Plötsligt förlorade hon allt från sitt unga liv förutom mamma, pappa och storebror. Inte blev saken bättre av att Sara fick en lärarinna vars metodik var rena motsatsen till den hon var van vid. Sara kände sig hemma och trygg med att vara någonstans i mitten av en klass vars fröken var

mån om att hjälpa alla. Saras nya lärarinna uppmuntrade istället individuellt initiativtagande enligt Eduard de Bonos 6 hattars metod. Sara är inåtriktad och osäker tills

hon känner sig hemma med en sak

Jonathan Reichardt

och detta passade henne inte alls. Hon som hade varit bäst på matte i sin klass på Byskolan kunde plötsligt inte matte alls. Det är många duktiga invandrare som har klarat sig bra i sitt ursprungssamhälle men känner att de inte klarar sig i sin nya omgivning. Trots mycket bra hjälp både i Sverige och Australien har detta även varit vår erfarenhet som invandrare. Det kan ta flera år innan man känner sig hemma i en ny omgivning.

Men tiden har gått och tack och lov har vi klarat oss bra. En fördel vi har är att vi bor nära Davids familj och goda vänner som verkligen har hjälpt oss att etablera oss. Inte minst Jonathans gudföräldrar som har 3 söner i hans ålder. När 2 familjer umgås som kristna kan barnen påverkas mycket. Det är inte lätt att vara pastorsbarn och i synnerhet Jon har kämpat med den biten. Flera gånger har han sagt att det är bra att vi återvände hit för i Sverige höll han på att gå på fel väg. Dels är skoldisciplinen fortfarande strängare här vilket han tycker hjälpte honom, dels finns det i Syd-

ney flera ungdomar och förebilder med levande kristen tro och kristna resurser. Den kvällen för ungefär 4 år sedan då Jon bad trosbönen i sina föräldrars närvaro var underbar. Att kunna leda sin egen son till tro på Kristus och att få höra sina båda barn ge fina vittnesbörd vid sina respektive konfirmationer måste vara bland det bästa som föräldrar kan uppleva.

Ja, de sista åren har det gått bra för fam. Reichardt. Både Jon och Sara fick första plats i svenska examen vid New South Wales Higher School Certificate. Jon är musiker. Han har släppt en CD med sina egna låtar och leder ett band som har spelat vid c:a 100 'gigs', varav 3 vid Australiens främsta jazzställe. Slå gärna upp www.jonrei.com. Snart har han klarat av sin 3-års 'Creative Arts' kurs på universitetet men nyligen blev han erbjuden plats i 'Honours' där man forskar ett år till. Han har tackat ja men nästa år kommer han även att vara missionär 2 dagar i veckan på skolor runt om i New South Wales. Sara har klarat av sitt första år av Bachelor of Education med betoning på små barns utveckling. Lena är nu en mycket välutbildad, etablerad och omtyckt allmänläkare. Hon jobbar på en närliggande privatpraktik och har även studerat vidare i obstetrik och gynekologi. David lämnade den stora församlingen efter 5½ års tjänst efter att han blev erbjuden plats på doktorsavhandlingen. Men han är kvar som pastor vid en mindre församling. (www.zyworld.com/deastuc)

Har vi blivit riktiga 'Aussies' och glömt Svensson eller Sten Stensson Stéen från Eslöv? Sällan! Vår familj har återvänt till Sverige flera gånger. Dessutom har David verkligen fått nytta av sin status som Svenska kyrkans präst för att döpa, viga och begrava skandinaver. Ett förhållande som har kommit från detta har varit

forts. på sidan 17

Besök från Malawi

Strax före jul hade EFS i Sydsverige besök av stipendiater från Evangelisk Lutherska kyrkan i Malawi (ELCM). Jag fick då tillfälle att sätta mig ner och prata med två av dessa: Godfrey Wyson Zumba, 25 år och Daniel Elliam Mazengera, 29 år.

Hur kommer det sig att ni hamnade just i Sverige?

Godfrey: Vår kyrkas huvudkontor gav alla pastorer i uppdrag att välja ut lämpliga kandidater till att ta del i det utbytesprogram som finns mellan EFS och bland annat Malawi. Och av någon anledning blev just vi utvalda, vilket glädde oss mycket.

Daniel: Och nästa år kommer några svenska ungdomar att få möjlighet att åka till Malawi och se hur vi arbetar i vår kyrka därhemma.

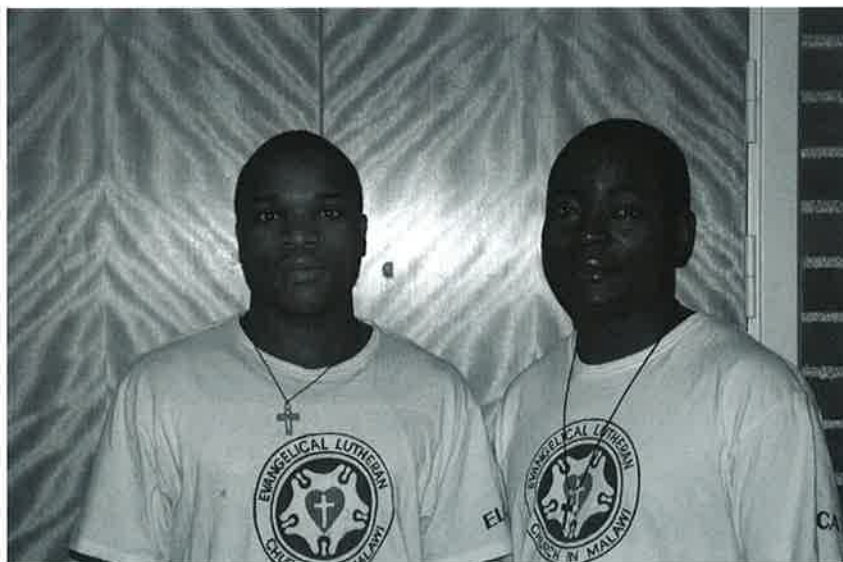
Vad visste ni om Sverige innan ni kom hit?

Daniel: Inte särskilt mycket alls faktiskt. Vi har ju träffat Annika Ovander som arbetar som missionär i Malawi. Men även om hon pratar engelska så tänkte vi nog att det skulle bli problem med språket när vi kom till Sverige. Vi föreställde oss att de allra flesta svenskar bara kunde prata svenska. Men det har gått bra att ta sig fram med engelska här.

Godfrey: Och så hade vi sett bilder av snö från Sverige och bilder av folkdansare i färglada kläder. Snö har vi sett uppe på Hållands folkhögskola men folkdansare har vi inte sett några...

Vilket kyrkligt sammanhang i Malawi kommer ni ifrån?

Daniel: Kyrkan heter ELCM, Evangelical Lutheran Church in Malawi. Den bildades 1983 och var ett resultat av tysk mission i vårt grannland Tanzania. Malawier som

arbetat i Tanzania och kommit till tro där, samt en del tanzanier som kommit för att arbeta hos oss i Malawi bar med sig en vilja att vittna om Jesus och ur det grundades vår kyrka.

Vilken är den dominerande religionen/kyrkan i Malawi?

Godfrey: Romersk katolska kyrkan är den absolut största kyrkan i Malawi. Andelen kristna i Malawi är så mycket som 80 % av befolkningen. Vår kyrka ELCM har ungefär 65000 medlemmar.

Hur är relationen mellan de olika kyrkorna i Malawi?

Daniel: Överlag är de mycket goda. Vår kyrka får t.ex. bröd och vin till nattvardsfirandet från katolikerna. Förutom ELCM och katolska kyrkan finns också stora grupper anglikaner, presbyterianer, pingstvänner och sjundedagsadventister. På de

flesta platserna är gemenskapen god mellan olika samfund.

Har Sverige förvånat er på något sätt under er vistelse här?

Daniel: Ja, att folk är så stressade här. Ingen hälsar när man möter dem på gatan när man är ute och går och folk tittar en inte i ögonen när man pratar med dem. Det är som om alla hela tiden är på väg någon annanstans än där de är.

Godfrey: Och så röker alla här. Både män, kvinnor och ungdomar. Det gör vi inte hemma i Malawi. Vi har stora tobaksodlingar i vårt land men vi exporterar alltihop utomlands. Det är bättre att exportera tobak än att röka den.

Vilket är ert intryck av våra församlingar/föreningar?

Godfrey: Kyrkorna här i Sverige är stora och fina men oftast så tomma.

Daniel: Men när det gäller själva gudstjänsterna, sångerna och predikningarna så är likheterna väldigt stora. Vi firar inte nattvard lika ofta i Malawi som ni gör i Sverige men det beror på att vi har alldeles för få pastorer. Oftast leds våra gudstjänster av lekmän som kanske har en kort evangelistutbildning. Då kan vi inte fira mässa.

Om ni får välja var sin sak som ni särskilt kommer att förmedla vidare till er kyrka hemma i Malawi från er vistelse här i Sverige, vad skulle det då vara?

Godfrey: Jag minns mycket från ledarskapsträningen på Hållands folkhögskola när vi först kom hit. Att vi i kyrkan inte arbetar med lönen som främsta drivkraft, vilket är vanligt i Malawi, utan att det är Gud som får vara vår drivkraft. Det är mycket viktigare än lönen.

Daniel: Jag kommer att försöka ta med mig lite av den pedagogik som ni använder när ni arbetar med barn, där deras frågor och tankar tas på allvar och ger form åt undervisning och andra aktiviteter. I Malawi handlar det mest om att bara lära

barnen olika saker, inte att lyssna på dem så mycket.

Vad skulle ni slutligen vilja säga eller uppmana oss som bor i Sverige till?

Ge ungdomarna en ännu större roll i gudstjänsterna, för Guds skull och för framtidens skull. Ta med barnen till kyrkan även om de inte vill gå dit. De kommer att tacka er när de blir äldre. Vårda den späda plantan väl så kommer det att bli ett stort träd som bär riklig frukt.

Intervju: Håkan Lindberg, Hörby

OAS-helg

i V Vrams kyrka – Tollarp 2-4 mars 2007

**Hans Weichbrodt Marie-Louise Nilsson Eva-lotta Kjellberg Lars Fröjmark
Stort lovsångsteam med Martin Börjesson**

Fredag 19.30

Lars Fröjmark

Jesus – den ende som räddar

Lördag 10.00

Evalotta Kjellberg

Jesus förkunnade Guds rike

Lördag 19.00

Hans Weichbrodt

Att tillbe i Ande och sanning

Söndag 11.00

Marie-Louise Nilsson

Jesus – inte bara ord

Lördag 13.30 samt 15.30 Seminarier

Hans Weichbrodt

Lokal: V Vrams kyrka

Evalotta Kjellberg

Lokal: Betaniakyrkan

Lars Fröjmark

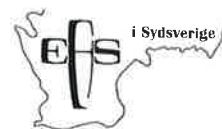
Lokal: Pingstkyrkan

Tema: JESUS - I EN TID SOM DENNA

Folder kan beställas från distr.exp.

sensus
STUDIEFÖRBUND

Ett samarrangemang mellan Oas-rörelsen, EFS i Sydsverige, Församlingarna i Tollarp (ej kyrkoförsamlingen)

forts. från sidan 15

mycket nära att överstiga Salomoöarnas upplevelse. Nyårsafton 2000 vigde David ett svenskt par som var på semester i Sydney. Kvinnan var gravid och paret bjöd in David att hälsa på bebisen utanför Göteborg när vår familj ändå skulle till Sverige 2001. Istället dog bebisen innan förlossningen och David förrättade begravningen. Utifrån denna tragedi skapades ett förhållande så starkt att när parets andra

barn föddes åkte David och Lena till Sverige för att döpa honom. Detta besök blev den sista gången Lena träffade sin far, Assar Nilsson, vid liv. Sedan bor flera tusen svenskättlingar i Sydney. Nyligen var Lena och David med på den underbara 'Så som i Himmelen's' australiska premiär och vi har gått med i Linnéa folkdanslag. (www.swedesinsydney.org/linnea.htm)

Vi tackar Gud för Hans vägledning och hjälp under alla dessa år.

När vi kom till Eslöv och fick reda på att EFS-kyrkan hette Ebeneser Kapellet jublade Lena och jag för vårt motto har varit det som Samuel sade när han i 1 Sam. 7:12 lät resa en sten mellan Misper och Shen och kallade den Even Haeser: "Ända hit hjälpte oss Herren." Det stämmer än.

Sara, Jonathan, Lena och David Reichardt, Australien

Årsmöte och distriktstankar

Lördagen den 21 april är en viktig dag för EFS i Sydsverige. Den dagen har vi vårt årsmöte på Sundsgårdens Folkhögskola. Dagen kan få bli en manifestation i samhörighet och förutsättningarna för det är mycket goda. Det kommer nämligen att hållas tre årsmöten "inom EFS" denna dag. EFS i Sydsverige, Föreningen Sundsgårdens Folkhögskola och vårt nybildade ungdomsförbund Salt.

Temat för dagen blir: "Ditt ord består". Vi är glada över våra folkhögskolor och kommer att bli varmt välkomnade av skolan kl 10.00 som också denna förmiddag har "Öppen dag". Vid distriktsfesten kl 16.30 strålar vi samman och får lyssna till vår missionsföreståndare Anders Sjöberg och våra egna ungdomar från Salt. Då blir det också avtackning av Torbjörn Larspers och ett välkomnande för undertecknad.

Jag tror att en av mina viktigaste uppgifter framöver som distriktsföreståndare blir att ytterligare stärka samhörigheten i EFS i Sydsverige. Vi behöver varandra. Vi har så mycket att ge varandra. Vi har så mycket att lära av varandra. När det växer och sprudlar av optimism på en plats så finns det ett ansvar att få sprida detta och dela med sig av sina erfarenheter. När en annan plats i vårt distrikt går igenom en tung tid med uppförsvackning i arbetet så behöver vi bära varandra i förbön och om möjligt skynda till hjälp.

När en plats finner rötter för sitt gudstjänstfirande långt innan EFS bildades då vill vi med intresse ta del av detta. När en annan plats hittar mer moderna ingångar till människor i sitt närområde då blir vi intresserade av detta. Vi har alla fått ett uppdrag och ett förtroende av Gud som egentligen är svindlande när man tänker närmare på det. Vi är tillsammans ute i våra missionsföreningar, förvaltare av all den nåd och kärlek Gud skänkt oss i Jesus Kristus.

Petrus skriver i 1 Pet 4:10: *Låt oss tjäna varandra, var och en med den nådegåva han har fått, som goda*

förvaltare av Guds nåd i dess många former.

För en tid sedan fångade jag upp ett citat: "Sammanlänkade med allt levande och med varandra, lever vi våra liv här på denna underbara jord, i glädje och i sorg, en liten kort minut av evigheten"

På de platser i Skåne och Blekinge där vi är representerade har vi missionsföreningar med olika framtoning och olika intressen, gåvor och uppgifter, men vi behöver varandra och är beroende av varandra för att helheten skall fungera.

Vi behöver i EFS visa respekt och tacksamhet för varandras egenart och olika uppgifter. Ingen missionsförening kan vara allt men tillsammans kan vi lära av varandra och komplettera varandra. Därför är det så viktigt att just din förening är med och ger sitt bidrag till vårt gemensamma årsmöte den 21 april.

Nu några tankar till er som ingår i det lilla sammanhanget. Ni kanske inte är så många när ni samlas, men kämpar ändå troget på år efter år. Vet ni vad? Jag är övertygad om att det en dag kommer att visa sig att ert arbete varit mer betydelsefullt än vad ni själva under detta jordelivet kunde föreställa er. Detta just därför att allt hör samman. Skillnaden mellan att ni finns och troget samlas till bön och gudstjänst är mycket större än vad ni tror. Allt hör ihop. Ni hör ihop med den till antalet större gruppen och de hör ihop med er. Hoppas att vi ses på Sundsgården i april och på EFS årskonferens i Karlshamn den 17-20/5 som jag skrev om i förra numret.

Medarbetardag

Vill också ta tillfället i akt och berätta om medarbetardagen den 18/4 på EFS-gården i Åsljunga. På förmiddagen får vi besök av Bo Brander, präst i St Laurentiistiftelsen i Lund. På eftermiddagen får vi tillfälle att lära känna Torbjörn Stolpe från EFS exp. i Uppsala och på kvällen

Distriktets Årsmöte 21/4 på Sundsgårdens Folkhögskola

Tema för dagen: DITT ORD BESTÅR

Program

- 09.00 – 10.00 Fullmaktsgranskning, kaffe och fralla
- 10.00 – 10.30 Årsmötena börjar. Sundsgården välkomnar
- 10.30 EFS Syd årsmöte del 1
- 10.30 Föreningen Sundsgårdens Folkhögskolas årsmöte
- 12.00 Lunch
- 13.00 EFS Syd årsmöte del 2
- 13.00 Ungdomsförbundet Salts årsmöte
- Kaffe
- 16.30 Distriktsfest. Mf Anders Sjöberg, dans och lovsångsteam från Salt.
T. Larspers, A. Svensson

OBS! Anmälan för matens skull till EFS expedition
tel 0451-38 80 70 eller på mail till: hanna.sjoberg@efssyd.org

almanacka

även på www.efssyd.org

		nr/sid
mars		
2 - 4	Oas-helg i Tollarp	3/17
12 - 18	Kulturveckan på Råå	3/12
20 - 25	Bibel & Gemenskapsdagar, EFS-gården Åsljunga	2/5
23	Födelsedagskalas S:t Mikael, Ängelholm	2/16
25	Festhögmässa S:t Mikael, Ängelholm	2/16
28	Bibeln berättar, S:t Mikael, Ängelholm	2/16
april		
5 - 10	Påskdagar, EFS-gården Åsljunga	3/12
21	EFS i Sydsveriges årsmöte på Sundsgården	3/2
22	Konsert. Röke Blås o Johan Stengård, Hässleholm	2/3
22	Gudstj. Anders Sjöberg, S:t Mikael, Ängelholm	2/16
28	Konsert Anna Weister Andersson, Vincent Nilsson, Bodekull Gospel & Jazz Orchestra i Kristofferkyrkan, Karlshamn	
30	Valborgsfirande, Höllviksstrand	3/15
maj		
5	Göran Skytte på Höllviksstrand	3/15
7 - 12	Skåneturen, EFS-gården Åsljunga	
17	Barnens dag på Höllviksstrand	3/15
17-20	EFS årskonferens i Karlshamn	
22-26	Folk & språk, EFS-gården Åsljunga	
25	Pingstafton, Roberth Johanson på Höllviksstrand	3/15
juni		
23	Vannebergamötet	
juli		
16 - 21	Sommarvecka (pensionatsvecka). EFS-gården Åsljunga	
23 - 28	Sommarvecka 2. EFS-gården Åsljunga	
augusti		
11	Auktion & loppis, EFS-gården Åsljunga	
17 - 20	Nord. Inre Missionsseminarie, EFS-gården Åsljunga	

Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Telefontid: 10 - 15, lunch 12-13
Exp. öppen: tisd, ons, tors
Telefon: 0451 - 38 80 70
Telefax: 0451 - 38 80 71
E-mail: info@efssyd.org
Hemsida: www.efssyd.org
Bankgiro: 196 - 7900
Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande
Mats Hansson, Kramersvägen 6
217 45 Malmö, 040 - 26 44 44
Distriktsföreståndare
Allan Svensson
0451 - 38 80 70
epost: df@efssyd.org
Distriktsekonom
Boel Rönnblom 0451 - 38 80 74
Distriktskonsulent
Helena Eriksson
Johannes Svensson (vik dk)
0451-38 80 72
Assistent
Hanna Sjöberg 0451 - 38 80 70
GUL-inspiratör: Marie-Louise Nilsson
tel: 0451-388073 / 0703-388074
ml.nilsson@efssyd.org (föräld.led.)
EFS-Gården, Åsljunga
Ånhultsvägen 31
286 72 Åsljunga
Tfn: 0435 - 46 00 54,
46 00 52 (fax)
E-post: info@efsgarden.com
Heljarödsgården
Farhult
263 93 Höganäs
Tfn: 042 - 680 29,
042 - 680 24 husmor
Sommargården Höllviksstrand
Höllviksstrandsvägen 2
236 38 Höllviken
Tfn: sep - maj 046 - 25 31 66
jun - aug 040 - 45 12 02
Stenbräckagården, Tjurkö
370 43 Sturkö
Tfn: 070 - 654 61 85
Fax: 0455 - 460 85
E-post: info@stenbracka.k.se
Hemsida: www.stenbracka.k.se
ÅhusGården, EFS
Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus
Tfn: 044 - 24 00 20
E-post: ahusgarden@efssyd.org

lyssna till Håkan Kenne, Landskrona. Håkan är "församlingsbyggare" i Landskrona men undervisar också på Hyllie Parks Folkhögskola i Malmö som är knuten till Evangeliska frikyrkan. Bo Brander representerar god högkyrklighet, Torbjörn Stolpe har rötter inom pingströrelsen men jobbar för EFS och Håkan Kenne har kommit till tro genom Kyrkans ungdom men jobbar i Evangeliska frikyrkan. Platsen där vi skall möta dem är inom EFS, en 150 årig väck-

elserörelse som vi erfar att Gud fortfarande använder för sina underbara syften. Återigen gläds vi över mångfalden i Guds stora rike där vi får vara med och tjäna var och en med sitt bidrag.

Allt gott!
Allan Svensson, df

mitt vittnesbörd

Tekniska missöden och missförstånd gjorde att detta nummers vittnesbörd inte kom in till redaktionen i tid. Så försöker jag då att dela några tankar kring vittnandet i stället.

Min känsla är att vittnesbördet blir mer och mer sällsynt i vårt land. Det verkar som om vi kristna har allt mindre att berätta när det gäller våra liv och vad Gud gör för oss.

Vad beror det på? Är det så att Gud inte gör något längre, har vi ingen besökelsestid från Gud längre? Jag tror att det är tvärtom.

Tyvärr har det skett en liberalisering och sekularisering, inte bara av vårt land utan också i våra kyrkor. På många håll vet man inte ens om Jesus är Guds Son, Herre och världens Frälsare. Andra vill inte sticka ut för mycket då det kan verka stötande för andra eller då det kan vara negativt för dem själva. Sekularisering och teologisk liberalisering är något som smittar.

Stefan Gustavsson har en gång formulerat sig så här: *"Sekularisering är när synden blir det normala och rättfärdigheten det an-*

norlunda." Fundera över den meningen en stund, det är den värd.

Att vittna om Jesus behöver inte vara så märkvärdigt. Det behövs inga stora ord, inga väldiga erfarenheter. Vi kan ändå bara ge det vi har. Det viktiga är att när vi ger det vi har så välsignar Gud och gör våra ord levande och kraftfulla. Det är Gud som gör det.

Så jag vill bara uppmuntra dig att vittna. Skriv gärna till Livsluft och lämna ditt vittnesbörd. Vi tar in det på denna sida efter hand. Har Gud rört vid dig, har du upptäckt Jesus på ett nytt sätt, har du fått hjälpa någon till tro?

Skriv och berätta!

Adressen är: livsluft@efssyd.org eller

Livsluft

Att. Robert Södertun

Surbrunnsgatan 13

253 60 Ramlösa

Välkommen med ditt bidrag!

Robert Södertun, red.

Tack !

2006 har passerat och är för många ett avslutat kapitel. För oss blir det ett avslut först vid vårt årsmöte lördagen den 21 april. Detta unika tillfälle där både EFS i Sydsverige, Salt Sydsverige och Sundsgårdens årsmöten hålls på samma plats blir säkert en minnesvärd dag.

I följande beslut distriktsstyrelsen att utöka konsulenttjänsten och vi gick ut till er och bad om ert stöd för detta beslut. Uppriktigt sagt så trodde jag inte att vi skulle få ett så bra gensvar och stöd från er, jag får be om förlåtelse för mitt tvivel.

Extra pengar har kommit in och nu sit-

ter vi som bäst och summerar alla våra kostnader och intäkter för vårt bokslut. Det händer mycket under 2006 och en del extra kostnader och intäkter uppstod, så missa inte den spännande upplösningen på vårt drama den 21 april.

Vi har också inlett samtal med vårt nya Salt-distrikt och vi ser fram emot att arbeta tillsammans med vårt gemensamma barn- och ungdomsarbete. Vi har lovat allt vårt stöd och tillsammans med er kommer vi att kunna hjälpa till.

Än en gång, ett stort tack för allt ert stöd och uppmuntran.

Mats Hansson

Distriktsordförande

Nr 4 - 2007

Livsluft

EFS-Nytt Syd

Tema: Vår miljö, sid. 3, 10 - 12

- Livsluft Ung sid. 6 Lärjunga skolan i Heljaröd
- Vart tog du vägen, Bertil Asklund?, sid. 5
- OAS i Tollarp, sid. 7

Innehåll

- sid 3 Synpunkten
- sid 4 Betraktelsen
- sid 5 Vart tog du vägen,
Bertil Asklund?
- sid 6 Livsluft Ung,
Lärjungaskolan i
Heljaröd
- sid 7 OAS-helg i Tollarp
- sid 8 Kultur- & kyrkvecka
i Lerberget
- sid 8 Kontemplation och
mission, Peter Halldorf
- sid 10 Miljöfrågorna globalt
och lokalt,
Kulturveckan på Råå
- sid 11 En obekvämlig film
- sid 12 Miljöfrågorna i
bibliskt perspektiv
- sid 13 rEFSat
- sid 14 Exp. nytt
- sid 15 Almanacka
- sid 16 Mitt Vittnesbörd

...från redaktören

Hej!

Vilka sköna vårdagar vi har mellan de blåsiga! Just nu i skrivande stund skiner solen och jag har varit tvungen att veva ner markisen för att kunna se på datorn.

En underbar tid ligger framför oss. Det gäller våren och sommaren men det gäller också Guds rike. Jesus har segrat över död och hat. Därför är framtiden ljus. Ingjut det hoppet i dig själv och dem du möter.

Nu till något annat:

På förekommen anledning har tidningsutskottet beslutat att lägga till en liten ruta längst ner på denna sida (sidan 2).

Det handlar om att redaktören förbehåller sig rätten att redigera i texter och att beskära bilder. Det blir ohållbart att arbeta med layout annars.

Den som önskar något annat angående sitt bidrag till tidningen är välkommen att höra av sig på telefon (ej via e-post). *Robert*

Info från distriktsstyrelsen

Allan Svensson har tillsammans med Sven E Johansson och Mats Hansson deltagit i tacksamhetsstund och årsmöte i Sturkö missionsförening där ett första beslut togs om nedläggning av föreningen. Sju av de åtta medlemmarna var närvarande och efter årsmötet gick vi alla till det dukade kaffebordet. Distriktet fick i uppgift att avyttra samtliga tillgångar samt att fördela pengarna lika mellan distriktet och nybyggnationen av EFS-kyrkan i Ängelholm.

Salt Syd har beslutat att ha distriktsexpeditionen i Hässleholm som officiell adress och säte. Därmed kommer EFS i Sydsverige och Salt Sydsverige att kunna använda kuvert med gemensamt tryck. Salt Sydsverige är välkomna att vid behov använda en arbetsplats på distriktsexpeditionen i samverkan med övrig personal. Styrelsen diskuterar möjligheten att adjungera en person från Salt Sydsveriges styrelse till distriktets styrelse.

Info utanför distriktsstyrelsen

Från missionsnätverket föreslås att lörd. den 8 sept. blir en missions- och distriktsdag. Bl.a. kommer missionär Stefan Holmström att medverka. Mer information om tid och plats kommer.

Redaktionsruta

Livsluft nr 4/2007
Årgång 15
Livsluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Sydsverige.

Adress: Livsluft
Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Tel: 0451 - 38 80 70

Ansvarig utgivare är Allan Svensson
Tel: 0451 - 38 80 70
Redaktör: Robert Södertun
Surbrunnsgatan 13, 253 60 Ramlösa
Tel: 042 - 29 87 00 / 0701 83 55 50
e-post: livsluft@efssyd.org
robert@kreativabudskap.se

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:
Den 5/4 för nr. 5. Plan.utg.dag 2/5 2007
Den 5/5 för nr. 6,7. Plan.utg.dag 15/6 2007
Livsluft kommer ut med 10 nr/år.
Prenumerationspriset är 220:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5 Bg 5396 - 9093

Annonspriser:

Helsida	2.700:-
Halvsida	1.500:-
1/4 sida	900:-
1/8 sida	500:-
1/16 sida	275:-

Tryck: XRT, Box 63 261 22 Landskrona
Tfn: 0418 - 44 61 80

**Redaktionen förbehåller sig
rätten att redigera insänt
material.**

För tre år sedan flyttade jag till en stad utan sopsortering. Det gjorde ont i mig varje gång jag slängde allt i samma påse. Det kändes som om jag sprang ut med soporna stup i kvarten och sopberget i soptunnan utanför växte snabbt. En av anledningarna till att det smärtade var att jag är barnsligt förtjust i att sopsortera. Jag tycker om att se vad saker är gjorda av och plocka ner dem i sina delar. Jag tycker även om att återanvända så mycket som möjligt, att försöka återföra saker i ett kretslopp.

På sommaren har min mor en kompost dit allt matavfall går. Det skänker mig tillfredställelse att se hur det som kommer från naturen återförs dit och går in i kretsloppet igen. Vid komposten ser jag tydligt hur förunderligt Gud har skapat naturen. Naturen har en harmoni där

allt går hand i hand. Jag ser de små processerna och att allt är uppbyggt av delar som kan bli nytt liv igen.

Vid komposten blir det också tydligt för mig vad vi människor gör. Ibland sticker det ut en bit plast eller metall ur komposten. De saker som inte lika lätt går in i naturens kretslopp är gjorda av människan. De saker som har blivit till genom stor påverkan från människan är de som är svårast att bryta ner. I slutändan blir det vi människor "skapar" ett stort sopberg vilket riskerar att dränka oss.

Det är lätt att i vårt storskaliga samhälle bygga på sopberget utan att vara medveten om det. Vi använder en massa saker, slänger dem och ser inte var de blir av. Vi omges av tusentals engångsgrejer och fors-lar inte själva bort soporna till berget. De försvinner ur vår åsyn och ur vår

tankevärld. Det är i allt detta lätt att glömma det lilla. Det är lätt att glömma vad naturen ger oss och att vi påverkar den. Gud har gett oss en fantastisk natur med massor av gåvor. Men vi har även fått i uppgift att vårda den.

Jag bor nu i en ny stad utan sopsortering. Detta hindrar mig inte från att ägna mig åt min passion i alla fall. Jag sorterar så mycket jag kan. Glas, tidningar och farligt avfall går för sig. Allt viks för att ta så lite plats som möjligt. Det som går att återanvända används flera gånger och engångsartiklarna är få. Jag gläds åt att försöka vårda den natur Gud gett oss. Bäst är det när jag åker hem till mina föräldrar där sopsorteringen är riktigt väl utvecklad. Då mår jag!

Anette Mårtenson, Lund

Salt söker 2 volontärer till gatubarnsprojektet Win Souls for God i Addis Abeba under hösten 2007.

Mer info och ansökningshandlingar finns på: www.salt.efs.nu
Sista ansökningsdag är den 2 maj.

EFS årskonferens i Karlshamn den 17-20 maj 2007. Konferensen bjuder bland annat på:

Bibelstudier EFS och Salts årsmöte
Jazzcafé Seminarier Utflykter
Torgfest Öppet forum

För anmälan: använd foldern som kommit med Budbäraren eller gå in på www.efs.nu/konferens. Där finner du även mer information om seminarier, boende, mat med mera.

forts. från sid. 13

Då väntar svenskbygderna där på besök av dem och redan är 17 spelningar bokade.

Om detta berättade tidningen Sydöstran redan den 19 juli 2006 och gav en fin presentation i både ord och bild av orkestern som då fortfarande hette Bodekulls Gospel & Jazzorkestra.

Malawistipendiater i Karlskrona

Två unga män, Godfrey Zumba och Daniel Mazengera besökte i november Karlskrona. Det var ett utbytesprogram mellan EFS Salt och evangelisk-lutherska kyrkan i Malawi.

I deras tio veckor långa besök ingår också en månads vistelse på Hållands folkhögskola och besök i bl.a.

Kristianstad och Ängelholm.

Kyrkoherde em. Veste Brynestam har deltagit i planeringen av stipendiaternas program. Om detta säger Daniel Mazengera: "Det har varit intressant att ta del av svenskarnas kultur och hur svenskarna bor och lever."

Birger I Ohlsson, Bjärnum

Genom död till liv

Mark 16:1-8

När detta skrivs är vi mitt inne i fastetiden och jag har flera gånger ställt mig frågan: Betyder fastan något för oss kristna idag? Fastetiden innebär inte bara att avstå från mat utan också en tid för eftertanke.

Askonsdagen är första dagen i fastan och i en av texterna denna dag säger Jesus "När ni fastar", inte som en fråga om vi vill fasta utan som en naturlig del i livet. Jesus utsätts för prövningar från det han döps till sin död på korset. 40 dagar i öknen av fasta, Mose fastar 40 dagar innan han får lagen av Gud, Elia är i Sinai öken under 40 dagar utan mat innan han möter Gud, 40 år vandrade Israels barn innan de nådde målet. Alla dessa "40" ligger till grund för vår fastetid. Från Askonsdag till Påskdagen med undantag för söndagar som aldrig är fastedag eftersom det är en dag för Herrens uppståndelse.

Frestaren använder människor för att få Jesus att lämna den uppgift han fått av Gud. "Om du är Guds Son så lämna korset", men inte i sin svåraste stund avviker Jesus från att ge sitt liv för mänskligheten.

Jesus från Nazaret, en son av David. Man trodde länge att Nasaret kom av ordet nasir, helgad åt Gud, men 1962 fann arkeologer en text i Cesarea där Nazaret stavades med Z och en helt annan betydelse kom fram. Nazaret kommer av "netzer" som betyder "rotskott". Jesaja talar ju om att ett rotskott skall växa fram ur Jishajs rot och stam. Jishaj var ju far till David. Nasaret låg som ruin i 500 år innan en spillra av Israels folk byggde upp staden igen, människor som kom från Babylonien, en grupp som räknade sig som ättlingar till David. Jesus, ett rotskott ur Davids stam. Utlämnad till att dö på ett kors. Nej, inte utlämnad för det innebär att vara övergiven åt det onda. Jesus blir utgiven för oss. Varje gång vi tar nattvarden hör vi orden:

"Kristi kropp för dig utgiven".

Kvinnorna gick till graven med välluktande kryddor. Mina tankar gick till de gånger jag själv besöker en grav. I vår tradition är det ju vid Allhelgona som vi smyckar våra gravar men varför gör vi det inte på påskdagen om vår tro är den att vi en gång uppstår tillsammans med Jesus? Kanske borde vi kristna samlas på kyrkogården för att tacka och pris Gud för uppståndelsens under.

Vem skall rulla undan stenen, ett hinder på vägen att komma Jesus nära. Är det ett verkligt hinder eller ett inbillat? För kvinnorna vid graven var det enkelt, hindret var borta – Gud var där före dem. Hur många hinder sätter vi upp för oss själva innan vi går fram till Jesus för att lämna oss i hans sårade händer? De mötte en man i vita kläder, de vita kläder som följer oss människor hela livet. Vi döps i en vit, alldeles för stor dräkt – symboliskt för att vi skall växa till, inte bara kroppsligt utan även andligt. Konfirmanden har sin vita kåpa, prästen sin vita dräkt. Många gånger kläs också den döde i en vit dräkt. Att vara iklädd den vita dräkten är att vara iklädd Jesus själv. Den ofullkomliga människan döljes av Jesu förlåtelse. Inför allt detta stora kan vi bli rädda, förskräckta precis som Jesu lärjungar blev. Kvinnorna uppmanades att berätta för lärjungarna följande: "Han går före er, ni skall få se honom."

Det står att de sprang, rädda, darrande, men de skyndade sig att tala om det oerhörda de varit med om. Vår uppgift är också att föra ut budskapet om Jesu död och uppståndelse, men på vilket sätt gör vi det? Talar vi om det så det hörs i vår omvärld eller gör vi som det står i texten; "de sa ingenting till någon för de var rädda".

Vad är ditt svar?

Birgit Olsson, Malmö

Vart tog du vägen, Bertil Asklund?

Efter att vi lämnat Skåne flyttade vi till Bergsviken i Norrbotten. Jag hade fått en kallelse till Hortlaxkretsen som ungdomspastor. De var vana vid skånska pastorer sedan tidigare. Kända namn för Livslufts läsare som Allan Svensson, Len-nart Uddling och K-G Larsson. Jag minns speciellt ett friluftsmöte i Blåsmark som var ett samarrangemang mellan missionsföreningen och idrottsföreningen. Jag fick ett rakt budskap till åhörarna.

Min tid som ungdomspastor där uppe i norr varade inte mer än ett år. Detta p.g.a. att EFS i Norrbotten vid den tiden inte ville ta in Livets Ord i den kristna gemenskapen. Så jag blev uppmanad att säga upp mig utifrån samtal med distriktsföreståndaren. Men det är förlåtet från både Guds och min sida.

Sedan gick jag på Livets Ords bibelskola under året som följde. Min fru och våra barn stannade kvar i Bergsviken. Det var tänkt att jag skulle komma tillbaka som pastor i en nystartad församling i Piteå. Nu blev det inte så. Men av en god broder i EFS fick jag en förfrågan om jag ville komma och flytta hus tillsammans med honom. Jag tackade ja och fick under en kort tid vara med om att arbeta inom en intressant bransch. Det var ett riktigt grovjobb, men eftersom jag är född "bonnapåg" var jag inte ovan vid att "ta i". Min karriär inom husflyttarbranschen sträckte sig inte mer än till tre hus. Men sedan var cheferna på husfirman generösa så jag fick fortsätta jobba på fabrik där vi tillverkade moduler till hus.

Efter ett år till i Norrbotten drog familjen Asklund söderut till Uppsala. Jag gick ytterligare i bibelskola på Livets Ord. Sedan var jag under

några år söndagsskollärare i församlingen. En gång har jag varit på missionsresa till Albanien och Bulgarien. Det var en mycket speciell resa. Vi hade friluftsmöten på de flesta platser vi besökte. För att berätta om ett av dem i huvudstaden Tirana: Vi riggade en scen på förmiddagen som skulle användas under kvällens möte. När vi var klara med den och skulle åka och äta öppnade sig himlen och regnet forsade ned. Det fortsatte under hela eftermiddagen. Men en halvtimme före mötets början kom solen fram och en regnbåge visade sig över stadion. Det var Guds trofasthet mot oss som kommit till landet för att ge människor evangelium.

Jag jobbar som väktare inom Securitas. I flera år körde jag värde-transporter och hade förmånen att inte råka ut för någon allvarligare incident. Det var Guds beskydd. Nu är jag stationär väktare på ett om-

råde som tillhörde Pharmacia när jag började där men som sedan har avknoppats och sålts till olika läkemedelsföretag. Väktaryrket är oftast ensamjobb men jag har förmånen att jobba tillsammans med kollegor. Det är ett privilegium att vara med i församlingen Livets Ord. Vi har en världsvid mission men delar också ut bullar under fredag- och lördag-nätter på stan och pratar med människor. Vi delar också ut fika och umgås med stans uteliggare. Från att ha varit ganska isolerade vid församlingens begynnelse är vi nu med i Uppsalas kristna råd och mitt i kristenheten för att välsigna allt Guds folk. Tiden i EFS i Skåne och Norrbotten minns jag alltid med glädje och tacksamhet och möten med människor då bär jag alltid med mig som starka minnen.

Gud Välsigne Er alla som läser Livsluft!

Bertil Asklund, Uppsala

Distriktets Årsmöte

Lörd. den 21/4 på Sundsgårdens Folkhögskola

Tema för dagen: DITT ORD BESTÅR

Program

- 09.00 – 10.00 Fullmaktsgranskning, kaffe och fralla
- 10.00 – 10.30 Sundsgården välkomnar till "Öppen dag" på fm.
- 10.30 EFS Syd årsmöte del 1
- 12.00 Lunch
- 13.00 EFS Syd årsmöte del 2
- 13.00 Föreningen Sundsgårdens Folkhögskolas årsmöte
- 13.00 Ungdomsförbundet Salts årsmöte
- Kaffe
- 16.30 Distriktsfest. Mf Anders Sjöberg, dans och lovsångsteam från Salt.
- T. Larspers, A. Svensson

OBS! Anmälan för matens skull till EFS expedition
tel 0451-38 80 70 eller på mail till: hanna.sjoberg@efssyd.org

Lärjungaskolan – att växa!

Lärjungaskolan har i tre terminer pågått på Heljarödsgården i samarbete mellan gården och EFS i Sydsverige/Salt Sydsverige. Under denna tid har närmare 40 ungdomar, 17 år och äldre, fått undervisning om lärjungaskapet.

Vi har kul tillsammans!

Vi vill ge en möjlighet till en fördjupad relation till Kristus genom att studera och upptäcka Bibeln och bönens väg. Vi vill uppmuntra dessa unga människor till ledarskap med Kristus som förebild. Betoningen ligger på en kristen livsstil som i vardagen uttrycker sin kärlek till Gud och nästan. De olika kristna traditionernas möjlighet att berika varandra är något vi förespråkar och vi tror att ett balanserat kristet liv kan ta av vad varje kristen tradition har att erbjuda; liturgiskt språk, lovsångens innerlighet, bönens struktur och frihet. Alla tjänar de samma syfte: att ära Gud.

Varje grupp träffas under tre dygnslånga träffar där varje träff har ett tema: Bibel och bön, ledarskap och kristen livsstil. Efter bön och kvällsmat börjar undervisningen genom att vi samlas runt brasan, december eller maj – elden är tänd! Detta är ett mycket populärt inslag som öppnar upp till diskussioner som kan pågå långt in på natten.

Lördagen tillbringas vi i klassrummet med olika undervisare. Ungdomarna blir även tilldelade en mentor vid den första träffen som de får tid att tillbringa med under varje träff. Vi tror mycket på mentorskapet och fördelen av att lära av någon som har mer erfarenhet och som kan lite mer. Ungdomarna har uppskattat att få träffa en mentor.

Till hösten erbjuder vi en lär-

jungaskola del 2 till dem som gått första delen. Det ska bli mycket spännande att få gå djupare i ämnena och ungdomarna kommer att få möjlighet att fördjupa sig i det område de själva vill. Vår önskan har varit att alla som är ledare på konfirmationsläger och andra läger ska ha genomgått lärjungaskolan och nu har majoriteten gjort så.

Lärjungaskolan är en fantastisk möjlighet att fördjupa sin relation med Herrnas Herre, Jesus Kristus. Ungdomarna mognar i sin tro och lär sig mycket om sig själva. Har du inte gått lärjungaskolan, håll ögonen öppna efter jul då det finns möjlighet att gå del 1!

*Helena Eriksson, distriktskonsulent
EFS i Sydsverige/Salt Sydsverige*

Mentorsamtal ute i det fria

Undervisning vid brasan

OAS i Tollarp

Den 2 – 4 mars gick en OAS-helg av stapeln i Tollarp. Det hade gått ungefär ett år sedan sist och förväntningarna var höga. Temat för helgen var "I en tid som denna" och det var frikyrkorna, EFS och Svenska kyrkan i Tollarp som stod för arrangemanget. Alla mötena utom seminarierna hölls i V. Vrams kyrka.

Helgen inleddes med ett kvällsmöte på fredagen vid vilket under-tecknad tyvärr inte hade möjlighet att närvara. Lördag morgon var det en förväntansfull Simon som tillsammans med ett antal andra Hörby-efsare anlände till Tollarp. Ett mycket kompetent team ledde i lovsång och Evalotta Kjellberg predikade över "Jesus förkunnade Guds rike"

Martin Börjesson ledde lovsångsteamet

Lovsångsteamet, förmiddagen den 3 mars

Joyful souls och Megamen från Ängelholm bjöd på fantastisk dans. Hans Weichbrodt gav en givande predikan och lovsångsteamet med Martin Börjesson i spetsen ledde i fantastisk lovsång. Vi var många som gick fram för förbön och de avdelningarna var fullbelagda större delen av gudstjänsten.

På söndagen klockan elva fick helgen rundas av på ett fantastiskt sätt. Även då erbjöds förbön och Marie-Louise Nilsson predikade med stor entusiasm.

När vi sjöng helgens sista lovsång, "Vi har en Gud och Fader", kändes det otroligt mäktigt och smått vemodigt att behöva gå hem till vardagen.

Det blev en helg där Gud hamnade i fokus och den helige Andes närvaro var mycket påtaglig.

Dansgruppen Megamen från Ängelholm

*Text och bild;
Simon Bertilsson, Hörby*

Hans Weichbrodt predikade på lördagkvällen

Efter en stärkande middag fortsatte dagen med seminarierna som hölls av Evalotta Kjellberg, Hans Weichbrodt och Lars Fröjmark. Mycket givande är det jag kan säga om de två seminarier jag var på.

Efteråt stundade kvällsmat på Betania och sedan dagens höjdpunkt som var kvällsmötet. Ett välsignat möte där kyrkan i princip var fullsatt. Det sades att vi var cirka 350 personer. Dansgrupperna

Kristen Kultur- & Kyrkvecka i Lerbergets kyrka

Vecka 6 gick den av stapeln med en rad välkända kristna kulturprofiler.

Först ut på tisdagen var Peter Hall-dorf, välkänd i hela svenska kristenheten. Han är pastor, författare och redaktör.

Onsdagens gäst var Janeric Johansson från Malmö, en internationellt erkänd konstnär. Han gör spännande, ofta tredimensionella, konstverk med budskap i. Han har fått betyda

Kinesiskan Chen Jia dansade

Janeric Johansson med ett av sina verk

mycket för människor i bl.a. Lettland, Kina, Israel, Ryssland och Sverige förstås.

Torsdagen var vikt för KG Hammar som tyvärr inte kunde komma pga familjeskäl.

Helgen inleddes på fredagen med filmen "Ninas resa", en film om den judiska flickan som överlevde Warsawgettot under andra världskriget.

Lördagen och söndagen gästades Lerberget av pastor Tomas Boström som också är författare, tonsättare, sångare och konstnär.

Veckan bestod också av mingel, samvaro, lättare förtäring och ett dagligt avslut med "ett ord på vägen".

Text:

Robert Södertun, fritt från foldern

Kontemplation och mission

Ingen kan beskylla den kristna kyrkan för att vara överksam i sin samtid. Ett svep över församlingarnas programblad och hemsidor vittnar om minst sagt hög aktivitet.

Och resultatet? Nej, det låter sig förvisso inte avläsas i statistik och staplar. Men möjligen i pastorers och prästers ögon. Speglar pastorns blick en inre stillhet? Eller lyser den av oro över att inte hinna i tid till nästa möte inprickat i kalendern?

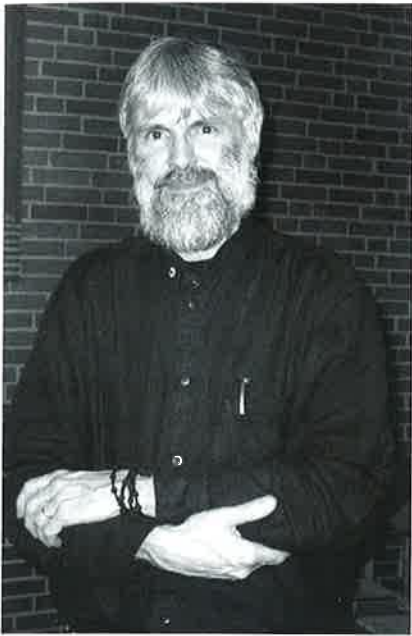
I en kultur så till den grad upp-

byggd på aktivitet och effektivitet är det inte ovanligt med snabba utryckningar till försvar för mission och evangelisation när någon slår ett slag för livet i den fördolda kammaren. Det är belysande – och troligen bara möjligt i dagens västerländska kristenhet – hur kontemplation och mission inte sällan ställs mot varandra. Som om det handlade om att föredra det ena framför det andra.

En sådan förståelse är bara möjlig där sekulariseringen trängt så

djupt i kyrkans själ, att hon betraktar sin egen roll ur sociologernas perspektiv. Härav följer församlingar som bedömer, och berömmar, sig själva och sin verksamhet utifrån denna världens sätt att värdera resultat. Det kan möjligen göra intryck på somliga. Men en sådan kyrka är inte Kristi kropp.

I Kristi kropp – liksom i Kristus – är kontemplation och mission inte två åtskilda riktningar som

Peter Halldorf

skall försonas genom dialog och samförstånd. De är av evighet för-
enade i den heliga Treenigheten: i
Sonens skådande (kontemplation)
av Fadern och i Faderns sändning
(mission) av Sonen genom Anden.
Denna självklara enhet, som inte
kan skapas men utgör grunden för
allt skapande i Guds rike, gäller både
i församlingen och i varje lärjunges
liv. Men denna enhet är en hemlighet
som måste uppenbaras, ett mysterium
som Jesus sätter ord: "Sonen kan
inte göra något av sig själv, utan bara
det han ser Fadern göra." (Joh 5:19)

Kan det sägas enklare? Jesu mis-
sion i världen är ett fulländat uttryck
för hans kontemplation. Sonen gör
endast vad han ser Fadern göra.

Kontemplation – ordet betyder skå-
dande – är i biblisk förståelse trons
innersta väsen. Tron föds i männis-
kans själ när hon ser "vad inget öga
sett". Det är också förutsättningen
för att kunna såväl tala som handla
i Jesu namn. "Det vi har skådat ...
det är vårt ärende", skriver Johannes.
Eller som lykttändare Flodberg, för-
grundsgestalt i en andlig förnyelserö-
relse med upprinnelse i Gamla Stan
för hundraåret sedan, uttryckte
det: "Vad en människa inte skådat,
kan en människa aldrig begripa."
Att skåda Gud är evangeliets mål

och varje människas högsta kal-
lelse. "Saliga de renhjärtade, de skall
se Gud", är ett Jesusord som varit
riktmärke för gudsälskare i alla ti-
der. Människan blir – och hon gör!
– det hon skådar. Med Paulus ord:
"Alla vi som utan slöja för ansik-
tet skådar Herrens härlighet, för-
vandlas till en och samma avbild."

Saknas denna insikt blir det kristna
vittnesbördet en fråga om kommu-
nikation och pedagogik. I bästa fall.
I värsta fall reduceras det till reklam
och marknadsföring. Det gäller
att "nä ut" med budskapet snabbt
och effektivt, helst i fyrfärg och
på så många kanaler som möjligt.

Men ett "vittne" i kristen me-
ning är man inte bara för att man
låter munnen gå. Vad är det vi
lyssnar till hos en annan män-
niska? Är det vad hon säger? Eller
är det vad som får henne att tala?

När den kristna församlingen är tro-
gen sin identitet är hon i alla avse-
enden ett uttryck för Jesu Kristi liv i
världen. Därför är evangeliernas be-
rättelser om Jesus kyrkans viktigaste
spegel och korrektiv. Allt som kan
kallas "kristet" har sin källa i Kris-
tus, hans liv och mission i världen.

Jesus handlade aldrig på eget
initiativ. Allt han gjorde var ett ut-
tryck för hans absoluta enhet med
sin Fader. Det var alltid två som
handlade, inte en. "Vad Fadern gör,
det gör också Sonen", säger Jesus.

För att kunna utföra Faderns gär-

ningar sökte han oavbrutet den still-
het där hans blick vilade på Fadern.

Vad Jesus såg i sin vision av Fadern
var inte en passiv, vilande Gud
innesluten i sig själv. Han skådade
en Gud som tömmer ut sin kär-
lek till jordens yttersta gräns – ge-
nom att ge världen sin egen Son!

Kontemplationen av den kärlek
i vilken Fadern har utgivit sin Son
drar oemotståndligt in människan i
samma utgivande kärlek. Den som
skådar Gud förvandlas till hans av-
bild. Hon gör det Fadern gör, och
förlänger därmed Kristi liv i världen.

Utan skådandet av Fadern, genom
Anden, blir inte kyrkan Kristi kropp
– det autentiska uttrycket för Jesu liv
i världen. Hur mycket vi än flaggar
med de stora kristna orden och iv-
rigt upprepar Jesu namn, blir all vår
aktivitet förgäves om den inte växer
ur det vi har sett med vårt inre öga.
Häri ligger det allvarliga: det är
fullt möjligt att, i Jesu namn, fjär-
ma världen från Gud istället för
att leda den till Gud. Detta gör
kyrkan sig skyldig till varje gång
hon blir sin egen missionskonsult.
När hon däremot söker den still-
het i vilken blicken renas sker något
hjälpande: en mindre ak-
tiv kyrka visar sig då vara en långt
mer fruktbar kyrka i världen.

Peter Halldorf

FRISKVÅRD FÖR ÄKTENSKAPET

TID: 5-6 maj 2007 PLATS: Åhusgården

ANSVARIGA: Lennart & Agneta Albertsson

Calle & Birgitta Jarbo

Allan & Lena Svensson

ANMÄLAN: Senast den 15 april på

Tel 0431-411988 eller 0703-010037

(Agneta o Lennart)

ÄMNEN

- Vikten av att vårda
- Det goda samtalet – kommunikation
- Konflikt hantering
- Manligt och kvinnligt
- Sexualiteten – en Guds gåva
- Samtalsövningar/Promenader
- Förlåtelsens kraft

KOSTNAD 1600:-/par

ARRANGÖR EFS i Ängelholm/ EFS i Syd

Kursen bygger på
seminarieundervisning
och parsamtal och
innehåller inga
situationer då man
behöver dela med sig
i grupp.

Miljöfrågorna globalt och lokalt, Kulturveckan på Råå 2007

För sjätte året i rad anordnades vecka 11 Kulturvecka i EFS-kyrkan på Råå. Denna gång var det miljöfrågorna som stod i fokus. De olika ämnena hade både globalt och lokalt fokus. Det blev fem kvällar, måndag – torsdag samt söndag.

Måndagen inleddes med den Oscarsbelönade filmen "En obekvämsanning" av och med förre vicepresidenten Al Gore. Den kvällen refereras i separat artikel.

Tisdagen fick ett lokalt fokus, nämligen kring soptippen i Helsingborg. Det var NSR:s vd Dag Lewis-Jonsson som berättade om biogasproduktion, om kretsloppet samt om det nya avfallssorteringsystem som håller på att införas i Helsingborg. "Vi sorterar inte sopor utan avfall", sa han. Sopor är det som hamnar i restavfallet och inte kan återvinnas. Det luktar rätt ofta om vår soptipp och många var vi som trodde att det berodde på läckage från biogasproduktionen men det visade sig att det är den gamla osorterade soptippen som läcker sumpgas mm. Också den tar man tillvara till ca 80%. Det luktar alltså ur marken. Dag fick svara på en hel del frågor efter sin fram-

ställning. Denna kväll njöt vi av sång av Annika Vestergaard. Kvällens apell hade rubriken: "Kan man återvinna människor" eller "Se, jag gör allting nytt".

På onsdagskvällen kom en råå-bo, miljösekreteraren och marinekologen Peter Göransson. Han visade bilder och berättade om Knähakens marina reservat, ett område i Öresund med en speciell flora och djurvärld. Vi fick bl.a. höra att det är två hav ovanpå varandra, ett kallare i botten och ett varmare ovanpå. De båda strömmar åt olika håll och har olika salthalt. Detta har stor betydelse för livet i vattnet och på botten. Vi fick också höra en del om hur vi kan vårda våra vatten så att de mår bra. Kvällens skönsång stod Johan Claesson för och apellens tema var "En helig plats".

Torsdagen ägnades åt ett kontroversiellt ämne. Anders Carlus, vd

för REAC-fuel i Lund kom för att berätta om deras produktutveckling, att framställa bensin, diesel och fotogen av årets grödor. Man använder alltså inga fossila råvaror och tillför därför ingen koldioxid till atmosfären. Man tar av årets skörd och koldioxiden tas upp igen av nästa års växtlighet. Det blir ett kretslopp. Denna procedur kan ske småskaligt på en bondgård, t.ex. Allt kring tillverkningen ryms i en större container och man producerar där mellan 1000 och 7000 liter bensin varje dygn. Av ett ton växter blir det 300 – 350 liter bensin till en ungefärlig kostnad av 5 kr per liter, maskinhyran, råvara och allt annat inräknat. Anders var mycket intressant att lyssna till.

Han menar att nästan ingenting är omöjligt att göra, bara man har tro för det. Själv drabbades han av cancer för några år sedan. Efter operation konstaterades att det fanns spridning i buk och lungor. Då bestämde Anders sig för att bekämpa cancer och att kunna leva ett normalt liv. "Han bestämde sig", betonar han själv. Idag är Anders frisk

Anders Carlus

Dag Lewis-Jonsson

Petronella Palmqvist

Peter Göransson

Annika Vestergaard

och fri från cancer. Petronella Palmqvist stod för finstämd sång och ackompanjerades av Louise Ljungberg på piano. Söndagskvällens besök av Nils Ib-

Johan Claesson

stedt refereras också i en separat artikel.

Text och bild:
Robert Södertun, Helsingborg

Publiken på måndagskvällen

Al Gore syns och hörs mycket i filmen. Det hade kunnat vara ett problem. Men jag tycker att han tar ner den svåra frågan med global uppvärmning på ett personligt plan och konkretiserar vad problemet är. Och därmed störs jag inte av att han syns i bild i stort sett hela filmen.

En obekväm film inledde Kulturveckan

För sjätte året arrangerade EFS-kyrkan på Råå en kulturvecka i vecka 11 och för första gången hade veckan ett miljötema.

Som inledningstalare i en nästan fullsatt kyrksal på måndagen hade man bjudit in miljönämndens ordförande i Helsingborgs kommun, Lars Thunberg. Han sa bland annat:

”Vi uppskattar från kommunens sida att fler engagerar sig i miljöfrågorna och jag gratulerar församlingen till att ni är aktuella, att ni tar tag i de här frågorna så att människor som oroar sig och undrar över miljö får lära sig mer.”

Stefan Thorsén

Efter Thunberg sjöng Stefan Thorsén två sånger med miljötema och sedan var det dags för kvällens huvudnummer - den nyligen Oscarsbelönade dokumentärfilmen En obekväm sanning av och med Al Gore, USA:s förre vicepresident.

Jag blev positivt överraskad av filmen och dess innehåll. Huvudspåret i filmen är en föreläsning som Al Gore har hållit i många länder världen över om den globala uppvärmningen och det hot som den utgör mot jorden.

På ett mycket pedagogiskt och ibland humoristiskt sätt staplar han fakta om hur illa det kommer att gå om vi fortsätter att missbruka jordens resurser som vi gör i dag.

Däremellan pratar han personligt om sitt liv och varför han började intressera sig för miljöfrågor.

Lars Thunberg

”Hur ska jag leva mitt liv? Allt det vi tar för givet kanske inte finns kvar här till våra barn!”

Al Gore var nära att förlora sin son för många år sedan och sedan dess ser han på livet med lite andra ögon.

Han menar att media snedvrider bilden av vad forskarna tror om den globala uppvärmningen. Han lägger fram fakta i filmen som pekar på att medias bild av att forskarna är oense om den globala uppvärmningens effekter är helt fel. Den samlade forskarkåren är väldigt enig när den säger att något måste göras annars går det illa.

En del tror på Gud. Andra tror på våra forskare. Och en del tror på bägge. Oavsett så får man sig en tankeställare när man ser filmen. Man behöver inte ens tro på de fakta som kommer fram i filmen för att förstå att något är väldigt fel.

Problem som man kanske trodde låg tusentals år framåt i tiden kanske bara är en mansålder bort om ingenting görs – och det nu.

Inte för vår skull men för våra barns skull.

Länk till filmens hemsida där man kan få tips på vad man som privatperson kan göra för att minska utsläppen: www.climatecrisis.net

Text och bild:
Ola Olofsson, Helsingborg

Miljöfrågorna i ett bibliskt perspektiv

Kulturveckan på Råå som handlade om "Miljöfrågorna globalt och lokalt" avslutades på söndagen den 18 mars med ett besök av Nils Ibstedt från Osby. Han har besökt kulturveckan tidigare, för fyra år sedan. Då talade han om Uppenbarelsebokens händelseförlopp. Denna gång var miljöfrågorna i fokus.

Bibeln har mycket att säga om miljöfrågorna i vår tid menar Ibstedt. Både Gamla och Nya Testamentet innehåller beskrivningar och förutsägelser om gårdagens, dagens och morgondagens situation.

"Jesus sade om fariséerna att de förstod att tyda tecken på förändring av vädret men tidernas tecken kan ni inte tyda. Vad är det som händer i världen? Och varför händer det? Vad är den djupaste orsaken? Katastrofer, skogsbränder, orkaner, översvämningar och jordbävningar

Nils Ibstedt

avlöser varandra och ökar i omfattning. Laglöshet, maffiavälde, rån, våld och brottslighet ökar också katastrofalt. Varför händer det? Vad är den djupaste orsaken till miljöförstörelsen vi får bevittna? Jesus sade att allt detta hörde till de tidens tecken som ska föregå hans ankomst. Det är betydelsefullt att försöka förstå och tolka tidens tecken." (citat Ibstedt)

Så visade Ibstedt på en rad exempel på bibelord och nutida företeelser som svarar mot varandra, ibland i en direkt orsakverkan-koppling och ibland i en indirekt. Här får man givetvis måla med stora penseldrag och i viss mån generalisera. Men jag kan hålla med Ibstedt om att mycket av det vi ser idag talar Bibeln om som en ond utveckling i den yttersta tiden.

Framställningen kom inte att handla så mycket om klimatfrågor. Det var mer sociala och moraliska frågor som lyftes fram. Dock lät Ibstedt förstå att allt hänger ihop. Man kan inte skilja moral och etik från naturfenomen.

Till synes goda uppfinningar kan också ha negativa effekter på miljön. Det exempel som jag, artikelförfattaren, tänker på är ambulansen som räddar liv samtidigt som den har en negativ effekt på jordens atmosfär.

En fråga som Ibstedt lyfte fram var: Varför tillåter Gud det onda att ske, m.a.o. varför tillåter han miljöförstörelse etc? Han lyfte fram bilden som Jesus ger om "ogräset i veteåkern". Man kan inte ta bort ogräset för då rycks den goda skörden upp tillsammans med den dåliga. Gräs och ogräs får växa tillsammans för att skiljas åt vid skörden. T.ex. kunde

ju Gud utrotat ondskan genom att döda alla människor men det vill han inte. Ont och gott får leva sida vid sida tills skördedagen kommer.

Lilian Rimshult

Till Nils Ibstedts föredrag lades också Lilian Rimshults skönsång. Vi fick höra sänger som knöt an till både kristen tro och miljöfrågor.

En appell över Jesu ord i Uppenbarelseboken, "Ja, jag kommer snart", fick avsluta Kulturveckan på Råå 2007.

-Vi har redan börjat planera för nästa års kulturvecka - pricka in vecka 11, säger Folke Person, ordf. och Robert Södertun, pastor, i EFS-kyrkan på Råå.

Text och bild:

Robert Södertun, Helsingborg

TEJP

Dekarsön 31/7-5/8 2007

Mer info på:
www.tejp.efs.nu

rEFSat i tidningarna

Den här gången har "Refsaren" fått ett ordentligt material att jobba med. Det tackar vi för och den här gången går vi från väster till öster i vårt stora verksamhetsområde.

Carolabesök i Ängelholm

Väster, det betyder först Ängelholm, där den nya EFS-kyrkan naturligtvis fått uppmärksamhet och särskilt Carolas besök och lyckade engagemang för kyrkan.

Nordvästra Skånes Tidningar hade lördagen den 10 februari en hel förstasida med stor bild av Carola framför EFS-kyrkan. Där berättades i bildtexten att helgens två inplanerade konserter med Carola skulle bli tre. "När sångerskan på fredagseftermiddagen anlände till Ängelholm fattade hon beslutet. Det blir en konsert även på söndagskvällen. -Jag är ju här ändå och åker inte hem förrän på måndag, säger hon."

Inne i tidningen fanns sedan en stor bild med Carola och EFS-prästen Magnus Lennartsson. Carola är klädd i cowboyhatt och högklackade boots och "hon kom nästan som en stormvind", skriver reportern Bosse Nilsson i sin artikel. Han berättar vidare att hon sjunger tillsammans med ett sjuemannaband och tre av EFS dansgrupper medverkar också. Fin uppmärksamhet ger alltså tidningen åt EFS i Ängelholm.

Foto: Hanna Sjöberg, Ängelholm

EFS i Staffanstorp 100 år

Sydsvenska Dagbladet hade en notis den 11 nov 2006, där det berättades att Staffanstorps EFS Missionsförening i helgen skulle fira hundraårsjubileum. Då skulle Håkan Lindberg, pastor i Hörby, berätta om föreningens historia och bibellärare Stefan Johansson från Glimåkra predika. På söndagen firades gudstjänst med Jonathan Andersson från Helsingborg. Då medverkade också distriktsföreståndare Torbjörn Larspers och Marie Nimmersjö från Staffanstorp sjöng.

EFS-kapellet i Lund i fokus

Fokus på EFS i Lund blev det i Sydsvenskan söndagen den 12 november då en stor rubrik berättade: "Han hittade sin gud i ett kapell i Lund"

Och han som hittade sin gud där var iraniern Reza Zare, som i denna artikel berättar om sin väg från islam till kristen tro. Om sin upplevelse säger han:

-Det kändes skönt och det var som om Gud fanns i hjärtat. För mig innebär Gud att man inte är ensam.

Genom EFS-kapellet i Lund har han varit engagerad främst i något som kallas "Öppna kyrkan", en verksamhet där det bjuds på mat och samtal efter gudstjänsten, berättar tidningen.

Om EFS-kapellet fanns vidare en kort artikel den 20 december, då Björn Svensäter som ligger bakom "Öppna kyrkan" intervjuas med rubriken "Varför offrar du din julafton för det här?" Och det Björn offrar sin julafton för är att ha öppet hus i kapellet på själva julafton. Från kl 17 till omkring kl 22 var det då program med middag, musik, allsång, julklappar och julandakt.

Om publiken som kommer säger Björn: -Förra året kom det en väldig blandning allt från hemlösa

till doktorander och universitetsdocenter. Vi vänder oss inte till bara en kategori människor.

Nyförlovat par i Sölvesborg

Blekinge Läns Tidning satte den 30 sept rubriken "Nyförlovat par trivs på pastorspraktik i Sölvesborg. Det gällde Jenny Åström i Falkviks-kyrkan och hennes pojkvän Per Johan Axell i Listerkyrkan.

Tidningen berättar att båda ungdomarna går den treåriga prästutbildningen på EFS i Johannelund, båda kommer från frikyrkliga hem och har inte tillhört EFS.

-Kul att vi får vara så nära varandra, speciellt som vi förlovade oss för några veckor sedan, kommenterar Jenny Åström.

Gitarrgrupp i Hällevik

Hälleviks Gitarrgrupp firade 35-årsjubileum i somras och gjorde då en resa till Kristianopel. Gruppen besökte Rosengården och kyrkan där de guidades av kyrkvården Olle Larsson.

Scoutläger var det även i Hällevik sommaren 2006. Där deltog bl.a. EFS-scouter från Kristofferkyrkan i Karlshamn. En av målsättningarna för lägret var att scouterna skulle träffa minst en ny vän, berättar tidningen BLT.

I Karlshamn drog julmusik fullt hus.

"A Swinging Christmas" var temat för ett antal julkonserter som Karlshamn Gospel Choir anordnade vid julen 2006. Karlshamn Gospel Choir är knuten till Kristofferkyrkan och deras stora kommande projekt är resan till USA denna sommar.

forts. på sid. 3

Hembud

En av våra medarbetare i distriktet har fått hembud, nämligen Mary Persson Kågeröd. Under några år har Mary troget packat och adresserat vår distriktstidning Livsluft och det är vi mycket tacksamma för. Mary föddes 1934 i Ornakärr utanför Väsby på vackra Kullahalvön. 1957 gifte hon sig med Einar och de blev bosatta på Mossagården mellan Röstånga och Kågeröd.

Vid begravningen 9 mars i Kågeröds kyrka tjänstgjorde kyrkoadjunkt Claes Vetterlein, kyrkomusiker Boel Toresdotter och sång framfördes av Åsa Arvidsson. Efteråt hölls minnestund i församlingshemmet med tal av bl.a. Calle Forsman, Torsten Simonsson och undertecknad. Vi lyser frid över Marys minne.

Årsmöte 21 April

EFS i SydSveriges årshögtid närmar sig på Sundsgårdens Folkhögskola. Lördagen den 21 april ser ut till att bli en fest då Sundsgårdens Folkhögskola, EFS i SydSverige och ungdomarnas Salt organisation har sina årsmöten samtidigt. Kl 16.30 strålar vi samman till en distriktsfest då vår missionsföreståndare Anders Sjöberg predikar.

EFS årskonferens i Karlshamn 17-20 Maj

Med temat "Jesus berör" så vill vi i konferenskommittén hälsa dig varmt välkommen till det som vi tror blir dagar av glädje, arbete och inspiration. Historien visar att människor som blir berörda av Jesus oftast får en helt ny livsriktning. Beröringen sätter spår för hela livet och varar inte endast för stunden.

Stundens beröring kan bestå av en stark närvarokänsla, samhörighet med andra troende, vissheten om att jag får tillhöra Gud och upptäckten av det oerhörda att den outsäglige blivit "vännen" i mitt eget liv.

Men beröringen av Jesus får många konsekvenser. Den leder inåt till en fördjupad samvaro med Gud men den leder också utåt till mina medmänniskor med en förnyad glöd att göra en insats för hela Guds skapelse. Beröringen hjälper oss att se våra medmänniskor med nya friska ögon. Den människa jag möter blir tydligare än vanligt en människa som Gud älskar. Lina Sandell skrev om denna beröring på sitt sätt: "En liten stund med Jesus o vad den jämnar allt och ger åt hela livet, en ny och ljus gestalt" I denna beröring föddes EFS en gång vilket ledde till att vi startade mission i både hemland och utland. Jag tror att Gud har mer på dagordningen för EFS.

Prostmöte i Lund

Så har jag då också fått vara med om mitt första prostmöte i Lunds stift. Vid ca tre tillfällen per år samlar biskopen sina kontraktsprostar ute i stiftet för samtal, överläggningar och gudstjänst. Jag är glad över det positiva bemötandet och den personliga kontakten jag fick med vår kommande biskop Antje Jackelen. En annan relation som jag inom kort kommer att spinna vidare på är med en av kontraktsprostarna. För tidigt att säga mer just nu men tänk om vi snart fick vara med om att starta upp en pionjärverksamhet inom vederbörandes område. Bed gärna att Guds goda tanke får slå rot.

Glädjeämnen och förbönsämnen

- Flera vittnesbörd har kommit från Oas-konferensen som hölls i Tollarp den 2-4 mars om att Gud på olika sätt fick möta med människors längtan. Vi tackar Gud för detta och ber om vishet för den fortsatta nätverksgruppen.

- Vid besök nyligen i EFS-kapellet i Lund fick jag möta en församling på över 100 personer, nästan uteslutande studenter. Här kan vi tala om nystart på gammal EFS-mark.

- Falkvikskyrkan i Sölvesborg samt Listerkyrkan på Lister kommer om allt går som vi tänkt att få nya medarbetare till hösten. Jenny Åström till Sölvesborg och Per-Johan Axell till Listerkyrkan. Tillsammans med Björn Svensäter Lund, kommer de att prästvigas i Lund den 10 juni. Årshögtiden i Listerkyrkan den 11 mars var välbesökt och det var en stor glädje för mig att på nytt möta vännerna där. Vi ber om frimodighet och framtidstro på dessa platser.

- Hörbykretsen, med Hörby, Svensköping, Pärup och Tollarps missionsföreningar höll årsmöte den 20/2. Så välbesökt har inte kretsens årsmöte varit på många år och det visar bl.a. hur dessa platser sluter upp bakom sin gemensamme pastor Håkan Lindberg. Samlingen andades stor tillit till vad Gud i denna tid kan ha på sitt hjärta för detta område och jag åkte hem glad över vad jag fått möta och se.

Allan Svensson, df

		nr/sid
april		
5 - 10	Påskdagar, EFS-gården Åsljunga	3/12
14	Konfträff inför sommarlägret Malmö	
21	Konfträff inför sommarlägret Malmö	
21	EFS i Sydsveriges årsmöte på Sundsgården	4/5
22	Konsert. Röke Blås o Johan Stengård, Hässleholm	2/3
22	Gudstj. Anders Sjöberg, S:t Mikael, Ängelholm	2/16
28	Konsert Anna Weister Andersson, Vincent Nilsson, Bodekull Gospel & Jazz Orchestra i Kristofferkyrkan, Karlshamn	
30	Valborgsfirande, Höllviksstrand	3/15
maj		
5	Göran Skytte på Höllviksstrand	3/15
5 - 6	Konfträff inför sommarlägret Malmö	
5 - 6	Friskvård för äktenskapet	4/9
7 - 12	Skäneturen, EFS-gården Åsljunga	
17	Barnens dag på Höllviksstrand	3/15
17 - 20	EFS årskonferens i Karlshamn	4/3
22 - 26	Folk & språk, EFS-gården Åsljunga	
25 - 27	Konfträff Heljaröd	
25	Pingstafton, Roberth Johanson på Höllviksstrand	3/15
juni		
14 - 7/7	Konfirmationsläger Åhus	
16 - 7/7	Konfirmationsläger på Schloss Mittersill i Österrrike	
23	Vannebergamötet	
juli		
12 - 4/8	Konfirmationsläger Åsljunga	
16 - 21	Sommarvecka (pensionatsvecka). EFS-gården Åsljunga	
18 - 4/8	Konfirmationsläger Heljaröd	
23 - 28	Sommarvecka 2. EFS-gården Åsljunga	
31 - 5/8	TEJP-läger	4/12
augusti		
11	Auktion & loppis, EFS-gården Åsljunga	
17 - 20	Nord. Inre Missionsseminarie, EFS-gården Åsljunga	

Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Telefontid: 10 - 15, lunch 12-13

Exp. öppen: tisd, ons, tors

Telefon: 0451 - 38 80 70

Telefax: 0451 - 38 80 71

E-mail: info@efssyd.org

Hemsida: www.efssyd.org

Bankgiro: 196 - 7900

Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande

Mats Hansson, Kramersvägen 6
217 45 Malmö, 040 - 26 44 44

Distriktsföreståndare

Allan Svensson
0451 - 38 80 70

epost: df@efssyd.org

Distriktsekonom

Boel Rönnblom 0451 - 38 80 74

Distriktskonsulent

Helena Eriksson
Johannes Svensson (vik dk)
0451-38 80 72

Assistent

Hanna Sjöberg 0451 - 38 80 70

GUL-inspiratör: Marie-Louise Nilsson

tel: 0451-388073 / 0703-388074
ml.nilsson@efssyd.org (föräld.led.)

EFS-Gården, Åsljunga

Ånhultsvägen 31

286 72 Åsljunga

Tfn: 0435 - 46 00 54,

46 00 52 (fax)

E-post: info@efsgarden.com

Heljarödsgården

Farhult

263 93 Höganäs

Tfn: 042 - 680 29,

042 - 680 24 husmor

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2

236 38 Höllviken

Tfn: sep - maj 046 - 25 31 66

jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckgården, Tjurkö

370 43 Sturkö

Tfn: 070 - 654 61 85

Fax: 0455 - 460 85

E-post: info@stenbracka.k.se

Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus

Tfn: 044 - 24 00 20

E-post: ahusgarden@efssyd.org

Minnesgåvor

Januari och Februari

Minnesgåvor till Nils Anderssons och Ella Lindells minne.

Totalt inkommet under perioden: 3 000 kr
till distriktets olika verksamhetsområden.

Tack för gåvorna och alla varma tankar som följer dem

mitt vittnesbörd

Musiken som andra språk!

Tänk vad roligt det hade varit att behärska ett andra språk som ett rinnande vatten, precis som vi behärskar vårt modersmål. Tänk vad många fler människor man hade kunnat kommunicera med och tänk vad det hade inneburit att kunna ett språk som precis alla människor i hela världen hade förstått.

Engelska i all ära men det finns fortfarande, och kommer alltid att finnas, väldigt många människor i vår värld som inte kommer att förstå dig när du stappar fram några engelska skolfraser sedan årskurs 7. Tänk vad mycket som försvunnit sedan skoltiden och tänk vad beroende man är av att hålla ett språk vid liv.

Som musiker arbetar jag dagligen med språk. Musiken finns representerad på världens alla språk och detta blir en sådan naturlig del av musicerandet att man som både musiker och åhörare knappt reflekterar över det. Det man däremot aldrig slutar reflektera över är den undertext och tolkning som läggs i ett musikstycke som sedan ligger till grund för hur åhöraren "förstår" stycket. Först här hör åhöraren skillnad på musik och musik. Det är alltid häftigt när en musiker är tekniskt duktig men det finns en ännu större ingrediens som vi aldrig får prioritera bort vilket är den personliga tolkningen av musiken vi arbetar med. Vi är många musiker, såväl hobbymusiker som professionella musiker, som lever för att visa på vem Gud är och försöka ge en glimt av det underbara rike som han erbjuder oss. Då frågar jag mig om det finns ett bättre språk än musiken för att nå alla åldrar, alla intressen med framför allt alla nationaliteter.

Jag hade en konsert med min gospelkör för snart ett år sedan i en kyrka med väldigt hög medelålder. Sekunderna innan vi skulle börja fick jag en rekommendation av kyrkans kantor att ta det lite lugnt med tanke på den höga medelåldern. Jag vidarebefordrade hälsningen till mina musiker och vi kände hur motivationen för konserten försvagades något. I detta läge såg jag två alternativ framför mig. Ett där vi drar ner intensiteten i musiken och får, enligt mig, en ganska tråkig och tam konsert eller ett andra alternativ där vi musicerar precis på det sätt vi är vana vid. Vi började lite trevande och försiktigt i första styckets intro men var väldigt snart åter i vårt vanliga musicerande. Efter konserten väntade vi på den hårda domen av den, i genomsnitt, ganska gråhåriga publiken. En dam stegade bestämt fram till mig, spände ögonen i mig och sa "Jag förstod inte ett ord av vad ni sjöng och volymen var hög men detta var den bästa konserten jag har varit med om på mycket mycket länge och ert budskap i musiken var väldigt tydligt."

Gud har gett oss musiken med dess otroliga förmåga att beröra oss människor på djupet. För vem har inte någon gång blivit riktigt berörd av musikens språk. Ta vara på den, utnyttja den och gläds åt all fantastisk musik som Gud har givit oss.

En av Guds alla musikanter!
Mattias Vad Jensen, Göteborg

Nr 5 - 2007

Livsluft

EFS-Nytt Syd

Evalotta Kjellberg och Stefan Nordström planerar EFS årskonferens på distriktsexpeditionen

Distriktsexpeditionen, vilka jobbar där?, sid. 12

- Vart tog du vägen, Gunilla Mårtensson, sid. 8
- Ett exotiskt kyrkbesök i Kina, sid. 10
- Horisont, distriktsföreståndarens sida, sid. 3

Innehåll

- sid 3 Horisont
- sid 5 EFS-gården 75 år
- sid 7 Beträktelsen
- sid 8 Vart tog du vägen,
Gunilla Mårtensson
- sid 10 Ett exotiskt kyrkbesök
- sid 12 Ett besök på
distriktsexpen
- sid 14 Synpunkten
- sid 15 Almanacka
- sid 16 Mitt Vittnesbörd

...från redaktören

Det finns mycket att vara tacksam över! Det märker man när man har varit bortrest.

Jag har varit i Kina. Vilken förmån det är att få resa och uppleva andra länder, folk och kulturer. Lite berättar jag i detta nummer och mer blir det i nästa.

Det som ger mest är möten med människor. Det berikar ens liv. Jag har mött vänliga och om-tänksamma kineser. Många har varit fattiga eller handikappade. Några har varit analfabeter. Taxi-chaufförer kan inte läsa kartan över sin egen stad. Listan över öden och livsstilar kan göras lång.

Man ska inte vara så snabb att döma andra kulturer och livsstilar. Långt ifrån alla kan välja hur de ska leva sina liv.

I Sverige har vi stora valmöjligheter. Demokrati är något fantastiskt, att ha något att säga till om, att få göra val i livet.

Det finns mycket att vara tacksam över!

Robert

Redaktionsruta

Livsluft nr 5/2007
Ärgång 15
Livsluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Sydsverige.

Adress: Livsluft
Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Tel: 0451 - 38 80 70

Ansvarig utgivare är Allan Svensson
Tel: 0451 - 38 80 70
Redaktör: Robert Södertun
Surbrunnsgatan 13, 253 60 Ramlösa
Tel: 042 - 29 87 00 / 0701 83 55 50
e-post: livsluft@efssyd.org
robert@kreativabudskap.se

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:
Den 5/5 för nr. 6,7. Plan.utg.dag 15/6 2007
Den 5/7 för nr. 8,9. Plan.utg.dag 15/8 2007
Livsluft kommer ut med 10 nr/år.
Prenumerationspriset är 220:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5 Bg 5396 - 9093

Annonspriser:
Helsida 2.700:-
Halvsida 1.500:-
1/4 sida 900:-
1/8 sida 500:-
1/16 sida 275:-

Tryck: XRT, Box 63 261 22 Landskrona
Tfn: 0418 - 44 61 80

**Redaktionen förbehåller sig
rätten att redigera insänt
material.**

HORISON

Vad ska vi med distriktet till?

EFS har ett uppdrag

EFS kallelse är att verka för Kristi rikes tillväxt genom att göra Jesus känd, trodd, älskad och efterföljd samt att hjälpa människor att leva nära honom. Allt arbete i EFS i Sydsverige, lokalt eller distrikt, skall utgå från denna grundmålsättning.

Mångfalden

EFS i Sydsverige vill förverkliga denna målsättning i en mångfald av inriktningar och profiler som är lokalt präglade. Det kan t.ex. vara som självständig missionsförening, som samarbetskyrka med Svenska kyrkan, som samarbetskyrka med Svenska Missionskyrkan eller som en EFS-grupp i en svenskkyrklig församling. Det som rättfärdigar mångfalden är mottot: "För folkets och evangeliets skull".

Samhörigheten

Varje lokal EFS-förening är en del i en större gemenskap. Tillsammans är varje EFS-förening och varje lokal medlem – EFS i Sydsverige. Till detta kommer vår samhörighet med EFS riksorganisation. Genom distriktet (bl.a. via undertecknad) kan varje lokal missionsförening göra sin röst hörd in i EFS ledningsgrupp som träffas en gång per månad. Utnyttja gärna denna möjlighet. Just nu växer medlemsantalet på ett flertal platser inom vårt distrikt till vår gemensamma stora glädje. Samhörigheten är viktig i medgång men inte desto mindre när en lokal förening behöver hjälp och stöd att gå vidare.

Vad ska vi då med distriktet till?

Den frågan har jag själv ställt mig genom åren och den får och skall man ställa. Distriktet har egentligen bara ett berättigande och det är om vi i huvudsak sysslar med att bedriva mission och underlätta för lokala föreningar att bedriva mission. Distriktet måste visa att man sysslar med att göra Jesus känd. För mig är den övergripande "Gudsrikestan-ken" i Skåne och Blekinge oerhört utmanande och spännande. Någon måste arbeta med "fågelperspektivet" och det tror jag inte är den lokala föreningens "förstahandskallelse".

Mina egna personliga visioner i nuläget delvis också tolkade utifrån styrelsens måldokument för 2008 – 2010 är följande:

1. Distriktet skall ta initiativ till nyetableringar och låta etablerade missionsföreningar bli faddrar eller mentorförsamlingar för dessa. Ibland skall vi göra detta i direkt samarbete med Svenska kyrkan och andra gånger gör vi det mer självständigt beroende på lokala förhållanden. Vad det gäller vår kontakt med Svenska kyrkan så spelar distriktet en viktig roll genom etablerade personkontakter och genom distriktets samarbetsråd med Lunds stift. Det som är överordnat vilken modell det blir är den tydliga målbeskrivningen, "att göra Jesus känd, trodd, älskad och efterföljd" samt att hjälpa människor att leva nära honom.

EFS är som rörelse 150 år gam-

mal. Under den tiden har vi ständigt nyetablerat på en mängd olika områden alltifrån att starta missionsföreningar och folkhögskolor till "de ungas förbund", juniorföreningar, Salt organisationen och att inte förglömma allt vårt utlandsarbete. Att nyetablera tillhör EFS själ.

2. Distriktet skall bl.a. genom styrelsens arbete, ofta delegerat till undertecknad, vara ett stöd för den lokalt anställda. Det kan gälla själavård, utvecklingssamtal, teologisk reflektion och inbjudan till fortbildning. Här har jag förutom vårens och höstens medarbetardagar en tanke om att snarast börja med regelbundna "frukostträffar". Jag önskar få träffa ett litet antal åt gången i en liten förtrolig gemenskap med samtal och förbön för varandra.

3. Att EFS i Sydsverige, på uppdrag av de lokala missionsföreningarna, med några års mellanrum blir värd för en gemensam ledarskapskonferens. Målgruppen för konferensen är de lokala styrelserna tillsammans med sina anställda och frivilligarbetare. Jag tror att om en lokal styrelse kan få åka iväg tillsammans och få göra en gemensam upplevelse så borgar det för att uppföljningen blir av på ett helt annat sätt än att bara någon enskild medlem blivit inspirerad. Tanken är två hela dagar, fredag morgon till lördag kväll och att söndagens gudstjänst firas hemma i föreningen/församlingen.

God undervisning i en mängd av seminarier där det finns något för ungdomsledarna, något för styrelsens ledamöter och något för de anställda. Målsättningen blir att förtydliga vårt uppdrag i en ny tid, se mångfalden i olika arbetsformer som en tillgång och att öka samhörigheten mellan föreningarna.

4. Distriktet planerar att genomföra två konfirmationsläger om året på gårdarna i Åsljunga och Åhus. Till dessa två kommer också lägren

i Malmö och på Heljarödsgården som delvis administreras genom distriktet. Vikten i nuläget och historiskt av konfirmandarbetet kan inte överskattas. Viktigt blir den uppföljande verksamheten med läger och en lärjungaskola på Heljarödsgården där varje deltagare förutom undervisning och gemenskap får en personlig mentor som i sin tur gått en mentorsutbildning med hjälp av Johannelund. Detta sker i den nybildade Salt-rörelsen, en barn- och ungdomsorganisation där unga människor kan få vara med och låta sin röst bli hörd. Alla ungdomsgrupper i distriktet är nu registrerade saltmedlemmar. Ungdomarna, med hjälp av unga vuxna, får i Salt lära sig att ta ansvar för egen budget och egen verksamhetsplan för Salt i Sydsvrige, vilket är mycket positivt.

5. Tidningsutskottet umgås just nu med tankarna om att låta distrikstidningen Livsluft utvecklas med ny layout och delvis ny inriktning med mer uppbyggande teologiskt innehåll. Tanken finns också om att låta Salt ha en egen miniredaktion med ett eget uppslag i varje nummer, allt för att bredda och utöka läsekretsen.

6. Distriktet är också platsen för nätverk, typ "missionsnätverket", "nätverket för förnyelse, evangelisation och enhet" eller nätverket som arbetar med "friskvård för äktenskap". Nätverken är till för att lyfta fram ett väsentligt område i Guds rike som den lokala missionsföreningen behöver få hjälp med.

7. Distriktet skall kunna ge kompetent hjälp till den lokala missions-

föreningen vad gäller anställningar, lönehantering, anställningsavtal, konflikthantering, uppsägningar, försäkringar, arbetsgivaransvar, arbetsmiljö, budget, bokföring, bokslut, lånehantering, fondförvaltning, testamentshantering, bouppteckningar etc. etc. samt kontakt med Lunds stift vid prästvigningar och dylikt.

Med ovanstående rader ser jag framtiden som en enda stor utmaning för alla oss "EFS:are" i Skåne och Blekinge. Min tro är att Gud har mer på dagordningen för EFS och att den avgörande drivkraften för oss alla är att se människor runt omkring oss finna Honom som var med i skapelsen och som sedan dog och uppstod för oss alla.

Allan Svensson, distriktsföreståndare

**EFS årskonferens i Karlshamn
den 17-20 maj 2007. Konferensen
bjuder bland annat på:**

Bibelstudier EFS och Salts årsmöte
Jazzeafé Seminarier Utflykter Öppet forum
Torgfest

För anmälan: använd foldern som kommit med Budbäraren eller gå in på www.efs.nu/konferens. Där finner du även mer information om seminarier, boende, mat med mera.

EFS-gården genom 75 år

Den 29 maj 1932 invigdes Missionshemmet i Åsljunga. Talarna var många och glädjen stor. Nu hade man en lägergård och nya möjligheter att samla unga människor.

*Gårdagen är förbi
Morgondagen har vi inte sett
Idag hjälper Herren*

EFS-gården firar 75 år

Det ska vi fira hela året med olika program och många möjligheter till att ge födelsedagsgåvor.

Att nå en ålder över 70 år vittnar om ett långt och rikt liv. Om alla som genom åren vistats på gården skulle komma dit vid ett tillfälle skulle det bli en oändligt stor skara i olika åldrar.

Man skulle kunna berätta om när man var på barnläger, konfirmandläger, hade lägerbus och lägerkul, var på kurser och möten av olika slag, fick upplevelser av gudsmöten och kände frälsningsupplevelsen, fick andlig undervisning och vägledning, fördjupades i tron, upplevde gemenskap i olika former, firade bröllops- och födelsedagsfester, allt med härliga skratt och djup och bestående glädje som gett intryck för livet.

I nuet och för framtiden

Att se bakåt ger trygghet för nuet och framtiden. Idag kan vi med glädje notera många möjligheter och behov för framtiden.

EFS-gården har resurser för olika åldrar, har en varierad standard, underbar natur för tätorternas trötta och stressade människor som behöver vila, rehabilitering, möjlighet till gemenskap inte minst vid de stora högtiderna, behov av att möta kristen tro och undervisning.

EFS-gården kan också ge möjlighet för människor att tjäna både

*Kan någon känna igen sig själv eller tillfället? Hör i så fall av dig till red.
Bilden inskickad av Carl Forssman, Råå*

Gud och människor genom ideellt arbete och ekonomiska gåvor.

Årsmöte med gudstjänst och vårsupé

Den 5 maj kommer programmet att präglas av jubileumsåret och ge perspektiv både bakåt och framåt i en ram av gudstjänst och fest. Gårdsföreningen har också sitt årsmöte. Medlemmar och intresserade är välkomna att vara med.

13.30 Gudstjänst

Medverkan av Kurt Åberg,

AllanSvensson.

EFS Brassensemble och

sångare

Mötesledare:

Kerstin Oderhem

15.00 Kaffé

15.30 Årsmöte

17.00 Vårsupé

Välkommen den 5 maj!

Men vi firar hela året så alla samlingar är något av en markering både bakåt och för framtiden.

Alla födelsedagsfirare får sina födelsedagsgåvor. Glöm inte att ge EFS-gården din jubileumsgåva!

För gårdsstyrelsen gm

Gunnel Andersson, Ångelholm

Det händer på Höllviksstrand!

Lördag 5/5

- 16.00 Göran Skytte
- 17.30 Kvällsmat
- 18.30 Föreningens Årsmöte
Kaffe, därefter aftonbön

Kristi Himmelfärds dag 17/5 - Barnens dag!

- 13:00 Lunch
Anmälan till lunchen senast 14/5 till
Kristina Ek, 046-20 04 15
- 13.30 Lek och äventyrsstationer för alla åldrar
- 16.00 Skojig barnföreläsning!

Pingstafton 26/5

- 18.00 Vi äter Pingstaftonssupé tillsammans
- 19.30 Roberth Johansson sjunger och kåserar
Anmäl till supén: 046-25 31 66 senast den 21/5

16 - 20 juni Sommarläger!

Sommarläger med Ledarskola

Midsommarfirande 22/6

- 19.30 Gudstjänst med Allan Svensson

Välkommen!

Mer information på www.hollviksstrand.com

Jesus säger:

*Var och en som dricker av det
här vattnet blir törstig igen.
Men den som dricker av det
vatten jag ger honom skall
aldrig någonsin törsta. Det
vatten jag ger skall i honom
bli en källa, som flödar fram
och ger evigt liv.*

BUSS TILL KARLSHAMN

Vill Du vara med på avslutningsdagen
vid EFS årskonferens i Karlshamn?

Buss avgår från S:t Mikael Ängelholm kl. 7.45 sönd. den 20 maj.
Du kan stiga på bussen i Örkelljunga, Betania kl. 8.15 eller i
Hässleholm, Västerkyrkan kl. 8.45.

Kostnad: Tur och retur, 100 kronor.

Ring och meddela på tel. 0431- 258 15 senast den 14 maj
om Du vill följa med.

Tid för hemresa meddelas senare.

beträktelse

Korset är en dårskap för världen

Oftast ser vi på företeelser som antingen bra eller dåliga, goda eller onda. Att stjåla t.ex. är dåligt och ont. Ändå beundrar vi ibland Robin Hood. Han stal från de rika för att ge åt de fattiga. Ont eller gott?

Andra företeelser menar vi kan vara både onda och goda. Saker och ting kan brukas eller missbrukas. Det kan handla om t.ex. mediciner eller om pengar.

På liknande sätt är det med korset, vår viktigaste symbol. Korset verkar på två sätt. Det drar människor närmare Gud och det stöter bort människor. Det menar i alla fall Paulus och han skriver om det i 1 Kor 1:18. *Talet om korset är en dårskap för dem som går förlorade men för oss som räddas är det en Guds kraft.*

Korset var ett avrättningsredskap. Korsdöden var ett av de grymmaste sätten man kunde dö på – att bli upphängd på ett kors. Det som hände kring korset var inte vackert. Det är lätt att förstå att en del människor värjer sig för korset.

Men det är en sak att tycka att korset som avrättningsredskap är skrämmande, en annan sak är det att inte vilja ta in och förstå varför Jesus måste dö. Korset blir en dårskap i stället för en Guds kraft.

Vilka tankehinder kan finnas när det gäller vår syn på korset?

1. Jag är inte en syndare. En del människor gör så gott de kan och de tycker att det räcker. De betalar skatt, deklarerar ärligt, ger pengar till Läkarmissionen och är allmänt hyggliga. Vad ska man med korset och frälsningen till?

2. Inte behöver Gud förnedra sig så för min skull. Hans offer har inte med mina små brister att göra. Jag får väl reda upp mina förehavanden själv.

Korset blir en dårskap när man anser att Jesu korsdöd inte var nödvändig utan bara meningslös liksom annat lidande är meningslöst. För oss andra är korset en Guds kraft som räddar oss från att gå under.

Finns det en dårskap inför Gud? Ja, visst. Så här skriver Paulus i 1 Kor 3:18-20: *Bedra inte er själva. Den av er som tycker sig vara vis i världslig mening måste först bli en dåre för att bli vis. Ty denna världens vishet är dårskap i Guds ögon. Det står skrivet: Han snärjer de visa i deras slughet, och*

vidare: Herren vet att de visas tankar är tomhet.

Den som sätter sig över korset och lärjungaskapet som en vis människa kommer att bli betraktad som en dåre i Guds ögon.

Det finns ett pris att betala om man vill vara en sann kristen. Det kostar i anseende att följa Jesus. Lärjungaskapet är en dårskap för världen.

Jes 53:3. *Föraktad var han och övergiven av människor, en smärtornas man och förtrogen med sjukdom. Han var som en för vilken man döljer sitt ansikte, så föraktad att vi höll honom för intet.*

Hur klokt är det att hålla på en sådan man? Men om vi nu är riktigt riktigt ärliga mot oss själva, med den ärlighet som Guds Ord manar till, så kommer vi att inse att det är värt den dårskapen att hoppas på det dåraktiga korset. För vem kan hjälpa sig själv med det verkligt svåra? Vem kan skapa sig en plats i himmelen hos Gud? Alla har vi ju syndat och saknar härligheten från Gud. Vi känner inte Gud.

Är vi inte alla helt utelämnade åt synden och döden? Är inte korset och Jesu död vårt enda hopp? Finns det något annat evangelium som är en Guds kraft till Frälsning?

Ytterligare skriver Paulus i 1 Kor 2:2-3: *Det enda jag ville veta av, när jag var hos er, det var Jesus Kristus, den korsfäste Kristus. Jag var svag och rädd och full av ängslan när jag uppträdde inför er.*

Så är det, inte mänsklig vishet utan Guds kraft. Korset handlar om evig försoning och frälsning men det handlar också om vardagssituationerna när vi är rädda eller känner oss otillräckliga. Det finns en hjälpare och frälsande kraft som räcker till i korset.

Låt oss aldrig någonsin släppa taget om korset, aldrig förneka det, aldrig förminska betydelsen av det – vem vi än talar med och vem vi än står inför. För den gången som vi gör oss visa på världens vis så mister vi kraften från korset. Då blir det bara ett förfärligt redskap i bödlarnas tjänst. Då förlorar också uppståndelsen sin betydelse för oss och det finns ingen seger. Det finns inget att segra över.

Men nu har en dött, och han tog din död och han älskade dig. Vad vill du göra med det?

Robert Södertun, Ramlösa

Vart tog du vägen,

Den 1 juli 1976 började jag som musikkonsulent i XI:e distriktet. Vilket tacksamt jobb det var! Jag kände mej välkommen och uppskattad överallt.

Den 3 juni 1978 gifte Stephen, amerikan, och jag oss i Västerkyrkan, Hässleholm. Han hade doktorerat i teologi i Lund och levt på ett svenskt stipendium. Ett villkor för att få det är att man inte får arbeta i Sverige de första 3 åren efter att man studerat färdigt. Så fast han trivdes mycket bra i Sverige hade vi inget annat val än att utvandra till Amerika. I februari 1979 landade vi i USA och bodde hos Stephens föräldrar medan han skickade iväg ansökningar till alla möjliga och omöjliga jobb. Vi började snart känna igen de där breven i posten som sa "tack,

men tyvärr...". Under tiden fortsatte han att forska och skriva och var inte sysslolös. Stephens far, pastor, bad mej starta en kör i kyrkan och spela och sjunga. Jag blev också god vän med en gammal norsk tant och vi träffades varje vecka och fikade samt klagade på det amerikanska kaffet, "only dishwasher" (bara diskvatten). Fast hennes var egentligen inte bättre!

Sommaren 1980 flyttade vi till Toronto. Stephen hade studerat där och blivit god vän med pastor och fru Griffiths som har ett bibelradio-program. De ville att Stephen skulle hjälpa till med forskning, redigering o.s.v. tills han fick ett professorsjobb! Vi tackade och tog emot. Inte anade vi att det skulle bli 4 år.

Jag stortrivdes i Toronto och

hjälpste till med praktiska detaljer på kontoret som t.ex. att bjuda på eftermiddagste! Är man musiker blir man aldrig sysslolös. Jag fick ta hand om kyrkans barnkör som hade uppåt 50 barn. De var inga änglar precis men på något sätt lärde de sig sångerna ändå och församlingen var lika förundrad varje gång de framträdde över hur söta och stillsamma de var!! Det var också roligt att sjunga i vuxenkören som hade en mycket duktig dirigent.

Så blev det dags för mitt viktigaste och kanske svåraste jobb. 1981 föddes Jessica som nu utbildar sig till kirurg. 1983 kom Martin och 1985 Paul. Båda studerar teologi vid McMaster, Hamilton. 1987 föddes Monica som går på violinistutbildning i Toronto. Det var skönt

Gunilla Mårtensson?

att jag kunde vara hemmamamma. Jag hade vänner i samma situation och vi träffades ofta, hjälpte varandra med barnvakt under dagtid och startade en bönegrupp för unga mammor. I början bad vi för öroninflammationer och trotsålder och så småningom gällde det tonårsproblem (trotsåldern igen?!). Jag är så tacksam över att alla 4 barnen har kommit till tro och vill tjäna Herren, var och en på sitt sätt.

1984 blev ett jobb ledigt på McMaster Universitetet i Hamilton och Stephen sökte det utan att egentligen tro att han skulle få det. Men Herren öppnade dörren på ett fantastiskt sätt och den 1 juli började han som NT professor där. Av alla jobb han sökt sedan han blev färdig så var detta det som han helst skulle vilja ha.

Vi flyttade till Burlington, ca 3 mil från universitetet. Ett mysigt område med en cykelbana bakom huset och en skogsdunge i närheten och där bor vi fortfarande. Man kan faktiskt inte bo mer centralt eftersom det tar en timme, antingen till Toronto eller Niagarafallen!

Under min hemmamammatid fanns det alltid behov för musik i kyrkan. Först blev jag barnkörledare och sedan vuxenkörledare. Fiolen fick ligga på hyllan och ibland funderade jag på att sälja den. När alla barn börjat skolan kändes det långtråkigt att bara vara hemma. När jag bad viskade Herren: "Det finns ett jobb som är perfekt för dej, vänta bara lite".

Monica började ta fiollektioner enligt Suzukimetoden när hon fyllt 5 år och jag började tänka att det här är något som jag nog skulle trivas med. 1996 behövde de en ny lärare och jag fick jobbet. Vilken tur att jag inte sålt fiolen! Det kändes fantastiskt att gå på lärarkursen och få

känna hur perfekt det jobbet skulle vara för mej! Eleverna börjar vid 4-5 års åldern och lär sej först utan noter, har en privatlektion och en grupplektion per vecka. I grupplektionen spelar barnen tillsammans, spelar för varandra, har musiklekar och allmänt roligt. Efter 11 år i jobbet känns det fortfarande roligt och rätt, även om vissa dagar kan vara jobbiga också.

De första 18 åren i Kanada blev det inte ofta som jag kom hem. De senaste åren har det blivit mer men det har inte alltid varit av glada anledningar. 1999 gick mor ur tiden, far 2003 och det tyngsta av allt, min syster Kerstin dog av en hjärntumör ifjol våras. Men "Sorgen och glädjen de vandra tillsammans". "Småpågarna" som vi kallade Pontus (Per) och Tuve eftersom de är några år yngre än vi andra syskon gifte sig på "gamla dar", vid 40 resp. 34 år. Pontus har tvillingpojkar, 3 ½ år och Tuve en flicka i samma ålder. Det känns så roligt att det finns nytt ungt liv inom familjen och också att jag har 4 bröder som gärna tar emot besök av syrran.

Efter 28 år i Kanada anser jag mej fortfarande som svensk. Det

blir hett om öronen när jag hejar på det svenska hockeylaget och de andra på kanadensarna! Men visst har jag omedvetet adopterat den kanadensiska kulturen som min. Stephen och jag pratar svenska med varandra. Jag har mestadels pratat svenska med barnen så att de åtminstone förstår en del även om de inte pratar svenska flytande. P. g. a. att jag är svensk så har de svenskt medborgarskap också. Ett EU pass kanske bli bra att ha en vacker dag. Tack alla ni i distriktet som var så vänliga och hjälpsamma när jag jobbade där. Visst var min företrädare Gunnar Ebbinge en härlig människa. Så många roliga historier han kunde berätta.

Mycket har förändrats i Skånes EFS sedan jag flyttade men "Sången om Kristus skall aldrig få tystna" var man än bor. Om vi inte ses förr så blir det härligt att sjunga tillsammans med er alla i himlakören. "Härligt sången där skall brusa".

*Gunilla Mårtensson/Westerholm,
Canada*

*gwesterholm@cogeco.ca
(905-637-1520)*

Hör gärna av er!

Ett exotiskt kyrkbesök

Först åkte vi två timmar upp i bergen med en buss. När bussen inte kunde köra längre så gick vi i en timme längre upp i bergen. Och där, över krönet, mötte oss en fantastisk syn!

Jag och min hustru Birgitta åkte i början på april på en studieresa till Kina. I nästa nummer av Livsluft kommer en redogörelse för resan i sin helhet. Här vill jag bara berätta om ett exotiskt kyrkbesök.

Vi åkte med Hyllie Park folkhögskola i Malmö. Mer också om det i nästa nummer.

På söndagen skulle vi fira gudstjänst i en kyrka på landet. Vi åkte från staden Kunming i sydvästra Kina i Yunnanprovinsen. Två timmars färd upp i bergen med buss. När bussen inte kunde köra längre blev det till att gå i en timme ytterligare upp i bergen.

Och där, över ett backkrön, välkomnades vi med fantastisk sång av människor i vita dräkter. Kyrkan lyste vit mot bergen i bakgrunden. Temperaturen var ca 28 grader.

Vi blev häpna. Jag vet inte vad jag hade väntat mig men jag var trött och på lite dåligt humör efter

en lång flygresa.

Man blev nästan rörd till tårar. På gården hade man dukat upp med varm mat till oss, visserligen inte särskilt aptitlig sett med svenska ögon. Bakterierhalten vet jag inget om. Vi åt lite grann och höll god min. Men vi kände folkets tacksamhet över vårt besök och deras kärlek till kristna syskon.

Det var ca tio bergsbyar med ett minoritetsfolk, Miaofolket, som samlades i sin kyrka. Som minoritetsfolk får de lov att ha två barn per familj, där fanns gott om barn i kyrkan.

När gudstjänsten började blev vi positivt överraskade. Dels hade vi en svensk tjej som tolk. Men framför allt kände vi igen en del tongångar i psalmsången.

Man hade också körer. Vuxenkören sjöng fantastiskt fint, bara att se dem var ett vittnesbörd om Jesus.

Det fanns ett någorlunda stämt piano i kyrkan. En man satt och spelade på det både till psalmerna och till körsången.

När sedan barnen kom fram för att sjunga blev vi verkligen imponerade. De hade en fantastisk disciplin och sjöng fantastiskt. Inga falska eller grå toner där inte.

Bara en ledare till alla barnen. Det märktes att alla var glada för kyrkan, församlingen och sin tro på Jesus.

Predikan fick vi sammanfattad på svenska. Predikanten förstod nämligen inte att man måste göra

uppehåll ibland så att tolken kan få ordet.

Mot slutet på gudstjänsten ville man presentera ledare av olika slag. En stor skara herrar och någon dam kom fram och presenterades som församlingens diakoner och äldste.

En av dem var också predikant.

När jag såg dessa människor så funderade jag på om de hade fått någon teologisk skolning eller om de var "sjävlärda" som predikant och annat. Jag fick aldrig något svar.

Det kändes i alla fall som en livaktig Jesustroende församling där man delar livet med varandra på olika plan.

väldigt annorlunda. Det visade sig sedan att hon led av cancer och ville ha hjälp i förbön inför en förestående operation.

Efter gudstjänsten var det till att trava ner för berget igen för att sedan åka buss tillbaka till Kunming. Det hade varit en lång dag full av intryck och upplevelser.

Kyrkan tillhör den s.k. Tresjälvrörelsen i Kina, den enda statligt godkända kyrkan med godkända präster. Hur det förhöll sig med godkännande uppe bland bergen förtäljer inte historien.

Mer om kineserna i nästa nummer av Livsluft.

Text och bild:

Robert Södertun, Ramlösa

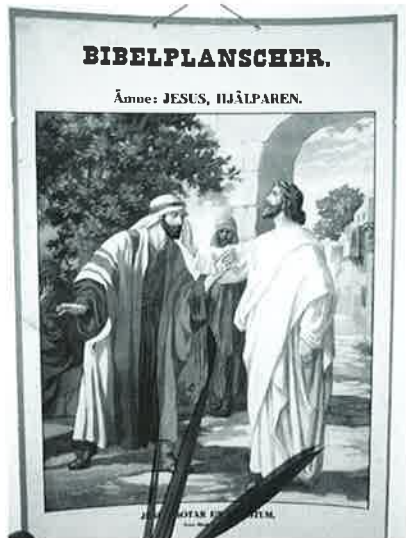

Ett besök på distriktsexpen

En solig aprildag åkte jag till Hässleholm för att besöka vännerna på vår distriktsexpedition. Det blev en trivsamt förmiddag som avslutades med en god lunch.

Väl framme och inne i huset möts jag av en skön atmosfär. Jag tänker att "detta är en plats där Jesus bor". Tanken bekräftas snart av en gammal söndagsskoleplansch som sitter på en av väggarna.

Nu är det väl inte bara inredning och sådant som präglar atmosfären på en plats. Människorna betyder mycket också. Det känns som att det är ett gott gäng, väl sammansvetsat och som bärs av en gemensam kallelse när det gäller att tjäna

Minns du de här planscher från skoltiden?

Guds rike och vårt distrikt.

Jag har stämt möte med Allan Svensson, vår distriktsföreståndare som har lovat att kalla samman personalen denna förmiddag. Alla är där utom en, se gruppbilden. ML, Marie Louise Nilsson har endast en liten del av sin tjänst på distriktet och har därför inte möjlighet att vara med denna dag.

Men på plats är, förutom Allan, Hanna Sjöberg, Boel Rönnblom och Helena Eriksson.

Besöket inleds med en förmiddagsfika. På plats är också Evalotta Kjellberg och Stefan Nordström som arbetar med planeringen av årskonferensen i Karlshamn. De två ingår inte i mitt reportage och får därför ingen närmare presentation i denna artikel. Man kan dock konstatera att distriktsexpeditionen inte är en isolerad plats fjärran från EFS-föreningarnas verklighet utan i allra högsta grad är involverad i allas vår

Fr.v. Hanna Sjöberg, Helena Erikson, Marie-Louise Nilsson, Boel Rönnblom och Allan Svensson

vardag vare sig det gäller ungdomsarbete, föreningsarbete eller årskonferenser.

Efter förmiddagsfiket sätter vi oss alla i fätöljerna på distriktsföreståndarens kontor. Det är en trivsam miljö som uppmuntrar till förtroliga samtal såväl som planeringsmöten. Datorn finns också där, borta i hörnan, men dominerar inte alls utrymmet där vi sitter i fätöljerna.

Vad sysslar man då med på distriktsexpeditionen? Det är bl.a. det jag har kommit för att ta reda på.

Arbetsdagen börjar klockan 8 men det finns också möjlighet till flexitid. Det förekommer ju faktiskt både kvällsarbete och helgarbete.

Uppgiften är, sammanfattningsvis, att stötta och hjälpa med sådant som man inte klarar av att göra i föreningarna, att anordna läger, hjälpa till att bedriva mission under devisen "Att göra Jesus känd, trodd, lydd och älskad". Det tillhör också distr.expens roll att ha ett fågelperspektiv på distriktet. Man funderar också över arbetet med nyetablering av EFS-arbete i distriktet. Konfirmandarbetet, Salt, ekumeniskt ung-

domsarbete - sådant tillhör också uppgifterna.

Vidare finns det ett arbetsgivaransvar som skall hanteras, ekonomi, registerhållning och mycket annat administrativt arbete.

Hela personalen är involverad i samtalet även om var och en har sin speciella inriktning och tjänst.

Allan delar en vision om att få inbjuda till en ledarskapskonferens på distriktet som skall rikta sig till alla anställda samt styrelser. Denna konferens skulle då involvera hela expeditionen.

Annat som expeditionen arbetar med är ju det som kommer som direktiv från EFS riks. Det kan handla

om statistik, bokslut, formalia kring det nystartade Salt-arbetet.

Etableringen av Salt, vårt nya ungdomsförbund, var trög i början, säger Helena, men nu flyter det på. Salt-arbetet ger ny skjuts åt ungdomsarbetet. Just nu förbereds årsmötet som skall hållas samma dag som distriktets årsmöte på Sundsgården.

Vidare arbetar expeditionen med ledarutbildning och fortbildning av anställda och frivilliga, konfirmandarbete och uppföljning av konfirmander.

Distriktet är också en plats för nätverksbyggande - Äktenskapsnätverket, Missionsnätverket och Nätverket för förnyelse, evangelisation och enhet.

Mycket mer finns att berätta om vardagslivet på expen i Hässleholm men nu till lite mer personliga beskrivningar av arbetsuppgifter.

Jag besöker varje anställd på expen med frågan: vad sysslar du med?

Helena Eriksson sitter just nu och skriver brev till Lärjungaskolans deltagare på Heljarödsgården

Helena som bor i Ängelholm arbetar som distriktskonsulent på halvtid. Det blir arbete både på expeditionen och ute i distriktet. Salt, ungdomsfrågor, lärjungaskola, verksamheter av olika slag är sådant som Helena har hand om. Ett viktigt arbete som vi alla har glädje och nytta av.

Boel Rönnblom sitter och gör bokföringsavstämningar mellan EFS-distriktet och Salt-distriktet

Boel berättar att efter bokslutsarbetet i början av året så är det mycket annat som ligger efter, deklaraionsarbetet t.ex. Boel jobbar i SPCS administration. Så heter dataprogrammet. Den nya Arbetsgivaralliansen är också något som Boel sätter sig in i och administrerar.

Hanna Sjöberg tar emot en sen anmälan till medarbetardagarna i Åsljunga

Hanna berättar att hon tillbringar mycket tid i telefonen. Hon är "spindeln i nätet" och är den som håller ihop de olika delarna av arbetet på expen. Hanna är den som har varit anställd längst på expeditionen. Till arbetsuppgifterna hör bl.a. att ta emot anmälningar, svara i telefon, göra utskick, hålla olika register, administrera prenumerationer, vara de andra på expen behjälplig etc.

-Jag tycker det är roligt med pap-

persarbete, säger Hanna. Posthantering, kontakt med företag angående maskinell utrustning, tryckerier, datafirmor, telebolag etc. är andra uppgifter på Hannas bord.

Hanna vill vara den glada telefonrösten och har fått öva i att ibland hantera besvärliga människor, något vi alla behöver kunna.

Kort och gott, Hanna sysslar med det mesta!

Allan Svensson, vår distriktsföreståndare, skriver sitt "Herdabrev" till Livslufts läsare (se Horisont på sid. 3)

Allan tycker att det är inspirerande att vara distriktsföreståndare och att också få vara med i ledningsgruppen för EFS i Sverige. Man träffas i Uppsala en gång i månaden. -Relationen riks - distrikt är tydlig, säger Allan.

Han är också platschef för expeditionen och är där i huvudsak tisdag - torsdag även om arbetstiden i övrigt är heltid.

Allan och hustrun Lena har varit på liten "Eriksgrata" i distriktet under en tid med besök bl.a. på Lister, i Malmö och i Hörby. - Just nu saknar jag inte församlingsarbetet, säger Allan.

-Det är väldigt tydligt idag att Skåne och Blekinge är vårt missionsfält. Ca 2% av befolkningen i Öresundsregionen sägs vara kristna så det finns att göra.

Allan som fyller femtio år i dagarna ser ut att trivas alldeles utmärkt som df. för EFS i Sydsverige.

Text och bild:

Robert Södertun, redaktör

Var finns de andliga mödrarna och fäderna?

Vad hade Paulus varit utan Barnabas och vad hade Timotheus varit utan Paulus? Vi kan ju naturligtvis bara spekulera men jag tror inte att de hade fått den frimodigheten de bar på utan de äldres uppmuntran och vägledning.

Det finns ett stort behov idag av andlig vägledning och mentorskap. Vi behöver vägleda varandra, uppmuntra och förmana varandra. Andlig vägledning har alltid varit något naturligt i den kristna traditionen men jag upplever att vi har tappat den biten i EFS. Varför är det inte naturligt för oss att ha en personlig mentor/vägledare? Jag har letat under många år efter någon. För ett par år sedan fick jag nåden att få ha en mentor under ett år. Det betydde otroligt mycket för mig, för

min växt och mognad. Jag tror att alla kristna behöver ha en personlig mentor/vägledare.

Var finns ni andliga mödrar och fäder som kan vägleda oss som inte har vandrat lika länge på vägen som ni?

Finns ni, men vi har bara inte frågat er? Finns ni, och är ni beredda att ta ansvar för en broder eller syster?

Ni som har vandrat ett tag på trons väg, ni har så mycket erfarenhet att dela med er av. Ställ er till förfogande! Säg till i den förening du är med i att du gärna samtalar med någon som vandrat kortare på trons väg än du. Tala med din pastor. Det finns mycket engagemang och frivilligarbete i EFS, med sty-

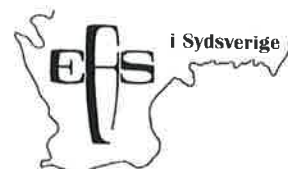
relser, scouting, lovsång, trädgårdsarbete, städning, mötesledning, ja listan kan göras lång. Men det fattas mycket inom den andliga vägledningen. Speciellt män!!

Vi kommer att till hösten ha en utbildning tillsammans med Johannelund och Heljarödsgården i andlig vägledning och mentorskap. Jag hoppas att vi blir många som går den och jag hoppas att vi blir lika många män som kvinnor! Låt oss jobba för att vi blir en rörelse som är full utav män och kvinnor som aktivt vägleder på trons väg!

Var finns ni andliga mödrar och fäder?

Marie-Louise Nilsson, Ängelholm

		nr/sid
maj		
5	Göran Skytte på Höllviksstrand	5/6
5 - 6	Konfträff inför sommarlägret Malmö	
5 - 6	Friskvård för äktenskapet	4/9
7 - 12	Skåneturen, EFS-gården Åsljunga	
17	Barnens dag på Höllviksstrand	5/6
17 - 20	EFS årskonferens i Karlshamn	4/3
22 - 26	Folk & språk, EFS-gården Åsljunga	
25 - 27	Konföträff Heljaröd	
26	Pingstafton, Roberth Johanson på Höllviksstrand	5/6
juni		
1	Human Touch Live, humorkväll EFS-kyrkan Ängelholm mer info på "www.thehumantouch.se"	
14 - 7/7	Konfirmationsläger Åhus	
16 - 20	Sommarläger med ledarskola, Höllviksstrand	5/6
16 - 7/7	Konfirmationsläger på Schloss Mittersill i Österrrike	
22	Midsommarfirande, Höllviksstrand	5/6
23	Vannebergamötet	
juli		
12 - 4/8	Konfirmationsläger Åsljunga	
16 - 21	Sommarveckan (pensionatsveckan). EFS-gården Åsljunga	
18 - 4/8	Konfirmationsläger Heljaröd	
23 - 28	Sommarveckan 2. EFS-gården Åsljunga	
31 - 5/8	TEJP-läger	4/12
augusti		
11	Auktion & loppis, EFS-gården Åsljunga	
17 - 20	Nord. Inre Missionsseminarie, EFS-gården Åsljunga	

Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Telefontid: 10 - 15, lunch 12-13

Exp. öppen: tisd, ons, tors

Telefon: 0451 - 38 80 70

Telefax: 0451 - 38 80 71

E-mail: info@efssyd.org

Hemsida: www.efssyd.org

Bankgiro: 196 - 7900

Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande

Mats Hansson, Kramersvägen 6
217 45 Malmö, 040 - 26 44 44

Distriktsföreståndare

Allan Svensson

0451 - 38 80 70

epost: df@efssyd.org

Distriktsekonom

Boel Rönnblom 0451 - 38 80 74

Distriktskonsulent

Helena Eriksson

Johannes Svensson (vik dk)

0451-38 80 72

Assistent

Hanna Sjöberg 0451 - 38 80 70

GUL-inspiratör: Marie-Louise Nilsson

tel: 0451-388073 / 0703-388074

ml.nilsson@efssyd.org (föräld.led.)

EFS-Gården, Åsljunga

Ånhultsvägen 31

286 72 Åsljunga

Tfn: 0435 - 46 00 54,

46 00 52 (fax)

E-post: info@efsgarden.com

Heljarödsgården

Farhult

263 93 Höganäs

Tfn: 042 - 680 29,

042 - 680 24 husmor

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2

236 38 Höllviken

Tfn: sep - maj 046 - 25 31 66

jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckagården, Tjurkö

370 43 Sturkö

Tfn: 070 - 654 61 85

Fax: 0455 - 460 85

E-post: info@stenbracka.k.se

Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus

Tfn: 044 - 24 00 20

E-post: ahusgarden@efssyd.org

Minnesgåvor

Mars

Minnesgåvor till Ella Olssons & Gunborg Nilssons minne.

Högtidsgåva vid Hans Cedergrens högtidsdag.

Totalt inkommet under perioden: 600 kr till distriktets olika verksamhetsområden.

Tack för gåvorna och alla varma tankar som följer dem

mitt vittnesbörd

Att ha Jesus i en skokartong

Jag har hela mitt liv sett mig som kristen. Pappa läste Barnens Bibel och bad med oss varje kväll. Men jag kan inte säga att jag känt Jesus hela mitt liv.

Jag växte upp i Ystad. En stad som förvisso är väldigt pittoresk och trevlig men med kristna mått så är den en öken. Under hela min tid i skolan var jag ensam kristen i klassen. På högstadiet fanns det en kristen tjej i en parallellklass men hon dog!

Att vara kristen var något som skilde mig från mängden, något som gjorde mig annorlunda. Men jag ville inte vara annorlunda. Jag ville vara som alla andra. Jag ville vara en i mängden.

Jesus var min lilla mörka hemlighet. Min tro var privat! Vad hade andra med den att göra. När någon pratade om Gud ville jag helst köra huvudet i sanden som strutsarna i tecknade filmer.

Min privata Jesus hade jag i en liten skokartong längst inne i garderoben. Det var i samband med min konfirmation som jag först började ta fram min lilla låda och lyfta försiktigt på locket. Ja, Jesus fick till och med hoppa ut ibland och ta några varv på mattan i mitt rum. Men han fick aldrig lämna rummet, att ta honom med ut på en promenad var uteslutet och att ta med honom till skolan var helt otänkbart. Nä det var mycket trevligare att ha honom där hemma i min låda. För vad skulle folk säga om man kom gående med en liten Jesus vid sidan om en? De skulle nog tro att man var helt knäpp och då skulle man inte ha några vänner längre.

Vändpunkten för mig kom när min to-kiga kusin kom och ville starta en kristen skolgrupp på min skola och hon frågade om jag kunde komma!!!

Min första tanke var nog "över min döda kropp", men mina föräldrar tvingade mig dit.

Den första träffen var bland det tråkigaste jag varit med om. En annan i gruppen berättade senare för mig att hon somnade. Jag gick till träffarna lite då och då. Det var något konstigt med människorna i gruppen som drog mig dit. De hade ju Jesus med sig. Han knallade med dem där de gick fram i skolan. Visst, det var helt klart mer än en skruv som fattades hos dem men nu kände jag mig inte så ensam längre.

Jag vågade till och med ta ut Jesus på en promenad då och då. Det är märkligt för han var mycket större än han först verkat. Han liksom växte ju mer han fick vara med och jag blev mindre. Och om man tillät honom så kunde han ta med en ut på promenader, spännande äventyr! Med honom bredvid mig vågade jag göra saker som jag aldrig haft mod till innan, som att berätta för mina klasskamrater om en snubbe som bott i en låda i min garderob i 17 år.

Nu är det flera år sedan jag lät Jesus hänga med ut i mitt liv men han har aldrig svikit mig och alltid stått som en stark berggrund när allt annat faller. Min uppmaning till dig som läser detta är: håll honom inte instängd, livet blir så mycket rikare om han får var med.

Karl-Johan Emgård, Ystad

Nr 6,7 - 2007

Livsluft

EFS-Nytt Syd

Röke Blås och Johan Stengård

Bilder från Karlshamn, sid. 10 - 11

- Intervju med distriktsordförande Mats Hansson, sid. 4
- Distriktets medarbetardagar, sid. 12 - 13

Innehåll

- sid 3 Horisont
- sid 4 Intervju med Mats Hansson
- sid 6 Livsluft ung, om Salts årsmöte
- sid 7 Beträktelsen
- sid 8 In memoriam Torsten Josephsson
- sid 10 Tack Karlshamn!
- sid 12 Medarbetardagar i Åsljunga
- sid 14 Röke Blås och Johan Stengård
- sid 16 Tältmöten i Svensköp
- sid 17 Synpunkten
- sid 19 Almanackan
- sid 20 Mitt vittnesbörd

...från redaktören

Nu förbereder vi oss! Vi, dvs tidningsutskottet planerar för en ny tidning från nyåret. Troligen blir det i färg, med en ny Salt-redaktion som får fyra sidor, ny layout och förnyat innehåll. Det blir en ny tidning.

Det är dock EFS i Sydsveriges distriktstidning det handlar om så var lugn. Människorna, föreningarna, distriktet är de samma.

Nu närmar sig sommaren på riktigt. Semestern står för dörren, så skönt! Glöm bara inte bort att varje dag är en dag från Herren. Det är idag du lever och du har inte mer än idag.

Så lev, lev, lev! Jesus älskar dig!

Robert

TÄLTKYRKAN SVENSKÖP

5 - 8 juli Ingemar Helmner

11 - 15 juli Karl-Gustav Larsson

Kvällar kl. 19.30 Söndagar kl. 11.00

Den 8 juli Nattvardsgudstjänst

Mötesledare: Håkan Lindberg / Carl-Axel Ohlin

Sång och musik

Alla välkomna

EFS i Svensköp

Redaktionsruta

Livsluft nr 6,7/2007
Ärgång 15
Livsluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Sydsverige.

Adress: Livsluft
Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Tel: 0451 - 38 80 70

Ansvarig utgivare är Allan Svensson
Tel: 0451 - 38 80 70
Redaktör: Robert Södertun
Surbrunnsgatan 13, 253 60 Ramlösa
Tel: 042 - 29 87 00 / 0701 83 55 50
e-post: livsluft@efssyd.org
robert@kreativabudskap.se

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:

Den 20/6 för nr. 8,9. Plan.utg.dag 15/8 2007

Den 5/9 för nr. 10. Plan.utg.dag 1/10 2007

Livsluft kommer ut med 10 nr/år.

Prenumerationspriset är 220:-/helår.

Pg 621 66 09 - 5 Bg 5396 - 9093

Annonspriser:

Helsida 2.700:-

Halvsida 1.500:-

1/4 sida 900:-

1/8 sida 500:-

1/16 sida 275:-

Tryck: XRT, Box 63 261 22 Landskrona

Tfn: 0418 - 44 61 80

**Redaktionen förbehåller sig
rätten att redigera insänt
material.**

Tid för hängivenhet!

Det finns en påtaglig vågrörelse av liv från Gud i midsommartid. Skaparen är i sändning. Lampan lyser. Sändning pågår. Vem vill nu vara apatisk? Vem vill vara likgiltig? Vem vill nu vara lagom berörd? Stannar du upp en stund och står stilla under din "sommarpromenad" så kan du höra sången, jordens egen sång eller "allt levandes egen symfoni" som biolog Stefan Edman skulle uttryckt det.

I vilken mening är Gud god?

Så plötsligt mitt under din vandring så får du ett erbjudande inifrån ditt eget hjärta att för en liten kort stund följa mästaren in i bekymmerslösheten. Han vet vad du behöver till hela din varelse, han vet att du behöver tanka både sol och närvaro. Med varm men ändå stadig röst så hör du honom säga:

"Mitt barn, se på himlens fåglar, de sår inte, skördar inte och samlar inte i lador men min himmelske fader föder dem ändå. Glöm inte att du är värd så mycket mer än de. Inte kan du med dina bekymmer lägga en enda aln till din livslängd? Se på ängens liljor, hur de växer. De arbetar inte och spinner inte. Men du vet, inte ens Salomo i all sin prakt var så fint klädd som en av dem. Gör dig därför inga bekymmer för morgondagen. Den får själv bära sina bekymmer".

I denna sista sats av det personliga tilltalet du fått, "den får själv bära sina bekymmer", så berättar mästaren för dig i vilken mening Han är fullständigt god. Gud är fullständigt god i den meningen att Han aldrig kommer att överge dig vad som än händer. Denna närvarons teologi är så underbar i sitt personliga tilltal så

vem kan nu vara oberörd? Detta tilltal kan fylla en människa med den djupaste glädje som denna tillvaro kan erbjuda.

Vibrerande närvaro

Om två dagar (i skrivande stund) så sitter jag (om Gud vill) med 98000 andra hängivna supportrar på Camp Nou stadion i Barcelona för att se FC Barcelona spela en viktig hemmamatch mot Real Betis i den spanska fotbollsligan. (En present från min familj.)

Säkert kommer jag att få lära mig en hel del om spansk hängivenhet, fest och stor "glamour" på alla sätt men redan nu så vet jag att dessa timmar kommer att gå oerhört fort. Kvar blir sedan minnet, hågkomsten av känslan och fotografierna.

Kristen tro och liv däremot får aldrig övergå till nostalgi och sentimentalitet! Kristen tro är vibrerande närvaro. Kristet liv är till sin natur relationsbaserad och bygger i grunden på att Jesus Kristus är uppstånden ifrån de döda.

Kleopas som var den förste som fick hembesök av Jesus efter hans död och uppståndelse utropar till sin vän som varit med på Damaskusvägen: "Brann inte våra hjärtan"? Eller fritt återgett: "Det var väl ändå så och Gud hjälpe oss att våra hjärtan brann under bibelgenomgången"?

Uppdraget är fyllt av glädje

Ingen av oss vill förlora egenskapen av att kunna bli förundrad. Ta med en tvååring till djurparken och låt någon gå 5 meter bakom dig under en timmes tid för att dokumentera vad som händer under denna timme. Jag tror att det skulle bli en underbart fin film.

När jag tänker på EFS i Sydsveriges uppdrag, att göra Jesus Kristus känd, trodd, älskad och efterföljd så fylls mitt hjärta med stor glädje och tillförsikt. Jag blir glad av att tänka på detta uppdrag och att vi tillsammans har anförtrots att vara några av Kristi lärjungar i Skåne och Blekinge.

I en tid som Gud valt

I EFS vill vi med allt vårt arbete i all sin mångfald och inriktning hjälpa människor att leva när Jesus. Vi vill göra det därför att vi vet att livet med Jesus har ett värde av evighet som är större än alla andra värden och upplevelser som denna jord kan erbjuda. Denna övertygelse gör i sina bästa stunder oss till människor som lever med hängivenhet. Ingenting blir helt omöjligt! Ingenting är "totalt kört" utan nu ser vi nya möjligheter i en ny tid som Gud har utvalt. Vår tro är den att varje generation av troende är utvalda av Gud för att få betyda något fint för hela mänskligheten.

Med önskan om en riktigt skön och förunderlig sommar!

Allan Svensson, distr.förest.

JAG HAR ALDRIG VARIT PÅ MFF:s MATCHER

Intervju med distriktets
ordförande Mats Hansson

Mats Hansson, EFS i Sydsve-
riges ordförande - vem är
han? Några frågor till Mats
kanske kan avslöja vem han
är och hans syn på lite av
varje i tillvaron.

Mats tog över ordförandeskapet
vid det delade årsmötet i Hässleholm
2006. Han är en mycket upptagen
person men gick så småningom att
få en tid till ett samtal med honom.
Vi träffades en fredagseftermiddag
på Sony Ericssons stora kontorshus
i Lund.

*Du är för det mesta ute och reser. Se-
naste stället?*

Jag har varit hemma en månad
och det senaste stället var faktiskt
Stockholm. Den senaste utlands-
resan var till Kina i slutet av april,
alltså i påskveckan.

Du är på väg igen?

Nästa resa går till Bryssel i vecka
21.

Vad är din uppgift på de här resorna?

Jag pratar väldigt mycket med
myndigheter runt om i världen om
kraven som finns på våra produk-
ter. Jag försöker påverka att det ska
bli så enkelt som möjligt för dem
att godkänna våra produkter, så att
man inte skall kunna hitta några fel.
Samtidigt också få igång ett sam-
arbete med andra tillverkare. Nästa
resa blir ett möte med alla andra till-
verkare av mobiltelefoner i Europa.
Jag försöker samtidigt lösa problem
som eventuellt finns. Efter det så be-
stämmer vi hur vi ska agera.

*Mobiltelefonen är snart var mans
egendom med massor av funktioner.
Hur ser framtiden ut? Finns det mer
man kan plocka in i telefonen?*

Den kan säkert utvecklas mer.
Det man pratar om närmast är att
det skall finnas GPS i den.

Det kommer säkert in mer data-
funktioner som finns i en del tele-
foner, dock inte i alla. I de första
telefonerna fanns en funktion som
hette textmeddelande och man
undrade varför man skulle sitta och
skriva ett meddelande på de här
små knapparna när man kunde an-
vända telefonen att prata i. Idag är
textmeddelande den största trafiken
i mobilen. Man kan aldrig förutse
hur utvecklingen blir så man måste
anpassa sig. Det kommer produkter
som vänder sig till folk med andra
fysiska förutsättningar, exempelvis
för hörsel- och synskadade och för
äldre människor som har svårighe-
ter att använda mobiler med små
knappar.

*Du har varit ordförande i styrelsen för
EFS i Sydsverige i ett år. Hur känns
det?*

Nu känns det bättre. I början
var det inte så lätt att acceptera.
Det blev helt plötsligt en ändring
av situationen, från att på sam-

manträden suttit som andre vice
ordförande till att snabbt bli ordfö-
rande och huvudansvarig. Det blev
en omställning. Dessutom fick jag
efter årsmötet åka till Tokyo så jag
hade inte mycket tid att smälta den
förändringen.

*Du ställde upp igen för en ny period.
Vilka erfarenheter tar Du med Dej?*

Jag har lärt mej mycket under
det första året om hur arbetet be-
drivs. Saker som jag har trott att
tjänstemännen har gjort, har de
aldrig gjort. Så där har det blivit
ändringar. Det viktigaste jag har
lärt mig det här året är att förutse
hur det fungerar och planera för
detta. En sak som t.ex. presenter
till folk som lämnar styrelser eller
andra uppdrag och skall avtackas
har jag alltid trott att expeditionen
ordnade. Men detta sköttes av an-
tingen distriktsföreståndaren eller
av Christer Caesar. Numera har ex-
peditionen den uppgiften.

*Ibland höjs det röster för att distrik-
tet skall läggas ner. Vad säger Du om
detta?*

Det är en väldigt svår fråga. Vad ska vi ha distriktet till? De stora föreningarna är ganska självständiga och de klarar väldigt mycket själv och har resurser. Medan de små föreningarna behöver hjälpen från distriktet på ett helt annat sätt. Sedan finns det många frågor man kan diskutera. Ska distriktet t.ex. vara fastighetsägare och lägerarrangörer? Vi hade en diskussion för några år sedan som senare utmynnade i ett beslut att t.ex. lägerarrangemang skulle gårdarna stå för och detta skulle distriktet hålla koll på. Nu finns det inga läger förutom de som finns på Höllviksstrand som gården själv arrangerar. Nästa sommar blir det läger i SALT:s regi.

Målbilden som klubbades 2004 vad blev det av den?

Där har vi gått tillbaka och ökat konsulenttjänsten till 100 % så att vi ska kunna arrangera läger igen. Vi lyssnar och tar till oss. Det finns också önskemål om vuxenverksamhet. Distriktet är ju en resurs till stöd för föreningar såväl stora som små. Jag ser ett behov av distriktet men detta får inte bli ett självändamål. Den dagen det inte finns ett behov av distriktet då ska vi inte hålla det kvar.

Hur tycker du att samarbetet med Svenska Kyrkan fungerar?

Jag har varit på ett samarbetsråd där jag träffade biskopen. Det var en jättebra gemenskap men det blev inte så mycket sagt. Det mest uppenbara samarbetet mellan kyrkan och EFS Syd är på konfirmandområdet då det gäller clearingavgiften och det fungerar så där. Det tar tid innan pengarna kommer in. Där är det lite segt. Det finns andra frågor som dyker upp - om anställningar t.ex. Men de har alltid funnits så där ser jag inget problem med samarbetet.

Hur får vi det att fungera?

Det är väl egentligen en sak för EFS riks. Vi har nu det här bekym-

ret med missionen. SALT:s volontärer fick inte åka ut i EFS namn utan detta skulle vara i annat namn. Då försvinner vår profil. Det är kanske på EFS riks man ska sätta ner foten och säga att det här går vi inte med på. Här måste vi hitta en lösning. Hur den ser ut vill jag inte spekulera i.

Det lite mer personliga. Har Du någon sport eller hobby som Du utövar?

Det närmaste man kan komma hobby är datorer. Jag "sportar" inte. Jag har ett sommarhus och det tar en del av min tid.

Brukar Du gå på MFF:s matcher?

Aldrig! Jag har aldrig varit på någon fotbollsmatch som jag har betalt för. Men jag har inte plankat in heller.

Om Du ställer Dej vid spisen vad blir det då? Älsklingsrätt?

Det kan bli allt ifrån en enkel spagettirätt till en hjortstek med potatisgratäng. Det blir lite vad jag känner för men jag tycker om att laga mat.

Du som är ute och reser så mycket, var lägger Du din semester? Fiske, vandring, bad?

Det blir i sommarstugan med praktiskt arbete. Det är då jag kollar av. Sedan kan det också bli ett och annat nappatag med en gädda men det händer inte så ofta.

Senaste sedd film?

Jag minns inte när jag var på bio senast. Senaste film var i alla fall en DVD.

Brukar Du gå på teater?

Det är sällan och då blir det helst något "lättamt" halvroligt men ändå lite spännande.

Det jag kommer ihåg som var bra var "Kristina från Duvemåla" när den gick här i Malmö.

Är Du musikalisk? Spelar Du något instrument?

Jag försökte spela piano men det blev inget av det. Sjunger gör jag inte av hänsyn till omgivningen.

Tänker Du slå Christer Ceasars 18 år i styrelsen?

Nej! Jag har själv suttit där sen 2003. Det var när antalet ledamöter i styrelsen skulle minskas som jag ställde upp, när man inte fick tillräckligt med ledamöter. Sedan blev jag kvar.

EFS framtid lokalt regionalt och riks?

Vi tappade många medlemmar för fem sex år sedan. Det var då man räknade ut gåvomedel per medlem och det gjorde att föreningarna såg över sina medlemslistor. Då rasade medlemstalen. Man sorterade ut sådana som inte var aktiva. Men under de senaste åren har medlemsantalet ökat. EFS i Sydsverige är ett av de distrikt som ökat men det är ett stort bekymmer fortfarande. Jag tänker på Sturkö som lade ner sin förening för ett tag sedan. De var åtta medlemmar kvar och orkade inte fortsätta. Jag var där och det kändes inte bra att vara med om att lägga ner en verksamhet som varit igång i många år.

Här slutar mitt samtal med Mats som så småningom kommer att gå på MFF:s matcher, se en och annan film på bio, lära sig spela piano och kanske sjunga offentligt.

Text och bild:

Per Andersson, Staffanstorp

I höstas bildades ungdomsförbundet "Salt Sydsverige" och den 21 april var det dags för det första riktiga årsmötet att äga rum. Det skedde på Sundsgårdens folkhögskola utanför Helsingborg. Uppslutningen var god, det fanns representanter från alla lokala Saltföreningar utom en. Inledningen var inte av traditionellt stuk precis, på programmet stod nämligen först mingel med bål och godis. Detta för att skapa en god gemenskap bland deltagarna och ge möjlighet till att prata med människor man aldrig eller sällan träffar annars.

Efter en stunds mingel tog lovsångsteamet ton och vi fick lägga dagen i Guds händer genom att sjunga och be. Det är ju enligt hans vilja vi vill bedriva Salts verksamhet!

Därefter följde en inspirerande presentation av Helena och Marie-Louise om hur planeringen för Salts verksamhet ser ut i vår region just nu. De poängterade att allt vi gör syftar till att barn och ungdomar ska få lära känna Jesus Kristus.

Med detta i färskt minne rullade sedan paragraferna igång: verksamhetsplan, budget, styrelseval och så vidare. Låter kanske inte så roligt men faktum är att det var riktigt kul! Alla hjälptes åt att lätta upp stämningen utan att för den skull komma bort från innehållet. Känslan jag fick när jag satt där var att ungdomarna börjar inse att de har fått ett stort förtroende med enorma möjligheter. De kan nu få vara med och utforma sin egen verksamhet och genomföra sina idéer. Årsmötet fick bli ett gott avstamp inför vad som komma skall!

På samma gång och på samma plats som Salts årsmöte ägde rum hade även EFS i Sydsverige sitt. Banden däremellan är starka och därför kändes det underbart att vi alla tillsammans fick avsluta dagen

Lysande utsikter för Salt Sydsverige

med att fira en gudstjänst. Den stora aulan var i princip full till sista plats och åldersspridningen bland deltagarna var härligt bred. Även på scenen samsades ungdomar och lite äldre om att förkunna Guds ord genom sång, dans och predikan.

Sammanfattningsvis kan man säga att utsikterna för Salt Sydsverige ser lysande ut, lika lysande som

utsikten över havet från Sundsgårdens fönster.

Fotnot: Till styrelseledamöter valdes Gabriella Ohlsson, Gun Lyckander, Karl-Johan Emgård, Maria Eriksson, Sara Johansson, Simon Sjöberg samt Tobias Hulthén.

Sara Johansson, Ängelholm

Under 2007 firar EFS-gården 75-års jubileum

Lägg märke till...

5 augusti
Konsert på EFS-gården i Åsljunga
kl. 19.00
Ingemar Olsson och Thomas Hagenfors
Åtskilliga sånger har komponerats av dessa veteraner

11 augusti
Loppmarkand och auktion
Loppmarknaden startar 13.00
Servering
Skänk gärna saker till vår loppmarknad och auktion
Ring om du vill att vi kommer och hämtar
Bengt Rosdahl 0418-660290
Nils Dencker 042-335008
EFS-gården 0435-460054

11 november
Konsert i Hässleholms kulturhus med
Röke Blås, Frank Ådahl och Gospel Company
Biljettsläpp den 1 sept
Biljetter beställs på Hässleholms turistbyrå
0451-267300
arr. Röke Blås, EFS-gården i Åsljunga, SENSUS

beträktelse

RÄTT MAN PÅ RÄTT PLATS?!

Om en man är kallad till att vara gatsoppare så ska han sopa gatorna som Michelangelo målade, som Beethoven komponerade musik och som Shakespeare skrev poesi. Han ska sopa gatorna så att himmelen och jordens härskare stannar upp och säger: "Här levde en stor gatsoppare som gjorde sitt jobb väl."

(Martin Luther King Jr)

Hur vet jag att jag är "rätt man på rätt plats"? Sedan januari i år är jag inte längre "exilskåning" utan åter Höganäsare. Det är skönt!

Varje dag när jag går den korta biten ner till Öresund med min dotter i barnvagnen, VET jag att jag är på rätt plats. Jag tror nämligen att alla har en uppgift där han eller hon just nu befinner sig.

Under nio år arbetade jag på katolska skolan i Göteborg som SO- och gudstjänstlärare. Som jag ser det var en av mina främsta uppgifter där att visa eleverna att man kan vara troende utan att vara katolik. Jag blev placerad där av Gud. Det är jag övertygad om!

Min gärning där är slut nu och det smärta mig, men nu stundar nya uppgifter, men vilka?

Mina dagar fylls av arbete med hus, trädgård och naturligtvis med vår lilla dotter. Just nu är min uppgift att vara mamma. Istället för att konstruera prov och rätta läxor, sysselsätter jag mig med att kasta sten i havet med lilla Ella, besöka biblioteket och prata bort en stund med Astrid och Elle i bokhandeln. Jag bidar min tid och väntar på nästa uppgift, för den kommer.

Att vara positiv kan vara en riktig livsuppgift. Själv tänker jag ofta på en sprallig kille i 12-års åldern som efter en idrottstävling mot en kompis som alltid vann glatt utropade: – Jag kom 2: a och Kalle kom näst sist! Vi som hörde detta blev glada och undrade hur många som deltagit i tävlingen. – Två. Snacka om positivism!

Vår dotters uppgift är att sprida glädje och munterhet bland sina föräldrar och närmsta omgivning, en uppgift hon tar på största allvar.

En annan viktig uppgift som många ofta glömmer är att be. Be om vägledning inför kommande uppgifter, så klarnar bilden ofta och du ser att du förhoppningsvis är "rätt man på rätt plats".

Karl Marx sade en gång: "Om de kristna visste hur kraftigt böner verkar hade de gjort något åt världen."

Lotta Nordling, Höganäs

Missions och distriktsdag

Välkommen till Missions- och distriktsdag den 8 sept. i Lutherska Missionshuset Hässleholm, Vallgatan 9

- 13.30 Stefan Holmström: "Tre syskon i Tanzania". Vård: Lillemor Persson
- 15.00 Kaffe
- 15.30 Stefan Holmström: "Mobilt uppdrag". Vård: Holger Lundström, Stina Backlund piano. Ingvar Persson om kyrkbygget i Kilwa.
- 17.00 Etiopisk Pepparsås
- 18.00 Missionsgudstjänst med Stefan Holmström: "Guds hjärta för folken". Allan Svensson och lovsångsteam från Malmö med Stina Backlund, Jonas Ek och Maria Brännström. Offer till EFS mission.

In memoriam

Prästen Torsten Josephsson har avlidit i en ålder av 74 år. Torsten arbetade under många år som generalsekreterare för SESG där hans passion för evangeliet om Jesus kom mycket väl till pass. Efter en tid inom SESG arbetade Torsten under flera år som präst i Betlehemskyrkan i Stockholm och som kyrkoherde i Lysekil.

”Torsten var en härlig broder, intensiv människa som alltid gick för högsta växel. Hans arbete ledde till en upprustning av SESG:s arbete och han var livet igenom mycket trogen och alltid vaken över de centrala sanningarna i Guds ord” säger Albin Olofsson, Klippan.

Henrik Perret, boende i Helsingfors och generalsekreterare för Teologiska institutet i Finland, minns sin vän Torsten så här:

-Jag hade förmånen att få samarbeta med Torsten under drygt 40 år. Vi träffades på studentmötet i Lahtis 1965. Jag kom som nybli-

ven student till Joutjärvi kyrka, litet tveksam, därtill övertalad av vår gemensamme vän Stig Fernström. På studentmötets eftermöte (sång- och vittnesbördsmöte) ville Torsten att vi skulle sjunga en ny melodi (Lage Wedins) till texten ”Våga dig, dristelig, tro att Jesus gjort allt för Dig” och jag spelade den efter att han diverse gånger hade sjungit den för mig. Torsten uppträdde ofta i kafetan med gitarr på magen, vilt och häftigt sjungande, med en bullrig stämma och med Andens eld i sitt hjärta!

Henrik Perret fortsätter: -Sedan hade jag förmånen att under flera somrar medverka vid konfirmandlägren i Ringamåla, nära Torstens barndomshem (hans far, Joseph Persson, var kantor i Ringamåla och en flitigt anlita predikant, som också besökte vårt land). De intryck dessa somrar gav har gjort ett outplånligt intryck på mig. Torsten var, iklädd sin basker, något av en evangelisk Fidel Castro. Han

passade om omöjligt ännu bättre utomhus än inomhus. Eller kanske hellre: många talare var goda talare men få var så lämpade för friluftsmöten som Torsten. Han hade en väldig nådegåva i att tala centralt och fångslande, ett evangelium för nutidsmänniskan som stannade upp och hörde, såg och ofta trodde!

EFS har som rörelse mist ännu en av sina trogna profiler som ofta deltog i debatten vid EFS årskonferens och livet igenom höll god kontakt med EFS som han själv beskrev som sin ”andliga barnmorska”.

Under våren 2007 var Torsten också en av talarna vid bibelveckan på EFS-gården i Åsljunga då han talade över ämnet ”Mitt livs resa”. Nu är den resan slut och Torsten får gå in i ”sabbatsvilan” som bibeln talar om. Torsten efterlämnar hustrun Marianne och fyra barn.

Allan Svensson, distriktsföreståndare

Tack alla EFS: are i Sydsverige för allt engagemang och arbete ni lagt ner på planering och genomförande av EFS årskonferens i Karlshamn!

Vi riktar oss till både frivilliga och anställda. Ni har gemensamt bidragit till att vår årskonferens blev så väl genomförd och fick förmedla så mycket inspiration till fortsatt tjänst för evangeliet.

Med önskan om Guds glädje och frimodighet i tron som bär oss alla!

Tack!

Uppsala 20 maj, 2007

för EFS styrelse

Anders Sjöberg
missionsföreståndare

Vi har några platser kvar till vår
BIBELLINJE

- ta chansen att söka NU!

Vill Du veta mer - kolla

hjalmaled.se

Medie- och Informationslinje
Hälsocoachutbildning Idrotts- och Friskvårdslinje
Allmänna linjen
med bl a Estetisk och Polisförberedande profil

Ring för nya prospektet eller mejla exp@hjalmaled.se
441 95 ALINGSÅS Tel 0322 - 139 69

HJÄLMAREDS FOLKHÖGSKOLA

EFS Sunnerbogården

EFS i Sydöst-Sveriges lägergård i
Ryd, Hamneda.

Seniorhelg 17-19 augusti
Börjar fred. 17/8 kl. 15.00

EFS-prästen **Birgit Olsson**, Malmö
leder bibelstudium
Sång och musik leder
kantor **Torsten Weister och fru Berit**
Gårdsvärd Evert Salomonsson, Ljungby

Pris 700 kr. Ring om utförligare program

Missionsdag 9 september

Kl. 11.00 Högmässa i Ljungby kyrka
Lunch på Sunnerbogården
(Anmälan)

Kl. 15.00 Missionsmöte
EFS missionär **Stefan Holmström** talar
och berättar vid båda tillfällena om arbetet
med TEE-utbildningen, utlokaliserad
bibelundervisning i fem stift i Tanzania.
Rebecka Svensäter, kantor från Växjö,
sjunger under eftermiddagen.
Servering och insamling till missionen.

Frågor och anmälan:
Ring Evert. Tel. 0372-62360.
Mail sunnerbogarden@efs.nu

Under hela sommaren har vi Gudstjänster varje
söndag kl 15.00, Cafékvällar med program
kl 19.00 varje lördag v. 26-31. Några axplock ur
årets program:

Sommarläger med ledarskola 16-20/6

Anmälan till sommarlager@hollviksstrand.com

Midsommarfirande 22/6 kl från 15:00

17:30 Midsommarsupé (anmälan 040-451202)

19:30 Gudstjänst med Allan Svensson

Bibelhelg - "Gläd Er i Herren" 3-5/8

Lars-Eric Järlestrand, Gunnel M Jönsson m fl

Konsert med Foundation 12/8 kl 17:00

Konsert med Bengt Johansson 18/8 kl 19:00

Sommarpunkten 21-23/9

Läger från 8 år

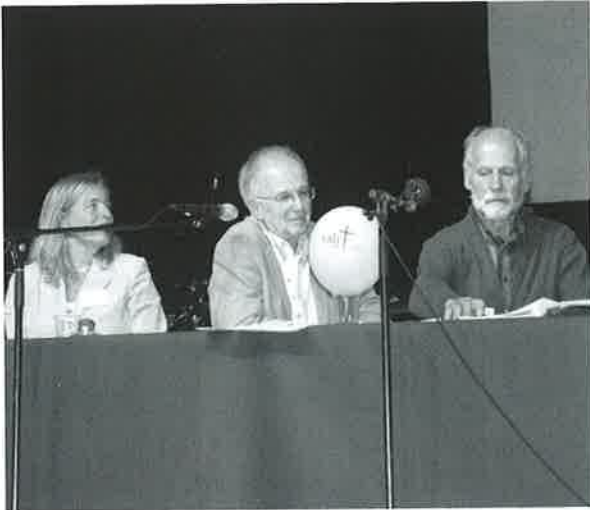
**Välkommen att njuta av sommaren på
Höllviksstrand!**

Höllviksstrandsvägen 2, 236 38 Höllviken tfn 040-45 12 02

Mer information om vårt program finns på vår hemsida:

www.hollviksstrand.com

Årsmötespresidiet

Förra distriktsföreståndaren Torbjörn Larpers avtackas

Matpås

Vi tackar och bugar för

Foto: Per Andersson, Staffanstorp

Bodekull Gospel & Jazz Orchestra

Megamen från Ängelbo

Anders Sjöberg, vä
missionsföreståndare
predikar i
Karlshamn

Kollektör Holger Lundström

2007 års prästkandidater i EFS

Röke Blås med Ola Nordqvist

En viktig del av konferensen

Jesus berör - centralt tema i Karlshamn

Härliga dagar i Karlshamn!

Johanna Fridolfson tar emot Börje Gustavsson-stipendiet

Roland Alm, Allan Svensson och Toots Thielemans

Härlig lovsång till vår Gud

Nattvarvsfirande i avslutningsgudstjänsten

Foto: Ola Olofsson, Hbg

Dynamit-Helga, alias Evalotta Kjellberg, besökte familjegudstjänsten på söndagen och pratade med barnen om Bibeln och vilken dynamit den är

EFS i Sydsveriges medarbetardagar våren 2007

Så var det åter dags för medarbetardagar, något som jag alltid ser fram emot. Det är alltid en härlig stämning bland medarbetarna – god vänskap, fromt och Jesusfokuserat, högt i tak och ibland helt utflippat! Det är så det blir när man är trygga med varandra.

Den här gången var vi på EFS-gården i Åsljunga. God mat som alltid! (Jag märker att jag fastnar för den programpunkten ofta). Över huvud taget är ju de yttre förutsättningarna goda på alla våra gårdar.

Medarbetardagarna brukar pågå från morgon dag ett till strax efter lunch dag två, så också denna gång. Det hanns med mycket under dagarna. Allan Svensson hade planerat ett bra och givande program.

Första gästen vi mötte var Bo Brander, präst och föreståndare för Laurentiistiftelsen i Lund. Bo är kanske mest känd som den präst som samarbetat med Göran Skytte

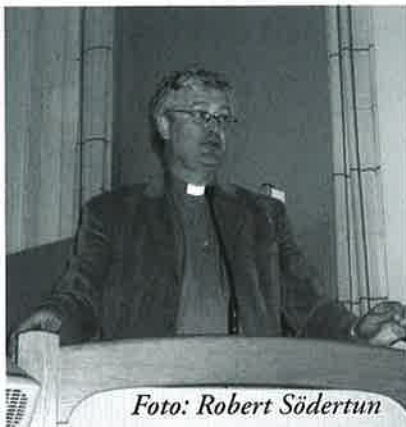

Foto: Robert Södertun

kring en bokutgivning om Branders predikningar under ett år. Det var emellertid inte detta som Bo Brander hade som ärende till oss. Han höll ett intressant och givande bibelstudium för oss och vi insöp allt vad vi kunde.

Därefter mötte vi Torbjörn Stolpe, chef för avdelningen för kommunikation och insamling på EFS rikskansli i Uppsala. Han berättade en del om hur de har det i Kyrkans Hus i Uppsala, om gemenskapen med Svenska kyrkan, plus och minus. Vi fick höra en del om vad

Foto: Robert Södertun

som är på gång just nu. Torbjörn en mycket behaglig person som är lätt att lyssna till.

Den tredje gästen var Håkan Kenne, pastor och grundare av församlingen Livsglädje i Landskrona. Han berättade hur han och hans fru Malin fick en kallelse till Landskrona för att där starta en lokal församling. Han lät oss förstå att det kräver ett oerhört tålamod och en målmedvetenhet (och givetvis Guds kallelse och hjälp) för att det ska bli

Foto: Hanna Sjöberg

en församling. Håkans berättelse blev ju extra intressant eftersom EFS arbetar mycket på nyetableringsfronten just nu.

Den fjärde gästen under medarbetardagarna var Al Gore, f.d. vice president i USA. Honom gästades vi av på vita duken då vi såg filmen "En obehaglig sanning" om miljösituationen i världen.

Ytterligare "gäster" var Helena Eriksson och Marie-Louise Nilsson från distriktet som berättade hur

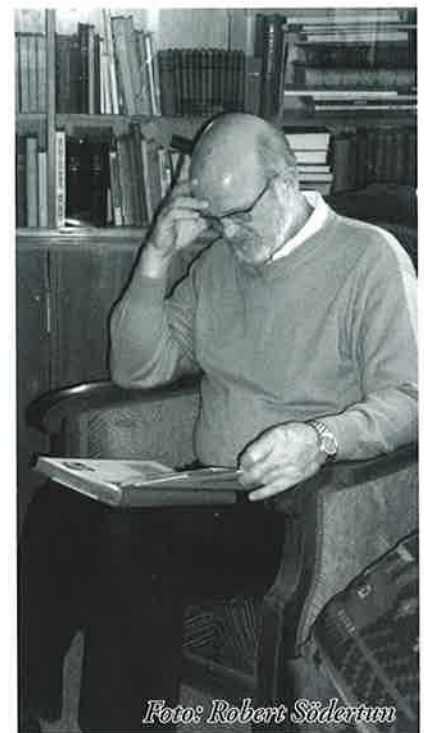

Foto: Robert Södertun

Per-Anders Svedberg motionerade hellre hjärnan än kroppen

Foto: Hanna Sjöberg

Allan visar väg (för distriktet?)

Tack för ett fint arrangemang, tack alla gäster, tack alla medarbetare för goda samtal, skratt, bönegemenskap mm.

Text: Robert Södertun, medarbetare från Råå och Ramlösa

Boel Rönnblom och Sara Johansson

de arbetar med barn och ungdom. Verksamheten med läger och samlingar bildar en årscykel som balanserar fint. Det kändes mycket bra.

Under första dagens eftermiddag gick vi också en härlig tur i skogen. Vi var ute i ca en och en halv timme då vi gick, klättrade, fotograferade, samtalade och sjöng för Allan som just hade fyllt femtio.

Samtal och bön finns alltid med under våra medarbetardagar, så också denna gång.

Foto: Hanna Sjöberg

Samtalsgrupperna hade mycket att redovisa i en gemensam samling

Marie-Louise Nilsson med sonen

Foto: Robert Södertun

Foto: Robert Södertun

Konsert i Hässleholms kulturhus med

RÖKE BLÅS & JOHAN STENGÅRD

"Det kommer att bli en otroligt bra konsert!" inledde presentatören från Röke Blås utmanande. De orden kom också mycket riktigt att prägla den varierade och upplevelserika konserten bestående av såväl kända som okända stycken, folkmusik, musikalmusik... Instrumental musik varvades med sång, dans, och skämtsamt småprat.

Med toner som kom från olika ställen i lokalen tog konserten sin början med "Amazing grace". Det effektfulla introt accelererade dramatiskt då hela orkestern klämde i för fullt. Efter stycket "Spirande liv" gjorde Johan Stengård och Anders Neglin entré med "Silverlining" – Johan på saxofon och Anders på piano ackompanjerade av Röke Blås. Därefter spelades ett solostycke på saxofon och piano som innehöll välkända toner från TV-serierna "Varuhuset" och "Rederiet". Detta arrangemang var skrivet av Anders som själv skrivit signaturmusiken

till dessa program. Han har arbetat med många av Sveriges mest framstående artister och har t. ex. fått förtroendet att skriva ner Abbas låtar till noter inför musikalen "Mamma Mia".

Ett medley från musikalen "Jesus Christ Superstar" framfördes med två duktiga solister från Röke Blås: Stina Nilsson på oboe och Anna Björkenrud på klarinett. Därefter tog Karolin Lindqvist ton och framförde stycket "You raise me up" med en vacker sångröst som inte lämnade någon oberörd.

Den skämtsamma intervjun med Johan Stengård lät publiken få veta mer om musikern. Med glimten i ögat berättade han att han spelat med alla från ABBA till Wilmer X. Johan talade också varmt om sina båda saxofoner (en tenor- och en sopransaxofon). Han uttryckte själv sin passion till saxofonen så här: "Det är ett otroligt formbart instrument som man både kan viska i... skrika i..." Detta illustrerade han ljudligt på sitt instrument. Han berättade också med glädje om att han haft äran att få representera Sverige på ett statsbesök tillsammans med

Skämtsam intervju med Johan Stengård

Anna Björkenrud framförde en talande dans till psalmen "Nu är det härligt att leva"

kungen. Han uppmanade alla att stödja ungdom och kultur och han tyckte det var fantastiskt att se så många ungdomar i Röke Blås spela tillsammans. "Det är äkta!" uttryckte han det lyriskt.

Med arrangemanget "Stockholmssvit" tog Johan Stengård och Anders Neglin oss med på en musikalisk rundtur i Stockholm – vackert och mjukt pianospel varvat med ömsinta toner på sax förde oss genom bl. a. Gamla Stan, Skansen och Slussen.

Den glada och lättsamma "Kullerullvisan", ett minst 200 år gammalt folkmusikstycke från Dalarna som framfördes av Röke Blås, gjorde att man lätt rycktes med. Psalmerna "Nu är det härligt att leva" förstärk-

tes och gjordes levande av Anna Björkenruds dans som hon själv hade koreograferat.

"Somewhere over the rainbow", som spelades av Johan och Anders ensamma, avlöstes med det fartfyllda stycket "Tip Tap Toe" där både trombonerna och trumpeterna i orkestern fick hålla tungan rätt i mun för att hänga med!

Som extranummer spelades "Second Home" som är skrivet av Sven Fridolfsson samt, för att runda av konserten, "Min Gud tillhör äran" – ett lugnt stycke i tydlig Röke Blåsanda, både musikaliskt och budskapsmässigt. Som alltid på konserter med Röke Blås finns det en tydlig koppling till den kristna tron. För

mig som trogen Röke Blås-åhörare var konserten en trevlig blandning av nya och gamla stycken. När jag såg mig runt om i publiken i den helt fullsatta salongen verkade alla njuta och såg nöjda ut. I bänkarna satt inte endast trogna Röke Blås-fans utan även många andra som hade lockats dit.

Text och foto: Maria Sjögren, Lund

FAKTA

Johan Stengård kommer från Södermalm i Stockholm. Han har gett ut mer än 20 soloskivor och rest runt om i hela världen med sin saxofon. Karriären började på blockflöjt vid den kommunala musikskolan men samtidigt som intresset för jazz växte så vaknade också intresset för saxofon. Med ett hundratal konserter per år uppträder Johan både i Sverige och utomlands.

Christian Caesar spelar de lägsta tonerna på sin tuba

En tradition lever vidare

Missionsverksamheten i Svensköp är av gammalt datum. Under första halvan av nittonhundratalet fanns både ungdomsförening och missionsförening på orten.

Före 1938 var Per Andersson ordförande i missionsföreningen och mellan 1939 – 1957 var riksdagsman Nils Persson föreningens ordförande.

År 1957 övertog lantbrukaren och kyrkvärden Gösta Nilsson ordförandeklubban. Gösta Nilsson hade redan under många år varit ordförande i en stor ungdomsförening i Svensköp men eftersom medlemmarna blivit lite överåriga för en ungdomsförening sammanslogs de båda föreningarna 1959.

Under 1950-talet tog tältmötesverksamheten fart i bygden. Kristianstads Traktatsällskap, som utgjorde elfte distriktet i Evangeliska Fosterlandsstiftelsen, införskaffade

ett antal mötestält som turnerade runt i bygderna. Bara i Ringsjöbygden bedrevs tältmöten på ett stort antal platser.

Den talare som kom att betyda mycket för tältgudstjänsterna i Svensköp var redaktör och författare Folke Nordangård från Jönköping som under åren 1974 – 1997 var huvudtalare under en vecka i över 20 år.

Sedan 1998 är pastor och reseedare Karl-Gustav Larsson från Alingsås huvudtalare under en vecka.

Bland andra kända talare som medverkat de senaste åren kan nämnas S:ta Clara-prästen Carl-Erik Sahlberg, domprost Kjell-Ove Nilsson och pingstpastorn Stanley Sjöberg liksom i ett tidigare skede Karl-Gustav Larssons fader Einar Larsson.

Kretspredikanterna Göte Vikström, Folke Paulsson, Karl-Göran Hallabro och Torgny Carlsson har

också flitigt medverkat.

Söndagsgudstjänsterna har sammanlysts med Svenska kyrkans gudstjänster och under en söndag medverkar oftast någon av prästerna i församlingen.

Många kända sångare och sånggrupper har berikat gudstjänsterna med sin sång. 1999 startade missionären Torsten Person upp barnverksamhet under möteskvällarna.

1985 övertog lantbrukare Artur Nilsson ordförandeskapet i föreningen EFS missionsförening för att 1997 efterträdas av byggnadsingenjör Håkan Almgren.

EFS missionsförening är på grund av bland annat utflyttning inte längre någon stor förening. Medlemmarna är endast ett 25-tal men alla brinner för att föra traditionen vidare och för att föra ut evangeliet om Jesus Kristus.

Elsa P Nilsson, Hörby

Tältgudstjänster i Svensköp

Enligt gammal tradition inbjuder EFS missionsförening i Svensköp till tältgudstjänster under de två första juliveckorna.

För tionde året i följd kommer pastor Karl-Gustav Larsson att vara en av huvudtalarna. Det blir under andra tältveckan som han medverkar, den 11 - 15 juli.

Under den första tältveckan, den 5-8 juli, medverkar pastor Ingemar

Helmner, även med sång. Det blir dessutom olika sångare under kvällarna, däribland Dan-Inge Olsson, Sösdala, Rickarums manskör och familjen Olsson från Stensma.

Mötesledare blir Carl-Axel Ohlin och kretsens nye pastor Håkan Lindberg.

Även i år går det att delta i den sociala samvaron över en kopp kaffe, glass eller varm korv.

Tältet har sin sedvanliga plats på Greta Nilssons ägor en km från Svensköps kyrka på vägen mot Hörby.

Alla hälsas välkomna!

EFS i Svensköp gm Elsa

Kallelse

Följ mig, säger Jesus till lärjungarna i Nya Testamentet och det säger han också idag till var och en av oss. Men hur går det egentligen till? Hur gör man – finns det någon bruksanvisning?

Det talas om att präster och pastorer har en särskild kallelse - att förvalta sakramenten och att förkunna. Missionärer riskerar ibland livet när de åker ut på strapatsrika uppdrag p.g.a. sitt "kall". För hundra år sedan talades det om att sjuksköterskor hade ett "kall". Slutsatsen att de därför inte skulle ha skäligt betalt var olycklig och idag talar få yrkesgrupper om sitt arbete som ett kall.

Vad betyder "kall"? Egentligen att någon ropar, kallar, d.v.s. en röst kallar på mig. Bibeln är full av exempel på människor som Gud kallar. I begynnelsen skapade Gud himmel och jord genom att tala och kalla: "och Gud sade 'Varde ljus' och det blev ljus". Redan Adam i paradiset fick ett rop, ett kall: "Adam, var är du?". Den bibliska historien fortsätter med bl.a. Mose, Samuel, Maria, Petrus, Sackaios, den samariska kvinnan vid Sykars brunn och många andra spännande livsöden och kallelser.

Kallelsen kan vara dramatisk och totalt livsavgörande, som i fallet med herden Mose som via den brinnande busken kallades tillbaka till sin barndoms Egypten där han fick rollen att säga sanningen till makten – "folket är förtryckt" – och också leda folket ut ur landet. Att säga sanningen till en världslig makt och därtill i ett sammanhang som Mose hade tagit avstånd ifrån och lämnat bakom sig, det var nog inte lätt. Så skickar Gud honom också brodern Aron som hjälp. Gud lämnar inte Mose i sticket men Gud nöjer sig inte heller med Moses undanflykter.

En spännande dialog som varar i två kapitel (2 Mos. 3 och 4)!

Kallelsen kan alltså komma gradvis, efter kamp. Eller tänk på den unga Maria som får ett unikt uppdrag att föda Jesus – också hon har invändningar: "hur ska detta ske? Jag har ju aldrig haft någon man." (Luk.1:34). Trots att ängeln Gabriel står framför henne dialogerar hon med Gud och man anar ett tvivel. Det dröjer innan hon kan säga: "ske med mig som du har sagt."

Gradvis kom kallelsen också till kvinnan vid Sykars brunn. Mitt i sitt vanliga liv möter hon Jesus och de börjar samtala. Han visar henne att han vet vem hon är bakom sina masker. Så säger hon också i sitt vittnesbörd: "kom så får ni se en man som har sagt mig allt som jag har gjort. Kan han vara Messias?" (Joh.4:29) Hon är inte färdig med sin bild av vem Jesus är, hon fortsätter att ställa frågor. Dialogen fortsätter efter brunnsmötet.

Kallelsen kan komma överrumplande. Sackaios blev nog väldigt förvånad när Jesus stannade till under just hans träd: "Skynda dig ner Sackaios – idag skall jag gästa ditt hem" (Luk.19:5). Sackaios hade dock innan han klättrade upp i trädet ställt sig frågan vem Jesus var. Det är som att de båda går varandra till mötes innan de faktiskt träffas, Sackaios i sitt inre, Jesus på vägen i Jeriko, fram till trädet. När de möts är det himmelsk glädje (jämför med Fadern och den förlorade sonen i Luk.15:20). Sackaios kom att helt ändra sin livsstil och sitt förhållande till pengar. Kallelsen fick konsekvenser, han kunde inte leva som förut.

Det finns många fler exempel i Bibeln på möten mellan Gud och människor när människan upplever att Gud kallar på henne. Det finns också många exempel på när människan kallar på Jesus/ Gud (se t.ex. den klagande Job, den blinde Bartolomeus, den kananeiska kvinnan,

kvinnan med blödningar, rövaren på korset m.m.) Människan befinner sig i nöd och i sin nöd ropar hon på Gud. Detta nödrop kan utvecklas till en livslång dialog, som i Psaltaren där man ropar till Gud i både glädjestunder och i förtvivlan.

Kallelsen är ett initiativ från Gud som kan komma vid olika tillfällen i livet. Människan vänder sig ofta till Gud när hon känner en tomhet och en nöd (men inte endast då). Det finns någon sorts brist eller behov: antingen behöver människan Gud eller behöver Gud människan. Det är en dialog, inte sällan en ganska dramatisk och känslösam sådan. Gud talar till det djupaste i oss, där varken han eller vi är känslökalla och oberörbara utan tvärtom sårbara och nakna. Våra känslor kan vara ett verktyg som visar oss att Gud kallar på oss.

OK- Gud kallar Mose, Maria och Sackaios, han kallar präster, pastorer och missionärer, men så dramatiskt omvälvande är inte mitt liv. Har jag ändå en kallelse?

Bibeln säger att alla människor har en kallelse. Det är livets mening att söka efter den. Kallelsen är unik eftersom varje människa är unik. Om det finns 6 miljarder människor finns det 6 miljarder kallelser. Ingen annan kan leva mitt liv eller känna till alla mina styrkor och svagheter och förutsättningar. De känner vi ju bara partiellt själva! Endast Gud känner oss till fullo. Guds kallelse går inte totalt emot vår egen personlighet och vem vi i djupet är ("hatar man att studera är det inte troligt att man ska leva som dominikan" som någon uttryckte det). Däremot kan kallelsen gå emot vår vilja. Min vilja är inte samma sak som Guds vilja, men Gud vill det som är bäst för oss.

För någon är det ett kall att vara sjuksköterska. För en annan är det mest ett sätt att få mat på bordet. Kanske fanns kallelsen till sjukskö-

terska i 18 årsaldern men i småbarnsåren känner man att kallelsen mer handlar om att vara en god förälder. Man kan också vara kallad både till att vara en god förälder och till att utföra en uppgift i samhället. Ingen utomstående kan bedöma det, bara jag själv och Gud vet vad som är kallet i mitt liv. Och behoven är ju så många! Är jag inte också kallad att sitta i styrelsen (ett utomordentligt viktigt och roligt kall)? Och att vara scoutledare? Och att engagera mig i barnens skola? Och att klokt förvalta mina egendomar?

Jag tror det enda svaret på detta är att i djupet av sig själv fråga: är detta just nu min kallelse? De som i Bibeln får en kallelse verkar inte överallt samtidigt. Efter en brytningstid är de inte heller rädda för att ge sig av och överge det gamla även om det innebär stora omställningar i livet. De som i liknelsen får en inbjudan till bröllop (Luk.14:15) har alla sina skäl för att tacka nej: en har köpt en åker, en annan oxar, en är nygift... Vad har vi som binder oss? Är jag fri att följa min kallelse? Därmed inte sagt att det är fel att vara en god förvaltare om det är det

som är meningen. När Johannes döparen möter nyomvända tullin drivare och soldater säger han inte åt dem att lämna sitt gamla liv utan att ändra sitt beteende och vara hederliga (Luk.3:12). Vad säger Gud till mig just nu?

För att höra ett kall måste man lyssna. Så mycket pockar på vår uppmärksamhet idag, dygnet runt. Gud talar ofta med små bokstäver. Hör jag hans röst? Söker jag mig till platser där jag har chans att höra den? Gör jag tyst i mitt inre?

Kallelsen gäller i stort som smått. "Gör det lilla du kan" skrev Lina Sandell. Det kan vara hur jag ska bete mig under fikaten i arbetslaget. Eller vad jag säger till vännen som vill ha råd och stöd. Eller hur jag vårdar mitt äktenskap. Eller hur jag använder min fritid. Gud vill öva oss i att lyssna till hans röst i livets alla situationer, också de allra minsta.

Kallelsen ger frukt. Ordet (Guds kallelse) som sås ut ger frukt när det kommer i den goda jorden (Luk.8:4). Det är en sorg att så mycket av utsädet inte bär frukt. Såningsmannen slösar med utsädet och verkar inte

bry sig om att se efter hur marken ser ut. Ordet sås i överflöd. Men om det "inte har rotfäste"...eller "kvävs av livets bekymmer, rikedomar och nöjen" ger det ingen frukt. Även där ska vi vara mycket försiktiga att bedöma andra människor och deras liv. Det som ser ringa ut på utsidan kan vara till stor välsignelse på något plan som vi inte ser.

Jag har ibland tänkt hur lite jag vet om Guds handlande. Det som på ett mänskligt plan ser helt irrationellt ut, oöverlagt och oförnuftigt, kan få konsekvenser jag aldrig hade kunnat förutse. Möten med människor som har lett mig vidare i min Gudsrelation – de fanns där just då och jag fanns där just då. Det kan också se helt mörkt och meningslöst ut. Då är det lätt att längta efter köttgrytorna i Egypten. Jesu egen väg var på slutet mörk och meningslös. Han kände ångest i Getsemane och ropade från korset "min Gud, min Gud, varför har du övergett mig?". Ändå hade Jesus en djup och unik kallelse som han fullbordade. Han kallar oss alla: "följ mig!"

Christina Engelke, Vinslöv

Vill du komma vidare? Gå på Glimåkra folkhögskola - vi har plats för dig!

Allmän linje 1-4 år

- för dig som vill få behörighet till högskolan, eller saknar någon behörighet. Nu med gratis körkortslktioner

Musiklinje 1-2 år

- ger god förberedelse för vidare musikstudier.
Inriktning: Sång, piano, rytmik

Bibellinje Församlingliv & Mission

- Mission i Östafrika, - Församlingliv i England i
samarb. med New Wine, - Team i Sverige
och många andra spännande kurser...

Gospellinje 1 år

- för sångare o kompmusiker

Skrivarlinje 1 år

- utveckla ditt skrivande och din kreativitet

KY-utbildning Socialt arbete med funktionshindrade, 1 år

Glimåkra folkhögskola Tel. 044 - 44800

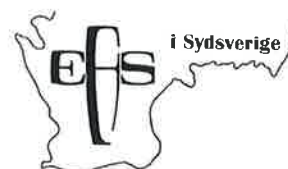

www.glimnet.se

almanacka

även på www.efssyd.org

		nr/sid
juni		
1	Human Touch Live, humorkväll EFS-kyrkan Ängelholm mer info på "www.thehumantouch.se"	
14 - 7/7	Konfirmationsläger Åhus	
16 - 20	Sommarläger med ledarskola, Höllviksstrand	6/9
16 - 7/7	Konfirmationsläger på Schloss Mittersill i Österrike	
22	Midsommarfirande, Höllviksstrand	6/9
23	Vannebergamötet	
juli		
5 - 8	Tältmöten i Svensköp	6/2
11 - 15	Tältmöten i Svensköp	6/2
12 - 4/8	Konfirmationsläger Åsljunga	
16 - 21	Sommarvecka (pensionatsvecka). EFS-gården Åsljunga	
18 - 4/8	Konfirmationsläger Heljaröd	
23 - 28	Sommarvecka 2. EFS-gården Åsljunga	
31 - 5/8	TEJP-läger	4/12
augusti		
3-5	Bibelhelg, Höllviksstrand	6/9
5	Konsert, EFS-gården Åsljunga	6/6
11	Auktion & loppis, EFS-gården Åsljunga	6/6
12	Konsert med Foundation, Höllviksstrand	6/9
17 - 20	Nord. Inre Missionsseminarie, EFS-gården Åsljunga	
17 - 19	Seniorhelg Sunnerbogården	6/9
18	Konsert med Bengt Johansson, Höllviksstrand	6/9
september		
8	Missions- och distriktsdag	6/7
21-23	Sommarpunkten, Höllviksstrand	6/9
oktober		
november		
11	Konsert i Hässleholm, Röke Blås, Frank Ådahl, Gospel Company	6/6

Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm

Telefontid: 10 - 15, lunch 12-13

Exp. öppen: tisd, ons, tors

Telefon: 0451 - 38 80 70

Telefax: 0451 - 38 80 71

E-mail: info@efssyd.org

Hemsida: www.efssyd.org

Bankgiro: 196 - 7900

Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande

Mats Hansson, Kramersvägen 6

217 45 Malmö, 040 - 26 44 44

Distriktsföreståndare

Allan Svensson

0451 - 38 80 70

epost: df@efssyd.org

Distriktsekonom

Boel Rönnblom 0451 - 38 80 74

Distriktskonsulent

Helena Eriksson

0451-38 80 72

Assistent

Hanna Sjöberg 0451 - 38 80 70

GUL-inspiratör: Marie-Louise Nilsson

tel: 0451-388073 / 0703-388074

ml.nilsson@efssyd.org

EFS-Gården, Åsljunga

Ånhultsvägen 31

286 72 Åsljunga

Tfn: 0435 - 46 00 54,

46 00 52 (fax)

E-post: info@efsgarden.com

Heljarödsgården

Farhult

263 93 Höganäs

Tfn: 042 - 680 29,

042 - 680 24 husmor

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2

236 38 Höllviken

Tfn: sep - maj 046 - 25 31 66

jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckagården, Tjurkö

370 43 Sturkö

Tfn: 070 - 654 61 85

Fax: 0455 - 460 85

E-post: info@stenbracka.k.se

Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus

Tfn: 044 - 24 00 20

E-post: ahusgarden@efssyd.org

Minnesgåvor

April

Högtidsgåvor vid Allan Svenssons högtidsdag

Totalt inkommet under perioden: 2 700 kr till distriktets olika verksamhetsområden.

Tack för gåvorna och alla varma tankar som följer dem

mitt vittnesbörd

Att ledas, bli ledda och att få leda

Under lärjungaskolans tre träffar hösten 2006 uppmuntrades vi att stå i Guds tjänst. I en liten grupp på 10-15 personer kom vi samman med alla våra tvivel och alla våra frågor. Vi undervisades om bibel och bön, ledarskap och kristen livsstil.

Många med mig grubblar över vad vi ska bli, vad vi ska göra med våra liv och kanske framförallt vad vi kan göra för Gud med våra liv. Jag tror visst att Gud har specifika planer för var och en av oss. Men först och främst är vi kallade att vara Guds barn, till en personlig relation med universums skapare. Denna relation måste genom hela livet vara det primära och inte vilket jobb vi har eller vilken umgängeskrets vi tillhör. Under den första helgen av de tre stannade vi upp inför just detta - din personliga relation till Gud. Vi undervisades om bön, dess kraft och uppriktighet. Vi fick inspirera och tipsa varandra vad det gällde bibelläsning och bön, även praktisera dessa två.

Fredagskvällen fylldes av en inspirerande andakt och en stor godisskål. Vi satt framför brasan med våra biblar och samtalsvänner. Till långt in på småtimmarna diskuterade vi allt mellan himmel och jord. Vi bröt ner svåra bibelord till begriplig nivå och ifrågasatte mycket vad som heter kristen tradition. Det är inte många gånger man verkligen får utlopp för alla sina funderingar. Det var oerhört skönt att få ventilera det med ledare och vänner. På Lärjungaskolan finns även en tradition som inbjuder till tystnad under kvällen där du helt får koppla av och ta ett stort avstamp från vardagens stressade tempo.

Det som grep mig djupast under helgerna var undervisningen de två senare hel-

gerna om hur vi hittar vår plats som kristna i samhället och församlingen. Hur vi leder människor i vår närhet och fungerar som medmänniskor. Vi fick under den sista helgen göra ett personlighetstest, som tur var djupare än de vi hittar i dagens kvällstidningar. Testet gick ut på att hitta sina ledaregenskaper och förhoppningsvis förstå lite mer hur man skall fungera som ledare i olika sammanhang. Några av oss blev lite förvånade över resultaten. Men många såg resultatet på testet som en bekräftelse på den ledarsituation man befann sig i. Eller en längtan efter att leda på ett vist sätt. När man tar sig tid i bön och får undervisning om ledarskap faller bitarna på plats. Man förstår hur Guds finger varit med i spelet hela tiden. Hur han tränade mig som ledare i tidig ålder och prövade mig genom perioder i livet. Jag kände verkligen att dessa helger fick bekräfta för mig vad jag kan göra för Guds rike. Det är något man blir uppmuntrad av!

En annan skön sak med Lärjungaskolan är att det spänner över en hel termin, vilket innebär att man har större chans att praktisera undervisningen man får. Och får följa upp detta med ledare och personliga mentorer. Mentorerna träffar man vid två tillfällen. De är endast där för din skull, för att finnas till som andlig vägledare, förebedjare eller endast för att samtala med. Allt är på dina villkor.

I höst väntar den spännande fortsättningen, Lärjungaskolan II. Jag ser verkligen fram emot att enkelt få samlas med syskon och komma närmare Gud och vår tänkta identitet. Hoppas vi ses! Du som inte har gått Lärjungaskolan I, dig uppmuntrar jag verkligen att ta dig tid till det!

Iza Möller, Jonstorp

Nr 8,9 - 2007

Livsluft

EFS-Nytt Syd

Angeläget samtal under tältmöte i Svensköp

Intervju med Allan Hofgren, sid. 10 - 11

- Midsommarljus - en livsviktig vecka, sid. 6
- Prästvigning i Lund, sid. 8

Innehåll

- sid 3 Horisont
- sid 4 rEFSat
- sid 6 Livsluft ung - om
Midsommarljus
- sid 7 Beträktelsen
- sid 8 Prästvigning i
Lunds domkyrka
- sid 10 Intervju med
Allan Hofgren
- sid 12 Tältmöten i Svensköp
- sid 14 Intervju med
K G Larsson
- sid 16 Referat från
distriktsstyrelsen
- sid 17 Synpunkten
- sid 19 Almanackan
- sid 20 Mitt vittnesbörd

...från redaktören

Redaktören har haft semester. Därför är tidningen lite försenad denna gång. Jag ber om ursäkt för det.

Jag hade datorn med till Kroatien i hopp om att hinna layouta en och annan sida men därav blev inget. Det var alldeles för varmt för det och för skönt i vattnet.

Men nu har du tidningen i din hand. Det blev en hel del innehåll.

Tack alla ni som bidrar! Jag gör mitt bästa för att försöka få med alla bidrag.

Jag önskar er alla en skön fortsättning på sommaren som äntligen tycks komma igång. (4 augusti)

Robert

Till minne

Fram till den 7 maj 1994 hölls det verksamhet i Lönnhässle Missionshus. En av stöttepelarna där hette Marta Johansson, sista åren bosatt på Möllebacken i Munka-Ljungby. Den 26 juni 2007 skulle hon fylla 103 år men avled några dagar innan. Hon föddes och växte upp tillsammans med sex syskon i Heljalt i Oderl junga. I ungdomen arbetade hon i hushåll och jordbruk i Jonstorpstrakten där hon lärde känna Erik från Eket. De blev ett par och flyttade till en gård i Brekille, Össjö församling 1935. Hon gjorde inte mycket väsen av sig men vänlig och glad deltog hon flitigt och troget i EFS gudstjänster och syförening år efter år. Det var sådana som hon som stod för den kontinuitet, trohet och målmedvetenhet som gjort EFS verksamhet möjlig i utland och hemland i alla år.

Tittade man in till Marta och Erik slog värmen och gästvänligheten genast emot en.

Jag var en av de sista i en lång rad av EFS-predikanter som fick uppleva det och därför ville jag med dessa rader å missionens vägnar hedra hennes minne.

Närmast sörjande är dottern Margareta Hedlund, Bjärnum med svärsonen Kenneth samt barnbarnen Roger och Andreas.

Hennes favoritpsalm var "Det finns djup i Herrens godhet ..." Sv.Ps. 275
Erik Åkerman

Redaktionsruta

Livsluft nr 8,9/2007
Årgång 15
Livsluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Sydsverige.

Adress: Livsluft
Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Tel: 0451 - 38 80 70

Ansvarig utgivare är Allan Svensson
Tel: 0451 - 38 80 70
Redaktör: Robert Södertun
Surbrunnsgatan 13, 253 60 Ramlösa
Tel: 042 - 29 87 00 / 0701 83 55 50
e-post: livsluft@efssyd.org
robert@kreativabudskap.se

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:

Den 5/9 för nr. 10. Plan.utg.dag 1/10 2007

Den 5/10 för nr. 11. Plan.utg.dag 1/11 2007

Livsluft kommer ut med 10 nr/år.

Prenumerationspriset är 220:-/helår.

Pg 621 66 09 - 5 Bg 5396 - 9093

Annonspriser:

Helsida 2.700:-

Halvsida 1.500:-

1/4 sida 900:-

1/8 sida 500:-

1/16 sida 275:-

Tryck: XRT, Box 63 261 22 Landskrona
Tfn: 0418 - 44 61 80

**Redaktionen förbehåller sig
rätten att redigera insänt
material.**

Under EFS årskonferens i Karlshamn antogs styrelsens förslag till programförklaring för EFS centrala arbete åren 2007-2010. I denna programförklaring finns det också formulerat EFS missionsyn, vilken härmed återges.

Uppdraget

”EFS missionsuppdrag består i att tillsammans med hela Kristi kyrka gå ut med hela evangeliet till hela människan i hela världen. Detta arbete bedrivs såväl genom vittnesbörd som genom tjänst, i Sverige såväl som utomlands. EFS vill föra människor till en personlig tro på Jesus Kristus och peka på försoningen i Kristus som den enda vägen till människans frälsning. Att nå vidare med evangeliet är det centrala i EFS missionsyn. I denna inkluderas även människors utbildning och utveckling samt en betoning av goda relationer och samarbete, särskilt med de systerkyrkor EFS sedan lång tid har kontakt med.

Styrelsens förståelse av EFS missionsuppdrag kommer främst till uttryck i följande inriktningsmål:

- att fortsätta utveckla arbetsformer för evangelisation, medlemsrekrytering och nyetablering i Sverige
- att utvärdera och utveckla utlandsarbetets inriktning på utbildning, relationer och att nå vidare med evangeliet
- att främja ekumeniskt arbete för kristen enhet

EFS i kristenheten

EFS strategiska position i kristenheten är som självständig rörelse inom Svenska kyrkan. Det innebär att EFS och Svenska kyrkan har gemensam beaktelse och gemensam vörningstjänst. Både lokalt, regionalt

och nationellt vill EFS eftersträva goda och konstruktiva relationer med Svenska kyrkan. EFS önskar inspirera till fördjupat engagemang och en öppenhet för tanken på alla kristna som bärare av kyrkans uppdrag. En viktig förutsättning för detta är föreningsstrukturen och den lilla gruppens arbetsform. Som inomkyrklig rörelse i hela Sverige vill EFS låta målet styra formerna så att sättet att arbeta präglas av flexibilitet och kan se olika ut beroende på lokala förhållanden.” *Slut citat.*

Du som vill läsa hela EFS programförklaring 2007 - 2010 kan gå in på www.efs.nu och klicka vidare från material till dokument och protokoll där du finner vad du söker.

Tydlig trumpetsignal

Jag blir glad och lite stolt över att EFS styrelse lagt ned ett så stort arbete med att få en välformulerad programförklaring som innehåller en missionsyn som jag tror att många av oss EFS:are ”ute i landet” kan identifiera sig med. Om inte trumpetsignalen är tydlig hos dem vilka vi har valt att leda vår rörelse in i Guds framtid, vem gör sig då redo till strid? Jag tror det är viktigt att vi tillsammans går in i ett förbönsansvar för den riksstyrelse som vi genom ombud varit med om att välja. Till ny ordförande i EFS valde styrelsen Tomas Nygren, Uppsala, präst, teolog och lärare på Johan-nelund.

Ledarkonferens 4-5 april 2008

Vi välkomnar Tomas Nygren in i hans nya uppgift och hoppas att han kan komma med på EFS i Sydsvriges ledarkonferens den 4-5 april på Glimåkra folkhögskola. Till denna konferens inbjudes samtliga missionsföreningarnas styrelser, an-

ställda och frivilligarbetare - och med det sagt så blir det i stort sett alla EFS:are i Skåne och Blekinge.

Du som läser dessa rader just nu, ta fram din almanacka och pricka in datumen. Jo det är rätt, konferensen börjar på en fredag, men du som inte kan ta ut en extra semesterdag är välkommen att ansluta på kvällen.

Hur var Jesus sänd?

Får jag till sist bara utveckla något av vår missionsyn med att ställa frågan: Hur var Jesus sänd? Jo, utifrån en enhet med Fadern. En enhet och samhörighet med Fadern som präglade allt vad han sa och gjorde. Denna enhet med Fadern gjorde outplånliga intryck hos lärjungarna och de fick se den, inte minst då Jesus bad. För det andra var han sänd att förmedla liv och då djupast sett - evigt liv.

Hur blir vi sända?

Hur vill Jesus nu sända oss? Jo, som jag uppfattar det, utifrån samma premisser som Jesus kom ifrån. För det första utifrån en inneboende samhörighet med vår mästare. I allt det som vi gör och säger så kommer det att märkas vem som är vår Herre. Det kommer att märkas vem vi umgås med. Vi är genom stor nåd bärare av gudomlig närvaro i våra liv.

För det andra är vi sända av Jesus för att förmedla liv, det liv som helt oförtjänt kommit oss själva till del i ett överflödande mått. Vi är som lärjungarna, vanliga enkla människor från folket men utvalda av Gud för att i våra hjärtan:

- vara bärare av himmelriket på jorden

forts. på sidan 18

rEFSat i tidningarna

En stark dominans av material från Blekinge har rEFSat-redaktören denna gång att arbeta med. Det syns som om Blekingetidningarna är betydligt mer positiva att ta med material än våra i Skåne. Eller också är EFS-arna i Blekinge mera mediemedvetna.

Ändå börjar vi denna gång på Skånesidan där en notis med bilder av Tore Nilsson från Bjärnum berättar om en Etiopienkväll i EFS i Bjärnum. Maria och Daniel Grahn från Tollarp berättade då om landet och bjöd på etiopisk mat.

Denna notis finns på den sida i tidningen som har rubriken Bjärtoner och på samma sida berättas om en nyligen avliden EFSare med rötter i Bjärnum, nämligen läraren Arthur Andréasson i Södertälje.

I Skånska Dagbladet 16 febr. berättas om samgående i Eslöv mellan EFS och Svenska missionskyrkan. Föreningarna har nu gemensam styrelse och gemensam kassa. Aktuellt är försäljning av en av de båda kyrkorna. Beslut är klubbat om försäljning av Missionskyrkan, eftersom EFS-kyrkans centrala läge talar för att denna bör vara kvar. Ombyggnadsförslag för EFS-kyrkan som slutar på 7 miljoner kr föreligger men siffran syns för hög så nya förslag avvaktas.

Just nu har man inte så bråttom med försäljningen eftersom man stängt EFS-kyrkan och använder Missionskyrkan.

Detta skrevs alltså i februari, men mycket kan ju ha hänt sen dess.

I Sölvesborg har man redan för ett par år sedan realiserat samarbetet EFS - Svenska Missionskyrkan. Nu går man vidare och inbegriper Svenska kyrkan i samarbetet. Kon-

traktsprost Tommy Sandberg säger till tidningen Blekinge Län att det handlar om ett teologiskt och praktiskt samarbete men det innebär inte att man går ihop. Det är i samband med en särskild samverkanshelg då Bertil Hedlund från samarbetsrådet mellan EFS och Svenska kyrkan var gästtalare.

På Torsö har man som tidigare omtalats sålt missionshuset och den nye ägaren har fått uppmärksamhet i tidningarna. Anders Svensson som nuvarande ägaren heter har köpt huset för 30 000 kr och tänker behålla det, vilket välkomnas av många på orten. För att rädda huset måste dock det gamla vårdträdets, en hundraårig bok, fällas. Den händelsen uppmärksammade Blekinge Läns Tidning 7 januari i år med den vitsiga rubriken "Bokslut på Torsö".

I Listerkyrkan hade man nyårskonsert med allsång för trettonde året i rad. Under Uno Hellgrens ledning framfördes ett program med melodier som The Preacher, Take the A-train, och En trumpetares bön. Hällevikssonen Peter Wilgotsson medverkade som solist berättas i BLT.

Söndagen 17 december var det premiär för Listerkyrkans nya barnkör Gospel Kids.

Traditionell julmarknad hade man i Kristofferkyrkan i Karlshamn 2 dec. På söndagen första advent inledde man sedan det nya kyrkoåret med gudstjänst i vilken Projektkören sjöng och Stefan Nordström predikade.

Träffpunkten i Kristofferkyrkan hade 2 november besök av kyrkoherde Christer Sjögren från Hällaryd som talade om Vägen tillsammans.

Den 16 november gästades man av Frälsningsarmén, och 23 november presenterade Åke Wirtén bilder

från en resa till Belgien.

"Gospelsuccé när stjärnorna kommer till stan", den rubriken satte Sydöstra Sveriges Tidningar 5 febr då de berättade om gospelstjärnorna Reggie Reginald och Christa Jones besök i Karlshamn. Det var Karlshamn Gospel Choir som arrangerade och de två USA-stjärnorna var det stora dragplåstret

En utförlig intervju med sångerskan har Lotta Andersson gjort och där säger Christa Jones: -Jag kan inte skilja på gospel och Gud. Det är genom gospel Gud talar till mig och för mig är det så självklart att allt jag gör är bestämt av honom.

Storbandet Bodekull gospel & jazz orchestra fick en hel artikel i Budbäraren nr 10, 31 maj. Detta föranleddes av två bejublade framträdanden som bandet gjorde i samband med konferensen i Karlshamn. Percy Larsson, Anna Weister-Andersson och Christoffer Wallin intervjuades och fick berätta om bandet och den kommande USA-resan. Rubriken var "Svängig jazz i Guds tjänst.

Möllebackskyrkan i Karlskrona hade musikcafé söndagkvällen 19 november. Medverkade gjorde Elinor Berg, valthorn, Monika Hedlund, klarinett och Maria Lindgren, piano.

Jämjö EFS firade 90-årsjubileum 28 okt. med Minnenas afton och bildvisning.

På söndagen firades gudstjänst med Albin Olofsson.

Birger I Ohlsson, Bjärnum

Patrullriks - Nästa år är det dags igen!

Det som många scouter och ledare längtar efter!

I början av augusti 2008 genomförs scoutlägret Patrullriks i Mjösjöleden utanför Piteå i Norrbotten.

Den lilla byn invaderas av cirka 2500 barn och ledare som ska leva lägerliv där huvudtemat för aktiviteterna är "På Spaning".

-Det är så mycket Du kan spana efter. Du kan spana efter livet, miljön eller nya vänner, säger Inga-Britt Johansson, Luleå, programchef vid Patrullriks 2008.

Hon säger att temat på olika sätt kommer att återspeglas i bland annat dagsaktiviteterna och vid de gemensamma samlingarna vid lägerbålen.

Redan nu pågår förberedelserna för det läger som beräknas samla cirka 2000 scouter, tonåringar, familjer och ledare. Nyligen samlades lägrets ledningsgrupp för sammanträde på EFS Storstrand utanför Piteå och för att besiktiga lägerområdet.

Markfrågan är löst då en av markägarna i Mjösjöleden, Ingemar Öqvist, upplåter sin mark.

-Det känns roligt att få ställa upp igen, säger Ingemar Öqvist.

Senast lägret var i Norrbotten var sommaren 1990 i just Mjösjöleden. Lägerchef Nanne Näslund från Örnsköldsvik säger att det blev Norrbotten och Piteå igen eftersom lägren placeras i turordning runt landet.

År 2002 hölls det senaste lägret i Lövsjö i Ångermanland.

-Det var dags för ett läger längre norrut igen och det känns roligt säger Nanne Näslund, som pekar på att Patrullriks 2008 har en tydlig målsättning:

-Den är att genom en positiv och utvecklande lägergemenskap i de aktiviteter och samlingar som genomförs, vara ett stöd för föreningarnas och scoutkärnans ungdomsarbete, säger Nanne Näslund.

Hon pekar på att Patrullriks är ett kristet läger där den lilla grup-

pen, patrullen, är den viktigaste och där de cirka 400 ledare som kommer blir en viktig resurs vid lägret.

Vid Patrullriks 2008 finns ett särskilt område, en socken för tonåringar. Familjer ges chans att campa nära sina barn och ungdomar.

I slutet av lägerveckan genomförs en stor marknad där behållningen går till scouternas internationella engagemang.

-Vi hoppas att piteåborna och alla andra som besöker Patrullriks ska sluta upp till den marknaden säger Nanne Näslund.

Patrullriks 2008 beräknas omätta cirka tre miljoner kronor. Av det kommer cirka två miljoner kronor in via deltagaravgifter. Resterande en miljon kronor beräknas komma in via sponsring och gåvor.

*Text och bild:
Tommy Norin*

Lägerkommittén

En livsviktig vecka

Bibelstudium, femkamp, bad, nattcafé, strandpromenader, regn, sol, tältmöten, talangjakt, städning, god mat, utflykt = Midsommarljus!

Ungdomslägret på Heljarödsgården som genomfördes första gången 1996 har återigen gått av stapeln. Ett för många ungdomar helt nödvändigt inslag på sommaren. En sommar utan Midsommarljus, ingen riktig sommar!

Lägret drivs genom många ideella krafter, allt från matlagning och städning till cafépersonal och vaktmästare. Arbetsgemenskapen svt-sar samman och får varje individ att känna sig behövd och viktig för att lägret ska gå att genomföra. Det är inte bara ungdomar som rör sig på gården under veckans gång utan även vuxna och barn. Eftersom det parallellt med lägret ordnas en tältmötesserie, väljer flera familjer att

Foto: Sara Johansson, Ängelholm

Vilka är dessa?

tade fram ibland var det ingen som direkt klagade över!

Det största och viktigaste som hände under veckan hade dock varken med väder eller vind att göra. En tjej på lägret fick nämligen för första gången lämna sitt liv åt Jesus och bli en av hans lärjungar. Inget kan vara större än det!

Sara Johansson, Ängelholm

Foto: Sofia Forssman, Helsingborg

Inte visste vi att Can-can stod på programmet!

ta med husvagn eller tält, campa på Heljaröd och vara med i gemenskapen dygnet runt. En tradition som uppskattas av alla åldrar.

Trots en hel del regn blev det en lyckad vecka och man inser att det ju faktiskt går att spela fotboll, leka och bada i regn. Att sedan solen tit-

Foto: Sofia Forssman, Helsingborg

Tjänstvillig personal i köket

betraktelse

Vi lever nu i den del av kyrkoåret som kallas för trefaldighetstiden. En tid då fokus ligger på det kristna livet och vad det innebär. Med andra ord Andens verk i våra liv. Anden är oerhört central i Nya testamentet.

Ändå är det nog så för många av oss att den helige Ande är den del av treenig Gud som vi upplever det svårast att relatera till. Jag skulle gissa att det går minst tio predikningar om Fadern, Skaparen och hundra om Sonen, Frälsaren på varje predikan som har Den Helige Ande, Hjälparen som huvudtema i våra sammanhang.

Vad kan det bero på? I EFS har vi traditionellt och historiskt lagt en väldigt stark tyngdpunkt vid den andra trosartikeln om Jesu liv och verk. Korset och den tomma graven har alltid varit i förkunnelsens absoluta centrum och det är ju en fokusering som i och för sig är helt riktig.

Men ibland har denna centrering skett på bekostnad av undervisningen om den första och den tredje artikeln i trosbekännelsen, om Fadern och den Helige Ande. Det är troligen en orsak till att jag för min del hörde så få predikningar om Anden när jag växte upp.

En del bland oss har erfarenheter av sammanhang som brukar kallas karismatiska, där de övernaturliga gåvor som Paulus talar om i bl a 1 Kor 12 är i mycket starkt fokus; tungotal, profetiska tilltal, botandet av sjuka osv.

Ofta kan sådana tillfällen vara fantastiska och väldigt berikande för ens kristna liv och hjälpa en att förstå på ett konkret sätt att Gud är en levande Gud som verkar rakt in i de konkreta sammanhang som vi står i.

Men en del av oss har också sett hur snett det kan gå när sådana sammanhang utvecklas så att till slut kvaliteten av tron mäts i förmågan att ha ett öppet sinne för Andens gåvor. När det uttalat eller outtalat börjar ske en slags rangordning så att vissa trosupplevelser får tolkningsföreträde och värderas som bättre och viktigare än andra. Sådana upplevelser kan leda till att den Helige Ande sätts på undantag i ens kristna liv.

Så var det i mitt eget liv några år när jag inte kände att jag kunde vara lika andlig som andra förväntade att jag skulle vara. När min, som jag nu tycker, hälsosamma skepsis till en del andliga uttrycksformer tolkades som en otrons ande som skulle drivas bort med mycket förbön.

Eftersom Paulus i breven i NT talar så mycket om Andens övernaturliga gåvor så kan vi ledas att tro att allt som har med den Helige Ande att göra är just så extraordinärt och övernaturligt som det

bibeltexterna beskriver.

Men orsaken till att Paulus talar så mycket om dessa sidor av den helige Ande var ju att de första kristna inte riktigt visste hur de skulle hantera de övernaturliga gåvor Anden gett dem, vilket gjorde att Paulus var tvungen att förmana dem så att inte gåvorna missbrukades.

De övernaturliga gåvorna är viktiga och vi skulle behöva ha många fler av dem i bruk i väsentligt högre grad än vad som är fallet idag. I vår tid skulle vi kanske framför allt be om gåvan att skilja mellan andar så att vi kan urskilja sanningen i alla de röster som ropar ut sina tusentals budskap i vår tid.

Men Den helige Ande är långt mycket mer än givaren av övernaturliga gåvor.

Ska vi förstå vem Anden är och vad Anden gör så är det viktigt att vi breddar vårt synfält. Annars så blir Anden lätt en slags kristen överkurs och vi kan förledas att tro att sammanhang där de övernaturliga gåvorna är i fokus är mer andliga än "vanliga" gudstjänster. Och, vad värre är, att människor utrustade med Andens övernaturliga gåvor skulle vara mer kristna än andra.

Anden är inte den som bara sköter finliret i Guds rike. Den helige Ande är tvärtom mycket jordnära.

När jag hade haft min karismatiska krasch i slutet av åttiotalet hade jag med mig en del sår och en mycket stor besvikelse som gjorde att jag fick en viss allergi mot allt som handlade om den helige Ande. Men jag insåg ganska snart att ett kristet liv med den helige Ande borträknad var en omöjlighet. Och så småningom försökte jag därför hitta en ny förståelse av vem den helige Ande är. Och jag insåg att det står mycket mer om Anden i Bibeln än det som rör de andliga gåvorna.

När jag gick lite djupare i bibeltexterna så insåg jag att Anden inte alls är någon slags sublim och översinnlig andlig kraft i huvudsak. Den helige Ande arbetar både med rivningsarbete och byggnadsarbete. Den helige Ande är huvudsakligen grovarbetare. Kanhända att en och annan skulle tycka att min bild av den helige Ande är opassande eller rent av hädisk men efter den upptäckten jag gjorde av Anden som grovarbetare så tänker jag mig gärna Anden i blåbyxor och flanellskjorta.

Den lite naiva bilden hjälper mig att ha en mer balanserad syn på den helige Ande och framför allt hjälper det mig att ha en relation till Anden. Det är svårt att tala till en osynlig vind som blåser men inget är för mig mer förtroendeingivande än en jobbare med valkiga nävar.

forts. på sidan 8

Prästvigning i Lunds domkyrka

Söndagen den 10 juni vigdes nio kvinnor och tre män till präster av biskop Antje Jackelén i Lunds domkyrka. Detta var biskop Antjes första prästvigning sedan hon tillträdde i april.

Av dessa tolv vigdes tre för tjänst i EFS, nämligen Per Johan Axell som skall tjänstgöra i Listerkyrkan ute på Listerlandet, Björn Svensäter som skall tjänstgöra i EFS-kapellet i Lund och Jenny Åström som tillträder en tjänst som pastor i Falkvikskyrkan, Sölvesborg.

Lunds domkyrka var fullsatt. Framme i koret vid högaltaret satt så "de tolv" tillsammans med sina assistenter som följde sina kandidater under dagen. Vår egen missionsföreståndare Anders Sjöberg

Allan Svenson, Jenny Åström, Per Johan Axell, Björn Svensäter och Anders Sjöberg

läste episteltexten och biskop Antje Jackelén predikade över ämnet "lag och evangelium".

Frågorna till de blivande prästerna tål verkligen att återges. Det är på dessa fyra frågor som de bli-

vande kandidaterna säger sitt ja till prästämbetet.

Så här lyder prästlöftena:

- Vill ni i Guds den treeniges namn åtaga er uppdraget att vara präst och utöva detta så, att Gud

forts. från sidan 7

På vilket sätt är då Anden grovarbetare? Ja, ser man till hur bibelordet beskriver Andens uppgift så handlar det i grunden om en uppgift som består i att restaurera dig och mig. Att bygga om oss. Att riva ner gammalt och trasigt och bygga upp nytt. Och byggnadsritningen är Jesus Kristus.

Vi har alla byggt upp diverse murar inom oss. Murar som vi byggt för att skydda oss mot att bli sårade, mot att bli utnyttjade. En del murar har vi kanske byggt upp för att gömma sådant inom oss som vi inte är särskilt stolta över, dåliga vanor vi har skaffat oss som vi inte riktigt vill göra oss av med och som vi därför gömmer.

Men även om dessa murar ursprungligen byggdes för att skydda oss så får de ofelbart även en annan mindre önskvärd funktion. De isolerar oss och stänger oss inne. Murar vi byggt upp för att slippa bli sårade hindrar oss också från att ha verkliga och djupa relationer med andra människor.

Dessa murar arbetar den helige Ande med att rasera, inte för att avslöja oss och peka med anklagelsens finger på oss utan för att befria oss till ett sant och äkta liv. Det liv som Gud skapat oss

till och det liv som Jesus möjliggjorde genom sin död och uppståndelse.

Och det redskap som Anden använder i sitt rivningsarbete anar vi i det namn som Anden får i flera bibeltexter: Sanningens Ande. Sanningen är Andens främsta redskap för att bygga om dig och mig.

Vi människor är väldigt duktiga på att ljuga även om vi kanske kallar det för något annat, vi rationaliserar och projicerar och allt möjligt. Framför allt är vi duktiga på att ljuga för oss själva, att blunda för handlingsmönster vi har, att välja vilka sidor hos oss som vi identifierar oss med och vilka sidor vi bortser från.

Sen finns det också saker i våra liv som inte har med självbedrägeri att göra men som vi ändå inte ser. Erfarenheter vi gjort, smärta vi har upplevt som får oss att vandra runt i ett ekkorrhjul där vi verkar vara förutbestämda till att göra samma misstag och felaktiga val om och om igen.

In i allt detta vill den helige Ande lysa med sanningens ljus så att vi ser oss själva mer just sådana vi är och förstärker varför vi fungerar och reagerar som vi gör.

Detta Andens arbete i våra liv kan

vara en ganska smärtsam process. Men den är nödvändig om vi vill bli befriade från våra inre murars fångenskap och komma ur ekkorrhjulen som vi snurrar runt i.

Våra murar har vi byggt av rädsla för att bli underkända om vi visar oss just sådana som vi är. Men det redskap som Anden använder för att slå sönder våra murar är inte andra människors sanning om oss. Det är Jesu sanning om dig och mig det handlar om.

Den verkliga sanningen som säger: "Du är älskad av Gud. Inte sådan som du en dag ska bli, utan just som du är just nu." Sanningens Ande fortsätter att bearbeta våra inre murar med dessa ord: Du är älskad, du är älskad, du är älskad... tills våra murar slutligen rasar.

Och Anden är inte någon opersonlig kraft utanför oss. Sanningens Ande är Jesus själv som kommer till oss och bor i oss. Han står inte utanför murarna som vi är fångna bakom. Han är bakom murarna med oss. Kunde han nedstiga i dödsriket och besegra själva döden så kan han också finnas i vårt mörker. Och besegra det med sin kärleks kraft.

Håkan Lindberg, Hörby

blir ärad, kyrkan uppbyggd och Guds vilja förverkligad i världen?

- Vill ni stå fasta i kyrkans tro, rent och klart förkunna Guds ord, så som det är oss givet i den heliga Skrift och så som det är omvitnat i vår kyrkas bekännelse, och rätt förvalta sakramenten?

- Vill ni i er tjänst följa vår kyrkas ordning och förverkliga er kallelse med Kristus som förebild?

- Vill ni leva så bland människor, att ni blir vittnen om Guds kärlek och om försoningens hemlighet?

På dessa frågor svarade alla ett rungande ja. Må Gud hjälpa dessa män och kvinnor att leva efter sina löften. Låt oss var och en bli energiska förebedjare för våra anställda

så att de utan att de själva vet om det blir återspeglings av Guds härlighet i en ofta mörk tillvaro.

Framme i koret hjälpte biskopen var och en att knyta "singulum", midjeskärpet, runt stolan som hänger ned från halsen. Efter det hjälpte assistenterna till att ikläda sina adepter mässhaken som prästen ofta använder vid nattvarden.

Under gudstjänsten sjöngs bland annat psalm 646 som lyder: "Grip du mig, helige Ande, drabba mig låga klar. Visa vägens riktning, ge mina frågor svar. Rör vid mig, helige Ande, rör vid mitt dolda jag. Lär mig tro att Jesus leder mig varje dag. Sporra mig, helige Ande, gör du mig trygg och fri. Ge mig tjänst

och ansvar, låt mig till glädje bli. Upplys mig, helige Ande, så att jag kan förstå: också nu gör Herren det som han gjorde då. Jag har en uppgift att fylla, Kristus har bruk för mig! Därför, helige Ande, vill jag tacka dig."

Efter prästlöftena sändes de nya prästerna nedför trapporna till de väntande församlingarna där de skall ha sin tjänst det närmaste året. Precis som lärjungarna en gång sändes ut i världen.

Efter det tjänstgjorde de alla som nattvardsutdelare.

Allan Svensson, distriktsförest.

Kortintervju på kyrktrappan

Björn Svensäter var en av tre EFS-präster som vigdes den 10 juni och han var inte riktigt inställd på hur det skulle kännas att bli prästvigd.

"Det kändes över förväntan. Det var väldigt stort att få avlägga löftena officiellt i kyrkan, jag trodde inte att det skulle vara så stort."

Är det någon skillnad att jobba nu jämfört med innan prästvigningen?

"För min del har jag jobbat mycket innan och min vardag fortgår. Men man känner lite som när man gifte sig att man lovade att ge järnet, det är lite mer definitivt och det känns som en styrka att jag har gjort det valet."

Hur var det i kyrkan?

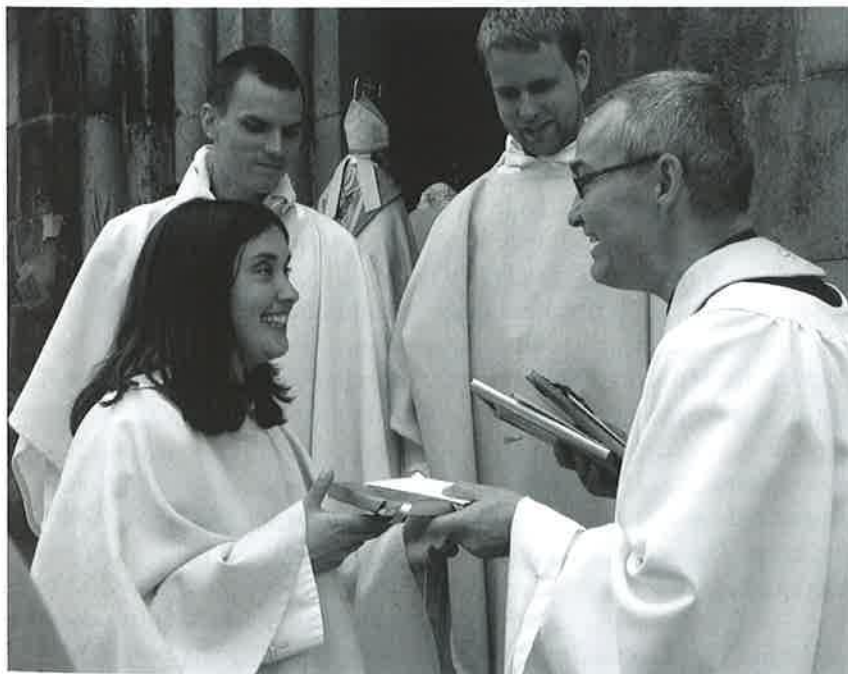
"Det var oerhört högtidligt med körerna som sjöng vackert och själva vigningsdelen med löftena kändes också högtidlig. Domkyrkan var fullsmockad med över 1 000 personer."

Björn jobbar i EFS-kapellet i Lund och där har han varit anställd sedan 2004. Församlingen var på väg att läggas ner i slutet på 1990-talet men efter en omstart av församlingen 2001 är de nu runt 100 personer på gudstjänsterna.

Ola Olofsson, Helsingborg

Hela skaran med biskop Antje i mitten

Allan Svensson gratulerar och önskar Guds välsignelse över de nyprästviga

Allan Hofgren 88 år – ett levande uppslagsverk!

Den 13 juni fyllde Allan Hofgren 88 år. Anders Sjöberg och jag fick tillfälle att besöka honom i hans hem i Bromma inte långt ifrån där gamla Johannelund en gång var beläget. Gemenskapen och samtalet kring vårt kära "gamla" EFS var mycket påtaglig. Efter det att Anders överlämnat en liten gåva och vi fick önska honom ytterligare ett välsignat år från Herren fick jag möjlighet till att ställa några frågor.

Allan, hur kom du med i EFS?

-Jag föddes in i EFS. Min farfar var med i kommittén som byggde missionshuset på Lerberget 1881. Min mormor, morfar, farmor, mor och far var också med i missionshuset där jag gick i söndagsskola och juniorförening.

Vem minns du speciellt från din ungdomstid?

-Ja, jag minns Adolf Pålsson, en sjöman och kapten som var vithårig och ofta hade gitarren med sig och spelade i missionshuset. Det är troligt att han har gjort melodin till "O store Gud". En släkting till mig, Natanael Olofsson som var organist i Kungsholms kyrka, berättar att när Carl Boberg som skrivit texten till den psalmen en gång var hemma hos honom och fick se en båt från Lerberget, då sa han: "Ja, men det var ju en matros från Lerberget som hjälpte mig med melodin till O store Gud."

Vad var det som berörde dig mest av det kristna livet när du var i tonåren?

-Det jag minns särskilt det var juniorlägren i Åsljunga. Jag var med på det första om det nu var 1931 eller 32 och jag minns speciellt det tillfället då Torsten Åkesson kom fram

till mig och frågade hur jag hade det ställt med Gud? Ja, det vet jag inte riktigt svarade jag varvid han sa: "Ska vi gå ut i skogen du och jag?" Där ute föll vi på knä, och jag grät och fick överlämna mitt liv till Gud. Jag har skrivit om detta i boken: "Min väg till kallelsegärningen", del sex.

-Sedan var jag i Åsljunga också på vinterläger som EFS hade för studerande ungdomar. Min fru Birgit och jag började sällskapa för 70 år sedan. Det var 1937 då hon tog realen. Efter det kom jag till Lund 1939 och var med i Kapellet som jag förstår just nu upplever en ny tändning. På den tiden var Uno Axelsson pastor där. Han och hans fru Anna bjöd oss ofta hem på lördagskvällarna. Under ett par år var jag föreståndare för söndagsskolan.

Något mer från Lundatiden?

-När jag började i Lund var det me-

ningen att jag skulle bli läroverkslärare i moderna språk. Men efter ett par år var det en kväll i kapellet en samling kring kristna folkhögskolor. Lärare som hade jobbat där var med. Jag fick då en direkt kallelse

från Gud - så upplevde jag det - att sadla om och sikta på kristna skolor. Jag kämpade emot i en vecka men måste till sist säga ja. Efter tre terminer på läroverk fick jag kallelsen från Johannelunds missionsinstitut att bli lärare där. Jag svarade ja på kallelsen och var sedan i EFS tjänst under 38 år.

Vad tycker du genom åren har varit det omistliga i EFS, det igenkännande?

-Förkunnelsen, måste jag säga! Många av de predikanter jag har hört har haft en luthersk, roseniansk förkunnelse och man saknar kanske lite av det nuförtiden.

Vad minns du från EFS 100-års jubileum?

-Ja, vad ska jag ta fram? Det jag minns bäst är faktiskt professor Hallsbys predikan vid avslutningsmötet i tennishallen med ämnet: "Är

du omvänd?" -Jag menar välja det ämnet till EFS:are, det var kolossalt starkt. Sen minns jag den stora jubileumskören som leddes av Johan Wallin som hade tjänst i Betlehems-kyrkan.

Är EFS mångfald en styrka eller svaghet?

-Ja, det beror helt på hur man ser det? Det är en styrka på det sättet att man kan få fler med.

1971-72 beslöt EFS om en stad-geändring som gick ut på att anslutna missionsföreningar fick möjlighet att utforma verksamheten "efter lokala förhållanden".

Redan på 50-talet beslöt EFS styrelse att inga åtgärder skulle vidtas emot dem som hade fria nattvardsgångar. Redan på 20-talet började vissa föreningar med egna nattvardsgångar.

Bibelsynsdebatten som EFS hade under början av seklet med t.ex. Axel B Svensson som en av förgrundsgestalterna och den bibelsynsdebatt som var under 1960-talet med Torsten Nilsson och Olof Emgård, var det inte i mångt och mycket samma debatt?

-Jo det kan man nog säga. Torsten Nilsson var för en "moderat historisk kritisk uppfattning" av Bibeln och det var nog detsamma som Kolmodin hade när seklet var ungt. Hedegård och Emgård menade på 60-talet att en gammal traditionell syn på att "Bibeln är ofelbar i allt" bröts med Torsten Nilssons och Birger Olssons historiskt kritiska modell.

EFS styrelse menade dock att "det rådde enighet om det centrala men olika uppfattningar om det perifera".

Begreppet EFS mission, vad står det för tycker du?

-Idag så vet jag att begreppet innefattar både EFS inre mission i Sverige och den yttre utomlands, men förr så stod det mycket mer för utlandsmissionen.

Vår utlandsmission har alltid varit inriktad på hela människan. Finns

det några exempel på det i Sverige också?

-Ja det finns det. Missionsföreningen i Stockholm byggde på 1880-talet fyra st. "missionshyddor" och det var diakoni ut i fingerspetsarna. Där samlade man de fattiga och bjöd dem på ärtsoppa, risgrynsgröt och smörgåsar. De fick också ligga över på natten och missionsföreningen hade diakonissor anställda för detta arbete. Arbetet fortsatte ända in på 1920-talet då den sista fastigheten såldes. En av dem finns kvar nedanför Sofia kyrka. Det var en form av träkapell med en stor sal där man samlades till möten och på gaveln så var det sakristia, kök och så var det bostad överst för diakonissor.

Vill du ge exempel på några förkunnare du minns från förr?

-Den som jag kommer på först är Johan Hagner som var predikant i Betlehemskyrkan och yttre missionens sekreterare. Han skötte också undervisningen om yttre missionen på Johannelund och han var ju kolossalt bibeltrogen och förberedde sina predikningar oerhört noga. De påstår att han i sitt rum hade 5-6 olika bibelöversättningar att titta i då han förberedde sig. Johan var också en "Israelvän" av stora mått och skrev också en bok om den yttersta tiden.

-Jag minns predikant Otto Persson som inte tyckte om att läsa svensk grammatik, och han sa när han kom till Johannelund: "Man blir inte frälst av pluskvamperfektum."

Uno Olsson minns jag från Lerberget med sin goda förkunnelse och fina sånger. Så fort han kom upp i predikostolen så slutade han att stamma. Axel Rosenkvist som var redaktör för Bibelvännen minns jag också och många fler.

1957 blev du förlagschef på EFS-förlaget, hur länge hade du den tjänsten?

-I 18 år fram till sista december 1975.

Vad var mest glädjande under den tiden?

-Det var alla de böcker vi fick ge ut. Vi gav ut 500 böcker under min tid på förlaget. Jag har inte alla här i mina hyllor men jag gav aldrig ut en bok om jag inte kunde godkänna allt i den. Jag läste alltid igenom varje ord i alla manus. Av utländska författare gav vi gärna ut Michael Greens böcker som var väldigt bra. Och så David Hedegårds översättning "Nya testamentet på vår tids språk", som i olika upplagor såldes i över 1 miljon exemplar.

Efter att ha slutat fick jag möjlighet att skriva och ge ut "Bibliska orter i Israel" och "På väg över bergen".

Vad tycker du bör vara det igenkännande för EFS från nord till syd?

-Det bör vara förkunnelsen vad det gäller frälsningen och nåden med Luthers och Rosenius frälsningsuppfattning och betoningen av det ställföreträdande lidandet som Kristus genomled för vår skull. Vid ett prästmöte i Lund 1891 så uttryckte sig biskop Flensburg så här om EFS-förkunnarna: "Särskilt berömmas i flera ämbetsberättelser de lekmanpredikanter som utsändas av EFS. De utmärker sig genom renhet i läran och ostrafflighet i vandeln. Detta är det i hög grad fördelaktiga och jämväl nära nog det enhälliga omdömet om lekmannaverksamheten i dess bästa form."

-För att i sammanhanget citera fler biskopar så kan vi ta med ärkebiskop Nathan Söderblom, som skickade ett telegram till EFS 75-års jubileum med orden: "Välsignad har dess gärning varit. Vi välsignar dess framtid" För övrigt tycker jag att Anders Sjöbergs bok "Utmaningen" är bra och behövs i en tid då inte allt i kyrkans liv och leverne är bibliskt. EFS har fortfarande en viktig roll inom kyrkan.

Med dessa rader lämnar vi Allan Hofgren för den här gången och gratulerar honom i efterhand på 88-års dagen!

Bild och text:

Allan Svensson, distriktsförest.

Tältmöten i Svensköp

Första gången det anordnades tältmöten i Svensköp skrev vi år 1947. Allt sedan dess så har missionsföreningen i Svensköp fortsatt med att varje sommar resa en tältkyrka och bjuda in till mötesserier. Tältmötena har under åren lockat besökare från hela Skåne. Det gjorde de även i år, sextio år efter starten.

Väderleken var under den första veckan tyvärr inte särskilt lämpad för tältmöten. Regnet bara fortsatte att falla tills golvet i tältet mer eller mindre antog flytande form. Detta gjorde att alla möten utom det första under denna vecka fick söka skydd undan den ymniga nederbörden, dels i EFS missionshus och dels i Svensköps kyrka.

Håkan Lindberg

Den första veckan hette huvudtalaren Ingemar Helmner, välkänd reseförkunnare med rötter i både Pingströrelsen och Svenska Alliansmissionen. Han predikade under seriens första tre möten. Med en koncentrerad och grundläggande Kristusförkunnelse och med sin kraftfulla sångarstämma borgade han för mycket givande möten. Till detta bidrog också de sångare som medverkade under denna första vecka: Rickarums manskör, Dan-Inge Olsson, Gunnar Havrup och Elsie och Erling Rooth.

Ingemar Helmner

Under helgen delade undervecknad som är EFS-pastor i Hörbykretsen där Svensköp ingår och kontraktsprost Johan Svanbom från Hörby på ansvaret för predikan.

Den andra veckan bjöd på bättre

väder och tältet blev åter beboeligt så att vi på onsdagen kunde välkomna Karl-Gustav, K-G Larsson tillbaka till tältet. K-G har varit en flitigt inbjuden talare i Svensköp och i år var det tionde gången han tjänade som förkunnare på våra tältmöten.

K-G uppehöll sig i sin förkunnelse under de första dagarna mycket kring tidens tecken och påminde oss om vikten att vara redo inför den dagen då Jesus ska komma tillbaka och sätta ner sin fot på Oljeberget. Han tog oss också med i fotspåren på Paulus andra missionsresa och stannade upp inför olika ämnen i breven till församlingarna som han besökte då. Fokus låg på korset och vad detta innebär om vi vill leva i Kristi efterföljd.

Även denna sista vecka fylldes av musik och sång. Mattias Åkeson och Ingela Bertilsson lät oss återupptäcka kraften i Pelle Karssons sånger. Carl-Axel Ohlin som också var tältmötenas huvudsakliga mötesledare ledde oss en kväll i gamla märgfulla väckelsesånger som besökarna tidigare hade fått önska. Trio Sotto Voce från Hörby bidrog med vacker sång liksom även Alvar Edin och Kvartetten från Rickarum gjorde.

Rickarums Manskör

K-G Larsson

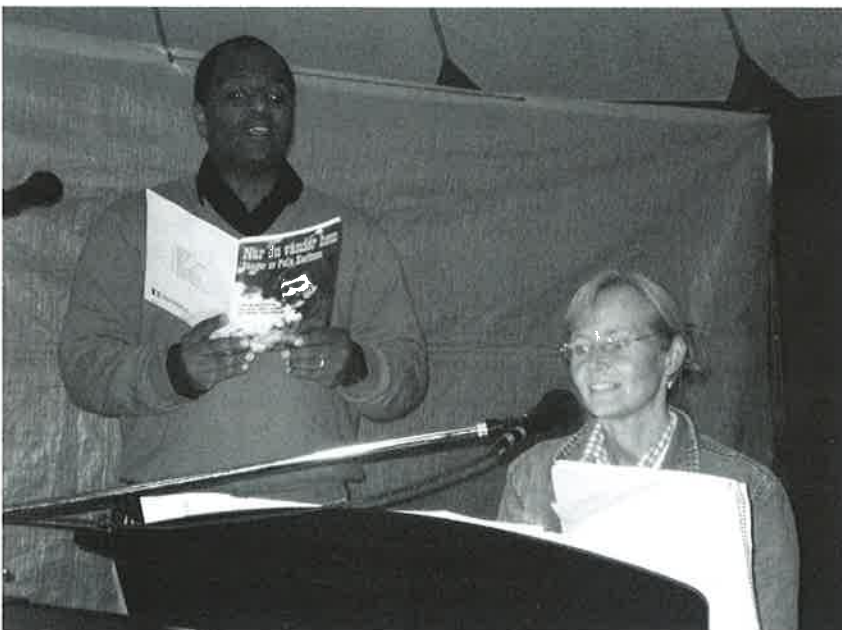
Trio Sotto Voce

Lotta Annermarken och Gunnar Havrup

Mattias Åkesson och Ingela Bertilsson

Trots regn och rusk blev tältmötena välbesökta och medlemmarna i Svensköps missionsförening gjorde ett makalöst arbete som arrangerer med all förberedelse, servering, korvgrillning och mycket mer som man kanske inte ser.

Det är oerhört imponerande att en till numerären så pass liten förening år efter år mäktar med att arrangera dessa tältmöten. Vi är många som hoppas och ber att de ska fortsätta mäktas med och jag tror inte att jag lovar för mycket om jag redan nu säger: **Välkomna till Svensköp på tältmöte 2008!**

Text och bild:

Håkan Lindberg, Hörby

Intervju K-G Larsson

K-G Larsson har kommit och varit talare under tältmötena i Svensköp under många år. I år är det tionde året i rad. Vi träffades för en kort intervju.

K-G, vad gör du nu när du inte predikar på tältmöte i Svensköp?

Jag är församlingspastor i EFS-föreningen i Alingsås sedan ett antal år. Vi är en liten församling men är inne i en process av växande. De senaste åren har vi fått välkomna ungefär 70 nya medlemmar. Det har fått till följd att vi måste bygga om och renovera kyrkan men det är ju ett kärt besvär.

Är du ute mycket som resande förkunnare också?

Nej, jag har de senaste åren försökt dra ner på resandet så mycket som möjligt. Min stora längtan ligger i att sitta och läsa och meditera över bibelordet. Det är en längtan som väcktes starkt i mig för några år sedan och därför har resandet fått komma i andra hand.

Ändå återvänder du till tältmötena i Svensköp år efter år...

Ja, och det beror på att jag får förfrågan år efter år och jag är nog programmerad så att om jag har möjlighet att hjälpa till så gör jag det. Men jag tycker nog att jag har gjort mitt i Svensköp nu efter tio år och tror att tältmötena skulle må bra av att förnya sig.

En stor fråga: Vad ser du hända i svensk kristenhet idag?

När jag är ute så möter jag dels något som i brist på bättre ord skulle kunna kallas för en sekulariserad kristendom, ett förtygligande av det kristna budskapet. Men jag ser också mycket tillväxt och en ny sorts enhet som skär tvärs igenom alla samfund. En ny öppenhet för rikedom i olika traditioner och en ny gemenskap som inte bygger om samfundsbilden organisatoriskt men som fungerar som ett osynligt nätverk.

Om du skulle spekulera om orsaker till tillväxt, vad skulle du säga då?

För många år sedan var vi många som var med i en process där samhundsgränserna luckrades upp. Vi fann fem viktiga komponenter som främjade tillväxt.

Först och helt avgörande handlar det om kärleken till Jesus. Vi får alla samma fråga som Jesus ställde till Petrus; Älskar du mig? Och vårt svar på den frågan är helt avgörande för all tillväxt.

För det andra handlar det om bibelsynen, hur vi förhåller oss till Bibeln som Guds Ord till oss. Idag har vi flera olika biblar i bruk och man kan fråga sig vad det beror på.

För det tredje handlar det om vår öppenhet för den helige Ande och hur Anden kan och vill bruka oss.

För det fjärde handlar det om ett djupt känt behov av att Andens nådegåvor ska vara i funktion i våra

En ny öppenhet för rikedom i olika traditioner och en ny gemenskap som inte bygger om samfundsbilden organisatoriskt men som fungerar som ett osynligt nätverk.

församlingar.

Slutligen handlar det också om hur vi lever våra liv, om vår vilja att leva våra liv i helgelse och renhet.

Du talar mycket om tidens tecken och att tyda dem. Varför är det så viktigt?
Det finns inget ämne i Bibeln som det talas så mycket om som Jesu återkomst på Oljeberget. Och ser man till profetiorna om vad som ska ske i samband med detta så har det hänt mer under de senaste tio åren än under de senaste två tusen åren. I Jesaja 19 talas det om att Israel ska ha fred med sina grannar i norr och söder. Nyligen offentliggjordes det att Israel och Syrien förhandlar om fred. I Jesaja 35 talas det om hedmarken som ska blomstra och i det som förut var öken och ofruktbar mark i Israel har man nyligen funnit vatten och det har blivit ett av de mest fruktbara områdena på jorden. I Hes. 47 står det om hur Döda havet skall få liv och bli ett sunt innanhav. Just nu pågår förberedelserna för att leda in friskt vatten och åstadkomma just detta. EU har nyligen tillskjutit betydande summor pengar för att göra detta möjligt. Det står om hur Eufrat ska torrläggas och det var bland det sista Saddam Hussein hann med innan han störtades. Tecken är många och oerhört tydliga om man vill se dem - och Israel har en viktig roll att spela i detta skeende.

Tecken är många och oerhört tydliga om man vill se dem - och Israel har en viktig roll att spela i detta skeende.

Men alla vill inte se detta eller menar att teckentydningen bär med sig för många risker och leder fel. Hur ser du på det?

Jag har många goda och gudfruktiga kristna vänner som inte alls ser detta och som inte ser någon roll för Israel att spela i dessa skeenden. Och jag har undrat mycket över varför. Det enda svar jag sett är att en del kanske är mer trogna mot Luther än mot bibelordet självt. Luther kom

ju som bekant på kant med judarna och det avspeglas mycket i det han skriver.

Och visst kan det finnas risker om de yttersta tidernas tecken överbetonas. Fokus måste hela tiden finnas i en tydlig Kristusförkunnelse. Annars kan det leda till att vi bara passivt väntar på Jesu återkomst. Samtidigt är ju riskerna oerhörda om vi helt blundar för realiteten i Jesu återkomst och vägrar se de tecknen som förebådar hans ankomst.

Du har rest mycket i Israel. Hur är det där idag? Hur stark är t. ex. den messianska judendomen idag?

Jag har fått tillfälle att besöka Israel ett nittiotial gånger. Vi kom-

mer under nästa år att delta i staten Israels 60-års jubileum. Vad gäller den messianska judendomen så är det den kraftigast växande rörelsen inom judendomen idag. De har inte lokaler stora nog att träffas i. Och till och med i själva Rabbinatet studerar man idag Nya testamentets skrifter. Tidigare har det varit totalt förbjudet att ens ta in ett Nya testamentet dit. Så det händer saker som är anmärkningsvärda även inom judendomen idag.

Livsluft tackar K-G för pratstunden och önskar honom Guds välsignelse i framtiden.

Håkan Lindberg, Hörby

Höstens bibel- och gemenskapsvecka 9-14 oktober 2007

Tisdag 9/10

19.00 Konsert med Lerbergets kyrkokör, dir.: Boel Toresdotter Hanssen

Onsdag 10/10

10.00 Bibelstudium, Bengt Castor
16.00 "Att formas till Guds avbild", Bo Brander
19.00 "Min barndoms tanter", Gunnel Swärd

Torsdag 11/10

10.00 Bibelstudium, Bengt Castor
16.00 "Att se Guds ansikte genom Jesus", Bengt Holmberg
19.00 "Blomsterkungen och Skaparen", Eva Nilsson

Fredag 12/10

10.00 Bibelstudium, Bengt Castor
16.00 "Inte nöjd med sin otro - Vilhelm Mobergs relation till kristen tro",
Gunnar Hyltén Cavallius
19.00 Pianoafton, Ann-Marie Högbo

Lördag 13/10

10.00 Bibelstudium, Bengt Castor
16.00 "Jag var i fängelse", Ingrid Samuelsson
17.30 Festmeny (pris: 150:-, föränmälan)
19.30 Vi ser på den nyinspelade delen av "Stengrunden", Rolf Hamark

Söndag 14/10

10.00 Gudstjänst med nattvard, predikan av Allan Svensson.
EFS-Brass, Bengt och Birgitta Gustafsson

Vill du delta hela tiden hör av dig till gården för anmälan.

Vill du endast vara med vid enstaka tillfällen går det också bra. Anmäl då endast om du önskar äta.

Välkommen!

telefon 0435-460054

Referat från distriktsstyrelsen

1. Våra gårdar

Ekonomirådet föreslår att en grupp tillsätts för att inhämta underlag gällande distriktets gårdar. Underlaget ska utgöra ett underlag för vidare diskussion kring framtida ägande och drift av distriktets gårdar och ska kunna presenteras senast 070930.

Ingvar Persson föreslår att styrelsen ska tillsätta en mindre grupp med "opartiska personer" som ska ta fram detta underlag för att undvika bindningar åt något håll. Ingvar föreslår Rey Råwall och Kenneth Ferm som lämpliga personer för detta uppdrag. Dessa personer har givit klartecken att åta sig uppdraget om styrelsen skulle besluta så.

Styrelsen beslutar i enlighet med Ingvar Perssons förslag samt att gruppen ska bestå av Rey Råwall, Kenneth Ferm och Roland Oldbring.

Gruppen ska verkställa utredning i enlighet med årsmötesmotionens att-satser.

Styrelsen beslutar att inbjuda distriktets föreningar till en hearing kring gårdarnas framtid 2008-01-12.

2. Uppföljning av tjänst

Styrelsen beslutar att erbjuda Marie-Louise Nilsson fortsatt arbete för distriktet med fokus på konfirmand-uppföljning med en tjänstefaktor på 25 % längst t.o.m. 2009-12-31.

3. Föreningsbesök

Styrelsen anser det värdefullt att fortsätta genomföra de planerade föreningsbesöken och ger uppdrag till Maria Grahn att uppdatera planeringslistan inför hösten -07.

4. Ledarskapskonferens

Styrelsen ger Df och VU mandat att gå vidare i planeringen med distriktets ledarkonferens som är

planerad till den 4-5 april 2008 på Glimåkra folkhögskola. Inbjudna blir missionsföreningarnas styrelser, anställda och frivilligarbetare. Konferensens syfte är att inspirera till fortsatt missionsarbete i Skåne och Blekinge.

5. Missionsstrategi

Df redogjorde för sina tankar om en kartläggning av "kristna" familjer som bor i områden där EFS inte har något arbete. Tanken är att kunna bygga hemgrupper omkring dessa familjer med stöd av distriktet.

gm. Allan Svensson, df

OAS-helgerna heter nu:

**Förnyelse
Evangelisation
Enhet**

Nästa helg arrangeras i

Ängelholm 5-7 okt 2007

Tema: En sann människa

Bokning av medverkande pågår, men klara är:

Hans Lundahl, Distriktspräst Buråskyrkan Göteborg

Hans Weichbrodt Jan Sköld Marie-Louise Nilsson m.fl.

Martin Börjessons stora lovsångsteam

sensus
STUDIEFÖRBUND

För frågor, kontakta

Ingemar Bjärneroth

Tel. 0708-71 98 38 el.

E-post: bjarneroth@telia.com

BlåsLiv-helgerna arrangeras av nätverket för Förnyelse, Evangelisation och Enhet, ett nätverk inom EFS i Sydsverige. Nätverkets målsättning är att arrangera möten och gudstjänster på ett sådant sätt att det även tilltalar de kyrkoo-vana besökarna.

Härigenom hoppas vi att andra kyrkor och församlingar kan få inspiration och idéer till ett förnyelsearbete i deras egen hemförsamling. Nätverkets ambition är att arbeta med bred inriktning. Vi vill medverka till att "vi blir alltmer uppfyllda med Helige Ande" till

att ta i obekväma frågor som "Om nu Gud är god och allsmäktig, varför skapar han då inte fred i vår värld?"

synpunkten

Under 1980-talet fick den s.k. trosrörelsen med Livets ord i spetsen mycket kritik från de traditionella kyrkosamfundet. Orsaken till denna kritik berodde bl.a. på att förkunnelsen hade en stark och ibland ensidig betoning på fysiskt helande och allmän framgång, inte minst ekonomiskt.

Kritiken var i många fall befo-gad även om man ibland upplevde en onödigt hård och negativ attityd från den traditionella kyrkan. Den hade ju en gång själv brutit sig ur och var s.a.s född ur samma situation.

Ganska ofta funderar jag idag på denna tid av motsättningar och splittring. Ibland känner jag att det hela ofta hanterades på ett omoget sätt. Helt plötsligt glömde vi bort att vi var små människor allesammans som försökte "treva oss fram till kunskapen om Kristus."

En intressant tanke är att i den traditionella kyrkan, EFS m.fl., är vi väldigt angelägna om att följa Bibeln medan vi i nästa stund har kritik mot de som på ett trosvisst sätt vill följa Jakobs brev om helande. Det står ju faktiskt att den sjuke ska bli frisk om vi ber.

Det som är mer värt att notera är att förkunnelsen idag, generellt sett, alltså summan av budskapet från våra predikostolar också är ensidig i sin framtoning. Förkunnelsen har generellt sett på motsvarande sätt en onyanserad betoning på att Gud som är kärleken är god, beskyddar, hjälper, och har omsorg om oss så att inget ont ska hända mig osv.

Nu är det ju så att Gud både helar enligt Jakobs brev och beskyddar och hjälper t.ex. enligt Psaltaren 1. Men om vi onyanserat utlovar fysiskt helande eller utlovar beskydd så kommer besvikelsen ändå där när den inte infinner sig. Vi kyrkovana

har ju lärt oss att det är ganska ofta som vi inte blir friska eller beskyddade från olycka m.m. men den ovane lyssnaren tar det som det sägs och som det står.

Vad händer då? Jo vi tappar i trovärdighet när den sjuke inte blir frisk eller när olyckan hände trots att vi hade bett om beskydd.

Vidare framhåller vi varje söndag att vi tror på en allsmäktig Gud som därutöver också är kärleksfull och god. Just denna bekännelse är orsak till att många väljer bort den "kristne Guden" (hör man emellanåt i radions P1) och istället väljer en annan religion i deras andliga hunger. Man kan inte acceptera en Gud med dessa egenskaper - allsmäktig, god och låter denna värld fortsätta i sin ondska. Det fattar väl vem som helst att en sådan Gud vill man inte ha.

Vi kallar det för Teodicéproblemet men vi undervisar väldigt sällan om hur vi i detta ämne kan nå en större klarsyn och därigenom också en större tilltro till Guds ord.

Vi måste våga säga att Gud har inte tänkt att använda sin allsmäktighet till att genomföra Guds rikes fulla existens i den här tiden, vare sig det gäller fysiskt helande eller beskydd m.m.

En som beskriver detta tillstånd på ett bra sätt är Anders-Petter Sjødin i sin bok: Sök Guds ansikte. På sidan 110, i stycket: Guds rike - "redan nu - men ännu inte", förklarar han detta på ett bra sätt. Läs den!

På något sätt saknar vi en trovärdig helhetsbild av vad kristen tro är. Ibland "går vi bara på i ullstrumporna" och outtröttligt förkunnar Kristus. Förkunna Kristus ska vi naturligtvis göra men med "huvudet ovanför sanden".

Ska vi få en större tilltro av människor i allmänhet måste vi våga lyssna och ta tag i deras frågor, även

om svaren kan vara obekväma som att: I den här tiden så kommer inte Guds rike att slå igenom med full kraft. Därför kommer inte alla som ber att bli friska eller beskyddade från olycka osv. Detta hänger samman med Guds plan och ordning och det kan vi inte göra något åt.

Vi behöver belysa: Människans egenskaper och Guds egenskaper.

Tidningen Hälsa hade i våras ett temanummer om hur man bevarar och utvecklar sin parrelation. I reportaget berättade några att de hade börjat tillämpa ett annat beteende i sin relation. Jag citerar: "Vi har börjat praktisera att ge istället för att kräva och det har förändrat vårt förhållande positivt", med tillägget: Det står ju t.o.m. i Bibeln.

Då blir jag lite smått upprörd och tänker: Jaha - tidningen Hälsa vågar lyfta fram bibliska principer när vi mest talar om Guds kärlek, beskydd och omsorg.

Förr kunde man ofta höra i förkunnelsen: "Vi lever i en fallen värld". Människans egenskaper visar ofta brister i att uppnå den nivå av vishet och ödmjukhet som krävs för att nå fred i såväl land som familj. Det är ju medfödda brister, jag är helt enkelt inte bättre av min natur och det är ju väldigt smärtsamt att inse och erkänna.

Man skulle kunna säga att vi är födda med ett handikapp och faktiskt är det så att detta är en del av det kristna budskapet till människan. Om vi inser detta, då förstår vi också att vi behöver hjälp och då är vi framme vid vad kristen tro egentligen ytterst handlar om: Jag behöver en hjälpare. Råden från Jesus Kristus innehåller en större klarsyn om mitt liv än vad jag själv har. Jag väljer då att göra honom till min Herre!

forts. nästa sida

forts. från förra sidan

Det finns ett bibelord som jag tror döljer en särskild hemlighet och det är bibelordet: *Om mina ord förblir i er så kan ni be om vad som helst och det ska ske så.* Orden jag tänker på är: Om mina ord förblir i er...

Kanske är det så att när Bibeln beskriver Guds beskydd, så är detta beskydd mer logiskt kopplat till om jag förmår följa de råd han ger. Alltså, om vi följer Guds råd och Jesu undervisning så är beskyddet inbyggt i den rätta handlingen, det rätta beteendet.

Vi har ett fantastiskt koncept till den här världen!

Vad skulle då en förkunnelse som mer betonade det jag här skrivit leda till?

Jo, jag tror faktiskt att vi skulle bli ännu frimodigare att be för sjuka eftersom vi också vet förutsättningarna. Vi skulle på ett mer avslappnat sätt föra samtal med den icke troende människan eftersom vi alla är i behov av att träna oss i att leva, att leva tillsammans.

Min egen erfarenhet av dessa

samtal är att då försvinner den obehagliga attityden "att vi kristna är bättre". Vi är alla i samma behov av hjälp att leva våra liv.

Detta var min synpunkt. Mycket mycket mer finns att säga kring detta. Jag har bara snuddat vid ett område som är mycket intressant.

Ingemar Bjärneroth, Glimåkra

Under 2007 firar EFS-gården 75-års jubileum

Lägg märke till...

22 september
kl. 10.00-16.00
Syföreningsupptakt och missionsdag kring Kvinno- och gatubarnsarbetet i Etiopien med Ulla Johansson, Ängelholm och Marianne Hansson, Klippan

11 november
Konsert i Hässleholms kulturhus med Röke Blås, Frank Ådahl och Gospel Company

Biljettsläpp den 1 sept
Biljetter beställs på Hässleholms turistbyrå
0451-267300
arr. Röke Blås, EFS-gården i Åsljunga, SENSUS

forts. från sidan 3

vara bärare av det eviga livet
vara Gudsrikets förmedlare av ett budskap och en barmhärtighet som totalt kan förvandla en människas liv och tillvaro.

Låt oss aldrig tappa bort visionen och sanningen som vi så många gånger sett bekräftad inför våra ögon, att budskapet om Jesus Kristus kan förvandla en människas liv och tillvaro.

Nåd och frid

Allan Svensson, distriktsförest.

Missions- och distriktsdag

**Välkommen till Missions- och distriktsdag den 8 sept.
i Lutherska Missionshuset Hässleholm, Vallgatan 9**

13.30 Stefan Holmström: "Tre syskon i Tanzania". Vård: Lillemor Persson

15.00 Kaffe

15.30 Stefan Holmström: "Mobilt uppdrag". Vård: Holger Lundström, Stina Backlund piano. Ingvar Persson om kyrkbygget i Kilwa.

17.00 Etiopisk Pepparsås

18.00 Missionsgudstjänst med Stefan Holmström: "Guds hjärta för folken".

Allan Svensson och lovsångsteam från Malmö med Stina Backlund, Jonas Ek och Maria Brännström. Offer till EFS mission.

almanacka

även på www.efssyd.org

nr/sid

augusti

17 - 20	Nord. Inre Missionsseminarie, EFS-gården Åsljunga	
17 - 19	Seniorhelg, Sunnerbogården	6/9
18	Konsert med Bengt Johansson, Höllviksstrand	6/9

september

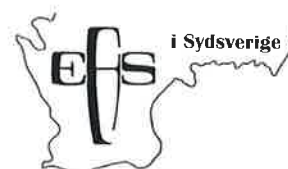
8	Missions- och distriktsdag, Hässleholm	8/18
21-23	Sommarpunkten, Höllviksstrand	6/9
22	Sy föreningsupptakt, Åsljunga	8/18

oktober

5-7	Förnyelse Evangelisation Enhet (OAS-helg) Ängelholm	8/16
9-14	Bibel- och gemenskapsvecka, Åsljunga	8/15

november

11	Konsert i Hässleholm med Röke Blås, Frank Ådahl, och Gospel Company	6/6
----	---	-----

Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Telefontid: 10 - 15, lunch 12-13

Exp. öppen: tisd, ons, tors

Telefon: 0451 - 38 80 70

Telefax: 0451 - 38 80 71

E-mail: info@efssyd.org

Hemsida: www.efssyd.org

Bankgiro: 196 - 7900

Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande

Mats Hansson, Kramersvägen 6
217 45 Malmö, 040 - 26 44 44

Distriktsföreståndare

Allan Svensson

0451 - 38 80 70

epost: df@efssyd.org

Distriktsekonom

Boel Rönnblom 0451 - 38 80 74

Distriktskonsulent

Helena Eriksson

0451-38 80 72

Assistent

Hanna Sjöberg 0451 - 38 80 70

GUL-inspiratör: Marie-Louise Nilsson

tel: 0451-388073 / 0703-388074

ml.nilsson@efssyd.org

EFS-Gården, Åsljunga

Ånhultsvägen 31

286 72 Åsljunga

Tfn: 0435 - 46 00 54,

46 00 52 (fax)

E-post: info@efsgarden.com

Heljarödsgården

Farhult

263 93 Höganäs

Tfn: 042 - 680 29,

042 - 680 24 husmor

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2

236 38 Höllviken

Tfn: sep - maj 046 - 25 31 66

jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckagården, Tjurkö

370 43 Sturkö

Tfn: 070 - 654 61 85

Fax: 0455 - 460 85

E-post: info@stenbracka.k.se

Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus

Tfn: 044 - 24 00 20

E-post: ahusgarden@efssyd.org

Jesus säger till dig:

Mitt bud är detta: att ni skall älska varandra så som jag har älskat er. Ingen har större kärlek än den som ger sitt liv för sina vänner. Ni är mina vänner, om ni gör vad jag befäller er. Jag kallar er inte längre tjänare, ty en tjänare vet inte vad hans herre gör. Jag kallar er vänner, därför att jag har låtit er veta allt vad jag har hört av min fader. Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er och bestämt er till att gå ut i världen och bära frukt, frukt som består, och då skall Fadern ge er vad ni än ber honom om i mitt namn. Detta befäller jag er: att ni skall älska varandra.

Joh 15:12-17

mitt vittnesbörd

Jag skulle vilja berätta om en helt vanlig dag i mitt liv.

En helt vanlig dag börjar med att klockan ringer 6.15, jag masar mig upp, tittar avundsjukt på min man som får ligga kvar och sova några timmar till. Går hemifrån 7.00 och kliver på tåget och sedan bussen som tar mig till jobbet som kurator på BUP i Malmö. Morgonrutiner som görs snabbt och där jag lätt glömmer bort att Jesus är med mig. Visserligen lyssnar jag på lovsång i min i-pod och läser några verser i Bibeln på tåget/bussen, men får det någon konsekvens senare under dagen? Så har jag tänkt många dagar och lika många dagar har jag inte alls tänkt på att Jesus är med mig hela tiden, 24-7 (twentyfourseven). Jag tar Jesus för given, jag bryr mig många dagar inte ens om att han är med, jag bara gör mitt jobb och allt det jag gör alla andra dagar. Men så en dag i förra veckan, det är sommar, många på jobbet har semester, min man är lärare på konfaläger och alltså inte hemma och ja, allt är inte riktigt som det brukar och det händer inte lika mycket. När det inte händer så mycket kan jag bli rastlös. Så var det denna dagen. På förmiddagen hade jag inte haft någon patient, det var knappt några kollegor på jobbet och jag orkade aldrig riktigt ta tag i att ringa dom där viktiga samtalen och skriva dom där journalerna. Det var en sån där dag, ni vet, när man inte orkar prata med någon eller göra något viktigt, man vill bara surfa på nätet. Kl. 13 skulle jag träffa en patient, en patient som jag tycker är rolig att träffa och där jag får vara kreativ och rita och skriva samtidigt som vi pratar (man blir inte så sömning och rastlös då). Besöket går bra, bara några timmar kvar av dagen när jag inser, jag har en patient kl.15 också. En patient jag bara träffat en gång och som jag inte har någon aning om vad jag ska göra åt! Dessutom har jag patienten själv, alltså ingen kollega att luta sig mot. Jag måste föra detta samtal helt själv. Jag börjar få lite panik, jag förstår inte alls hur jag ska genomföra det här. Jag som är rastlös, trött och gäspar hela tiden och bara vill komma hem och lägga mig i soffan och här kommer

en patient som förväntar sig att få hjälp av mig.

Klockan börjar närma sig 15. Jag fikar länge och försöker in i det längsta förlita mig till att sockret i kaffet ska få mig att pigga till men det händer absolut ingenting. Puh, tänker jag, vad sjutton ska jag göra??? Och där, på mitt lilla kontor slår det mig, som om jag helt hade glömt bort det, jag har ju Jesus!!!! Och jag påminns om undervisningen vi nyligen haft i kapellet om den helige Ande. Jag tänker, om han finns i mig så är det kanske dags att jag ber om hjälp för det här kommer jag aldrig att fixa själv! Jag sätter mig i min fätölj, sätter på min i-pod och lyssnar på S:t Patricks bön:

Kristus är framför mig, bakom mig, över mig och under mig.

Kristus är med mig, i mig, runt omkring, du bor i mig.

Omger hela mig, morgon, dag som natt.

Det hela tar 5 minuter och sedan är det dags och jag hoppas verkligen att det ska hjälpa! Patienten kommer in och helt plötsligt hör jag ord komma ur min mun, kloka och visa ord, ord som jag inte trodde att jag hade. Jag känner dessutom en oerhörd kärlek till den här patienten och en nöd för att hjälpa patienten. Rastlösheten, tröttheten och gäspningarna är som bortblåsta och allt mitt fokus är på patienten. När patienten har gått och jag har stängt dörren så bara ler jag, jag nästan småskrattar, för hur kunde jag glömma, hur kunde jag inte komma ihåg att den helige ande bor i mig och vill ge mig kraft!

Jag inser att jag kommer att fortsätta glömma att jag bär på den helige Ande inom mig men den här helt vanliga dagen med Jesus fick mig att längta, längta efter att alla vanliga dagar skulle få vara som den här. Tänk om jag fick leva hela mitt liv med en visshet om och förväntan på att Kristus bor i mig och är med mig hela tiden, 24-7 (twentyfourseven).

Jag önskar att du får uppleva detta där du befinner dig under din helt vanliga dag med Jesus.

Charlotte Lignell, EFS-kapellet, Lund

Nr 10 - 2007

Livsluft

EFS-Nytt Syd

Medarbetarna i EFS i Sydsverige på vandring mellan Hovs Hallar och Torekov

Vad är mission?

Sändning!
*Hillevi Nilsson,
Bjärnum*

Vad är mission?

Mission - Budskap till hela
människan.
*Sven Persson,
Ängelholm*

Vad är mission?

En uppgift att stödja de som
sprider Guds ord.
*Marianne Simonsson,
Helsingborg*

Orkestrar på USA-turné, sid. 18 och 20

- Sunrise Malawi, sid. 10
- Distriktsfesten, sid. 14

Innehåll

- sid 3 Horisont
- sid 4 Nordisk konferens
- sid 5 Behov av bibelhelger
Loppis i Lerberget
- sid 6 Konfaläger Åsljunga
- sid 7 Konfaläger Åhus
- sid 8 Musikläger Glimåkra
Cluster - scout
- sid 9 Välkommen,
Margareta Cada
- sid 10 Sunrise Malawi
- sid 11 Besök - återbesök
- sid 12 Medarbetardagar
- sid 14 Distriktsfesten
- sid 15 Kyrkbygget i Kilwa
- sid 16 Beträktelsen
- sid 17 Åhusgården
- sid 18 Bodekull & gospel
Jazz Orch. on tour
- sid 20 Röke blås on tour
- sid 21 Synpunkten
- sid 23 Almanackan
- sid 24 Mitt vittnesbörd

...från redaktören

Nu närmar det sig! Vi planerar den nya tidningen för fullt. Det blir ett nytt koncept med nytt innehåll och fyrfärgstryck.

Vi i tidningsutskottet tycker att det är mycket spännande.

Dagen innan det här numret skulle lämnas till tryck inträffade en malör. Vi fick veta att tryckeriet i Landskrona har gått i konkurs. Vi stod alltså utan tryckeri.

Jag lyckades hitta min kontaktperson på tryckeriet för att få förklaring och det visade sig att han redan fått jobb på annat tryckeri.

Ett dygn senare var det klart! Vi har nu ett nytt tryckeri att arbeta med och i skrivande stund känns det väldigt bra.

Tack Kepa Tryck i Kävlinge, för att ni ställer upp med kort varsel!

Robert Södertun, red.

Redaktionsruta

Livsluft nr 10/2007
Ärgång 15
Livsluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Sydsverige.

Adress: Livsluft
Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Tel: 0451 - 38 80 70

Ansvarig utgivare är Allan Svensson
Tel: 0451 - 38 80 70
Redaktör: Robert Södertun
Surbrunnsgatan 13, 253 60 Ramlösa
Tel: 042 - 29 87 00 / 0701 83 55 50
e-post: livsluft@efssyd.org
robert@kreativabudskap.se

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:
Den 5/10 för nr. 11. Plan.utg.dag 1/11 2007
Den 5/11 för nr. 12. Plan.utg.dag 15/12 2007
Livsluft kommer ut med 10 nr/år.
Prenumerationspriset är 220:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5 Bg 5396 - 9093

Annonspriser:

Helsida	2.700:-
Halvsida	1.500:-
1/4 sida	900:-
1/8 sida	500:-
1/16 sida	275:-

Tryck: KEPA Tryck, Kävlinge
Tfn: 046-71 00 30

**Redaktionen förbehåller sig
rätten att redigera insänt
material.**

Vännerna väntar!

Vid sammanträdet med EFS ledningsgrupp den 13 sept. fick vi ett inspirerande besök under en halvtimmes tid av Britt-Sofi Forss som är anställd av SVK/EFS som koordinator i Tanzania. Britt-Sofis vision är att förmedla kontakter mellan enskilda människor och/eller olika grupper i Sverige och södra Tanzania.

Detta innebär att du som är snickare här hemma i Sverige kan få en "vänsnickare" i Tanzania. Du som på något sätt arbetar ideellt med församlingsarbete kan få en "ideell vän" i någon av församlingarna i södra Tanzania. Du som är musiker, ordförande, lärare, pensionär etc. etc. kan få en personlig vän i Afrika. En kör kan få en "vänskör" och en missionsförening kan få en vänsförsamling, ja möjligheterna är obegränsade.

Varför nu detta?

Jo, tiden är nu mer än mogen att börja umgås på något mer lika villkor. Inte som det alltid har varit att vi är de som ger och de är mottagare utan att nu behöver vi varandra i ett ömsesidigt utbyte. Våra trossyskon i Tanzania har mycket att lära oss om att ha Gud med i vardagen, något som vi i vårt materialistiska samhälle ofta tappar bort.

Målet med detta projekt är äkta möten mellan människor som utbyter tro och livserfarenheter och ev. börjar be för varandra. Kanske det leder till en resa så småningom till Tanzania eller tvärtom?

Om du/ni skulle vara intresserade av detta utbyte så ta gärna kontakt med Britt-Sofi som är beredd att förmedla dessa kontakter. Det enklaste är via e-post:

britt-sofi.forss@svenskakyrkan.se
eller via brev till:

Britt-Sofi Forss c/o ELCT SD
Post Box 97
Njombe, TANZANIA

*Britt-Sofi Forss med en
tanzaniansk kvinna*

Samtal under vandring!

Det som på ett särskilt sätt har glatt mig under höststarten är de två vandringsdagarna med de anställda. (artikel och bilder på sid. 12) Istället för att under två dagar sitta inne och lyssna till undervisning så tog vi vår föreläsare Hans Johansson från Bjärka Säby med oss ut på vandring.

Dag 1 vandrade vi nästan två mil på Söderåsen med start från Tingvalla i Åstorp och slutmål på vägen utanför Klöva Hallar där bussen hämtade oss för vidare färd mot Heljarödsgården.

Dag 2 började med samling uppe på höjden vid Hovs Hallar och fortsatte sedan med vandring utmed kusten till Torekov. Ungefär var 30:e minut stannade vi upp och stod i en halvcirkel kring vår föreläsare.

Hans tog oss med till olika platser i livet som han själv genom åren hade kommit till. Platser som på ett eller annat sätt påverkat hans liv och hans livsval. Vid ett par tillfällen då hans berättelse "gått in under skinnet" på oss fortsatte vi vandringen under tystnad.

Vi behöver varandra!

Jag gladdede mig framförallt åt den samhörighet och homogenitet som finns i medarbetarkåren. Vi var 35 st. på dessa dagar som på ett eller annat sätt tillsammans slöt upp omkring att vi vill göra Jesus känd, trodd, efterföljd och älskad, samt hjälpa människor att leva nära Honom. Våra anställda i EFS i Sydsv sverige är ett stort tacksägelseämne och jag är glad över att få vara deras tjänare på distriktsnivå.

Allan Svensson, distr.förest.

Nordisk konferens på EFS-gården!

Den 17-20 augusti i år hade Nordiska inre missionsrådet sin konferens förlagd till EFS-gården i Åsljunga. 42 deltagare från de nordiska länderna inklusive Färöarna och Island var med och representerade de olika inre missionerna i sina hemländer. EFS och ELM, Evangelisk Luthersk Mission, stod som inbjudare här i Sverige.

Från EFS medverkade vår missionsföreståndare Anders Sjöberg, Agne Nordlander med bibelstudium över Daniels bok, Sven Karlsson från EFS riksstyrelse samt under-tecknad.

Från ELM medverkade bl.a. missionsföreståndare Roland Gustafsson som för övrigt också ledde ett av bibelföredragen.

På lördagskvällen gjorde vi en utflykt till Ängelholm där vi började med att besöka ELM:s missionshus på Östergatan. Där tog åklagare Anders Månsson emot och informerade om ELM:s verksamhet i Ängelholm som också inkluderar "Café Ängel" som är en verksamhet bland gymnasieelever.

Efter det stannade bussen utanför Villagatan 11 där EFS missionsförening började sin verksamhet 1930 och fortsatte fram till för

några år sedan då EFS flyttade in i nya lokaler.

Som tredje anhalt hade vi valt samarbetskyrkan S:t Mikael där Sven Persson m.fl. tog emot och berättade om kyrkans tioåriga historia. Kvällen avslutades i den nybyggda EFS-kyrkan på Metallgatan där Magnus Lennartsson tillsammans med ungdomar hade ett program.

Deltagarna var märkbart imponerade av att inre missionen i Sverige kunde arbeta framgångsrikt med tre olika modeller i samma stad.

På söndagen fick sju olika kyrkor i västra Skåne besök av predikande "bröder"! Ja det är för det mesta bröder eftersom värdegemenskapen teologiskt sett hos de flesta av inre missionerna inte tillåter kvinnliga präster. EFS och Normisjon från Norge är två av undantagen.

På söndagseftermiddagen gjorde vi en utflykt till Kullahalvön där en viss Lennart Pettersson steg på bussen utanför Jonstorp - och så var den dagen räddad. Jag vet inte hur många gånger Lennart fick oss att skratta gott den eftermiddagen men det är en stor gåva som han förvaltar bra. Lennart tog oss först med till det gamla missionshuset i Arild, sedan till Fyren uppe på Kullaberg

och avslutningsvis så blev det kaffe och bullar på Möllehässle camping.

Tack, Lennart, för den värme du sprider. På måndagseftermiddagen tror jag att de flesta deltagarna åkte stärkta och glada hem, inklusive de av våra finländska vänner som gärna hade velat att vi talade engelska istället.

Vid pennan, Allan Svensson, df

Stort Tack!!!

Årets Loppmarknaden på EFS-Gården i Åsljunga gav ca 75 000 kr!

Tack alla ni frivilliga och arbetsglada vänner som ställde upp i förberedelserna, under dagen och i efterarbetet! Tack också alla Ni som skänkte saker att sälja och tack alla ni som handlade!

Vad som mer händer på EFS-Gården går att läsa om bland annat på

www.efsgarden.com

Styrelsen för Gårdsföreningen

Finns det behov av bibelhelger?

Hjäringymnastik

Intressanta bibelstudier med Lars Eric Järlestrand

Det undrade vi i programutskottet för Höllviksstrand och inbjöd till en sådan helg den 3-5 aug. med temat "Gläd dig i Herren".

Svaret på frågan blev ett stort JA! Det blev en härlig helg för oss 20 deltagare som var där.

Vi fick

- andlig välsignelse under bibelstudierna som hölls av f.d. sjukhuspastor Lars-Eric Järlestrand
- samtala utifrån hans bibelstudier

från "Glädjens brev", Filipperbrevet

- intressant undervisning av läkaren Gunnel M Jönsson med temat "Kroppen - renoveringsobjekt eller vård av Guds skapelse"

- stärkande aktiviteter med kubbspel och spårbanor med kluriga gåtor och bibelfrågor som t.ex. vad det var för särskilt med Selofchads döttrar (Svaret hittar du i 4 Mos 27)

- mysiga pratstunder och avkoppling

- på lördagskvällen lyssna till vacker sång av Mikael Järlestrand
- god mat tack vare Brita Thuresson och det trevliga köksgänget

Ett gott råd till dig: Prioritera en sådan helg nästa år! Du får så oändligt mycket av Gud som du bara inte kan missa!

Text: Kerstin Andersson

Bild: Per Andersson

Jubileumsloppis i Lerberget

Första lördagen i september anordnade Lerbergets kyrka sin 25:e loppmarknad i följd.

Att anordna en loppmarknad är ett vågspel på hög nivå. Får vi några saker? Har vi medhjälpare som ställer upp? Hur blir det med väder och vind? Frågorna blir många och nu vet vi svaren. Vi fick fler saker än någonsin tidigare.

På tre veckor strömmade saker in och det var nästan så vi till slut sa "nu kan vi inte ta emot mer..."

Många härliga vänner har varit med som medhjälpare alla år och när krafterna börjar avta funderar man

på hur dessa kämpar kan ersättas. Svaret är att det gick över förväntan. Vi beräknade att vi var cirka hundra personer och det blev en god blandning med tonåringar, "yngre unga", medelålders och äldre. Jag tror den yngste var drygt 3 år och den äldste en bit över 85 år.

Så var det vädret. Dagarna innan loppis var vädret riktigt dåligt. På loppisdagen kom solen och med solen folket. Vi räknar med att omkring ett tusen personer besökte marknaden.

När vi trötta men med tacksamhet summerade dagen hade sum-

man pengar som kommit in stannat på ca 145.000 kronor. Pengarna ska omvandlas till hjälp för människor i Etiopien. Vi stöder familjen Tomas och Peggy Andersson i deras utbildningsprogram i Addis Abeba. Vi ger också bidrag till dövskolan i Nakamte där ett 40-tal barn får grundläggande utbildning. Vi stöder också Aira sjukhus i en del av deras sjukvårdsprogram

"Ingen kan hjälpa alla men alla kan hjälpa någon" och när det sker då lyser solen lite extra...

Lennart Uddling, Lerberget

livsluft ung

Konfaläger Äger! Låt det aldrig ta slut!

Här kommer en snabb tillbakablick på de 3 bästa veckorna i mitt liv!

Vi började dagarna med en lektion. Sedan åt vi och senare på kvällen hade vi något som hette K.O.H.M.O och det betyder "kom och häng med oss". På den tiden hade vi bl.a. Tjejernas afton, Killarnas afton och en massa andra roliga saker som lekar och piratfigheter (vi hade pirattema på lägret)! Fritiden som vi hade efter lunch brukade vi tillbringa vid sjön där vi badade, paddlade kanot och cyklade till Gotteboet som är en populär godisaffär. På kvällen hade vi även QT (Quality/Quiet time), en timmes tid som man fick tillbringa tillsammans med Gud. På nätterna var vi självklart ute och busade så att ledarna fick lite att göra. Vi hade en underbar tid och när Konfirmationsdagen var inne så var det ingen som ville åka hem.

På konfalägret så lärde jag mig en hel del saker som är helt oslagbara!

Jag fick lära mig vad riktig gemenskap innebär, jag/vi kom närmare Gud och fick lära oss massor om den kristna tron. Och känslan av att vara på konfaläger går inte att beskriva, man måste själv få uppleva det för att förstå hur härligt och underbart det är! Att vara hemma igen är inte ett dugg roligt även om man träffar vänner från konfat nästan varje dag nu på sommarlovet. Men det är verkligen ett helt nytt liv som har öppnats. Jag har verkligen fått underbara vänner för livet och minnen som jag aldrig kommer att glömma!

Till alla föräldrar, om ni vill ge ert barn det bästa, ge dem ett konfaläger för det är verkligen den bästa tiden i ens liv - alla vänner, all gemenskap och all underbar tid med Gud!

Till sist, tack till alla ledare som har varit helt otroliga och alltid funnits där för oss!

Daniella Åberg

Konfaläger i Åsljunga

Vad är mission?

Att berätta om Jesus genom hand
och mun!

*Eva-Lotta Kjellberg,
Örkelljunga*

Konfirmandläger på Åhusgården

Jag sitter på Åhusgården på återträff efter sommarens konfirmandläger. Framför mig har jag Anna Olsson och Joel Asfedai Larsson som minns sommarens läger. Joel beskriver gemenskapen som något han aldrig varit med om tidigare; alla var med alla, man kunde gå in till vem som helst utan att det var något konstigt med det. Anna beskriver hur alla gjorde sitt bästa för att skapa den goda stämningen. Att alla kom från olika sammanhang hjälpte förstås till – det fanns inga givna roller att gå in i.

Nytt för i år var att två fjolårskonfirmander, Tove Ericsson och Freja Möller, fanns med som faddrar på lägret. Som ledare fick vi en fantastisk hjälp att dra upp en god stämning redan från start. Joel och Anna beskriver faddrarna som underbara människor, som gjorda för att kramas. De var med nästan på konfirmandernas villkor men med uttalad uppgift att fungera som positiva förebilder och med punktvisa

ledaruppgifter.

En av lagrets höjdpunkter var kvällarnas andakter. Anna beskriver det positiva i att få sätta sig ner och bara vara efter en innehållsrik dag. Efter att i början av lägret ha varit cirka kvartslånga växte andakterna mot slutet till timslånga gudstjänster som många inte ville lämna när de var slut. Medan Anna trivdes med andakterna redan från början fick uppskattningen växa fram för Joel som i början av lägret aldrig hade kunnat tänka sig att han skulle kunna uppskatta sista veckans långa andakter.

Kvällarna fylldes som sig bör på läger av olika lekaktiviteter. Anna och Joel nämner älgleken, en av de konstigaste lekar de lekt. En återkommande kvällsaktivitet var riddarspelen, en lagtävling som löpte över flera kvällar under lägret. Anna var med i den segrande riddarorden som till slut fick ta över kungamakten. Det roliga med riddarspelen var alla underliga karaktärer som le-

darna föreställde för att förgylla tävlingar i vattenballongsstafett, sandlottstävling och mycket annat.

Att åka på konfirmationsläger är inte att kasta bort halva sommaren utan att verkligen få leva upp. Anna tänker sig att man nog lär sig mer än på en terminsläsning också eftersom det är så intensivt att man inte hinner glömma något emellan.

Anna hade med sig en kompis hon redan kände, medan Joel inte kände någon sedan innan. De är överens om att det går lika bra vilket som, man får snabbt nya vänner. En fördel som Anna lyfter fram med att ha en kompis hemifrån är att det kan vara lättare efter lägret att tillsammans söka efter en församlingsgemenskap än att göra det själv.

Anna och Joel betonar att konfirmandläger är mycket roligare än vad en del kompisar där hemma kan tro.

David Castor, Eslöv

Konfaläger i Åhus

EFS Musikläger i Glimåkra 2007

Hej, mitt namn är Isak Pålsson och jag ska skriva lite om EFS Musikläger i Glimåkra 2007.

Musiklägret utspelar sig en vecka per år i slutet av juni eller början av augusti. Det börjar med att man checkar in och får reda på vart man skall sova. Min syster skulle sova i de mindre rummen nere vid huvudbyggnaden medan jag skulle sova uppe i villorna.

Efter att ha lämnat sina grejor ska man gå till Aulan för en liten sammanträff innan allt börjar. Här fick man reda på vad som skulle hända och alla de personer som är där för första gången får reda på namnen på ledarna och lite annat som är bra att veta.

Efter detta går man och fikar i en halv timme typ. Sedan spelar man i

en orkester. Det finns en A och en B orkester. A är för dem som har spelat lite längre och B är för dem som har spelat lite mindre. (Jag spelade i A-orkestern)

Efter detta är det kvällsmat och sedan är det Night Show vilket betyder att ledarna gör något som t.ex. tävlingar eller en talkshow.

Sedan kan man gå till andakten och lyssna där ett tag och efter det kan man gå till musikcafé där man kan dansa, köpa godis och bara ha skoj.

Varje dag brukar vi ha sport och sedan kan man sticka till Trollabadet och bada. Men icke sa nicke, det gick inte för att det hade regnat så mycket att det hade runnit in vatten från ån till bassängen så det gick inte att bada. Det blev panik bland alla

ungdomar som började kasta sten på kravallpolisen och demonstrera.

Det hände kanske inte riktigt på detta vis men det kändes lite sorgligt och nu citerar jag en kille från lägret när han fick reda på vad som hänt, "Det här är den värsta dagen i mitt liv".

Men som tur var så öppnade den igen bara dagen efter.

På EFS Musikläger i Glimåkra lär du dig jättemycket. Jag spelar saxofon och jag lärde mig två nya grepp och lite annat.

Så det är helt rätt när man säger "En vecka på Musiklägret i Glimåkra är som ett år av inläring".

Det var allt för mig.

Isak Pålsson 15 år (snart 16 år)

Cluster

I vintras började det planeras ett nytt tonårsläger på SMU:s (Svenska Missionskyrkans Ungdom) distriktsexpedition i Hässleholm. Det skulle bli ett meningsfullt och roligt läger för distriktets tonåringar. Snart väcktes idén om ett samarbete med Salt kring detta, och det gemensamma lägret "Cluster" började växa fram.

Ett kluster kan vara många saker. Inom många vetenskaper beskriver det en anhopning av något slag. Inom musiken beskriver det en samling närliggande noter som spelas tillsammans utan hänsyn till harmoniska förhållanden. I statistiken kan kluster beskriva mätvärden som hopat sig mer eller mindre nära ett tänkt idealvärde.

Lägret Cluster var tänkt att vara mycket av detta: en anhopning av tonåringar och ledare från olika håll, samlade till ett ackord utan att tvingas in i förutbestämda harmonier men ändå kretsande mer eller mindre nära idealvärdet, gemenskap

med Gud genom Jesus Kristus.

Cluster blev ett läger med god stämning på Tormesgården i Tormestorp strax söder om Hässleholm. Det var ett läger med en härlig blandning av lek och allvar med äventyrsutmaningar, andakter, tältande, kanoter, seminarier och en hel del annat. Inte minst var det väldigt roligt att få skapa ett gemensamt läger för SMU och Salt, ett samarbete som säkert kommer att generera fler läger.

*Text och bild:
David Castor, Eslöv*

Välkommen, Margareta Cada!

Vi vill välkomna en ny medarbetare i EFS i Sydsverige. Margareta Cada har vikariatet som kanslist på distrikts-expeditionen då Hanna Sjöberg är tjänstledig för studier. Jag träffade Margareta på distriktets medarbetardagar 4-5 september (se annan plats i tidningen) och fick då löfte om en bild och svar på några frågor.

Margareta, vem är du?

En kvinna, förhoppningsvis mitt i livet. Jag är gift med Janne och vi har fyra barn. Janne har jobbat som EFS-präst i många år och är nu präst inom Svenska kyrkan. Just nu jobbar han i Vinslövs församling. Barnen är 20, 18, 16 och 8 år. De senaste nio åren har jag arbetat med datorer och jag tycker att det ska blir roligt att nu få jobba inom EFS.

Kortfrågor:

Favoritmat?

Asiatiskt.

Favoritsyssla på fritiden?

Jag sjunger med i Rökekör.

Favoritperson i Bibeln?

Jesus så klart.

Favoritbok?

Jag har ingen favoritbok, men senast lästa bok är "Reservkraft" av Tomas Sjödin. En avstämd bok som jag tror kan ge tröst när livet inte alltid är så lätt.

Vilka är dina arbetsuppgifter på distriktsexpeditionen?

Att vara alla behjälplig. Det är jag

Margareta var med på medarbetardagarna nu i september

som svarar i telefon och tar hand om all post. Det blir mycket kopiering och utskick och jag sitter ganska mycket framför datorn. Jag har bl.a. hand om Livslufts prenumrationsregister samt alla anmälningar till olika läger.

Tack, Margareta, för att du hjälper oss på distriktet med viktiga uppgifter. Vi hoppas och ber att du ska trivas med oss andra som på olika sätt arbetar för Guds rike i Skåne och Blekinge. Välkommen!

Robert Södertun, red.

Ingvar lämnar styrelsen

Ingvar Persson har på egen begäran begärt att få lämna styrelsen av privata skäl. Styrelsen beklagar att Ingvar lämnar styrelsen men har full förståelse för Ingvars skäl.

Så här uttrycker distriktets ordförande Mats Hansson styrelsens tack.

- Ingvar, vi är tacksamma för din tid i styrelsen och det engagemang som du gett oss under alla år som du varit med. Vi kommer att sakna din entusiasm och dina kloka inlägg under våra sammanträden. Vi önskar dig all lycka och välgång i din fortsatta gärning och hoppas att du en dag kommer tillbaka in i styrelsens arbete.

SUNRISE MALAWI

(soluppgång i Malawi)

Här är det uppochnervända världen, åtminstone vad beträffar årstiderna. När det är sommar i Sverige är det vinter i Malawi men själv tycker jag bara det är skönt att få krypa ner under mitt täcke och mysa – eller som jag gjort några gånger i vinter, sova i tält på vår lägerplats.

Vi, det är SAM som betyder Scout Association of Malawi. Vi äger en lägerplats som är vidunderligt vacker och ligger i södra Malawi en bit upp på Zomba Mountain. När jag besökte Malawi första gången 1998 kunde vi inte ens hitta stället för att det var så undangömt och förfallet. Scoutrörelsen i landet var vilande och hade så varit sedan 1964 då den dåvarande presidenten (och diktatorn) Kamuzu Banda förbjöd scouterna att samlas eftersom "de inte gör någon nytta utan bara sitter runt elden och dricker te". Istället skapade han en politisk ungdomsorganisation, Young Pioneers, som inte var så värst trevlig. När Banda förlorade i de första fria valen 1994 blev scouting åter tillåtet och det fanns kvar en del äldre män som hade vart scouter på 50-talet.

När EFS kom in i bilden 1998 efter en konferens för ungdomsledare i Tanzania blev vi pionjärer fast i positiv bemärkelse. Vi hade samlat ledare från EFS partnerkyrkor och presenterade bl. a. scouting som metod i kyrkans barn- och ungdomsarbete. Malawis lilla grupp tänkte på idén och på den vägen är det. Det skulle ta lång tid att redogöra för alla turer kring detta men att stötta scouterna var min huvuduppgift när jag kom hit 2003 för att stanna några år. När detta läses är jag troligen åter i Sverige på EFS i Kyrkans Hus.

"Sunrise Malawi"

Ett par ögonblicksbilder från vintern som gått: Scouting som världsrörelse har firat 100 år i år.

Den 1 augusti befann jag mej på ovan nämnda lägerplats för att tillsammans med 50 brittiska och ca 100 malawiska scouter fira detta. Samtidigt över hela världen samlades scouter på läger på sina hemorter, eller var de nu befann sig, för att fira och avlägga sitt scoutlöfte på nytt. Soluppgången inträder ju på olika tider förstås och jag tror inte så många blev väckta i tälten av säckpipa! Det blev vi klockan 5 på morgonen av en skotsk s. k. "piper" ur den brittiska gruppen. Klockan 8 var alla på lägerbålsplatsen iförda korrekt scoutdräkt, vilket för skotarna naturligtvis innebar kilt och scoutskjorta. Våra malawiska scouter var lite brokigare, en del ägde inte halsdukar så strax före kl. 8 delade

jag ut sådan till dem som inte hade – mycket uppskattat. Vi ville ju att alla skulle se prydliga ut! Nu undrar ni kanske vad dessa brittiska scouter gjorde där egentligen? Jo, denna förfallna lägerplats har restaurerats av britterna under vintern. I 8 veckor har de jobbat och slitit tillsammans med en grupp malawiska ledare och satt platsen i stånd igen efter alla dessa år. De har byggt, murat, målat och på kvällarna haft lägerbål och sjungit tillsammans. Allt detta finansierat av olika organisationer i England och Skottland. Ett helt fantastiskt jobb har de gjort. Så nu, kära scouter i EFS, kan ni planera för en resa till Malawi och bo på en fin lägerplats på ett underbart vackert ställe och uppleva samma vackra solnedgångar som jag fått göra!

Annika Ovander

F. d. distriktskonsulent i gamla "elvan" (1986-1991)

Besök och återbesök

Longio Msangi, rektor vid dövskolan i Mwanga Tanzania, var på sverigebesök i augusti för att delta i "Världens fest" i Åre. En avstickare till Skåne hanns också med och Gunilla Persson, Röke, som under många år varit lärare vid dövskolan hade tagit initiativ till en träff.

Gunilla arrangerade för några år sedan en tanzaniareisa med bl. a. besök vid dövskolan och många av gruppens resenärer hade kommit till Englarp och Yngve Nilssons hem denna sommarkväll. Med på träffen var även elever vid bibelskolan i Glimåkra, Ellen Gredegård och

Gunilla Persson och Longio Msangi

Magdalena Jansson som under en period fått tillfälle att praktisera på skolan i Mwanga. Det blev en intressant tanzaniakväll då Longio Msangi berättade om dövskolans verksamhet och tidigare tanzaniareisenärer delade minnen och upplevelser.

Gunilla reser senare i höst tillbaka till sin gamla arbetsplats,

denna gång för att hjälpa till med dokumentationen av den 25-års jubilerande dövskolans historia. Även Katarina Kjerstensson, Hässleholm, som tidigare under en period vistats i Tanzania återvänder. Tre månaders arbete bland gatubarnen i Arusha väntar.

Text och bild:

Karin Olsson, Hässleholm

Longio Msangi berättar om arbetet vid dövskolan

Vad är mission?

Att sprida evangeliet om Jesus.

*Lennart Björk,
Bjärnum*

Ellen Gredegård, Gunilla Persson, Longio Msangi, Magdalena Jansson och Katarina Kjerstensson

Det blåser frisk luft . . .

Hela skaran av medarbetare som var med och vandrade

Det kan man verkligen säga om vårt medarbetarteam i EFS i Sydsverige. Jag tänker då på flera saker.

Vi var ute och vandrade under två dagar, på Söderåsen och på Bjärhalvön. Det blåste inte så mycket men vi fick mycket frisk luft – det gjorde gott för både kropp och själ.

Det var ett nytt grepp för medarbetardagar. Vad, förutom vår Herre, kan svetsa ihop ett gäng så som gemensamma strapatser kan göra? Tänk, vad mycket vi upplevde under dessa dagar!

Vandringens första vägledning / paus

Hans Johansson från Bjärka Säby gav oss mycket från Herren och från sitt eget liv. Han var självutlämnande och det gjorde starka intryck på oss som lyssnade till hans korta vägledning när vi vilade. De tillfällen när vi berördes extra mycket fortsatte vi vandringen under tystnad i en halv- eller heltimme.

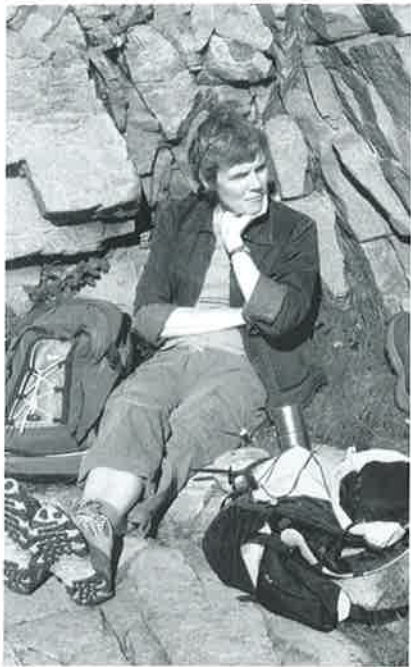
Matpaus under vägen

Allan Svensson och Hans Johansson

Calle Jarbo och Björn Pettersson

Maten brukar jag ju kommentera. Husmor Kerstin på Heljarödsgården där vi sov gjorde en fantastisk insats för oss andra. Inte nog med att hon vandrade med oss i två dagar, hon hade middag redo på kvällen, frukost och rejäl matsäck till andra dagen också. Stort tack!

Vi tackar Allan Svensson för initiativet och ledningen av dagarna. Det är på sätt och vis tröstefullt att se att också en ledare kan gå vilse någon gång ... Men det är glömt och förlåtet. :))

Robert Södertun, Helsingborg

Stina Backlund och Holger Lundström vilade tillsammans med oss andra i solen

Vi lyssnade gärna till Hans

Hans Johansson gav vägledning på kvällen i Heljarödsgården

Hans Johansson på bryggan

Bilderna är tagna av olika medarbetare under vandringsdagarna

Havsutsikten var magnifik andra dagen

Vi var nära både djur och natur

Vad är mission?

Kristi kärleksbudskap till hela människan - nära och långt borta.
Gunilla Persson, Röke

EFS missionsuppdrag fortsätter!

Vid distriktets missionsdag den 8 sept. i Hässleholm, som hela dagen var mycket välbesökt, informerade och predikade missionär Stefan Holmström på ett mycket medryckande och inspirerande sätt. Stefan började vid samlingen 13.30 att berätta om tre av våra trossyskon i Tanzania som vi fick följa både i tal och bilder.

Tre trossyskon i Tanzania

Vi fick möta Njegenasyo, 8 år, som bor vid Malavisjöns strand där hans pappa är fiskare och evangelist. Han hjälper sin mamma som förutom allt hemarbete friterar och säljer munkar som en liten extra inkomst för familjen. Hans syster bär sina småsyskon på ryggen och hjälper sin mamma att hämta ved och tvätta kläder.

Vi fick också möta Maria, 20 år, som bor i Ringa på södra höglandet med ca. 200.000 invånare. Stefan berättar *"Att sitta med på aftonbön hos denna kristna familj som utöver sina egna barn tagit hand om tio extra är ett privilegium"*. Den påtagliga närheten av Gud i vardagssituationen blir oerhört verklig. Marias pappas och mammas stora vision är att ständigt få ihop pengar till barnens skolgång. Stefan berättade att han talat med pappan på telefon för ett par dagar sedan då han triumferande berättat att han just fått ihop medel till ett av sina barns skolavgifter men avslutat med orden: "Nu har jag inte en enda shilling i

"Att sitta med på aftonbön hos denna kristna familj som utöver sina egna barn tagit hand om tio extra är ett privilegium".

fickan" Maria är den första från deras by som fått möjlighet att gå på högskola och hennes dröm förutom utbildningen är att finna en kristen man att gifta sig med.

"Nu har jag inte en enda shilling i fickan"

Den tredje personen vi fick lära känna var Eliothi, 40 år, som vid ett kritiskt tillfälle i livet blev återställd från malaria efter att han i natten ropat till Gud. Han har gått en evangelistutbildning och tjänar nu Gud som sådan. Lönen som evangelist är mycket liten så för att överleva så odlar han grönsaker. Han tjänar i ett pastorat med många kyrkor och är en god hjälp för den lokale prästen. Hans dröm är en Honda, en motorcykel, så att han lättare skall kunna åka mellan de olika predikoplatserna.

På mobilt uppdrag

Vid samlingen 15.30 berättade Stefan om den treåriga evangelistutbildningen i Tanzania som nu över 3000 personer gått igenom. Utbildningen som går under namnet TEE (Theological Education by Extension) innebär ett utbildningsprogram som eleven kan gå samtidigt som man sköter sitt jordbruk, dagliga arbete, odling etc. etc. Många sitter, efter en hård dags arbete med vardagssysslor, i fotogenlampans sken med sina självstudier som innebär dels att man får möjlighet att lära känna Gud bättre, dels att man får möjlighet att reflektera över tron och utrustas till tjänst i Guds rike. Denna form av "mobil utbildning" gör att många kan stanna kvar i sin by med sina ledaruppgifter samtidigt som man förkovras och växer till.

En gång/vecka träffar man sin personliga gruppledare eller kanske bättre "utrustare". Då går man

igenom de instuderingsfrågor man jobbat med sen förra gången. Bl.a. används i undervisningen boken "Evangelisk tro i afrikansk miljö" som Klas Lundström på Johannelund har tagit fram. Kombinationen av vardagsliv, tro och tjänst är här en klar realitet.

När Stefan berättar om denna utbildning så går det inte att ta miste på att hans hjärta brinner och det inspirerade oss alla.

"Kombinationen av vardagsliv, tro och tjänst är här en klar realitet"

Tiobarnsmor och evangelist

Vi fick höra om tiobarnsmor Tulasigilwa Mtenga i Idunda som gick igenom en kris när ett av hennes barn dog och som fick hjälp att komma igenom sin kris på grund av evangelistkursen. Hon är nu utsedd till byevangelist och har ett stort ansvar i en församling med 200 medlemmar. Efter Stefans anförande fick vi lyssna till konsertpianist Stina Backlund från Malmö. Inte minst hennes tolkning av psalmen "För att du inte tog det gudomliga" berörde och glädde oss alla.

Kyrkbygget i Kilwa

Samlingen på eftermiddagen avslutades med att Ingvar Persson berättade om kyrkbygget i Kilwa. Kyrkor under uppförande är en mycket vanlig syn i Tanzania och ifrån EFS i Sydsverige har vi genom Ingvar och Lillemor Persson haft förmånen att följa bygget i Kilwa som vi också sponsrat ekonomiskt. Tak och väggar är nu på plats och man har till och med börjat fira gudstjänst där trots att en hel del återstår att göra.

Guds hjärta för folken

Kl.17.00 serverades naturligtvis pepparsås innan kvällens gudstjänst med temat "Guds hjärta för folken"

inleddes. Samlingen började med att kvällens sångteam med Jonas, Elin och Stina från Malmö sjöng "Det enda jag vet det är att nåden räcker". Deras sång förde oss in i tillbedjan och tacksamhet. Stefan predikade utifrån texten om Jona, då han sitter utanför Ninive och väntar på att Gud skall komma med sin dom, men får vara med om att

Stefan Holmström

Guds barmhärtighet för folket i staden denna gång vinner över hans vrede över synden. Texten visade tydligt på "Guds hjärta för folken". Kvällen avslutades med att Evalotta Kjellberg och Lillemor Persson ledde oss i förbön för två missionsfält, Tanzania och Sverige.

Dagens behållning från kollekt samt servering blev 13.488:- som vi

Åhörare och deltagare vid distriktsfesten

Kyrkbygget i Kilwa på gång

Ingvar Persson har varit och kollat kyrkbygget i Kilwa. Han framförde hälsningar från biskopen och församlingen där och informerade kort om bygget.

- Om planerna håller kommer kyrkan att stå färdig nästa år menade Ingvar och fortsatte.

- Jag ska också här redogöra för vad bygget hitintills har kostat och hur mycket pengar vi har fått in. Vi har från distriktet fram till nu samlat in 135.000 kr och av de pengarna har vi skickat ut 124.000:-. Vi har beräknat att bygget skulle kosta 180 000.- så de resterande kronorna till bygget har EFS i Sydsverige lovat att stå för. Nils Danielsson från Lidköping är också med och "stöttar" bygget med en summa pengar.

Därefter gav Ingvar lite information om var Kilwa ligger och hur "religionsstrukturen" ser ut i staden Kilwa. Här är muslimerna i majoritet. Men det finns också den Lutherska kyrkan. Pingstförsamlingen finns där men också Romersk katolska kyrkan och den Anglikanska

kyrkan.

Året 2003 startade bygget med en vision att kyrkan skulle byggas och att församlingen där skulle starta "kindergarten" som kunde ta hand om barnen och ge dem undervisning när föräldrarna var på jobbet.

De hade från början en kyrka men den bild som Ingvar visade av den kanske inte uppfyllde kraven för att inrymma kyrkolokal och kindergarten. Alla i församlingen är villiga att hjälpa till med bygget.

Kilwa är en stad som växer och nu byggs det hus i närheten av kyrkan och det är bra. Då kan man nå de som bor nära kyrkan, bl.a. den muslimska befolkningen och presentera evangelium för deras barn.

Församlingen har cirka 60 medlemmar och kanske hälften av dessa är aktiva.

- Just nu är man väldigt glad över att muslimer som är gifta med kristna har börjat att besöka kyrkan, sade Ingvar och fortsatte.

- I nuläget har kyrkan bara en

beslöt dela mellan TEE-utbildningen och kyrkbygget i Kilwa. Ett stort tack till missionsnätverket och VU som planerat dagen.

Vid pennan Allan Svensson, df

evangelist och han har inte utbildningen som en präst har. Stiftet har lovat att en präst från området så småningom skall komma till församlingen där. Detta är jätteviktigt, menade Ingvar.

- Det var lite om det som är på gång där nere och församlingen frågar när kyrkan kan bli färdig. Vi hoppas att den ska stå färdig i oktober nästa år och så får vi se om det håller, sa avslutningsvis Ingvar.

Text och bild:

Per Andersson, Staffanstorp

Sångartrion Stina Backlund, Jonas Ek och Elin Andersson

betraktelse

Mätta oss med din nåd när morgonen gryr ...Ps. 90:14

Inte många i vårt svenska samhälle vet vad hunger är men det finns säkert några invandrare från krigshärjade länder eller någon som minns andra världskriget med ransoneringskortet eller någon hemlös som har upplevt detta. Men de flesta av oss får äta oss mätta varje dag.

Hunger av annat slag tror jag vi alla känt av eller känner just nu. Hunger efter att bli sedda, hunger efter att bli smekta, hunger efter en livskamrat eller en trofast vän, hunger efter acceptans eller efter vila och ro eller någon annan slags hunger. Att ha ett behov som inte blir tillfredsställt ger hunger.

Samtidigt är det ju så som någon sagt att om det inte är mörkt så syns inte stjärnorna. Är vi alltid mättade på livets alla områden så förstår vi inte den människa som hungrar. Det är ju först när vi själva varit hungriga i någon bemärkelse som vi kan glädjas över att bli mättade. Det är också då som vi kan förstå våra medmänniskors hunger.

På många plan kan vi som medmänniskor mätta varandras hunger.

Vi kan lyssna – till den som hungrar efter att få berätta.

Vi kan köpa en godispåse – till den med godishunger.

Vi kan vara en vän – till den som hungrar efter gemenskap.

Vi kan ge en kram – till den som längtar efter

närhet.

Men den djupaste hunger i våra liv tror jag att bara Gud kan mätta, det är i alla fall min erfarenhet. Jag tror inte att jag är ensam om den erfarenheten för redan på 300-talet skrev den gamle kyrkofadern Augustinus: "Mitt hjärta är oroligt i mig till dess det finner ro hos Gud".

Som överskrift skrev jag orden från Psaltaren "Mätta oss med din nåd när morgonen gryr" och fortsättningsvis står det "så att vi får jubla och vara glada". Det är en bön om att Gud varje morgon genom bibelordet, bönen eller ett avsnitt ur en andaktsbok ska fylla oss med sin kärlek.

Guds kärlek säger: Du är önskad, sedd och värdefull.

Att varje morgon fylla sitt inre med denna sanning hjälper i alla fall mig att försöka möta varje ny dag med tillförsikt. Så kan det också få bli för oss som för psalmisten, att vi kan jubla över att Gud faktiskt mättar vårt hjärtas längtan.

I mitt liv skiftar hungern bland annat från hunger efter bilar – alltså Ahlgrens godisbilar – till att hungra efter en "länge-kram" att vila i eller till den Guds-hunger som mättas av en morgonmessa tillsammans med kyrkans arbetslag. Vad är din hunger?

Ingela Rubin, Lerberget

EFS i Sydsverige presenterar:

En tjänares hjärta

Ledarkonferens

4 - 5 april 2008

Glimåkra

Folkhögskola

Medverkande: Anders Sjöberg, Per-Eive Berndtsson, Lena Olsson, Tomas Nygren, Agne Nordlander, Bo Brander, Marie-Louise Nilsson, Stefan Svensson, Stefan Johansson, Helena Eriksson, Allan Svensson, David Ivarsson med lovsångsteam.

Distr.exp. 0451 - 38 80 70
eller info@efssyd.org

Inbjudna är EFS missionsföreningarnas styrelser, anställda, frivilligarbetare och du som är med i kyrkan. Två dagar vars syfte är att inspirera och skickliggöra ledare, till att bygga Guds församling i denna tid. Dagar med seminarier, samlingar och gudstjänster som bygger upp och signalerar att Gud har mer på dagordningen för sin kyrka

Intensiv verksamhet på ÅhusGården

Sommaren har inneburit en intensiv verksamhetsperiod på ÅhusGården. Utöver 2 fy-raveckors konfirmandläger har många sökt sig till stug- och rumsboende under semesterperioden.

Stora arrangemang som scoutläger och beachhandbollsfestival har inneburit mycket kringmänniskor runt arrangemangen som behövt boende. Ytterligare konfirmandläger, familjeläger och boende från omsorgsverksamhet har fyllt på i verksamheten.

ÅhusGården används numera av allt fler människor i en mängd olika arrangemang. Vi har varit ganska tysta med rapporter från ÅhusGården under en tid. Verkligheten är sådan att fler och fler upptäcker Gården och vill komma, vilket gör att arbetsinsatserna ökar och Gården blir mer och mer uppbokad. Såväl augusti som september har en lång rad bokningar även utöver helgerna. Och för resten av hösten är nästan alla helger fullbokade.

Därav följer också att personal behövs för arbetet. Vi har därför behövt anställa ytterligare personal. Arbetsstyrkan består numera av Bertil Carlsson föreståndare, Anne-Louise Wramneby husmor, Miriam Holst kokerska, Karin Brorson ekonomibiträde, Daniel Löfquist konsulent-musiker och Ingvar Johansson, vaktmästare. Några av tjänsterna är deltid men sammantaget innebär det 4,8 heltidstjänster.

Det senaste tillskottet i medarbetargruppen är Daniel Löfquist som anställts för att arbeta med Gårdens körer och viss programverksamhet. Körerna Unga Röster, Young Voices och RiverHouse, för både unga och äldre finns sedan en tid i gårdsföreningens regi och övar regelbundet för uppsjungningar vid vissa tillfällen. Daniels tjänst innebär också att

Gården kan satsa något mer på egna arrangemang framöver.

Vi på ÅhusGården ser med tillförsikt och frimodighet framåt och arbetar vidare på att Gården

också framöver får vara en missionsplats och en oas där människor får finna såväl vila som inspiration för hela sin varelse.

Bertil Carlsson, Åhus

Främre raden fr.v. Anne-Louise Wramneby, Karin Brorson, Miriam Holst, Bertil Carlsson

Bakre raden: Daniel Löfquist med sonen Efraim och Ingvar Johansson

Bodekull Gospel & Jazz Orchestra on tour i USA!

Att EFS i Sydsverige är vår rörelses blåsigaste distrikt är ju väl känt sedan tidigare. Men i sommar har för första gången två av distriktets orkestrar turnerat i USA, var och en på sitt håll. Den ena var förstas Röke Blås som gjort flera turnéer tidigare och den andra var Bodekull Gospel & Jazz Orchestra (BGJO) från Karlshamn som gjorde sin första USA-turné. Här kommer en rapport från deras turné.

Det började som en fråga via mail hösten 2005: "Kan Du tänka Dig att ordna en turné för oss i USA?" - som omedelbart besvarades med "Visst kan jag det. Jag ska ändå till Sverige på lördag. Vi kan träffas då och planera lite närmre". Replikskiftet mellan oss och Dave Anderson, som ordnat Röke Blås alla turnéer, var början på ett äventyr som fick sin kulmen i somras. Hela tiden har vi fått känna hur Herren lett och hjälpt oss på vår väg.

En viktig förberedelse för vår resa var den serie på fyra julkonserter vi gjorde i fjol tillsammans med Anna Weister Andersson och Frank Ådahl. Den gav oss en viss turnérutin och höjde den musikaliska standarden i orkestern. Framförallt inleddes ett samarbete med Anna som fortsatte under våren och även i USA. Från att tidigare ha haft en helt instrumental repertoar har tyngdpunkten mer och mer kommit att ligga på arrangemang för sång till orkester. Detta har gjort att budskapet vi vill förmedla med vår musik blivit mycket tydligare. Anna och hennes man Andreas, barytonsaxofonist, var med oss under den första delen av turnén. Som sångare hade vi dessutom med oss Kristoffer Lignell och Elin Wallin.

Vi gav oss av tidigt på morgonen (kl tre!) från Karlshamn måndagen den 9 juli för att ta morgonplanet från Köpenhamn till Reykjavik där

vi skulle mellanlanda och tillbringa några timmar. Framme på Island väntade en spännande upplevelse, nämligen dopp i "Den blåa Lagunen" som är en badanläggning uppvärmd av en varm källa i ett fascinerande lavalandskap. För oss trötta, svettiga och ofräscha resenärer var detta fantastiskt uppfriskande och gav oss nya krafter när vi fortsatte vår resa med nästa plan mot Minneapolis.

Några timmar senare satte vi fötterna på amerikansk mark. Det stora skuttet över Atlanten var fullbordat men nu kom nästa hinder: passkontrollen. Barska passkontrollanter frågade ut oss om vad vi skulle göra i USA och vart vi skulle resa. Vi visste att fel svar på den frågan kunde medföra att vi skickades tillbaka till Sverige, så alla var lite oroliga och vi fick verkligen hjärtat i halsgropen när en av medlemmar plockades in i ett särskilt förhöringsrum och fick svara på en massa extra frågor. Men det hela gick bra och väl igenom passkontrollen möttes vi av våra amerikanska guider Judy och Ron Fulton. Klockan var nu åtta på kvällen lokal tid vilket innebär att det var exakt 24 timmar sedan vi lämnade Karlshamn, så alla var ganska lättade när vi fick checka in på motellet i Bloomington bara fem minuters väg från flygplatsen.

Vår första anhalt var hamnstationen Duluth i Minnesotas nordöstra

hörn vid Lake Superior. Första konserten hölls i Proctor, en förort till Duluth. Där fanns två lutherska församlingar, en som främst bestod av svenskättlingar och en som bestod av norskättlingar. De hjälptes åt att ordna de praktiska arrangemangen kring konserten och att hysa oss alla 33 personer i hemmen. Detta att det fanns två till synes likadana församlingar med enda skillnaden att de dominerades av medlemmar med svensk, resp. norsk bakgrund kan tyckas märkligt men det var något vi stötte på flera gånger på olika platser under vår resa. Det återspeglar troligen den sammanhållande funktion som kyrkorna fyllde för invandrarna från olika länder när de först kom till USA.

Vår resa fortsatte sedan västerut i Minnesota där vi bl. a. besökte orter som Hibbing, Brainerd och Bemidji. Här hade vi en mycket uppskattad konsert på söndagskvällen i en fullsatt, stor nybyggd kyrka. Måndagen var konsertfri för oss och församlingen hade istället ordnat en fantastisk utflykt för oss då vi först fick besöka Itaska nationalpark där Mississippifloden har sitt ursprung. Därefter hade man ordnat ett stort party för oss hemma hos en familj i kyrkan som hade en stor trädgård med strandtomt vid en sjö med tillfälle att segla, åka vattenscooter, bada osv. Många av församlingens medlemmar kom dit och alla hade mat med sig och bjöd på och det hela blev stort härligt knytkalas där vi fick umgås med både unga och äldre i församlingen.

Så fortsatte vi västerut och kom in i den glest befolkade staten South Dakota och nådde Rapid City i den västra kanten. Här var man verkligen i vilda västern och vi åkte bl. a.

igenom Deadwood som var ett klassiskt gangstertillhåll på den tiden när det begav sig. I dessa trakter ligger också Mount Rushmore, den berömda klippan med presidentansiktena uthuggna i berget, som vi fick se. Därefter var det dags att styra kosan österut igen. På vägen tillbaka blev det konsert i lutherska kyrkan i Sioux Falls, South Dakotas största stad. Så långt hade vi enbart spelat för publik utan några färgade personer. Men i publiken i Sioux Falls fanns en ung färgad kvinna och hennes närvaro gjorde detta till en av de mest minnesvärda konserterna. Hennes frimodiga spontanitet med hallelujarop, handklappning och dans till musiken tände både oss och resten av publiken. Det hela blev en fantastisk upplevelse. Tänk vad enda människas frimodighet kan betyda!

Vi passerade åter gränsen till Minnesota och resan började närma sig sitt slut. Den sista dagen i USA var söndagen 29 juli. Vi skulle då medverka i tre gudstjänster på förmiddagen i en kyrka i Prior Lake utanför Minneapolis. Vi visste inte så mycket om kyrkan innan vi kom dit men blev ganska häpna när vi kom in i den. Det visade sig vara en församling på ca 4000 medlemmar och

den jättelika kyrksalen rymde 1400 personer. Vi hade väntat att man ville ha lite stillsam musik i gudstjänsterna men den musikansvarige förklarade för oss att man ville ha fullt ös. "We want you to rock our church", förklarade han med påföljd att vi plockade fram våra rivigaste låtar. När Dave Anderson, som ordnade resan för oss och nu på slutet hade anslutit till vår grupp, hörde oss soundchecka rusade han förfärat fram och förklarade att det här kan ni inte spela i gudstjänsten. Vår dirigent, Christoffer Wallin, lugnade

"We want you to rock our church"

honom då och förklarade att detta var precis vad man bett oss om att spela. Och de svängiga sångerna blev verkligen uppskattade och gavs ett stort utrymme i gudstjänsterna. Det var härligt att se de båda kvinnliga pastorerna sitta på första raden och klappa händerna och stampa fötterna i takt med musiken tillsammans med resten av församlingen.

Totalt gjorde vi över tjugo framträdanden under den här turnén. Vi kände överallt att sången och musiken var verkligen uppskattad,

även om det kanske inte var riktigt var man väntat sig från början. Vi lanserades som "The Swedish Gospel & Jazz Orchestra" och de flesta som kom hade nog mest väntat sig svensk folkmusik. Visst spelade vi en del svensk musik men tyngdpunkten låg som vanligt på spirituals och gospels varvade med vittnesbörd och presentationer av orkesterns medlemmar. Reaktionen efter konserterna var ofta i stil med "Det här var verkligen något nytt, och det här budskapet behövde vi höra!" Efterhand förstod vi att i en del av kyrkorna förkunnades det inte så mycket om vikten av den personliga gudsrelationen och det vi fick förmedla på det området genom våra sånger och vittnesbörd var något man uppskattade att få påminnas om.

När man summerar denna vår första USA-turné känner man en väldig tacksamhet. Främst till Herren, vars ledning vi så många gånger fått uppleva både före och under resan och till alla er här hemma som bett för oss och stött oss på olika sätt. Ett särskild tack till distriktsstyrelsen för ert bidrag!

Den som vill läsa mer om Bodekull Gospel & Jazz Orchestra, titta på bilder från USA-resan eller lyssna på spår från vår skiva är välkommen att gå in på vår hemsida www.bodekullgospelandjazz.com

Björn Ohlsson, Karlshamn

Vad är mission?

Mission har alltid varit mitt stora intresse. Att förkunna evangelium, hjälpa och stödja andra till ett bättre liv både andligt och lekamligt är mission. Evangelium kan förändra en människa!

*Magda Tyrberg,
Hässleholm*

Röke Blås on tour i USA!

Den 29 juni lyfte flygplanet från Kastrups flygplats. Ombord fanns Röke Blås ca 75 förväntansfulla orkestermedlemmar och medresenärer - på väg mot en turné i det förlovade landet USA! En tre veckor lång resa som kom att innebära möten med Gud, människor, församlingar och en ny kultur.

Efter en första utvilande natt på hotell i Baltimore tog turnén fart. Första kyrkan var, för amerikanerna åtminstone, en mycket gammal kyrka som var byggd för några hundra år sedan. En första förväntansfull konsert, ledd av eminente dirigenten Ingemar Karp, hölls till Guds ära och vi blev varmt mottagna av denna entusiastiska församling.

Våra första värdfamiljer, s. k. "hostar", introducerades för oss efter den inledande konserten. Väl omhändertagna i många gästvänliga och

på en ny ort och i en ny församling. Alla var varmt välkomnande och vi fick uppleva ett brett spektra av unika församlingar: fattiga, rika, konservativa...

Allt som oftast hölls konserterna på kvällen och på dagarna fanns det tid för andra aktiviteter. Shopping stod ofta högt upp på önskelistan och under resan hann vi med ett antal shoppingcentra, s. k. "malls". Inte undra på att många hade svårt att stänga sina väskor när hemresan närmade sig...

fram genom staterna på östkusten. Med en buss och tre minibussar var vi en hel liten karavan som rörde oss på de amerikanska vägarna.

Som alltid när det gäller en resa av denna typ blev det en hel del spex och roligheter, speciellt under sista konserten! Varje dag delades dessutom "Dagens Dumle" ut, ett pris man kunde bli nominerad till om man gjort något roligt eller klantigt - och som vi andra kunde skratta gott åt.

Den 4:e juli, amerikanernas frihetsdag, firade vi med pompa och ståt på äkta amerikanskt vis i Washington DC. En underbart ren och vacker stad - men ack så varmt (39 grader, närmare bestämt)! Även om vi rörde oss i många mindre städer

trevliga hem kändes det som om resan hade börjat på allvar! Nog för att språket var ringrostigt men vi gjorde oss förstådda i alla fall... Att få bo i familjer, och därmed få uppleva USA från insidan, var både fascinerande, lärorikt och jobbigt - och väldigt värt det!

Varje dag innebar en ny konsert

Turnén anordnades av Dave Anderson, en äkta amerikan med stort hjärta och ett brinnande engagemang för evangelisation. Under denna turné, som kom att bli den åttonde i raden sedan den första 1975, lade vi 275 mil bakom oss. Vår käre busschaufför Keith, som varit med på två turnéer innan, tog oss tryggt

under turnén så hann vi besöka turistställen som Niagarafallen och New York. I New York avslutades turnén och med många goda minnen i bagaget blev det en underbar resa!

Ur en resenärs dagbok

Måndag 2/7:

Maria väckte mig vid 06.00.

Tankar om EFS mission

Jag kan ännu minnas hur jag fick upp ögonen för nödvändigheten av mission.

I söndagsskolan såg jag för första gången en missionssparbössa - en pojke som nickade varje gång man lade ner en slant. Då öppnades mina ögon och jag förstod att världen var orättvis. Vi hade mer än vi behövde och andra hade inte mat för dagen. Det blev viktigt för oss barn att vara med och dela med dem som hade det sämre ställt.

Efterhand blev jag också klar över att det viktigaste vi kan dela med någon är evangeliet om Jesus Kristus.

Mission handlar om förvaltar-skap av det vi fått - vår tid, våra gåvor och vårt överflöd samt den tro vi fått - tron på Jesus Kristus.

Sjalva ordet mission betyder ju sändning. Gud har sänt sin son och vi i församlingen får idag sända någon att stå i Guds tjänst.

Jag är glad att jag tidigt kom i kontakt med EFS mission. Det har gett mitt liv nya perspektiv.

Under årens lopp har vi betonat olika saker när vi talar om mission. Vi har talat om yttre mission, d.v.s. utlandsmission för att sedan tala om arbetet i vårt närområde, d.v.s. evangelisation. Pendeln slår åt olika håll men jag tycker att EFS har varit bra på att peka på ett både och. När det gäller utlandsmissionen har EFS alltid arbetat både med ett evangeliskt och ett humanitärt arbete. Den svältande har inga öron.

För bara några årtionden sedan var det vi i västvärlden som skickade missionärer till tredje världen. I dag är det vi som fortfarande står för det ekonomiska biståndet men pendeln har svängt så nu är det också vi som får vara mottagare av evangeliet från andra delar av världen. De flesta kristna, både numerärt och procentuellt, finns i dag utanför Europa

och USA. (Statistiskt sett står kristendomen still). 50% är exempelvis kristna söder om Sahara.

Frågar man någon från våra systerkyrkor i Afrika varför kyrkan växer så enormt är svaret: Vi betonar kristen kärlek i funktion och andlig frid. Dessutom satsar vi på att ge medlemmarna en materiell förbättring genom undervisning.

För att använda skolans språk kan man säga att mission inte är något tillvalsämne utan ett kärnämne, det vill säga man kan inte välja bort det. Det är något som påverkar hela vårt liv.

EFS ungdom formulerade det så bra för några år sedan: *Mission är en livsstil*. Detta önskar jag att vi alla både unga och gamla kan ställa upp på.

Till sist ett citat som följt mig i många år: Vad är mission?

Se ruta på sidan 18.

Ulla Johansson, Ängelholm

Frukosten bestod av fettfri mjölk, flingor, blåbär, vindruvor, rostat bröd och några märkliga saker som var som mini-ugnspankakor. Vi åkte till Virginia Beach där många badade. Sedan åkte vi till King of Glory Lutheran Church i Williamsburg, Virginia. Det var turnéns första utomhuskonsert. När vi hade övat bjöds det på mat. När man fick syn på "salladsbordet" så höll man på att krevera. Visst fanns det rivna morötter, men det var bara ett litet problem med dom - dom låg i gelé, typ sådan gelé som man lägger på tårter för att det ska se fint ut. Så då tappade man aptiten.

Tisdag 3/7:

Vi åkte vidare till Marshall, Virginia där vi skulle ha konsert på Marly Farm. Ett par som bodde precis bredvid där vi skulle ha konsert upplät hela sitt hus och hela sin trädgård med tillhörande pool till

Bildtexter:

Vänster - Konsert i Middletown, Maryland

Ovan - Det blev mycket plaskande i poolen för att svalka oss i värmen

Artikeln fortsätter på nästa sida.

Vad är mission?

1

- Mission är inte en känsla av solidaritet med folk i fjärran länder.
- Mission är att leva med Kristus och vara människa bland människor

2

- Mission är inte en särskild aktivitet utanför Sveriges gränser.
- Mission är att förkunna Kristus för alla människor

3

- Mission är inte en sysselsättning för några få utvalda grupper av kristna
- Mission är hela församlingens uppdrag i världen

4

- Mission är inte en fråga om pengar
- Mission är en fråga om närhet till Kristus

5

- Mission är inte tröttsamma utmaningar
- Mission handlar om lydnad mot Kristus

6

- Mission är inte kulturimperialism
- Mission är att Kristus är Herre över allt och alla överallt

7

- Mission är inte bara förkunnelse
- Mission är att se till hela människan

8

- Mission är inte bara socialt engagemang
- Mission handlar om ett nytt liv som sträcker sig in i evigheten

9

- Mission är inte enstaka länder.
- Mission handlar om alla folk

10

- Mission är inte en paulinsk uppfinning
- Mission är Guds hjärtesak sedan evigheter

11

- Mission är inte en välgörenhetsprocess utan mål eller slut
- Mission är att förkunna evangelium för alla folk. Sedan ska änden komma

12

- Mission är inte något jag väljer
- Mission är Kristi kärlek som inte lämnar mig något val

oss. Konserten var i ett stort tält. Det var typ ambassadpersonal som vi spelade för, fint folk. Eftersom hon som höll i det hela var från Sverige, så hade dom till och med satt upp en midsommarstång utanför tältet.

Lördag 7/7:

Dagens dumle till Ingemar som var på Walmart igår. Han skulle ha kalsonger, frukt och lite så. Han gick och betalade och gick ut ur affären och skulle äta lite frukt. Och då kommer han på att han har ett paket kalsonger under armen. Obetalda. Så han fick gå in igen och betala dom. När vi kom fram till St. John Lutheran Church i Marysville, Ohio fick vi lunch bestående av korb med bröd, minimorötter, minitomater, chips. Vi hamnade hos värsta 80-tals familjen. Mamma hade riktiga 80-talsglasögon, och 80-talsfrisyr. De hade en halvtjock orange katt som verkade vara lite farlig. Så fort man närmade sig honom började han fräsa och hålla på, så det var lite läskigt.

Text: Maria Sjögren, Lund.

Foto: Maria Sjögren och Helene Folkesson, Hässleholm.

Dagboksanteckningar: Matilda Karlsson, Röke.

Vad är mission?

Att göra Jesus känd för sin omgivning!
*Nils Dencker,
Höganäs*

Vem är framgångsteolog?

Framgångsteolog är den som samlar byns fotbollslag och undervisar dem i 15 min. om vad kristen tro handlar om. Efteråt har de förstått vad det handlar om!

Ingemar Bjärneroth

Vad är mission?

Evangelium i ord och handling.
*Torsten Simonsson,
Helsingborg*

almanacka

även på www.efssyd.org

nr/sid

oktober

5-7	Förnyelse Evangelisation Enhet (OAS-helg) Ängelholm	8/16
9-14	Bibel- och gemenskapsvecka, Åsljunga	8/15

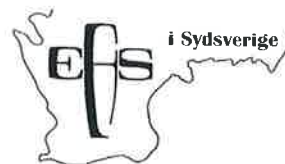
november

11	Konsert, Kulturhuset Hässleholm med Röke Blås, Frank Ådahl, och Gospel Company	6/6
----	---	-----

2008

april

4-5	Ledarskapskonferens i Glimåkra	10/16
-----	--------------------------------	-------

Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm

Telefontid: 10 - 15, lunch 12-13

Exp. öppen: tisd, ons, tors

Telefon: 0451 - 38 80 70

Telefax: 0451 - 38 80 71

E-mail: info@efssyd.org

Hemsida: www.efssyd.org

Bankgiro: 196 - 7900

Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande

Mats Hansson, Kramersvägen 6

217 45 Malmö, 040 - 26 44 44

Distriktsföreståndare

Allan Svensson

0451 - 38 80 70

epost: df@efssyd.org

Distriktsekonom

Boel Rönnblom 0451 - 38 80 74

Distriktskonsulent

Helena Eriksson

0451-38 80 72

Assistent

Hanna Sjöberg 0451 - 38 80 70

GUL-inspiratör: Marie-Louise Nilsson

rel: 0451-388073 / 0703-388074

ml.nilsson@efssyd.org

EFS-Gården, Åsljunga

Ånhultsvägen 31

286 72 Åsljunga

Tfn: 0435 - 46 00 54,

46 00 52 (fax)

E-post: info@efsgarden.com

Heljarödsgården

Farhult

263 93 Höganäs

Tfn: 042 - 680 29,

042 - 680 24 husmor

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2

236 38 Höllviken

Tfn: sep - maj 046 - 25 31 66

jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckgården, Tjurkö

370 43 Sturkö

Tfn: 070 - 654 61 85

Fax: 0455 - 460 85

E-post: info@stenbracka.k.se

Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus

Tfn: 044 - 24 00 20

E-post: ahusgarden@efssyd.org

Vad är mission?

Föra ut budskapet om Jesus Kristus för den som inte känner honom.

*Brita Ohlsson,
Bjärnum*

Minnesgåvor

Juni & Juli

Minnesgåvor till Anna-Greta Hedenborgs, Sigrid Perssons & Allan Parkers minne.

Högtidsgåva vid Anna-Lisa Engströms högtidsdag.

Totalt inkommet under perioden: 3 600 kr till distriktets olika verksamhetsområden.

Tack för gåvorna och alla varma tankar som följer dem.

mitt vittnesbörd

Då Robert frågade mig om jag kunde skriva ett vittnesbörd i tidningen började jag fundera. Jag kom då fram till att jag ville berätta om hur Gud hjälpt mig och hur han också blivit en viktig del av min vardag - ja, hela mitt liv.

För några år sedan gick jag igenom en uppslitande skillsmässa. I samband med denna blev vi tvungna att sälja vårt hus vilket också var mitt föräldrahem. Jag blev satt i en situation som jag aldrig trodde skulle inträffa, att bli tvungen att flytta fast jag absolut inte ville det.

Jag fick börja leta bostad. Detta var inte så lätt. Jag tittade på många hus men hade svårt att hitta det jag ville ha. Det skulle gärna vara vid havet. Detta var dock för dyrt. Barnen var utflugna så jag var ensam om att fatta beslut. Jag hade dock många släktingar och vänner som ställde upp. Men det var bara jag själv som kunde fatta avgörandet.

Till slut hittade jag ett hus som låg på en plats där jag egentligen inte ville bo men tog ändå några med mig och åkte och tittade på det.

Jag tyckte om huset. Budgivningen började en torsdagskväll. Jag hade två timmar på mig för beslut. Då jag tackade ja till huset undrade mäklaren om allt var klart med banken. Det var det inte. Jag fick en kusin att hjälpa mig ta kontakt med banken eftersom jag arbetade hela fredagen. Han ringde mig kl. 11 och sa att banken kunde träffa mig kl. 14.00 samma dag. Jag hade just fått ett återbud från en patient och hade en timme ledigt just runt kl. 14.

Hela natten till fredagen hade varit fylld med dålig sömn och många böner till Gud. Jag satte mig i bilen för att köra till banken och var fortfarande mycket orolig för hur jag skulle göra. I bilen ropade jag till Gud: "Ge mig ett tecken - om jag inte ska ha huset så blir det inga lån".

Då jag kom till banken träffade jag en fantastisk kvinna som ville höra om mina

problem. Hon gick in i sin dator, det dröjde en liten stund och så sa hon: "Det är inga problem, det här klarar du och vi ska hjälpa till". Där fick jag mitt tecken. Tack gode Gud!

Visst har jag tvivlat ibland på att Gud hör bön och jag har tyckt att han känns långt borta. Trots detta känner jag att jag lever och får leva nära honom och att han aldrig sviker mig. Trots ensamheten som jag upplevt så vet jag att det alltid finns någon vid min sida och som jag får och kan komma till med allting.

Vi är människor med alla våra fel och brister och ändå älskar Gud oss så oändligt mycket. Det är bara för dig och mig att våga ta emot vad han vill ge.

En dikt av Attle Burman:

*Kom visa mej vägen, kom håll min hand
för jag är lite vilsen och ensam ibland,
det kan vi väl alla vara
kom ge mej ett tecken jag ser och förstår,
en stjärna som visar vart vandringen går,
jag är ju en människa bara*

*Kom med mej på vägen, min tro är klen
när jag inte kan se någon ledstjärnas sken,
jag är ju en människa bara
kom var i min närhet i natt och i dag,
jag är som ett barn i mitt innersta jag
det kan vi väl alla vara*

*Kom visa mej vägen, kom håll min hand
för jag är lite vilsen och ensam ibland,
det kan vi väl alla vara
kom ge mej ett tecken jag ser och förstår,
en stjärna som visar vart vandringen går,
jag är ju en människa bara*

Jag är en människa bara
Du är en människa bara
och ändå är vi så värdefulla för Gud
Vågar du lita på detta!

Birgitta Westbacke, Helsingborg

Vad är mission?

Nå hela människan med kropp,
själ och ande.

Lennart Uddling,
Lerberget

Nr 11 - 2007

Livsluft

EFS-Nytt Syd

Det går livat till på Sommarpunkten i Höllviksstrand

Foto: Per Andersson

Nya Salt-redaktionen, sid. 6

- Det onyttigaste som finns, av Hans Johansson, sid. 13
- Höstmöte med RPG, sid. 10

...från redaktören

Innehåll

- sid 3 Horisont
- sid 4 Historik över Ringamålagården
- sid 6 Nya Salt-redaktionen
- sid 7 Sommarpunkten 07
- sid 9 Loppis i Heljaröd
- sid 10 RPG-möte i Åhus
- sid 12 Brev från Tanzania
- sid 13 "Det onyttigaste som finns"
av Hans Johansson
- sid 14 Beträktelsen
- sid 15 Almanackan
- sid 16 Mitt vittnesbörd

Kaoset närmar sig!

Kanske inte hos dig men hos mig. Ja, jag tänker inte deppa ihop och slå igen. Tro inte det. Nej, men nästa vecka kommer en byggfirma för att riva min yttertrappa till ytterdörren för att sedan gjuta en ny. De har sagt att de vill inte att vi använder ytterdörren under tiden och helst inte går på den sidan av huset över huvudtaget. Det blir nog rörigt värre!

Det positiva är att efter kaos kommer en viss ordning. Den nya trappan kommer att ge huset en vacker entré och förhoppningsvis kommer våra gäster och besökare att känna sig mer välkomna.

Så hoppas jag att det blir med Nya Livsluft också! Mycket hänger lite i luften just nu men med ett nytryckt nummer i fyrfärg i handen så kommer jag förhoppningsvis att känna: Yes, det här inbjuder till att öppna och läsa!

Gör nu också du ditt bästa, om du gillar förändringen förstås, och berätta om Nya Livsluft och att man kan prenumerera på tidningen.

Du som vill annonsera: nu kan du få annonsen i färg. Välkommen till Nya Livsluft någon vecka före jul!

Robert Södertun, red.

Redaktionsruta

Livsluft nr 11/2007
Årgång 15
Livsluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Sydsverige.

Adress: Livsluft
Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Tel: 0451 - 38 80 70

Ansvarig utgivare är Allan Svensson
Tel: 0451 - 38 80 70
Redaktör: Robert Södertun
Surbrunnsgatan 13, 253 60 Ramlösa
Tel: 042 - 29 87 00 / 0701 83 55 50
e-post: livsluft@efssyd.org
robert@kreativabudskap.se

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:
Den 5/11 för nr. dec. Plan.utg.dag 15/12 2007
Den 20/12 för nr. feb. Plan.utg.dag 1/2 2008
Nya Livsluft kommer ut med 8 nr/år.
Prenumerationspriset är 220:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5 Bg 5396 - 9093

Annonspriser:
Helsida 2.700:-
Halvsida 1.500:-
1/4 sida 900:-
1/8 sida 500:-
1/16 sida 275:-

Tryck: Kapa Tryck AB, Kävlinge

**Redaktionen förbehåller sig
rätten att redigera insänt
material.**

Frukostträffar

Under hösten kommer jag att få träffa våra EFS-präster i distriktet (just nu är de 16 till antalet) till frukostträffar, fyra och fyra. Det som ligger på mitt hjärta är att under några timmar få samtala om ämnet: "Vad innebär en korsmärkt förkunsel?".

Tanken är att vi tillsammans ska få sätta ord på vad det egentligen är, som är det absolut viktigaste att få fram i förkunnelsen. Vad är det omistliga i vårt Lutherskt/Rosenianska arv som inte får komma bort? Vad skulle jag förkunna om jag hade sex månader kvar att leva?

I ett brev till "mångas och min egen Gamaliel" (se Apg 22:3), Agne Nordlander, berättade jag om dessa planer och bad att han skulle skriva en hälsning till dessa träffar. Denna hälsning har nu kommit och blivit ett material som vi kan jobba med under dessa samlingar. Jag är stolt och glad över våra förkunnare! De är värda att få din och min uppmuntran, förbön och omtanke. Jag vet av egen erfarenhet att frestelsen till missmod i längden är större än frestelsen till högmod, även om båda måste tas på allvar.

Nya Livsluft

Tidningsutskottet har under hösten arbetat med planeringen av "Nya Livsluft" och vi planerar för att första numret med fyrfärgstryck skall komma strax innan jul. Glädjande är att varje nummer kommer att innehålla en fyrsidig ungdomsbilaga där redaktörerna Iza Möller och Oskar Simonsson kommer att vara "spindlarna" i nätet.

Andra inslag kan bli en spalt med familjenyheter, "Jabboks vad" med våra präster som teologer, "Helig rot" med Jonathan Anders-

son, "Gästkrönika" med namn som Elisabeth Sandlund och Samuel Rubensson som exempel, presentation av EFS-föreningar, intervjuer och referat som vanligt. Vi tror att vi med denna nystart kan få en hel del nya prenumeranter och kanske också nya annonsörer. För att kunna uppnå dessa mål behöver vi som tidning alla trogna läsares stöd och engagemang. Nya Livsluft kommer att komma ut med åtta nummer/år.

Några axplock

I slutet av september fick jag förmånen att hjälpa samarbetskyrkan S:t Mikael i Ängelholm igång med sin Alpha-kurs. Det var oerhört inspirerande att få träffa de tjugotal deltagare som anmält sig plus alla "frivilligledare" som skötte marktjänsten samt var samtalsledare i smågrupperna.

En måndagkväll i oktober gick färden till Rosengård i Malmö där jag för första gången fick träffa EFS-föreningen "Skrävlingevännerna".

Nya kyrkoherden Ann Aldén var också på plats för att täcka in tomrummet efter Johannes Dencker som varit vännernas stöd fram tills han flyttade till sin "käreasta" i Umeå.

Samarbetsrådet EFS/Svenska kyrkan i Lunds stift har haft sammanträde och det var första mötet med vår nya biskop Antje Jackelén. Vi mötte en biskop som tog "EFS-frågorna" på stort allvar och det borgar gott för att EFS också i fortsättningen skall kunna vara en god kraft i kyrkan. Eventuellt gör vi nästa år gemensam sak och inbjuder alla anställda i våra samarbetskyrkor samt de berörda styrelserna till en samarbetskyrkodag för att på ett positivt sätt uppmärksamma dessa kyrkors speciella struktur, karaktär och uppdrag.

Jag kan också hälsa ifrån Öst-

erängkyrkan i Kristianstad, EFS i Vittsjö, bibelveckan på EFS-gården i Åsljunga, Oas-helgen i Ängelholm, Möllebackskyrkan i Karlskrona samt EFS i Staffanstorp och konstatera att EFS i Sydsverige har en mångfald i arbetet som är en stor tillgång. Må Gud också i fortsättningen ge oss vishet att förvalta och förädla de gåvor som vi fått oss anförtrodda.

Allan Svensson, distr.förest.

Konsert

med

Åhus Swing Orkester

Lördag 8 dec. kl. 17.00
på ÅhusGården EFS
Efter konserten litet Julbord
160:-

Anmälan till 044 - 24 00 20
VÄLKOMNA!

Konsert

Lördag 15 dec. kl. 18.00
ÅhusGården EFS

Carol Szücs och
gruppen **Silverado**

Servering Kollekt
VÄLKOMNA!

 ÅhusGården

sensus
STUDIEFÖRBUND

Historik över Ringamålagården

Väckelsen drog fram över Ringamålabygden och redan 1929 bildades en juniorförening under ledning av kantor Joseph Persson. Den föreningen betydde oerhört mycket för den andliga utvecklingen och den 18 november 1933 bildades Evangelisk lutherska ungdomskretsen i Ringamåla med 20 inskrivna medlemmar. Joseph Persson blev den förste ordföranden. Årsavgiften var frivillig, dock minst en krona.

Bakom bildandet fanns alltså den väckelse som drog fram. Man samlades till möten i Ringamåla skola och i hemmen men "stugan blev för trång", som det heter. Det kunde samlas upp till 100-talet besökare vid de möten som hölls. Kaffe var en stående punkt på agendan och samlingarna avslutades som regel med en bönestund på knä.

Vid årsmötet 1938 valdes en byggnadskommitté. Dannemark 1:21 inköptes. Det allmänna omdömet var: "Nu är läsarna alldeles galna, sätta sig i det värsta stenhie som finns". Hos dem fanns inte det blekingska "Dä gaur ente".

Insamlingslistor sändes ut i Blekinge och Skåne. Det normala bidraget var 50 öre eller 1 krona. Det var bara de större skånebönderna som tecknade 5 eller 10 kronor. Kronan hade ett annat värde då ännu. Två kronor lär ha varit en ganska vanlig daglön på den tiden.

Ansvariga "bygggherrar" blev Julius Pettersson och Elof Pettersson. En stor frivilliginsats gjorde att byggkostnaderna stannade på 11 000 kronor.

Den 10 september 1939 invigdes missionshuset med kök och matsal

på nedre plan. EFS missionsföreståndare Nils Dahlberg, KTS ordförande J. P. Wessmark och komminister Josef Berner medverkade vid invigningshögtiden. Ungdomskretsen startade också en söndagsskola och under många år var det Julius Pettersson och Carl Henriksson som ansvarade för den.

Redan 1946 hölls den första konfirmandkursen med 21 deltagare. Konfirmandpräst och lärare var De Ungas Förbunds resesekreterare Åke Dyberg, Stockholm. Torsten Josephsson var en av dem som konfirmerades, och år 1961 axlade han själv ansvaret för konfirmandkurserna. Efter honom kom det ytterligare ett antal konfirmandpräster. Den sista kursen hölls år 1990.

Årligen återkommande bibelkurser var ett uppskattat inslag i verksamheten. De startade 1940, året efter att missionshuset invigdes, och pågick i 50 år.

Det fanns alltid "stortalare" med vid dessa kurser och någon av dessa skulle gärna vara från Danmark, Norge eller Finland. Det var doktorer och professorer och lärda män som Ole Hallesby, Kaj Pedersen, Hugo Oderberg och David Hede-

gård. Många deltagare cyklade 5-6-7 mil (enkel resa) för att få vara med på åtminstone någon av dagarna.

De första åren bodde kursdeltagarna på logementen i ungdomshemmet/gården som den allmänt kallades. Många bodde också ute hos missionsvänner och andra i bygden runt omkring. Deltagarna var ibland så många att potatisen till middag fick kokas ute på gården i en stor 50-100 liters gryta, tvättgryta eller liknande.

Vid söndagens avslutningshögtid samlades man i Ringamåla kyrka på förmiddagen och på ungdomsgården på eftermiddagen. Där var det flera talare med långa predikningar och kaffeservering mitt i högtiden. Många av deltagarna satt ute i backslutningen här utanför. När jag på 50-talet deltog för första gången var det bortåt 200 deltagare. En högtalaranläggning hade inköpts så det var möjligt för alla att höra.

"Stilla dagar" var en annan typ av kurs som startade 1960. Det var den kände "självordspastorn" Erik Bernspång och pastor Ernst Viberg som initierade dagarna. Stilla dagar samlade en lite annan kategori deltagare än bibelkurserna.

Ordförande för föreningen har sedan dess bildande 1933 varit Joseph Persson, Olof Svensson, Rune Johansson och Birger Henriksson.

Oerhört många har lagt ner mycket arbete på gården under årens lopp. Olof Svensson är en av dem. Han var under många år husfar på gården och han hade god hjälp av sin maka Ebba. Han var alltiallo och utförde till exempel det mesta när det gällde målning och tapetsering. Bertil Ohlsson, en bygdens son som var juniorsekreterare i EFS-distriktet åren 1945-1958, satsade mycken tid på juniorbetet.

Cecilia (Cissi) Olsson, Rut Petersson, Margit och Birger Henriksson och Sven Rundqvist är ytterligare några av dessa. Olle Svanström blev föreningens pastor 1980 och i uppgiften som husfar hade han god hjälp av sin maka Lisbeth. Stefan Nordström efterträdde Svanström som föreningens pastor 1995. Många fler borde nämnas men uppräkningsen skulle bli alldeles för lång.

Mera som kuriosita citerar jag ur tidningen Missionsvän för 1989. Där skriver signaturen "A-" under

rubriken "När vi äldre var unga" om juniorverksamheten: "När vi skulle ut på resa och det var för långt att cykla var det Carl Henriksson som ställde upp med sin lastbil med säten på långsidorna på flaket. Vidsträckt utsikt hade vi men ibland gnistrande kallt och månsken på hemvägen."

Lina Sandell sjunger i psalm 260: "Jag kan inte räkna dem alla". Det samma gäller alla de timmar som genom åren lagts ner på Ringamålagården. Det är en absolut omöjlighet att värdera allt som plöjts ner här av böner, gudstjänstbesök, läger- och kursverksamhet, praktiskt arbete i byggnader, på tomten, i köket och all omsorg om resande predikanter och gästande talare - detta för att nämna något.

All denna verksamhet är ett resultat, en frukt, av den väckelse som drog fram genom bygden. Tänk om eldsjälarna hade sagt nej när de kallades! Då skulle många människor ha gått miste om möjligheten att få mötas av Guds kallelse till frälsning och den andliga situationen ha varit helt annorlunda än den är. Det slu-

tar inte här. Det finns många som blivit invävda i "Ringamålaväven". Välsignelserna som flödat ut från denna plats kommer att fortsätta att flöda. Livsverket lever vidare. Ärat vare Herrens namn!

Text: Rune Johansson, Karlshamn

(Ett saxat utdrag från Rune Johanssons tal vid Tacksägelsegudstjänsten på Ringamålagården den 10 sept. 2006).

Tillägg,

Från försäljningen av Ringamålagården har under 2007 inkommit till EFS och Salt i Sydsvetige sammanlagt 500.000:- vilket härmed tacksamt erkännes. Till alla er vänner omkring Ringamålagården som under många år utfört ett troget och förtjänstfullt arbete i Guds rike, vill jag härmed på styrelsens uppdrag framföra vårt varma och innerliga tack.

Allan Svensson, distriktsföreståndare

Erik Åkerman in memoriam

Erik utbildade sig på Johannelund åren 1961-65 och efter det flyttade Erik och Christina till Färila i Hälsingland. Nästa tjänst som pastor i EFS blev i Stånga på Gotland där Christina minns att Erik hade 17 försäljningar, missionsauktioner på tre veckor. 1973 fick Erik tjänst i Visby där han även hann med att vara pastor på häktet. 1977 gick färden till Ängelholm och här har jag bett Birgitta Bemark (se nedan) att berätta något från den tiden. 1989 började Erik som församlings- och diakoniassistent i Munka Ljungby, en tjänst som han hade kvar till pensioneringen för något år sedan. Erik och jag fann varandra som "sångarkamrater". En av våra "hitar" som Erik ibland med varm humor kunde uttrycka sig har texten: "Jag aldrig har ångrat att jag trott på hans namn, för min själ funnit vila i Frälsarens famn". Denna vila har nu Erik till fullo gått in i: Tack Erik för din mångåriga, förtjänstfulla tjänst i EFS.

Hälsningar från vänner Allan Svensson

Erik var gotlänningen som kunde trivas överallt och som fick andra att trivas i hans sällskap. Det fanns en naturlig och äkta värme i mötet med honom. Erik har funnits som en självklar del av vår gemenskap i EFS i Ängelholm, de första tio åren som pastor och sedan som engagerad föreningsmedlem, vän och körsångare i Mikaelikören. Han gillade detta med samarbetskyrka. "Kyrkan har så många naturliga kontaktytor", sa han ofta. Han var väldigt glad för S:t Mikael. Och vi var så glada för honom.

Lekfullhet och en härlig humor är något jag förknippar med Erik. Ofta märkte vi på körövningar hur ett skratt började sprida sig från herrstämman. Då visste vi att det var Erik som kommit med en träffsäker kommentar på sin sköna gotländska dialekt. Kul, aldrig elakt, ofta med ett stort mått av självdistans.

Och så rösten! Erik, gitarren och de gamla lärsångerna hörde ihop. Han förvaltade den sångskatten med stor kärlek och gärna sjöng han om himlen. Nu har han flyttat dit. Det är svårt för oss att förstå och vi saknar honom mycket. Men när vi på begravningsgudstjänsten fick höra Daniel och Maria sjunga och spela "Jag har hört om en stad ovan molnen" så tror jag vi alla kände att Erik var med dem och oss i sången.

Jag tror han skulle vilja att vi fortsätter att leka och sjunga. Vi tackar Gud för honom och vet att han är i gott förvar hos den Frälsare han tjänat hela livet.

*För vännerna i EFS i Ängelholm
Birgitta Bemark*

Nya Salt-redaktionen

Nästa nummer av Livsluft blir en nystart på mer än ett sätt. Nytt namn; Nya Livsluft, EFS och Salt i Sydsverige, ny layout och nytt innehåll. En nyhet är att ungdomarna ska få mer utrymme och det sker genom att de får disponera de fyra sidorna i mitten av tidningen.

Två ungdomar, passande nog, har fått i uppdrag att hålla i trådarna på de här sidorna och tidningen träffade dem en oktobereftermiddag på konditori Fahlmans i Helsingborg.

Vad vill ni göra med bilagan nu när ni har fått ansvaret?

-Bilagan ska vara något som man ser fram emot att läsa och innehållet ska såklart vara intressant för ungdomar, säger Oskar Simonsson.

-Det ska vara attraktiva grejor från hela distriktet och vi har fått fria händer med både innehåll och layout, fortsätter Iza Möller.

Än så länge har ungdomsbilagan inget namn så just nu har den arbetsnamnet - just det - ungdomsbilagan. Bilagan ska rikta sig främst till ungdomar från konfirmationsåldern och uppåt och meningen är att ett litet redaktionsråd ska bildas.

-Tanken är att skapa en liten miniredaktion med mig och fyra personer och de personerna ska komma från olika delar av distriktet, säger Iza Möller.

Iza Möller och Oskar Simonsson vid Terrasstrapporna i Helsingborg

Vad blir din uppgift, Oskar?

-Min uppgift blir att kläcka idéer och vara ansvarig för layouten.

Hur ska ni fylla sidorna i varje nummer?

-Varje person i redaktionen får ansvar för en del i bilagan men ska inte skriva allt. Det är lättare att bli tillfrågad en gång än att vara tvungen att producera till varje nummer, säger Oskar Simonsson och Iza Möller fyller i:

-Det ska vara någon form av aktuell händelse och någon form av undervisning. Kanske en fråga till en pastor eller präst.

Om någon i distriktet är intresserad av att bidra till ungdomsbilagan, med text eller bild, så kan man höra av sig på följande mejladress: iziz_88@hotmail.com.

Ola Olofsson, Helsingborg

Fakta:

Namn: Iza Möller

Ålder: 19

Bor: Jonstorp

Arbete: Fritidspedagog

Familj: Mamma, pappa och syster

Kom till tro: Under konfalägret 2003. Inte uppväxt i en kristen familj.

Namn: Oskar Simonsson

Ålder: 21

Bor: Helsingborg

Arbete: Grafisk formgivare

Familj: Mamma, pappa, bror och syster

Kom till tro: Under en period från konfalägret och framåt. Uppväxt i en kristen familj.

E-post till ungdomsbilagan:
ungdomsbilagan@efssyd.org

Sommarpunkten 2007 på Höllviksstrand

Körläget som fanns på Höllviksstrand under 80-talet tappade av någon orsak deltagare. Det beslöts då att pröva ett nytt koncept med mer allmänna aktiviteter och ett nytt namn på läget som då fick heta "Sommarpunkten". Läget fick detta namn därför att detta var det sista som hände på gården som efter läget stängde för säsongen. Bland annat stod då miniracing på programmet, vilket lockade fler killar som var måttligt intresserade av att sjunga.

Under åren har "Sommarpunkten" samlat många barn och ungdomar från åldrarna 8 år och uppåt. Läget är numera ett stort läger och

Här stryks de fem ...

... motivera strykningarna - en diskussion

försökte plocka ihop antalet med hjälp av psalmböcker medan några bara lämnade fram en Bibel där den gamla översättningen ju innehåller sextiosex bibelböcker. I skattjakten ingick också en del mer fysiska övningar, bl.a. löpning på tid med hela gruppen tillsammans ihopsurrade med rep.

Men vad vore ett läger utan bibelundervisning. Detta kan man ju utforma på många olika vis. Här var det en variant där alla deltagarna fick skriva upp på en lapp olika saker som man tyckte bäst om. Lappen fästes på ryggen och kompisarna

forts. nästa sida

i år med ett 70-tal deltagare från Ystad i söder till Herrljunga i norr.

Vad gör man då på Sommarpunkten? En koll på en dags schema avslöjar många olika aktiviteter. Bland annat står det "skattjakt" på schemat. Vad var detta för någonting? Jo, det gällde att bland annat samla ihop olika saker som stod uppskrivna på en lista. Gruppen som man tillhörde skulle hjälpas åt att plocka ihop till exempel en stol, en pensionär (här fick undertecknad rycka in), sextiosex böcker m .m. Att samla ihop sextiosex böcker löste deltagarna på olika sätt. Många

Vad vore ett läger utan kiosk?

Vinnarlaget i skattjakten

forts. från förra sidan

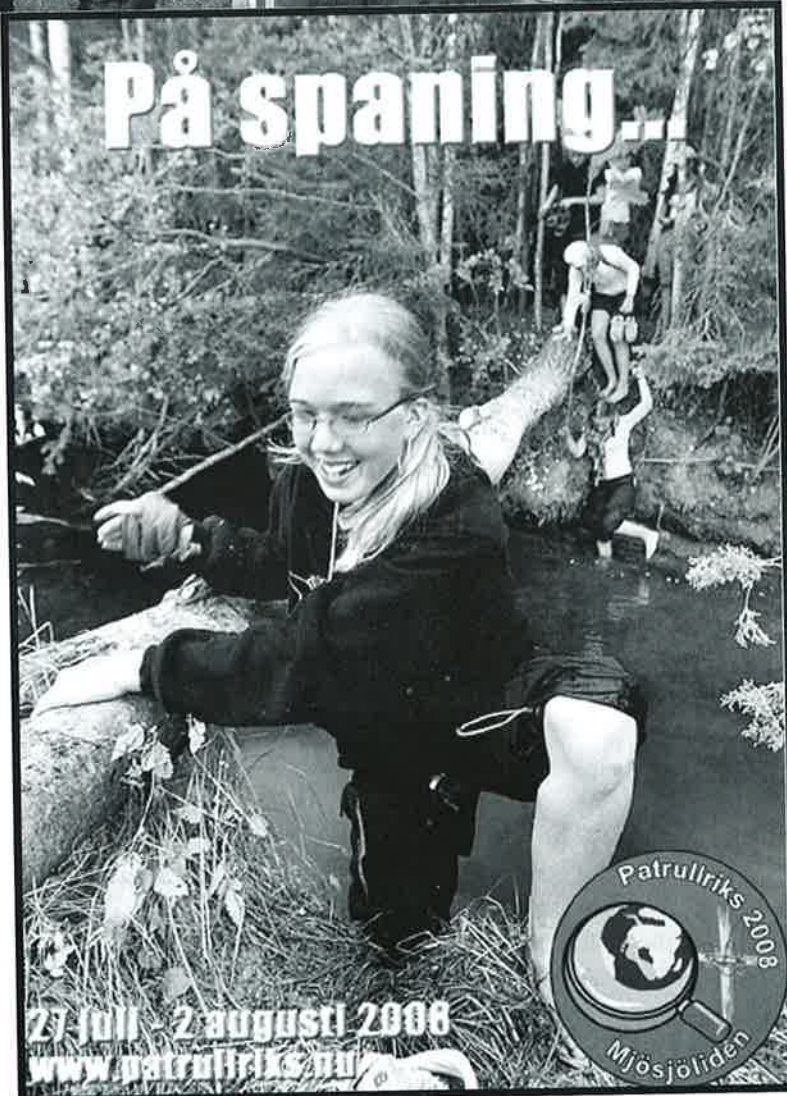
i gruppen fick sedan stryka fem av sakerna. Därefter samlades gruppen till samtal tillsammans med någon av de äldre ledarna. Där skulle strykningen motiveras och på så vis fick man fram en diskussion. En allmän redovisning för hela lägret avslutade den dagens bibelundervisning.

Det vackra vädret under hela lägret inbjöd naturligtvis till aktiviteter utomhus, bland annat "engelsk pjätt". En korvgrillning med lekar på stranden stod också på programmet.

Avslutningsdagen, söndagen hade ett avslutande bibelpass. I övrigt ägnades denna dag åt packning och städning och till sist ett hej då i en kramring och en önskan om att ses på nästa sommars Höllvikstrandsläger.

Text och bild:

Per Andersson, Staffanstorps

Heljarödsgårdens loppmarknad 2007

Ännu en gång har vi fått samlas, gamla som unga, för att hjälpas åt att samlas in pengar till vår gård.

Vi samlades på lördagmorgonen den 29 september för att förbereda och packa upp det som skulle säljas. Även detta år kom många och hjälpte till vilket vi är så tacksamma för.

Trots regn under senare delen av loppisen fungerade allt mycket bra. Det var gott om besökare och många av dem känner man igen från år till år. Förutom att loppmarknaden drar in pengar så ger den många en anledning att besöka gården och Heljarödsgården får ett ansikte utåt. Många som skänker saker har haft kontakt med verksamheten genom tiderna i form av ungdomsgrupp, konfirmation eller läger.

Tack alla som har hjälpt till: Före loppisen med all insamling och sortering, under loppisen med säljande, servering, parkering med mera och efter loppisen med undanplockandet av resterna. Tack vare er fick vi en fin loppmarknad i år igen.

Kenneth Henrysson

Malin Henrysson

Ovan: Allan Svensson försöker sälja en cykel.

Nedan: Iza Möller var en av loppisens besökare

Höstmöte med Riksförbundet Pensionärs Gemenskap på Åhusgården

När jag anländer till Åhusgården på förmiddagen så är Yngve Andersson den förste jag träffar vid kaffebordet och just då är inte antalet deltagare så stort. -Det lär komma ganska många deltagare menar Yngve, säkert ett par hundra fortsätter han.

Och det skulle visa sig att Yngve hade rätt. Strax därefter anlände det flera busslaster med deltagare till RPG:s höstmöte på Åhusgården Eftersom detta arrangemang är ekumeniskt, är de flesta samfund representerade.

Den första samlingen efter förmiddagsfikat är i stora salen, som är fylld till sista plats. Birgit Olsson inleder samlingen med en dikt av Sören Jansson och betonar den andliga enheten i sin inledning.

-Den andliga enheten är inte nåt eget påfund, utan det är Gud som sänder sin Ande.

-Det här ämnet har fått en egen söndag, för att det är så viktigt och därför att världen ska se att vi är en enhet. Jesus säger att vi ska vara en enhet för att världen ska komma till tro, menade inledningsvis Birgit.

-Vi är tacksamma att vi har kunnat ta oss hit idag. Vi behövs i Guds rike. Herre låt din enhet genomsyra oss, sa avslutningsvis Birgit.

Efter Birgits inledning var det dags för höstmötets gäst Elisabeth Sandlund att dela med sig av erfarenheter i den kristna tron och betona enheten i den.

-Vi ber i trosbekännelsen varje söndag i kyrkan om en helig och allmänlig kyrka, inledde Elisabeth.

-Om den kristna tron ska "återerövra" Sverige måste det ske med hjälp av alla kristna samfund. När jag blev kristen så blev jag det i en s.k. allkristen kyrka, S:t Clara och till den kyrkan kommer det folk från alla håll och de som jobbar där kommer från många olika samfund.

Jag är så ny i kyrkan så jag har inte så mycket att "bära" på. Det är inga "stridigheter" som har skadat mej och det ger mej lite helikopterperspektiv på det hela, fortsatte Elisabeth.

- Vi måste tala mer om treenigheten. Det går inte att utelämna något i den. En triangel har tre hörn.

Om ett hörn inte finns då välter triangeln, menade Elisabeth.

Elisabeth avslutade med att likna Gud vid en GPS som aldrig ger upp förrän vi når målet trots att vi många gånger inte följer GPS:ens anvisningar utan tar våra egna vägar.

Detta var ett litet axplock från Elisabeths innehållsrika och medryckande predikan.

Under mötets gång träffade jag Anye Kryhle. -Jag tillhör Stadionkyrkan i Malmö och har varit med i RPG i 10 år. Ett brutet lårben gör att jag inte kan vara så aktiv just nu men jag försöker hjälpa till med det jag kan menade Anye.

Men det var inte bara gudstjänster med undervisning utan också aktiviteter ute i det fina höstvädret. Innan Åhusgårdens förträffliga mid-

Dan-Inge Olsson ledde sången

Elisabeth Sandlund (det är faktiskt två olika bilder)

Maj Nilsson, träffar hon kubben?

dag kunde avnjutas kunde den som ville få lite motion gå en tipsrunda med ganska kluriga frågor och spela några matcher i "kubb".

I den andra avdelningen fick vi lyssna till sång av RPG kören ledd av Dan-Inge Olsson med ackompanjemang av bl.a. mandolin vilket inte är så vanligt. Elisabeth Sandlund berättade nu om sin märkliga omvändelse där dotterns konfirmation blev en vändpunkt i hennes liv och hur hon sedan kom i kontakt med S:t Clara kyrka. Om detta har hon skrivit i boken "Drabbad av det oväntade".

Ytterligare några sånger av kören innan det var dags att avsluta och återvända hem från en dag med fin gemenskap och god undervisning. Man önskar att fler fick uppleva det samma.

*Text och bild:
Per Andersson, Staffanstorp*

Komp till kören, mandolin och gitarr

RPG har reagerat på Sveriges Radios dåliga utbud av kristna program och en skrivelse skall skickas till Sveriges Radio med följande uppmaning:

- att vädja om att programmet "Andrum" eller liknande åter sänds varje dag
- att den kristna morgonandakten får bättre sändningstid samt
- att en översyn görs inom Sveriges Radio avseende användning av svordomar samt andra kraft- och könsord i programproduktionen.

Undertecknat RPG:s distrikt i Skåne och Blekinge.

Intresserad av RPG? Kontakta Birgit Olsson Malmö tel. 040- 88665

Hälsning från ett soligt och torrt Tanzania

På måndag är det två veckor sedan jag kom hit till mitt andra hem. Ganska exakt tio år efter att jag trampade Tanzanias mark för första gången så är jag nu tillbaka för att arbeta som volontär i Arusha i tre månader.

När jag bodde här ute sex månader 1999-2000 lärde jag känna Morgan och MarieLouise Andersson från Lidköping. De har arbetat här ute från och till sedan 1973. Jag blev som en dotter i deras hem och den visionen som de då bar på blev också lite av min vision. De ville starta ett arbete för gatubarnsflickor i Arusha. Nu är detta arbete i gång och heter Hope For Children och det är alltså där jag gör en insats nu.

Detta arbete har flera olika grenar. Jag tänkte berätta lite om den gren som jag mest berörs av. De har ett centra inne i Arusha där det idag bor nio barn (sju flickor och två pojkar) med plats för tio. Dessa barn i åldrarna fyra upp till ca tolv har alla olika tragiska livshistorier som de är präglade av. Några av dem är helt föräldralösa, några har en förälder i livet men denna förälder är inte kapabel att ta hand om sitt barn osv. Detta centra är tänkt som en sluss, alltså inte ett barnhem. Tanken med arbetet är att barnen ska placeras ut i fosterfamiljer.

Flera barn har passerat genom Hope For Children och på det sättet fått nya familjer. Barnen som nu bor på centrat har redan tagit en stor plats i mitt hjärta. Man kan inte annat än älska dem! De sprider så mycket värme och kärlek och liv! Jag finns med i arbetet med mina erfarenheter och kunskaper av arbete med barn. Tar mig tid med barnen på ett sätt som av naturliga skäl Morgan och MarieLouise inte hinner. Vi målar, pysslar, leker, pratar, kramas, skrattar, spelar blockflöjt m.m. Detta är bara en liten del av vad jag får uppleva. Det känns som jag varit här mycket längre än

tva veckor... är helt fullproppad av intryck och upplevelser.

Jag bor inneboende hos Morgan och MarieLouise på samma plats som jag bodde 1999-2000 vilket innebär att det blivit flera kära återseenden med goa vänner! Senast i morse ringde min bästa vän John och väckte mig och ville komma och säga hej. Det var så gott att träffa honom, hade verkligen längtat efter det. Han hade sin son Jensen, tre år, med sig. Jättekul att träffa honom för när jag var här senast 2004 så var han i mammas mage.

Tänk vad tiden går men tänk ändå att vänskapen består trots avstånd i tid och rum! Det är fantastiskt! I veckan som gick träffade jag också på två vänner som är snickare här på stationen. När jag bodde här så var mitt hus närmsta granne med snickeriet vilket innebar att vi allt som oftast träffade på varandra och småpratade lite. Jag blev verkligen helt varm inuti när jag träffade Silas och Kabelele igen. De kan ingen engelska så det blir som det blir med samtalen men det funkar ganska bra. Jag vet precis hur våra föräldrar på jobbet hemma i Sverige som har

utländsk bakgrund känner sig när vi som personal förklarar något för dem och de ler och nickar som om de förstätt allt. Men man ser tydligt på dem att de nog inte förstätt mer än 75% av vad vi sagt. Så känner jag mig ofta här och det är en nyttig erfarenhet!

Solen skiner på mig idag. Det är lördag och jag är hemma och tar det lugnt. Det är skönt att åtminstone en dag i veckan slippa åka de 15 km in till stan. Vägarna och trafiken här är inte roliga men jag försöker låta bli att blir irriterad och frustrerad över det. Det hjälper ju inte... bara att gunga med i hålorna och "speedbumpsen".

Alla väntar på och längtar efter regn här. Det är väldigt torrt och dammigt. Jag längtar också faktiskt, men medan jag väntar så kan jag ju lika gärna njuta av solen, eller hur? Nu fick jag besök av två av "mina" barn Robert och Reuben. De var med och mötte mig på flygplatsen! Ska gå och leka med dem lite nu. Önskar er alla allt gott med förhoppning om en härlig höst!

*Varma hälsningar,
Kinna Kjerstensson*

Under 2007 firar EFS-gården
75-års jubileum

Lägg märke till...

8 december
Julkonsert med Rune Lindqvist
och litet julbord
kl.17.00 Pris 270:-

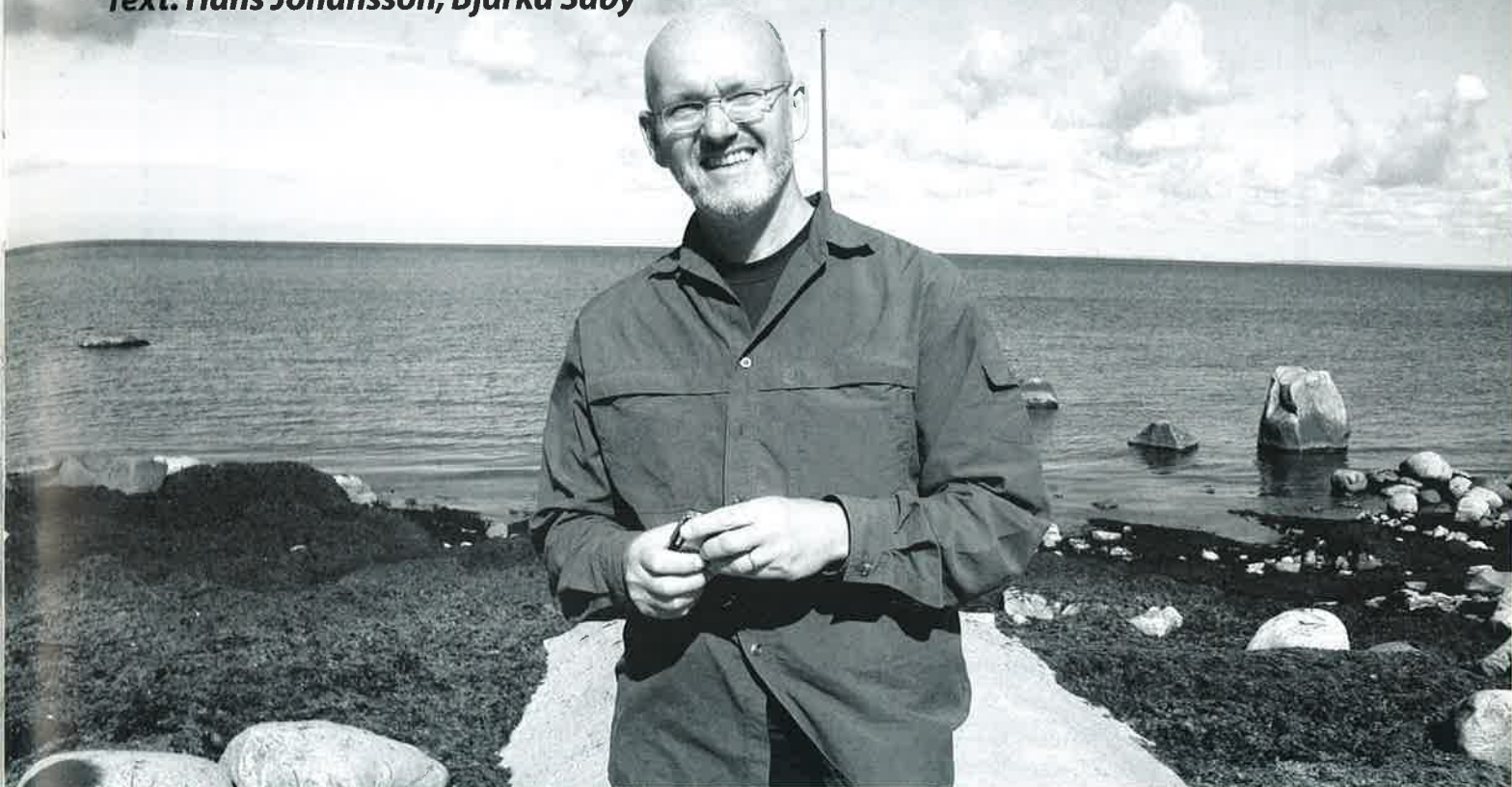
9,15,16 december
Julbord med julmusik
lördag 17.00, söndagar 16.00 Pris 295:-

För bordsbeställning ring: 0435-460054

Vi har julfirande och nyårsfirande på gården
Sköna dagar med fina program och god mat
Välkommen att höra av dig om du önskar program

Det onyttigaste som finns

Text: Hans Johansson, Bjärka Säby

De som tillhör Guds folk är tillbedjare. Det lär oss Skriften. När Gud befriade israeliterna ur slaveriets Egypten var det för att de skulle hålla gudstjänst åt honom, 5 Mos 7:16. När Jesus Kristus gav sitt liv var det för att friköpa människor åt Gud, Upp 5:9. Den som är friköpt genom Lammets blod lever vänd mot Gud, i tacksam tillbedjan.

Egentligen är väl alla människor tillbedjare. Frågan är inte om man tillber, utan vad. Bibeln säger inte att syndafallet fick oss att sluta dyrka. Genom syndafallet förvändes vår dyrkan. Vi började lita mer på oss själva än på Gud, Rom 1. Det är riktningen på vår tillit (läs: vår dyrkan) som särskiljer kristna från andra. Kyrkan finns där man över allt annat värdesätter den Gud som uppenbarat sig i Jesus Kristus.

Bland dem som tillbeder Gud kretsar inte självförverkligandet kring egot. Självförverkligandet är knutet till Gud. Man blir sig själv när man glömmet sig själv och tackar och lovar och beundrar. Så bakvänt det kan bli! Som skapelsens präst och sångare (vad Bibeln säger att vi är) är människan maximalt sig själv än när hon får frambara sin lovsång till Skaparen.

Skriften uppmanar oss att "ständigt frambara lovsång som ett offer till Gud" Heb 13:15. Skälen är goda. Lovsången befriar oss ur vår dödliga inkräkthet i oss själva. Vi rätas ut och blir rättvänder. Ju mer vi slösar vår lovsång på Skaparen, ju närmare kommer vi sanningen - om Gud, om oss själva, om verkligheten. Människan är aldrig så mycket sig själv som när hon står upprätt på jorden och upphöjer, lovprisar och tillber sin Skapare och Gud.

I det samhälle som vi lever i är fokus på vårt arbete och

vår karriär och den viktigaste frågan är där "till vilken nytta?" Men för trons folk är fokus inställt på något annat. Först och främst är vi tillbedjare. Arbetare är vi i andra hand. Det betyder inte att det ena är nödvändigt och det andra inte. Det handlar över huvud taget inte om det ena eller det andra. Det handlar bara om ordningen. Varför är det så viktigt att vår tillbedjan kommer före vårt arbete? Därför att det som är gjort av tillbedjare har något av evigheten i sig. I det som Gudsälskarna gör finns en doft av evigt liv.

I nyttokulturen försöker man göra gudstjänst och tillbedjan till ett medel. Det är förskräckligt. Gudstjänst och tillbedjan kan man aldrig använda som man använder ett redskap. Ur en synpunkt sett är tillbedjan det onyttigaste som finns. Tillbedjan är sin egen orsak och sitt eget mål. Obegripligt? Samtidigt, i all sin onyttighet är vår tillbedjan nyttig. Skriften säger att den förvandlar oss. Vår blick renas när vi får kontakt med verkligheten i Kristus. Beundran av Kristus skapar ett nytt ansikte, 2 Kor 3:17-18.

Skriften ger oss titthål in i den verkliga Verkligheten, det som kallas himlen, och berättar om ett massivt och oavbrutet skeende av tillbedjan. Allt som existerar är involverat. Budskapet i Upp 4-5 är att en dag så kommer allt skapat att lovsjunga Honom som sitter på tronen och Lammet! Det är i den gudstjänsten vi deltar, redan nu. Varje gudstjänst är ett föregripande av framtiden, en "övning" i den verkliga Verkligheten. Våra gudstjänster ska vara verklighetsterapi. Tala om att vara involverad i väsentligheter.

Ära vare Fadern och Sonen och den Helige Ande, nu och alltid och i evigheters evighet. Amen

Vetekornets lag

Nu börjar hösten göra sig mer och mer påmind. Luften är så där hög och klar som den bara är på hösten, det är härligt men samtidigt kan det kännas lite vemodigt. Nu skall snart allt det gröna sköna dö, träden blir kala och vintern kommer. Samtidigt kan jag inte låta bli att se en fantastisk symbolik i årets växlingar. Naturen vissnar ner och dör på hösten och vintern för att sedan uppstå och på nytt blomma till våren och sommaren. Det är som om naturen varje år predikade Jesu död och uppståndelse.

Eller är det kanske vår död här i livet som också tack vare Jesus skall sluta med en uppståndelse till evigt liv? Jesus säger ju i Johannes 12:24-25: *Sannerligen, jag säger er: om vetekornet inte faller i jorden och dör förblir det ett ensamt korn. Men om det dör ger det rik skörd. Den som älskar sitt liv förlorar det, men den som här i världen hatar sitt liv, han skall rädda det till ett evigt liv.*

Så här på hösten när allt tycks vissna läggs egentligen grunden för allt det nya som skall växa upp följande år. Alla de frön som faller ner

i jorden kommer att gro och växa efter vinterns vila och i det ensamma fröet finns så mycket mer än det ser ut att vara. I t.ex. ett ekollon finns en hel ek som kan växa och leva i över 1000 år om allt vill sig väl.

På samma sätt är det med oss som lämnat våra liv till Jesus Kristus. På ett sätt kan man kalla det att dö, att inte längre vara herre i sitt eget liv utan att lämna kontrollen åt Gud och ställa sig under hans vilja. Men alla vi som tror på Jesus skall en dag vinna evigt liv och tillsammans med Gud skall vi i himmelen bli något mycket större än det vi är nu. Då skall vi blomma ut fullständigt och bli allt det Gud en gång tänkt att vi skulle vara. Precis som ett ekollon som gro och växer upp till en ek kommer vi att bli något helt fantastiskt, något större än någon av oss kunde ana, när vi en dag möter Gud i himmelen.

Låt oss vara glada och jubla över det hopp vi har i Jesus Kristus vår Herre!

Per Johan Axell, Sölvesborg

Förra årets succé
kommer tillbaka!

Miss inte årets
upplaga av

A Swinging Christmas!

Julbudskapet i storbandstappning!

Anna Weister Andersson

Kristoffer Lignell

Bodekull Gospel & Jazz Orchestra

Stadsteatern, Karlshamn

Lördag 1 december kl 18.00

Biljettbokning 0733-26 88 64

www.bodekullgospelandjazz.com

Informationsmöte om distriktets gårdar

Ett allmänt informationsmöte kommer att hållas i Västerkyrkan i Hässeholm 2008-01-19 angående framtiden för distriktets gårdar. Till mötet är alla intresserade medlemmar välkomna. Skriftlig inbjudan kommer att skickas ut till föreningarna i särskild ordning vid senare tillfälle.

Distriktsstyrelsen

Röke Blås, Frank Ådahl och Gospel Company

Konsert den 11 november

Hässeholms kulturhus

kl. 18.00

Biljetter Hässeholms turistbyrå

Tel. 0451-26 73 00

almanacka

även på www.efssyd.org

nr/sid

november

11 Konsert, Kulturhuset Hässleholm med Röke Blås,
Frank Ådahl, och Gospel Company 11/14

december

1 A swinging christmas, julbudskap i
storbandstappning, Karlshamn 11/14

8 Julkonsert, EFS-gården Åsljunga 11/12

Konsert Åhus Swing Ork. Åhusgården 11/3

9,15,16 Julbord i EFS-gården Åsljunga 11/12

15 Konsert Åhusgården 11/3

23 Julhälsning, Åhus Blåsorkester, Riverhousekören,
Rune Svensson, m.fl. Åhusgården

2008

januari

19 Informationsmöte om distriktets gårdar
Västerkyrkan Hässleholm 11/14

april

4-5 Ledarskapskonferens i Glimåkra 10/16

Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm

Telefontid: 10 - 15, lunch 12-13

Exp. öppen: tisd, ons, tors

Telefon: 0451 - 38 80 70

Telefax: 0451 - 38 80 71

E-mail: info@efssyd.org

Hemsida: www.efssyd.org

Bankgiro: 196 - 7900

Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande

Mats Hansson, Kramersvägen 6

217 45 Malmö, 040 - 26 44 44

Distriktsföreståndare

Allan Svensson

0451 - 38 80 70

epost: df@efssyd.org

Distriktsekonom

Boel Rönnblom 0451 - 38 80 74

Distriktsskulent

Helena Eriksson

0451-38 80 72

Kanslist

Margareta Cada 0451 - 38 80 70

GUL-inspiratör: Marie-Louise Nilsson

tel: 0451-388073 / 0703-388074

ml.nilsson@efssyd.org

EFS-Gården, Åsljunga

Ånhultsvägen 31

286 72 Åsljunga

Tfn: 0435 - 46 00 54,

46 00 52 (fax)

E-post: info@efsgarden.com

Heljarödsgården

Farhult

263 93 Höganäs

Tfn: 042 - 680 29,

042 - 680 24 husmor

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2

236 38 Höllviken

Tfn: sep - maj 046 - 25 31 66

jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckagården, Tjurkö

370 43 Sturkö

Tfn: 070 - 654 61 85

Fax: 0455 - 460 85

E-post: info@stenbracka.k.se

Hemsida: www.stenbracka.k.se

Åhusgården, EFS

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus

Tfn: 044 - 24 00 20

E-post: ahusgarden@efssyd.org

Familjenotiser

Vi vill i Nya Livsluft, fr.o.m. nästa nummer, ha en spalt med familjenotiser. Du är välkommen att i denna spalt kungöra vigslar, födslar, dödsfall etc. Inte inbjudan till fest o.dyl.

Skriv till livsluft@efssyd.org med ämne: familjenotis.

Ta tillfället att låta vännerna i distriktet få kännedom om det som händer ibland oss!

Delad glädje är dubbel glädje!

Vi är också kallade att bära varandras bördor.

Minnesgåvor

Maj - Augusti

*Minnesgåvor till Anna Greta Hedenborgs, Gottfrid Engdahls,
Allan Parkers & Sigrid Perssons minne*

*Högtidsgåvor till Allan Svenssons, Tore Stuessons,
Inge Ohlssons & Anna-Lisa Engströms högtidsdag*

Totalt inkommet under perioden maj-aug: 6. 950 kr
till distriktets olika verksamhetsområden

Tack för gåvorna och alla varma tankar som följer dem

mitt vittnesbörd

Vad hände sedan?

"Och där kommer jag att stanna resten av mitt liv, som frälst!" Så slutade mitt förra vittnesbörds ord, för ca 4 år sedan i Livsluft med rubriken Äntligen nådde Gud fram! (Finns att läsa på EFS syd Betania Malmö – vittnesbörd.)

Fortsättningen efter frälsningen

Hur låter man Gud komma ända in och ändra om sitt innersta tänk till hans plan för mig? Har Du också hört att Gud har en plan för var och en av oss? Visst låter det spännande!

En total omvändning av hela mitt inre tänk mot Guds kompass för mig.

Först och främst måste man förstå vem Jesus är och vad han har gjort för oss/mig. Inte helt självklart att begripa.

Vad då dog för oss? -Ta emot Gud som ett barn! – Herre Gud, jag var 47 ½ år!

Hur begriper man vad synd, skuld och skam har för betydelse för sitt liv? Hur förstår man att det är där kärnan i tron ligger?

Att bli frälst och stanna där är som att enbart äta förrätten till en stor och vällagad middag från ett väldukat bord!

Du förstår - det går inte att stoppa vid förrätten, man måste fortsätta att smaka och äta. Jag är ständigt hungrig. Ju mer jag äter desto hungrigare blir jag, fast det går i vågor, ibland nöjer jag mig med en tunn soppa!

"Levande vatten", ja det är många ord som blir begripliga efterhand.

Låt Gud dra i dig - Han har en plan för Dig som startar i att Du säger Ja tack till Jesus!

Bli viss om hur Gud kallar speciellt på dig, utifrån vad du behöver för egen upprättelse!

När du längtar efter något speciellt då tror jag att det är Gud själv som har lagt ner sitt frö i ditt hjärta - för att du skall vända dig mot Honom och driva din längtan framåt. Låt dina gåvor sättas i bruk i Guds Hus!

Idag skulle jag inte klara en sekund utan min Gud. Fast så korrekt är det ju ändå inte, mer än i mina kärlekstankar gentemot Gud själv.

Jag är ju en människa men jag älskar Gud själv och är tacksam för att Gud knackade så hårt att jag äntligen förstod att jag skulle öppna dörren och släppa in Gud i mitt liv.

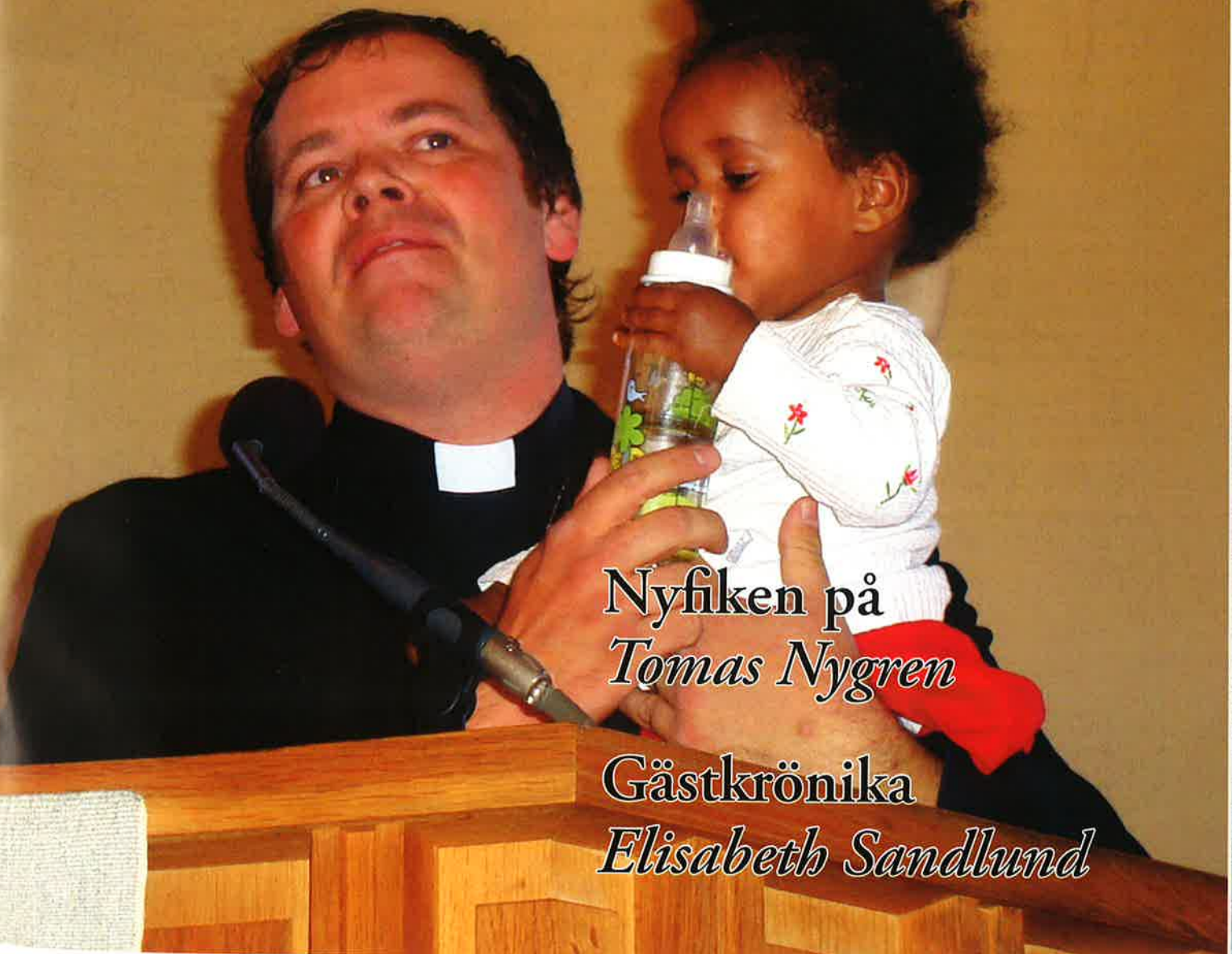
Marita Andersson

12 - 2007

Nya Livsluft

EF5 & SALT I SYDSVERIGE

Nyfiken på
Tomas Nygren

Gästkrönika
Elisabeth Sandlund

Redaktören har ordet

Redaktionsruta

Nya Livsluft nr. 12/2007
Årgång 1
- tidningen för
EFS & Salt i Sydsverige

Adress: Nya Livsluft, EFS i Sydsverige,
Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Tel: 0451 - 38 80 70

Ansvarig utgivare är Allan Svensson
Tel: 0451 - 38 80 70
Redaktör: Robert Södertun
Surbrunnsgatan 13, 253 60 Ramlösa
Tel: 042 - 29 87 00 / 0701 83 55 50
e-post: livsluft@efssyd.org
robert@kreativabudskap.se

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:

Den 5/1 för nr. 1. Plan.utg.dag 1/2 2008
Den 5/2 för nr. 2. Plan.utg.dag 15/3 2008
Livsluft kommer ut med 8 nr/år.
Prenumerationspriset är 220:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5 Bg 5396 - 9093

Annonspriser:

Helsida	2.700:-
Halvsida	1.500:-
1/4 sida	900:-
1/8 sida	500:-
1/16 sida	275:-

Tryck: Norra Skåne Offset, Hässleholm
Tel: 0451 - 74 51 11

Redaktionen förbehåller sig
rätten att redigera insänt
material.

Så är det äntligen advent! Intet är som väntans tider. Men Nya Livsluft behöver du inte vänta på längre för nu har du den i din hand. Jag hoppas att du ska tycka att den har blivit bättre, både utseendemässigt och innehållsligt.

Första numret är tryckt i extra stor upplaga. Det är meningen att alla EFS-hushåll i distriktet (400 extra) ska få decembernumret. Vi vill gärna visa vår nya tidning som har till syfte att stärka samhörigheten ända från Höllviksstrand till Jämjö.

Vi skickar med ett inbetalningskort och hoppas på många nya och gamla prenumeranter. Med din prenumeration är du med och stöder den nya ungdomssatsningen, nämligen Salt-bilagan i mitten av tidningen.

Förresten, du vet väl vad advent betyder? Inte *ankomst* och inte *väntan* men nästan så. Det betyder *tills han kommer*. Du kanske tycker att det är samma sak. För mig får den ordagranna översättningen en särskild betydelse för den säger att vi väntar på en person.

Men vet du vad? Han har redan kommit!

Robert Södertun

INNEHÅLL

sid. 3	Horisont	sid. 13	Lennart Möller föreläste om Exodus
sid. 4	Nyfiken på Tomas Nygren	sid. 14	Betania i Malmö 125 år
sid. 6	Helig rot	sid. 16	Jabboks vad
sid. 7	Gästkrönika	sid. 18	Konsert med Röke Blås
sid. 8	Fönster mot världen	sid. 19	Almanackan
sid. 9	Salt:s Ungdomsbilaga		

HORISONT

Gudsfolkets kallelse

Varje man och kvinna, varenda tonåring och vartenda barn på denna underbart sköna men samtidigt sargade och lidande planet är personligt och unikt kallade till att få vara ett Guds barn.

Med tanke på det så finner jag alldeles för få asfältläggare i den kristna gemenskapen.

Jag finner alldeles för få kranförare, alldeles för få lokförare, lastbilschaufförer, svetsare, bilmekaniker, formgivare och kassörskor. Vad beror detta på? Jo, antagligen att vi som kyrka generellt sett alltid har haft svårt att nå in i de breda arbetslagren, något att fundera på och ta som en framtida utmaning. Men att jag i denna tidnings horisont nämner så många olika yrkeskategorier har också ett annat syfte. Jag tror att Gud vill ha oss överallt!

När du på måndagsmorgonen tar dig upp ur din säng så skall din känsla kunna vara att du snart skall gå till ditt ämbete, din yrkesuppgift i Guds värld!

Om du är asfältläggare så är du alltså med och förvaltar denna jord och gör den bättre framkomlig för alla skolskjutsar, ambulanser och pendlare. Vi är många som någon gång i livet verkligen glatt oss över en nyasfalterad väg. Om du sedan är en kristen asfältläggare som lever i kontakt med Guds friska flöden, som förmedlas genom ordet, bönen, nattvarden och den kristna gemenskapen, då kommer du också att på något sätt förmedla ett vittnesbörd om Gud bara genom att vara den du är mitt ibland dina arbetskamrater och medmänniskor. Till dig som är lärare, sjuksköterska, ekonom, bankman, jordbrukare, busschaufför, direktör, snickare, brandman, etc. etc., känner du att du har ett ämbete i Guds värld? Har du vissheten att Gud den högste vill att du skall vara där du är? Har du vissheten om att du genom ditt arbete är med i Guds fortsatta skapelse och förvaltarprojekt med denna sköna jord?

Din första kallelse framför alla andra är att "bara vara" ett Guds barn, sitta vid Jesu fötter, umgås med din himmelske Far och som ett sådant få bära på det ljus och det liv han ger dig. Efter denna kallelse finns många andra och jag nämner några, dock inte i någon rangordning. Du är kallad till att ta hand om din familj och dina närmaste. Du är kallad till

att ta ansvar för dig själv, sköta om din fysiska, psykiska och andliga hälsa och ditt liv på alla plan. Du är kallad till att utgöra en levande sten i Guds ständiga husbygge som kallas för den lokala församlingen. Du är kallad till att vara medskapare i samhället sida vid sida med de människor som bor på din plats. Du är kallad att tillsammans med allt Guds folk i denna tid bedriva en mission bland människor som går ut på att göra Jesus Kristus känd, trodd, älskad och efterföljd.

EFS i Sydsverige med uppemot 2000 medlemmar och 50 missionsföreningar utgör just nu i denna stund ett viktigt bidrag i Guds mission, att nå människor i Skåne och Blekinge med evangelium om Jesus Kristus. Som distriktsorganisation skall vi koncentrera oss på sådana arbetsuppgifter som stärker den lokala församlingens arbete. En sådan uppgift kan vara att ge ut en distriktstidning som stärker och ökar samhörigheten mellan missionsföreningarna. Nu behöver vi många nya prenumeranter för att tidningens ekonomi skall gå ihop. Genom att prenumerera får du tidningen hem 8 gånger under 2008 men du gör det också möjligt för våra ungdomar att få ha en 4-sidig ungdomsbilaga i varje nummer. Andra viktiga uppgifter för en distriktsorganisation kan vara själavård bland våra anställda, konfirmandarbete bland våra unga och att stå värd för en ledarskapskonferens den 4-5 april på Glimåkra Folkhögskola. Folder med alla uppgifter kommer in på det nya året. Det sistnämnda handlar om utbildning, mission, inspiration och samhörighet.

Gott slut och ett välsignat nytt år i vår Frälsares Jesu Kristi namn.

Allan Svensson, distr.förest.

En dag om våra gårdar

Lördag den 19 januari,

Västerkyrkan i Hässleholm

Gårdsutredningen kommer denna lördag att lägga fram sitt betänkande, och vi får möjlighet att rådgöra och samtala om våra gårdar.

Program:

9.30 Kaffe och fralla

10.00- ca 13.00 Information och diskussion

Nyfiken på
Tomas Nygren

Intervju med Tomas Nygren, EFS ordförande

Tomas Nygren, vem är du?

Jag är en till Uppsala nedflyttad norrlänning som är uppväxt i EFS-sammanhang. Jag är född i Arvidsjaur i Norrbottens inland men uppväxt i Skellefteå.

Hur länge har du bott i Uppsala och hur hamnade du där?

Jag gjorde min vapenfria tjänst i Stockholm 1977 och därefter flyttade jag till Uppsala för att läsa kemi. Jag studerade naturvetenskapliga ämnen i två år. När jag sedan sökte och fick ett jobb som var mycket attraktivt så mognade insikten om att jag egentligen skulle syssla med något annat. Min kallelse klarnade och jag började läsa på Johannelund 1980 och läste där i tre år. Därefter arbetade jag halvtid som ungdomspastor i Lötenkyrkan. Efter ytterligare några år började jag också på halvtid att undervisa på Johannelund, huvudsakligen i bibelämnena. Sedan 1991 har jag varit lärare på Johannelund på heltid och inriktningen har flyttats över till etik och troslära.

Hur länge har du suttit i EFS styrelse?

Jag har nu suttit i styrelsen i sju år och blev efter årsmötet i Karlshamn i maj i år vald till ordförande.

Trivs du med uppgiften som EFS ordförande så här långt?

Uppgiften är väldigt spännande. Det är också en viktig uppgift. Jag upplever det som ett stort förtroende att ha blivit vald till den. Ledningsansvaret i styrelsen har breddats på senare år så att inte allt längre hamnar på styrelsens ordförande. Det var en förutsättning för att jag skulle våga tacka ja till uppgiften.

Du har nyligen disputerat på din doktorsavhandling vid Menighetsfakulteten i Oslo. Vad handlar din avhandling om?

Den handlar om hur nutida lutherska teologer förvaltar det reformatiska arvet. Jag har undersökt hur tre teologer, en svensk, en tysk och en amerikan hantarer begreppet "Lag och evangelium" i sin teologi. Innehållet i min avhandling anknyter i hög grad också till den debatt som förts i Budbäraren den senaste tiden, den debatt som väcktes av Anders Sjöbergs skrift "Utmaningen – framtidens uppdrag för kyrkan och EFS".

Hur ser du på den debatten? Är EFS idag en evangelisk-luthersk rörelse?

Ja, EFS är evangelisk-lutherskt. Dels formellt eftersom vi är en del av Svenska kyrkan som ju är en luthersk kyrka men också innehållsligt eftersom arvet efter Luther och Rosenius fortfarande är levande inom EFS. I den debatt som förts i Budbäraren kommer olika sidor av det evangelisk-lutherska fram. En del av dem som hävdar att dagens EFS har tappat sitt lutherska arv har en alltför smal syn på vad det innebär att vara evangelisk-luthersk. Jag vill gärna få igång samtal kring detta i olika sammanhang i EFS och kommer gärna ut till distriktsträffar och medarbetardagar och presenterar min avhandling och samtalar om hur vi idag kan förvalta det teologiska arv vi har.

Hur ser du på EFS framtid? Var ligger EFS styrka, respektive svagheter?

EFS styrka är kombinationen mellan teologi och praktiskt kristet liv. Förkunnelsen och vardagens kristna liv hänger samman. Och denna fungerande kombination är något som har framtiden för sig. Vi lever i en kultur där vi behöver skapa gemenskaper som bärs av dem som är engagerade. Så har EFS alltid fungerat och det är den typen av kristendom som hör framtiden till. I det mångkulturella samhället är det bara den som har en tydlig och stark identitet som överlever. Det blir svårare och svårare att lita på ekonomiska stöttor för att hålla upp kyrkan. Svenska kyrkan blir allt fattigare. EFS sätt att arbeta är också Svenska kyrkans framtid. En del av EFS identitet har alltid varit att utrusta enskilda människor till att bära kyrkans uppdrag.

När det gäller svagheter så vill jag lyfta fram risken att vi blir oss själva nog. Att vi slår vakt om det gamla på ett konserverande sätt. Kyrkans uppgift är och förblir att bära fram det gamla budskapet men vi behöver en öppenhet inför att finna nya sätt att kommunicera evangeliet så att det fungerar i den tid vi lever i nu. EFS kan ibland ha en tendens att konservera sig själv både när det gäller organisation och former för arbetet. Vi behöver vara mer flexibla när det gäller detta.

Text och bild: Håkan Lindberg, Hörby

HELIG ROT

Gregorios av Nazianzos

Det är med nyfikenhet jag tar del av proffstyckarnas åsikter i morgontelevisionens bekväma soffor. De kan verkligen allt. Det finns ingen tvekan när de med stor säkerhet uttalar sig om lite av varje. Med lätthet blir de också teologer om det behövs och med stort självförtroende uttalar de sig om teologins grundprinciper. Sanningar som teologerna själva med ödmjukhet får tåga inför.

En av dessa teologer är Gregorios av Nazianzos. Han som är en av få som inom den östliga kyrkan fått tilltalsnamnet "teologen". Detta i en kultur där man inte blev teolog genom att sitta i en bekväm TV-soffa och antagligen få betalt för att tycka så mycket som möjligt.

Gregorios var en av tre vänner från Turkiets bergslandskap, Kappadokien, som utformade kyrkans klassiska lära om treenigheten, som vi fortfarande använder oss av. De övriga två var bröderna Gregorios av Nyssa och Basileos den store.

Så här skriver han i ett av sina verk, kanske med tanke på sin tids "TV-teologer": "Men de som jag nu talar om har ett värdat språk och finner träffande uttryck när de angriper läror som är renare och bättre betygade än deras." Uppenbarligen är han trött på det som Paulus kommenterar i sitt brev till Timotheos. Paulus ber Timotheos att bedriva en teologi som har ett rent hjärta, ett gott uppsåt och en uppriktig tro. Han tycks mena att detta har glömts bort av vissa och teologin har spårat ut i tomt prat.

Gregorios av Nazianzos har en helt annan utgångspunkt än de flesta av oss när han ägnar sig åt talet om Gud, det som är teologi, och när han söker den kunskap som ger människan delaktighet i gudomlig natur. Gregorios utmanar inte bara oss EFS:are när han utropar: "Det är inte vars och ens sak att diskutera om Gud, hör ni det! Det är inte något man gör lättvindigt." Nu är det inte ett inlägg i någon lekmanadebatt eller ett försök att hindra någon att samtala om och söka Gud.

Att det skulle vara en verksamhet som endast var möjlig för några få. Nej. Han varnar oss för att teologin inte får spåra ut i tomt prat.

Teologi bedrivs jämsides med bönen, ödmjukt inför Gud. "Vi måste i sanning 'bli stilla' för att lära känna Gud. Och när vi har kommit dit, då kan vi döma rätt i teologiska frågor."

Men samtidigt säger han: "Vi skall tänka på Gud oftare än vi andas." Han vill inte förhindra oss att bedriva ett teologiskt samtal, men manar till försiktighet med hur vi talar om Gud. Med oförsiktighet och kallprat kan samtalet lätt bli innehållslöst och inte leda till att vi kommer närmare Gud, snarare tvärtom. Gregorios skriver: "Det är svårt att lära känna Gud, att beskriva honom är omöjligt." Hos Gregorios möter vi en Gud som är ofattbar för förståndet, och ord uttrycker det som är begripligt. Därför är våra ord, våra beskrivningar, sårbara verktyg för att tala om Gud. Bönen är det redskap som vi använder för att förstå Gud.

"Vi måste ha en stillhet i vårt inre, avskild från den yttre oron, så att vi inte tappar andan som de betsiga, utan i möjligaste mån förstår och blir förstådda."

Bedjarna måste vinna tillbaka samtalet om teologin från de ytliga tyckarna. Kyrkan måste förstå sin uppgift utifrån stillheten inför Gud, inte från en samhällsanalys som leder till förenklingar och ytlighet.

Jonathan Andersson, Hjälmared

jonathan.andersson@hjalmed.se

Citaten från Gregorios av Nazianzos är hämtade från Fem teologiska tal, Artos 2002

Gästkrönika

Elisabeth Sandlund

Psalm 96 med text av Arne Lindgren, där första versen lyder "Öppna mig för din kärlek/Världen behöver mig/Världen behöver din kärlek/strömmande genom mig", är en av mina absoluta favoriter. Fast första gången jag hörde den – och det är inte så där förskräckligt många år sedan – minns jag att jag studsade till för de till synes kaxiga orden i första och sista versen "Världen behöver mig". Som nykristen var jag överdrivet mån om att ta fasta på Bergspredikans ord "Saliga de ödmjuka, de skall arva landet". Att jag behövde Jesus det var jag på det klara med. Men att världen skulle behöva mig – det var ju det jag hade inbillat mig alla de år när jag var säker på att jag kunde allt, förmådde allt, orkade allt av egen kraft. Det var ju det jag nu bestämt mig för att lämna bakom mig.

Ganska snart kom jag dock att älska och gång på gång återvända till den här psalmen just därför att jag tycker att den på ett så utmärkt sätt uttrycker den delikata balansen mellan mig som individ, den treenige Guden och omvärlden, samhället. Och den antyder också det lika delikata samspelet mellan passivitet och aktivitet, mellan att å ena sidan överlämna sig till Gud, att låta honom verka i mitt liv och att å den andra med avstamp just i detta vända mig utåt, mot mina medmänniskor.

Det positiva intresset för kristen tro är större just nu än på mycket länge. Många människor säger sig tro på en högre makt som man kan kalla Gud eller något annat. Ännu fler längtar efter förändring i sitt liv, efter något mer än "villa, Volvo och vovve", efter ett hållbart svar på de stora frågorna: Vem är jag, vad är meningen med mitt liv, och vad händer sedan? Många söker både här och där, ibland så intensivt att själva sökandet blir det centrala

livsinnehållet, den identitet man klamrar sig fast i.

Ändå skyggar många inför det avgörande steget, att bekänna Jesus Kristus som sin frälsare och saliggörare för att citera katekesens definition på vad som, utöver dopet, krävs för att kunna kalla sig kristen.

Varför? Det finns säkert många förklaringar. En av dem är att vi så kallade modernerna människor har så förskräckligt svårt att ta emot det som

är det djupaste innehållet i den kristna tron, det riktigt sanna gratiserbjudandet, det enda som inte innehåller några finstiltade klausuler. Guds nåd, gratie dei, är gratis, alldeles bokstavligt talat. Men vi har så förtvivlat svårt att tro att det kan vara möjligt, att det bara handlar om att ta emot, att ingenting vi kan göra på något vis kan underlätta processen, att det handlar om att vara passiv. Eller för att citera psalmen, att öppna sig för Guds kärlek, att låta honom förvandla oss alldeles utan att vi själva gör något.

Elisabeth Sandlund, chef.red. Dagen

Kallelse till årsmöte för EFS i Sydsverige

EFS i Sydsverige håller årsmöte **lördagen den 19 april 2008** i EFS-kyrkan på Metallgatan 9 i Ängelholm

Enligt stadgarna gäller följande för representation vid årsmötet:

1.1.1 Ansluten missionsförening äger rätt att vara representerad vid årsmötet genom ett ombud för varje påbörjat 50-tal medlemmar upp till 200 medlemmar och därutöver med ett ombud för varje påbörjat 100-tal medlemmar.

Med medlemsantal avses här summan av direkta medlemmar och medlemmar i aktiviteter enligt senaste rapport. Ombuden väljs av de direkta medlemmarna och kan endast utses bland dessa.

1.1.2 Annan ansluten förening äger rätt att vara representerad genom ett ombud

1.1.3 Medarbetarnas fackliga distriktsorganisation äger rätt att vara representerad med ett ombud för varje påbörjat 20-tal tillsvidareanställda medarbetare.

7.7 Motion skall inges till styrelsen senast fyra månader före årsmötet, obs. den 19 dec 2007. Styrelsen skall avge yttrande över varje motion.

Program och tider presenteras i senare nummer av Livsluft och sänds ut med handlingar till föreningarna.

Mats Hansson, Ordf. distriktsstyrelsen EFS i Sydsverige

Fönster mot världen

Sexton kyrkoledare åkte på "klassresa" till Italien

Anders Wejryd, Göran Zettergren, Karin Wiborn, Sten-Gunnar Hedin och ett tiotal andra svenska kyrkoledare har varit på gemenskapsresa i Italien. Reseledare och vägledare var Peter Halldorf.

Syftet var att få en djupare förståelse för och gemenskap med varandra. Det var det ekumeniska klostret Bose som stod för värdskapet och man deltog i de dagliga klosterrutinerna.

Tidigare premiärministern Tony Blair en bekännande kristen

Tony Blairs kristna tro var oerhört viktig för honom under hans tid som premiärminister. Hans stab hade till uppgift att alltid planera in gudstjänstbesök etc. under resor i världen.

Han visade inte upp så mycket av sin tro under regeringstiden då han var rädd att det inte skulle accepteras och därmed vara till förfång för regentskapet. Blair säger att det var hans tro som gav honom styrkan att ta sig an utmaningen att leda Storbritannien.

Julkonsert med Röke Blås

Annandag Jul kl. 18.00
Norra Åkarps kyrka, Bjärnum

Solister:
Zion Gospel – sång
Samuel Westin – saxofon

Biljetter 60 kr från 5 år. Biljettsläpp 1/12,
ICA Olof Nils, Bjärnum (ej tel.bokning)
eller boka på

tfn 070-2747456, 073-9032117

OBS! Insläpp 17.30

Bokade biljetter hämtas 17.30-17.50

Pastor Stanley Sjöberg har tidigare i år skrivit om väckelsen i världen

Kristendomen växer som aldrig förr. Vi tycker att Apg. 2 med 3000 omvända är mycket men det är ingenting mot dagens siffror.

Världen räknar mer än 2 miljarder (2 000 000 000) kristna i år. Det dröjde omkring ettusen niohundra femtio år av missionsarbete och församlingsbyggande för att uppnå en miljard kristna. Sedan dess har kristenheten vuxit till det dubbla.

Just nu är det ca 100 000 människor som omvänder sig till kristen tro i världen *varje dygn*.

Också muslimer blir kristna. Miljontals människor som varit muslimer är nu kristna. Det växer fram församlingar varje dag.

År 2007 kan vi alltså konstatera att den helige Ande är utgjuten över miljarder människor och tron på Jesus omfattas starkare än någonsin i historien.

Anneth Mungas universitet

Den 28 oktober invigdes Sebastian Kolora universitetet eller "Anneth Mungas universitet" i nordöstra Tanzania. Bland flera svenskar på plats märktes Anders Sjöberg och Göran Skytte.

Universitetet tar i första omgången emot 180 studenter.

Oscarsvinnaren, skådespelaren Russel Crowe vill låta döpa sig hemma på tomten

-Jag började tänka nyligen att om jag tycker det är viktigt att döpa mina barn, varför gör jag det då inte själv också? säger Crowe.

Han har ett eget kapell hemma på tomten i Australien. Han lät bygga det i bysantinsk stil till sitt bröllop med sångerskan Danielle Spencer.

- Det är ett konsekkrat och invigt kyrkorum ... Och vi använder det hela tiden, säger Russel.

Ungdoms magasin

helena eriksson

Det är skönt att få lämna novemberkylan bakom sig och ta steget in i varma Väla köpcentrum utanför Helsingborg. Mina bruna letar efter ett par blå - och ja, där står hon ju: Helena Eriksson, fyrtio år enligt siffrorna, ängelholmsbo och precis i början av ett nytt kapitel i livet. I morgon börjar hon sitt nya jobb på Prisjakt, efter att tidigare ha arbetat som distriktskonsulent för EFS i Sydsverige.

Vi slår oss ned på ett café och påbörjar snarare ett samtal än en intervju. Det är med spänning och förväntan hon nämner morgondagen, men också med en viss saknad av sitt gamla jobb. - Som distriktskonsulent var jag i mitt esse. Jag tycker det är oerhört roligt att organisera. Men i och med att allt krut fick läggas på distriktet, kom jag att sakna min lokala församling och mitt engagemang där. Det går inte att göra allt! Helena, som redan som liten mer än gärna städade sina skrivbordslådor, är en mycket god administratör. Hon har stått bakom och hållit trädarna för flera ungdomsläger - ett jobb som varken är särskilt uppmärksammat eller tacksam. Hur har hon orkat? Svaret handlar om det bästa hon vet; att få se ungdomar växa, finna Jesus och börja brinna för honom. Att få se frukten av det arbete som läggs ner är värt allt.

Helena själv träffade Jesus för första gången vid 21 års ålder. Hennes nyfikenhet väcktes när hon såg den kristna gemenskapen, och tror växte sakta men säkert. Väl tillbaka i Ängelholm, efter att ha varit bosatt i både USA och Frankrike, sökte hon en hemförsamling. Hon fann EFS-kyrkan, och blev engagerad i barn- och ungdomsarbetet där. Men det var först 2004, då Helena besökte en Hillsongkonferens i Australien, som hon insåg att hela Bibeln är sann och började se Guds rike med nya ögon. Därefter följde en tid på Johanneskyrkans bibelskola i Halmstad, där undervisning och ökad kunskap ledde från det ena till det andra till jobbet som distriktskonsulent.

Nu är Helena övertygad om att Gud leder henne varje dag, bara hon själv är öppen för det. Hon varken oroar eller grämer sig för saker som inte blivit som hon först tänkt, utan litar på att Gud har en annan och bättre lösning.

- Om man är öppen för Gud kan man få ett oerhört spännande liv. Han finns här hela tiden, frågan är bara om vi vill lyssna eller inte. Helena berättar om vikten av att inte ha en känslobaserad tro, utan att i stället kunna vila i vissheten om att Gud finns och att det finns en anledning till att just Helena Eriksson är skapad.

FORTSÄTTNING PÅ NÄSTA SIDA

ny Sjöberg har tidigare i världen

en växer som aldrig förr, 10 omvända är mycket mer s siffror.
nar mer än 2 miljarder (2 dröjde omkring ettusen n nsarbete och församlingsby rd kristna. Sedan dess ha bbla.
et ca 100 000 människor s ro i världen *varje dygn*.
limer blir kristna. Miljont limer är nu kristna. Det v dag.
n vi alltså konstatera att de er miljarder människor och are än någonsin i historien.

gas universitet

oktober invigdes Sebastian Annetth Mungas universite d flera svenskar på plats n örän Skytte.
et tar i första omgången

aren, skådespelaren Rus g hemma på tomten

de tänka nyligen att om ja pa mina barn, varför gör riger Crowe.
ett eget kapell hemma på te bygga det i bysantinsk stil an Danielle Spencer.
et konsekurerat och invigt ky let hela tiden, säger Russel.

salt
BARN & UNGA I EFS
Nya Livslufts Ungdomsbilaga
DECEMBER 2007
Ett magasin av, med och för unga i Skåne och Blekinge.

- Jag är trygg för att jag är helt övertygad. I tron har jag funnit grunden för vem jag är, vad jag gör och varför.

Vi håller båda två med om att dessa ord, om en tro utan tvivel, är lättare att uttala än att faktiskt leva efter. Idag finns det så mycket annat som lockar och längtar efter att få fylla ens tid.

Hur gör man för att hålla fast vid sin tro? Helena tror att det är mycket enklare att hålla sin tro vid liv i en gemenskap - där kan man lättare våga släppa in Jesus. Nykonfirmerade uppmuntrar hon till att ha en fortsatt kontakt med sina ledare, som kan svara på frågor och hjälpa till att hitta en ungdomsgrupp.

- Det som hände på lägret, ungdomskvällen, gudstjänsten eller liknande, var ingen tillfällighet. Man måste våga söka upp den första kärleken igen - Jesus är lika närvarande nu som då. Det är inte svårt eller komplicerat, det krävs bara mod.

Teet är slut för längesedan och mitt papper är fyllt av anteckningar. Tids nog måste man sätta punkt. Jag tackar Helena och ger mig ut i kylan igen - i visshet om att Jesus är lika närvarande nu som i vårt samtal.

 SOFIA FORSSMAN

och på den vägen är det

När jag bestämde mig för att åka på konfaläger var det i tron att förgylla min sommar med härliga upplevelser, nya vänner och ett avbrott från vardagen. Allt detta fick jag, men också så mycket mer! Vad jag minst av allt hade förutsett inträffade; jag mötte Gud.

Det hade gått drygt en vecka av lägret, vi var väl ungefär halvvägs. Hela gänget satt samlade i kyrksalen på Åhusgården för en vanlig kvälls-andakt. Men den kvällen var inte allting som vanligt. Efter predikan och ett antal lovsånger hände något. En stark känsla som inte går att sätta ord på fyllde min kropp. Det bara kom och plötsligt kändes allting helt rätt.

I den stunden förstod jag vad alla hade pratat om. Det var ju det här det handlade om. Jag hade funnit Gud. Jag hade bett om ett tecken, om att få uppleva något. Och i den stunden kände jag för första gången Guds närvaro. Äntligen var den tillräckligt tydlig för att jag skulle förstå att det var Han som rörde vid mig. Det var en fantastisk känsla som jag önskar jag kunde dela med mig av till alla som inte fått uppleva ett möte med Gud. Det är helt enkelt oslagbart. Resten av kvällen gick jag runt med ett leende på läpparna och på den vägen är det. Det har gått 2,5 år sedan dess och idag vet jag att ett liv med Gud är ett liv som är värt att leva. Det är något som ingen kan ta ifrån mig.

 HANNA PALMQVIST

välkommen

Äntligen är idén inte bara en idé. Ungdomsbilagan existerar härmed även i tryckt format. I och med detta vill jag rikta ett Grattis till dig, för att du i detta nu öppnar ditt första ex av tidningen! Congratulations!

Vi vill vara en fräsch tidning som skrivs av, till, om och för oss ungdomar i syd. Du kommer att bjudas på inblickar i evenemang ifrån vårt distrikt, även få veta vad som händer framöver. På första sidan i varje nummer kommer du att få lära känna en person, en nu levande efterföljare av Jesus. Vi hoppas att detta skall kunna berika någon del i ditt liv. Kanske tror du att du känner vissa, men välkommen att se mer av individer i din närhet. Förövrigt kommer vi att få läsa djup väsentlig undervisning av präster eller lärare, vi kommer även att "ställa prästen mot väggen" i någon form. Alltså försöka få klarhet i kniviga frågor eller bibelställen. Detta är naturligtvis inte allt, varje nummer hoppas vi blir unikt, och vi är helt beroende av att ni vill skicka in idéer. Idéer på skribenter, ämnen, frågor till pastorerna, bibliska personer eller nu

levande som du vill få upp ögonen för. Vår mail: ungdomsbilagan@efssyd.org är öppen för allt och alla, anytime. Har du tankar om förbättringar eller kommentarer så pränta ner det och låt oss få höra dem. Vi önskar er en trevlig läsning och en God Jul!

 REDAKTIONEN GENOM IZA MÖLLER

frågan

har gud all makt?

Roland Alm, präst i svenska kyrkan i Örkelljunga, svarar:

Det finns någon som har ställt frågan om Gud kan skapa en sten större än han kan bära. Jag brukar tänka att Gud kan göra allt som går att göra (Gud är omnipotent). Frågan om Gud kan skapa en sten större än han kan bära är ungefär som att Gud skulle skapa en gul boll röd, vilket ju är omöjligt (den kan ju inte vara både bara gul och bara röd). Ett har Gud talat, två ting har jag hört: att Gud har makten... (Psaltaren 62:11). Jesus säger i Matteus 19:26: ...för Gud

70 konfirmander fick framföra sina jobbigaste teologiska funderingar till elva präster. I varje nummer presenterar vi en liten del av resultatet.

är allting möjligt. På många ställen i bibeln beskrivs Guds makt. Precis som de två ovan beskrivna omöjligheterna med bollen och stenen är också makt över kärlek omöjlig. Gud kan inte skapa en människa som per automatik älskar honom eftersom äkta kärlek kräver en fri vilja. Därför är människan skapad till en fri vilja. Därför kan man säga att Gud valt att inte ha makt över vårt hjärta (våra känslor, vår vilja).

 SAMMANSTÄLLT AV PETER SVENSSON

ungdomsbilagan tipsar

26 december BJÄRNUM. Julkonsert med Röke blås och Zion Gospel

28 december-1 januari HELSINGBORG. Nyårsläget Livskraft Syd. Läs mer på Ungdomsbilagens baksida

i januari MUNKA LJUNGBY. Cup Gul 2008 Turnering i inomhusfotboll

11 januari ÄNGELHOLM. UG-uppstart.

Våra aktivitetstips hämtar vi främst från kalendern på www.saltsydsverige.nu. Vi vill därför uppmuntra ledare och arrangörer i HELA distriktet att lägga upp er info där, genom att skicka ett mail med all information till webmaster@saltsydsverige.nu. Inget evenemang är för stort eller för litet!

mer info på www.saltsydsverige.nu

kraft

- ett läger mitt i vardagen,
men långt borta från vardagliga rutiner
och med fokus på Gud och en gemenskap utöver det vanliga.

Fredagen den 9 november var vi, ett trettio-tal ungdomar, på väg till Åhusgården. Många av oss hade stressat från skola och jobb och flera av oss hade tillbringat timmar i skånsk kollektivtrafik. Men oj, vad det var värt det! Vi bjöds på högklassig undervisning, Guds närvaro och fantastiskt djupa samtal med och mellan ungdomar som var nyfikna och hungriga på Gud. Helgen medförde även halvgalen underhållning och minst sagt extraordinära lekar.

"Kraft" inleddes med en otroligt smakrik måltid från vår eminenta köksa Miriam. Därefter följde ett alternativt sätt att lära känna varandra. Sedan förflyttade vi oss till kyrksalen för att rikta uppmärksamheten mot Honom som är den verkliga anledningen till vårt läger. Först här landade vi från våra långa resor och allt nytt folk vi träffat. Kristina Lignell predikade om rädsla. Hon talade om hur den faktiskt kan hindra oss i våra liv och hur vi ska låta Gud belysa rädslan för att bli kvitt den. I egen och valfri takt fortsatte

sedan kvällen i avslappnad miljö; i mjuka soffor med gotte, go gemenskap och systemlekar. Skulle det möjligtvis kunna vara "den här"?

Under kvällens gång droppade folk av efter hand. Nattens sömn gav konstigt nog olika utdelning. Plötsligt känner man sig gammal, då man faktiskt känner sig mer tillfredsställd av att gå och lägga sig, jämfört med att sitta kvar och tjattra i någon av längorna. Lördagens schema var fullspäckt. Det första vi gjorde på dagen var att ha ett timplågt lovsångspass. <

Därefter åts frukost och sedan var det seminarier, där vi fick välja och vraka bland olika ämnen och undervisas om allt från manlighet till helig Ande. Eftermiddagen var fylld av stöj och bus i skogen av alla skogar. Bland annat avgjordes en lång, jämn kamp i CTF. Tyvärr har jag förträngt hur det slutade...

Två hedersomnämningen vill jag också dela ut. Det första går till Johan Westerlund som enkelt och självmant städade uppehållsrummet. Tack!

Thor Ficher tar hem det andra, av den anledningen att han redan första kvällen köpte upp hela kioskens utbud av chipspåsar. Egoistisk tänker några, men snabbt delade han med sig. Fett tack säger vi som inte hade pengar för tillfället.

Söndagen skiljde sig från lördagen. Om vi dagen innan fick lyssna och ta in mycket, så fick vi denna dag själva studera, läsa och bara vara inför Gud. Lägre avslutades med en vacker promenad och en andakt vid stranden. ML lät oss se en helt ny sida av Åhusgårdens miljö, men hon knöt också ihop säcken. Vi ombads att hitta något i sanden som symboliserade vår rädsla och sedan lägga det vid träkorset som hon hade ställt dit. Vi gick därifrån med träkorset och Jesus för vår inre syn. Kvar på stranden lämnade vi högen av allt som tynger oss. Och har inte vattnet eller vinden tagit det, så ligger det förmodligen kvar där än. Långt ifrån oss.

✍ IZA MÖLLER 📷 JOEL ASFEDAI LARSSON

UNDERVISNING: att börja om på nytt

Ibland tänker jag på hur full Bibeln är av människor som gör bort sig, ibland riktigt ordentligt. Lärjungarna som kör iväg barnen som Jesus vill välsigna och hur de föreslår att de ska kalla ner eld över en by där människorna inte vill tro på Jesus, Petrus som förnekar att han över huvud taget känner Jesus, kung David som är otrogen och ser till att få hans älskarinnas man dödad. Och många, många andra. Men det innebär inte att de är kört för dem. Snarare ger Jesus dem ännu viktigare uppdrag efter deras misslyckanden, och det verkar också som att de då blivit förändrade på ett väldigt positivt sätt.

En av de viktigaste egenskaperna hos någon som försöker följa Jesus är modet att våga acceptera misslyckanden, erkänna när man gjort fel, men envist fortsätta att försöka ändå. För om du tar din tro på allvar, och verkligen vill lära dig att leva som Gud vill, kan jag faktiskt ga-

rantera att du mängder av gånger kommer att misslyckas med just detta. Ibland för att världen inte fungerar riktigt som den ska - det händer mycket som kan göra oss sårade, besvikna och uppgivna. Och ibland helt enkelt för att mycket i livet är svårt och tar tid att lära sig. Men också ganska ofta för att vi handlar fel mot Gud och mot andra människor - vi är själviska och kärlekslösa. Vi syndar med andra ord.

Deprimerande nyheter? Nej, faktiskt inte egentligen. Gud vill att vi ska växa. Och det är faktiskt väldigt ofta då vi har misslyckats, som Gud kan få förändra oss till att lite mer bli de människor han tänkt att vi ska vara. Men det vill vi inte alltid. Inte jag i alla fall. Ofta när jag har betett mig dumt - och särskilt om någon påpekar att det kanske inte var så bra gjort av mig - oj, så lätt jag har att bli sur, försöka skylla ifrån mig eller bara förneka att något varit

dåligt! Eller också tjurar jag och tänker "Nähä, jag kan väl ingenting då, det är lika bra jag inte försöker..."

Jag tror att när vi gör så, så stänger vi liksom dörrar till sådant som Gud vill lära oss och visa oss. Istället kan vi få vara med om det kanske mest fantastiska med att vara kristen - att bli förlåten, att vara älskad ändå och få en ny chans. Gud tror alltid på dig till 100% - minst! Vi kan våga vara totalt ärliga med alla dumheter vi gör och vi kan våga försöka och misslyckas inför Gud - därför att vi vet att han alltid älskar och alltid vill förlåta och aldrig slutar att tro på oss. Och vi får börja om hur många gånger som helst, men vi behöver inte hela tiden börja från början. Varje gång vi misslyckas kan det få göra oss lite mer till de människor Gud vill att vi ska bli, och lite mer medvetna om hur mycket Gud älskar oss och hur mycket vi behöver honom.

✍ JENNY AXÉLL, Pastor i Falkvikskyrkan, Sölvesborg

”varför vill du besöka mig?”

frågade den 80-åriga kvinnan mig med polsk brytning. En relevant, men oväntad fråga från en kvinna som själv bitt om att få besök. En relevant fråga från en kvinna med integritet. En fråga att bära med sig som frivillig medarbetare. Varför har jag valt att tacka Ja till att engagera mig i kyrkans kontakt- och besöksstjänst? Det är en fråga som vid en första anblick verkar självklar att ställa sig, men som allt för sällan får den plats den förtjänar. Frågan fungerade som en väckarklocka för mig. För vem gör jag det här? För att jag är ensam och själv i behov av kärlek och bekräftelse? För att jag vill vara en god kristen som verkligen lever ut det kristna budskapet? För att slippa ta itu med mitt eget behov av hjälp? För att min kärlek svämmar över? För att jag inte får utlopp för min mänskliga kompetens i skolan eller på jobbet? För att jag behöver erfarenhet inom socialt arbete inför framtida yrkesval? För att jag har tid över? Eller för att jag helt enkelt har lust? Finns det egentligen några helt igenom rena motiv? Det har jag svårt att tro och det är helt i sin ordning. Människan är ofullkomlig, men frågan måste ändå ställas, den får inte förbises. Den bör ställas förutsättningslöst, utan att döma och utan att lägga någon värdering i den. Det är nämligen så att kontakt- och besöksstjänsten handlar om ett ömsesidigt möte. Där vi strävar efter att ”glömma” bort oss själva för att ge plats åt en annan människas livsberättelse.

Två år har gått sedan mitt svar på frågan godkändes av den aningen stränga kvinnans röst på andra sidan luren och jag till slut blev hembjuden till henne. Ibland tar vi en promenad tillsammans, gör några ärenden på stan, besöker

frisören eller åker på utflykt. Men oftast hamnar vi sittande i köket över en kopp te och pratar om livets alldagligheter och dess stora frågor. Hon är inte längre någon jag besöker. Hon har blivit min vän, en blandning mellan en vän och en extra mormor. En ovanlig vän som har levt 50 år längre än jag, uppvuxen i en helt annan tid, i ett annat land. Berikad med en avundsvärd erfarenhet och en massa spännande livsberättelser, men hon har tyvärr få människor i sin omgivning att berätta dem för. Där kommer jag in i bilden. Mer än så krävs inte av mig. Jag är där för att lyssna i första hand. Att komma tomhänt för att ta emot, inte för att ge, som många

kanske tror och känner sig stressade inför. Jag tror att vårt möte är tämligen unikt. Gamla och unga människor möts allt mer sällan. Våra träffar är rena rama kulturmöten.

Det finns gånger då jag helst skulle vilja stanna hemma under filten med en bok och mitt gröna te. Det är jag villig att erkänna. Men jag föredrar ett verkligt möte, med verkliga skratt, verkliga tårar och verkliga kramar.

✍ EBBA EKSTRÖM, Diakonstudent och frivillig diakonial medarbetare i EFS-kapellet i Lund

📷 PAULINA GUDMUNDSSON

Kontakt- och besöksstjänsten sker i samarbete med Svenska Kyrkan och har som mål att finnas till som närvarande medmänniska för den som längtar efter gemenskap, stöd och hjälp för en längre eller kortare tid. Vi gör hembesök, sjukbesök, håller telefonkontakt, gör aktiviteter med mera.

jag längtar...

...till den 28 december klockan fyra på eftermiddagen. Då sitter jag i incheckningen på Sundsgårdens folkhögskola och väntar på er. Livskraft Syd 2007/08 kan starta! Ni kommer en efter en med en förväntan. Ni är så glada att träffa era vänner igen. Ni ser fram emot att få skratta, att få ha givande samtal, att få känna Guds närvaro, att få lära mer, att få lovsjunga, att få dansa, att få jubla, att få... Ja, ni kommer med en förväntan!

Förra året var jag på mitt livs första Livskraft, trots min höga ålder. Och vilket läger det var! Guds närvaro var oerhört stark inför och på lägret. Lovsången var fantastisk - en av kvällarna sjöng vi i tre timmar! Nästa kväll lade sig lugnet över gudstjänstlokalen och vi bara satt. På nyårsafton var det många som inte kunna

sitta ner, utan vi dansade i lovsången! Talarna var också väldigt bra! Ibland var det lite annorlunda, ibland var det så tyst att man kunde höra en knappål falla...

Min förhoppning och bön är att årets läger kommer att bli lika grymt som förra årets. Varför inte bättre?! Men det beror på dig och mig. Kommer vi med en lika stor förväntan som förra året? Kommer vi med hjärtan som vågar öppna upp mot Gud? Vågar vi släppa in Honom på lägret? Längtar vi efter den fantastiska gemenskap som finns människor emellan? Kommer vi med positiva tankar? Jag hoppas det! Livskraft Syd 2007/08 är ett läger som kan berika ditt liv. Ett läger som kan förändra ditt hjärta. Det är ett läger som sitter kvar länge. Det är ett läger du inte får missa! Välkommen! Anmäl dig på www.livskraft.saltisvenskakyrkan.se

✍ HELENA ERIKSSON, Lägerchef 📷 SOFIA FORSSMAN

**ungdoms
lagan** redaktion
IZA MÖLLER
PAULINA GUDMUNDSSON
SOFIA FORSSMAN
OSKAR SIMONSSON

Har du frågor? Vill du sitta med i Livskrafts redaktion, eller vill du kanske anmäla din tillgänglighet för text- eller fotouppdrag? Vi gör Ungdomsbilagan tillsammans! Skicka genast ett mail till ungdomsbilagan@efssyd.org

Exodus – myt eller verklighet?

Den 26 och 27 oktober besökte Lennart Möller EFS-kyrkan i Örkelljunga i ett ekumeniskt samarbete genom Örkelljunga kristna råd. Möller föreläste om sin bok, *The Exodus Case*, som lägger fram hypotesen att bibeltexterna i Gamla Testamentet som boken handlar om är sanna historiska dokument.

Lennart Möller är professor i medicin på Karolinska institutet i Stockholm och de senaste tolv åren har han lagt ner sig kropp och själ i jakten på bevis att bibeltexterna från Första Moseboken (Genesis), kapitel 11, vers 17, till och med Andra Moseboken (Exodus), kapitel 40, vers 38, verkligen är sanna.

I Örkelljunga föreläste han under två dagar vid tre olika pass under rubriken: *Exodus, har det hänt, nya fynd på tidigare okända platser. Om utvandringen ut ur Egypten.*

Under det första passet tog han upp två viktiga personer i bibeln, Josef och Mose. Enligt Möllers hypotes är Josef samma person som Imhotep, en egyptisk statsminister som levde i samma tid som Josef. Detta belyser Möller med en mängd fakta som gör att Josef och Imhotep skulle kunna vara samma person. Han menar att från ett vetenskapligt perspektiv finns Josef beskriven i den egyptiska historien men man får inte prata om det och framförallt inte i Egypten.

Jag har varit på alla platserna, dykt, klättrat och bott med beduinerna i öknen.

Möller lägger sedan fram fakta som gör det möjligt att Mose och den historiska personen Senmut är samma person. Senmut var en hög

ämbetsman och arkitekt vid farao Hatschepsuts hov.

Vi närmar oss tider då vi bör hålla koll på bibeltexterna och sluta gå i kyrkan som en social klubb.

Under den andra dagen föreläste Lennart Möller mer om de arkeologiska fynd han har gjort och hur han som den förste med turistvisum tog sig in i Saudiarabien för att undersöka om berget Jabal Al Lawz (Mandelberget) kunde vara Sinai berg. Trots att berget är militärt skyddsområde fick Möller tillträde dit och där hittade han flera bevis för att Mandelberget i själva verket är Sinai berg.

Om Möllers hypotes stämmer innebär det att bibelns Sinai berg inte alls ligger på Sinaihalvön utan på den arabiska halvön. Enligt Möller finns det inte ett spår av hebréerna på Sinaihalvön och varken ur ett teologiskt eller vetenskapligt perspektiv är det troligt att de var just där.

Möllers hypotes är alltså att Israels folk spenderade de 40 åren på den arabiska halvön och enligt Möller stämmer de gamla kartorna över platserna överens med hypotesen.

Lennart Möller avslutade på lördagskvällen med följande: "Hur ska

vi andligen kunna möta människor och vara skyltar som visar vägen om vi är på väg in i den yttersta tiden?"

* Vill du veta mer om Lennart Möllers bok *The Exodus Case*? Kolla in den här sidan: <http://www.exodus-case.com/Exodus%202/OrderBook/index.html>

* Vill du lyssna på föredragen kan du köpa de fyra cd-skivorna genom Oasrörelsen på den här sidan: <http://www.oasrorelsen.se/post/107.html>

* Boken *The Exodus Case* håller på att bli film och premiären är beräknad till april 2008. Se en trailer om filmen på den här sidan: <http://www.exoduscase.com/>

*Text och bild:
Ola Olofsson, Helsingborg*

Fakta/Exodus

Exodus syftar ofta på när en stor del av en befolkning lämnar ett land eller en plats. Uttrycket kommer från att det latinska ordet för uttåg, *exodus*, som också är namnet på Andra Mosebok i Bibeln som beskriver judarnas uttåg ur Egypten.

Betania i Malmö firade 125 år

Betania missionsförening i Malmö firade sitt 125-årsjubileum helgen 10–11 november. Drygt hundratalet firare deltog på lördagskvällens fest och söndagens festgudstjänst med predikan av distriktsföreståndare Allan Svensson.

”EFS i Malmö är en 125-årig Jesusrörelse” sa Svensson i sin predikan och underströk den nåd och den rikedom det är att olika åldrar får vara tillsammans i en församling.

I en avslutande profetia såg distriktsföreståndare Svensson den strategiskt placerade Betaniakyrkan som en framtida mentors- och fadderförsamling för södra Skåne och Österlen.

Gudstjänsten fylldes för övrigt av musik samt sång av en lovsångsgrupp och av ungdomskören The Choir som sjöng flera gamla Andrae Crouch-gospels.

Välkomsthälsning. Fr. v. Magdalena Brännström, Ebba Dankel och Oskar Nordqvist

De första hundra åren

Betanias rötter spåras tillbaka till 1866 då Malmö Missionsförening bildades. På dess initiativ bildades 1870 Sydvästra Skånes Missions-sällskap som 1876 uppgick i Malmö Missionsförening, som då ändrade sitt namn till Evangelisk Lutherska Missionssällskapet i Malmö, numera Immanuelskyrkan.

År 1872 begärde man anslutning till den 1856 på evangelisk-luthersk grund bildade Evangeliska Fosterlands-Stiftelsen. Begäran beviljades dock inte. Troligen ansåg EFS att malmöföreningen

var alltför fri i sin uppfattning. Föreningen anslöt sig istället 1880 till det 1878 ur EFS utbrutna Svenska Missionsförbundet (från 2003 Svenska Missionskyrkan). I dag tillhör Immanuelskyrkan samfundet Evangeliska Frikyrkan, dit man kommer via Helgelseförbundet.

Vid anslutningen till Missionsförbundet 1880, då man även började med eget nattvardsfirande, lämnade ett 30-tal missionsvänner som sympatiserade med EFS föreningen. Dessa bildade 27 juli 1882 en ny missionsförening på evangelisk-luthersk grund som i oktober samma år antog namnet Malmö Gamla Evangelisk-Lutherska Missionsförening. Det är från detta datum Betania Missionsförening räknar sin tillblivelse.

I december 1882 beslöt man börja bibelstudieverksamhet och i februari 1883 beslöts att starta söndagsskola. Till en början fick man lita till tillfälliga predikantbesök men redan 1886 kunde man anställa en gemensam predikant för Malmö och Lund, Karl Wiktor Svanholm från Västerås. För övrigt far till operasångaren Seth Svanholm.

Föreningen antog 15 september en inbjudan att ansluta sig till EFS.

Egen kyrka

I början höll man till i olika hyrda lokaler tills man söndagen 6 maj 1894 kunde flytta in det nybyggda Betania-kapellet – ”intill cikoriefabriken” - vid Föreningsgatan i Malmös sydöstra utkant. Där ligger Betaniakyrkan än i dag fast numera anses läget vara centralt i Malmö.

På gränsen mellan 1910- och 20-talen började missionsföreningen, först sporadiskt men sedan alltmera regelbundet, hålla sina söndagsmöten på högmässotid. Den verkliga skrällen kom dock 21 september 1924 då man höll sin första egna nattvardsgång.

Missionsföreningen fick 1932 sin första kvinnliga styrelseledamot, Anna Johansson. Tidigare hade dock kvinnor funnits med i styrelsen som suppleanter.

År 1936 ändrades föreningens namn från Malmö Gamla Evangelisk-Lutherska Missionsförening till det nuvarande Betania Missionsförening.

En annan stor dag i Betanias historia var 19 mars 1950 då EFS missionsföreståndare Nils Dahlberg vigde en av församlingens medlemmar, Ethel Al-

fredsson, till missionär i Etiopien.

Under 1950- och 60-talen nådde barn- och ungdomsarbetet sin höjdpunkt: 1957 nådde Betanias söndagsskola 350 barn, 1968 hade 68 ledare hand om 645 barn och ungdomar.

Omvändelsen

Helgen 27 – 28 oktober 1979 minns gamla betanianer som den första helgen i den ”omvända” kyrkan. Tidigare gick man in från Föreningsgatan och altaret och predikstolen stod vid motstående kortvägg, alltså mot lilla salen. U n g e f ä r mot öster som traditionen bjuder. Från och med denna helg var allt omvänt.

Mycket mer kunde sägas om de första hundra åren. Intresserade hänvisas till den till 100-årsjubileet utgivna jubileumsskriften Betania Missionsförening 1882 – 1982 under redaktörskap av Sven-Erik Gunnervall.

I samband med Betanias 125-årsjubileum presenterades även en 44-sidig jubileumsskrift med tonvikt på de senaste 25 åren med undertecknad som redaktör. Den såldes – och säljs fortfarande – för hundralappen jämnt, vilket är ungefär självkostnadspris.

Kalas med sång och musik

Sång och musik präglade lördagskvällens 125-årskalas i den dukade kyrksalen. För sång och mu-

Lekar och spex ingick också i hyllningen till 125-åringen

sik stod bl.a. Maria Brännström, Stina Backlund, Sven-Erik Gunnervall, Heléne Nordqvist, Anette Wikenmo, Sara Ahnlide och Jonas Ek, Vincent Nilsson, Ola Nordqvist, Sten-Gunnar Nilsson, Carl Brännström och Eva Nilsson.

Pastor Mikael Artursson och Eva Nilsson berättade om Betanias etiopienmissionär, den nyligen avlidna Ethel Alfredsson. Eva berättade även om en annan kvinnlig afrikamissionär: missionsförbundets Anna Andersson i Kongo. Som födelsedagspresent fick Betania av Eva ett egenhändigt taget foto av en kyrka i Mali och så hade hon jubileumsgästerna att sjunga ”Wema nkuni, sa kwe”, vilket enligt uppgift skulle betyda ”Gå, gå såningsman gå” på kikongo.

”Vi måste föra stafettpipen vidare på vår tids sätt”, uppmanade Per Casselbrant församlingen i sin exposé över den utveckling, inte minst tekniskt, som präglat de gångna 125 åren. En exposé som humoristiskt avbröts av en föregiven direkt-sändning från ungdomsledaren Micke Göth mitt i Londons fyrverkerifirande av Betaniajubileet...

Diakonins betydelse genom åren illustrerades av en rollfigur som behövande besökare som genom något sorts tidstrolleri ramlat in från år 1907. Bara för att finna diakonala behov nu som då.

Som ett mycket uppskattat inslag projicerades under kvällen gamla betaniabilder på kyrkväggen via den för hösten nya projektor som normalt används för psalm- och lovsångstexter. Efter söndagsgudstjänsten kunde för övrigt bilder från lördagens festligheter på samma sätt avnjutas.

Lördagskvällen avslutades med att uppsalaskådespelaren Lars Mörk under en halvtimme gestaltade Markusevangeliet.

Särskilt program för barnen ordnades under festkvällen.

Staffan Hulthén, Malmö

Foto till de tre vänstra bilderna:

Per Andersson och Jonas Ek, Staffanstorp

Körmedverkan var det också Foto: Allan Svensson

Jabboks vad

om de svåra frågorna

*Nådens under här vi sett, av Guds Ande är det skett:
Ordet, utav Fadern fött, har i tiden blivit kött.*

Julens budskap är koncist och kraftfullt uttryckt i den andra versen av psalm 112 i psalmboken. En av treenighetens tre personer har "blivit kött", inkarnerats. Ordet som varit med i skapelsen av allt det stora fick kliva ner och uppleva allt det lilla, han som finns bortom det vi känner till blev det vi känner till allra bäst. Tanken är svårgripbar och för många omöjlig.

Muslimen gör gemensam sak med juden och menar att det är en skymf mot Gud, den ende, såväl att tänka sig att han fötts till jorden som en enkel människa som att han inom sitt enda väsen skulle kunna representeras av tre personer. New Age-anhängaren kan gärna tänka sig gudomligheten inkarnerad i en människa, men knappast som en sedan bortom tidernas gryning existerande person som tagit mänsklig gestalt, utan snarare som en människa som genom sitt liv nått gudomlighet och som kan följas av fler.

Det är denna händelse som mer än något annat definierar vad kristen tro är, händelsen och dess orsak och funktion. Skälen till att Gud i Jesus blev människa har diskuterats av kristna sedan urkyrkans tid och full enhet har nog aldrig rått.

1. Eftersom Jesus varit människa och upplevt mänskligt lidande kan han känna igen sig i vårt lidande

Det kan vara en tröst för den som har det svårt att veta att han som lyssnar till den förtvivalde bönen själv har upplevt förtvivalans orsak, att han som ser plågoandarnas

attacker till synes utan att ingripa själv blev slagen utan att dra sig undan. Däremot kan det inte vara rätt att påstå det som rubriken säger. Skulle då Gud behöva bli människa för att lära sig eller utveckla sin empatiska förmåga? Det vore naturligtvis orimligt av åtminstone två skäl: Gud är all kärleks källa; det är människor som har att lära av honom, inte tvärtom. Vidare är Gud allvetande, allsmäktig och oföränderlig, något som inte går att kombinera med en lärandeprocess.

2. Jesus var ett Guds kärleksbrev till mänskligheten

Så älskade Gud världen att han gav den sin ende son, skriver evangelisten Johannes i den mest välkända av bibelverser. Att Guds kärlek är en förutsättning för Guds människoblivande är tydligt men frågan är om det är rätt att beskriva det som orsak. När en människa ger sin älskade en ros är det för att visa sin kärlek, liksom när en förälder håller om sitt barn. Men när samma förälder skjutsar barnet till ridskolan eller handlar nya kläder finns förhoppningsvis kärleken med som en drivkraft, men det egentliga skälet är ett konkret behov varigenom kärleken och omsorgen kommer till uttryck. På samma sätt tänker jag mig att Jesu födelse som människa var ett svar på ett behov och det var detta behov som var det konkreta skälet till inkarnationen. Men förutsättningen var Guds omsorg om och kärlek till människorna, vilket därmed uppenbaras i inkarnationen.

3. Jesus kom för att visa oss vem Fadern är

Evangelierna är fulla av Jesu undervisning om Fadern och om vår relation till Gud. Frågan är om det var ett skäl

4. Jesus kom för att fullborda skapelsen

Jesus var Ordet som blev människa, samma Ord i, genom och till vilken allt skapats (Kol 1:16). Med detta som bakgrund hävdar särskilt östkyrkans teologer gärna att inkarnationen är fullbordandet av skapelsen där människan slutgiltigt fullt ut blir Guds avbild. Kristus blir i sanning A och O, början och slutet. Ett argument för denna tanke är att Jesu födelse som människa då inte är uteslutande en reaktion på syndafallet och Kristus är inte en Satans gärning.

5. Jesus föddes för att dö

Den orsak till inkarnationen som har tydligast stöd – förutom Jesu egen utsaga i till exempel Joh 3:16 vimlar det av hänvisningar i breven – är att Jesus kom till världen för att laga det som brustit i skapelsen genom att vi vänt det goda och heliga ryggen. Denna brist krävde ett gudomligt offer, att han som bär hela skapelsen själv dog. Ett inte helt litet antal teologer skulle hävda att detta skäl är så enormt att de övriga mest ter sig som bieffekter i sammanhanget. Att som ovan hävda att inkarnationen inte skulle vara beroende av syndafallet blir då ett sätt att förminska Guds offer och göra nåden billig.

Jag avslutar med ännu en vers från psalmbokens psalm 112:

*Utan synder buren är den all världens syndar bär.
Han, i oskuld född och död, frälsar oss ur dödens nöd.*

David Castor, Eslöv

för honom att bli människa, eller om det helt enkelt är så att det ligger i Sonens natur att ständigt peka på Fadern och att det ligger i den fulländade kärlekens natur att sprida insikt om rättfärdighet och godhet närhelst tillfälle ges. Mitt svar på frågan hämtar jag från liknelsen om de onda arrendatorerna i Matt 21:37–40. I liknelsen har sonen till uppgift att förmå arrendatorerna att handla rättfärdigt inför sin herre. Liksom i liknelsen jämförs Jesus även i inledningen av Hebreerbrevet med gamla tiders profeter; det förefaller ha varit ett syfte med inkarnationen att tala om för människor vem Gud är och vad rättfärdighet är.

God Julhälsning!

Från oss på ÅhusGården vill vi sända stort och varmt Tack till alla som på olika sätt varit med och bidragit till ett mycket gott verksamhetsår på Gården. Vi ser med tacksamhet tillbaka och med stor tillförsikt framåt och önskar alla en riktigt God Jul och ett Gott Nytt År!

gm. Bertil Carlsson

Frank Ådahl, Gospel Company & Röke Blås

kväll, och vi i publiken gick hem med en värme inombords.

Arrangörer för kvällen var Röke Blås, EFS-gården i Åsljunga och SENSUS. Efter som EFS-gården i Åsljunga firar 75 år i år var detta en del av gårdens jubileumsfirande. Ingemar Karp har helhjärtat engagerat sig i detta och vi från gården, styrelse och personal vill tacka honom och Röke Blås varmt för detta.

*Kerstin Oderhem, Åsljunga
Foto: Helene Folkesson, Hässleholm*

Den 11/11 var det konsert i Hässleholms kulturhus.

Frank Ådahl, Gospel Company & Röke Blås hade en 2,5 timme lång konsert som bjöd på en stor variation. Frank Ådahl sjöng både av sina nyare och äldre sånger och givetvis fick vi också höra om hans senaste medverkan i melodifestivalen. Gospel Company sjöng med stor glädje och entusiasm och det gick inte att ta miste på budskapet i sångtexterna. Röke Blås bjöd på fantastisk musik med många solister, däribland Vincent Nilsson. Publiken ställde sig upp och applåderade när alla medverkade i "O happy day". Och det är en bra sammanfattning på kvällen för det var en lyckad

Julhälsning

Söndag 23 dec. kl. 07.30
Åhus Blåsorkester, ÅhusGårdens körer
Young Voices och RiverHouse
Rune Svensson, Bertil Carlsson, m.fl.

Servering Kollekt
Välkomna!

 ÅhusGården

almanacka

även på www.efssyd.org

nr/sid

december

23 Julhälsning, Åhusgården 12/18
26 Julkonsert med Röke Blås, Bjärnum 12/8

januari

19 En dag om våra gårdar, Västerkyrkan Hässleholm 12/3

februari

2 En dag om lovsång, 10.00
EFS-kyrkan Ängelholm
Medv. Mattias Martinsson och Håkan Kenne

april

4-5 Ledarkonferens, Glimåkra
19 Distriktets årsmöte, Ängelholm 12/7

Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm

Telefontid: 10 - 15, lunch 12-13

Exp. öppen: tisd, ons, tors

Telefon: 0451 - 38 80 70

Telefax: 0451 - 38 80 71

E-mail: info@efssyd.org

Hemsida: www.efssyd.org

Bankgiro: 196 - 7900

Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande

Mats Hansson, Kramersvägen 6

217 45 Malmö, 040 - 26 44 44

Distriktsföreståndare

Allan Svensson

0451 - 38 80 70

epost: df@efssyd.org

Distriktsekonom

Boel Rönnblom 0451 - 38 80 74

Distriktskonsulent

Helena Eriksson

0451-38 80 72

Assistent

Hanna Sjöberg 0451 - 38 80 70

GUL-inspiratör: Marie-Louise Nilsson

tel: 0451-388073 / 0703-388074

ml.nilsson@efssyd.org

EFS-Gården, Åsljunga

Ånhultsvägen 31

286 72 Åsljunga

Tfn: 0435 - 46 00 54,

46 00 52 (fax)

E-post: info@efsgarden.com

Heljarödsgården

Farhult

263 93 Höganäs

Tfn: 042 - 680 29,

042 - 680 24 husmor

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2

236 38 Höllviken

Tfn: sep - maj 046 - 25 31 66

jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckagården, Tjurkö

370 43 Sturkö

Tfn: 070 - 654 61 85

Fax: 0455 - 460 85

E-post: info@stenbracka.k.se

Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus

Tfn: 044 - 24 00 20

E-post: ahusgarden@efssyd.org

*Det folk som vandrar i mörkret ser ett stort ljus,
över dem som bor i mörkets land strålar ljuset fram.*

Du låter jublet stiga, du gör glädjen stor.

*De gläds inför dig som man gläds vid skörden,
som man jublar när bytet fördelas.*

*Oket som tyngde dem, stängen på deras axlar,
förtryckarens piska bryter du sönder,
som den dag då Midjan besegrades.*

*Stöveln som bars i striden och manteln som fläckats av blod,
allt detta skall brännas, förtäras av eld.*

Ty ett barn har fötts, en son är oss given.

Väldet är lagt på hans axlar, och detta är hans namn:

Allvis härskare, Gudomlig hjälte,

Evig fader, Fredsfurste.

Jes 9:2-6

Minnes- och högtidsgåvor

Oktober och November

*Minnesgåvor till Sonja Ohlssons,
missionär Arne Hanssons och Astrid Hultbjörks minne
Högtidsgåvor till Inga Hanssons, Klippan, högtidsdag*

Totalt inkommet under perioden 1 400 kr till
distriktets olikaverksamhetsområden

Tack för gåvorna och alla varma tankar som följer dem

Posttidning B
Om adressen är felaktig
-var god sänd rätt adress tillsammans
med adressremsan till Nya Livsluft
c/o EFS i Sydsverige, Vallgatan 9
281 31 Hässleholm

*I min Faders hus finns
många boningar ...*

EFS i Sydsverige söker Distriktskonsulent 100%

Vi söker dig som vill:

- verka för Kristi rikets tillväxt genom att göra Jesus känd, trodd, älskad och efterföljd samt hjälpa människor att leva nära honom
- tillsammans med EFS och Salts styrelser i syd ha ett övergripande ansvar för distriktets barn- och ungdomsarbete med bl.a. läger, lärjungaskola och konfirmanduppföljning
- ingå i ett arbetsteam som aktivt arbetar med att stödja de lokala Salt och missionsföreningarna

Vi vill att du:

- älskar att jobba med unga människor
- är en god administratör och strateg samt har lätt för att samarbeta
- har erfarenhet av församlingliv

Tjänsten tillträdes efter överenskommelse

Upplysningar lämnas av distriktsföreståndare Allan Svensson 0708-286165. Facklig företrädare är Stefan Nordström 0735-417782. Se även våra hemsidor: www.efssyd.org och www.saltsydsverige.nu

Ansökan skickas till: EFS i Sydsverige, Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm. Ansökan med CV och betyg skall vara oss tillhanda senast den 30 dec. -07

